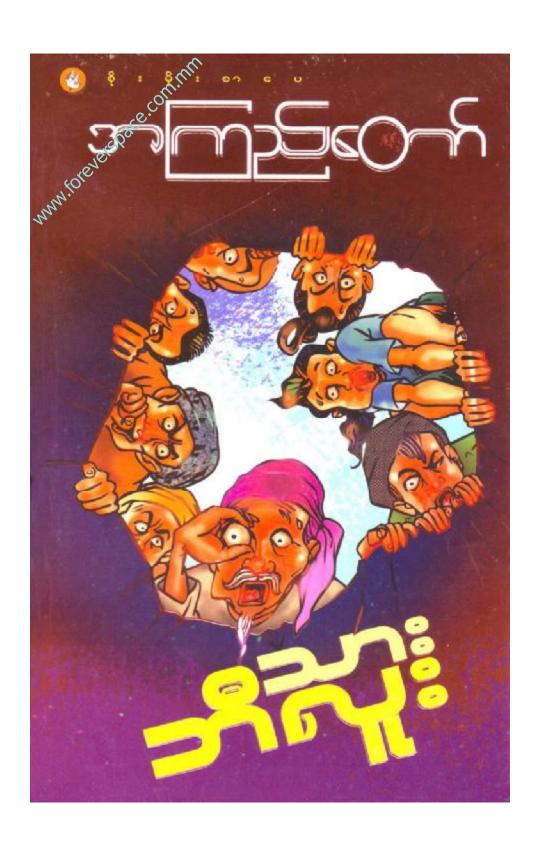
www.linhtet.com

For Educational Purpose Only

If you like the book, please buy it .

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပ<u>ါး</u>

ဒ္ဒိအရေး

တိုင်ရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး

* ပြည်ထောင်စုမပြုကွဲရေး တိုင်ရင်းသားစည်းလုံးဂ^ရ * အချုပ်အခြာက အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

🕸 နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

🌞 နိုင်ငံတော်ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောက်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံ များအား ဆန့်ကျင်ကြ။

ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။

🕸 အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။

ခိုင်မာသည့်ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအသစ်ဖြစ်ပေါ် လာရေး။

🌞 ဖြစ်ပေါ် လာသည့် ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄)

🌞 စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုး တက်အောင်တည်ဆောက်ရေး။

ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ် လာရေး။

ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင်တည်ဆောက်ရေး။

🏶 နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

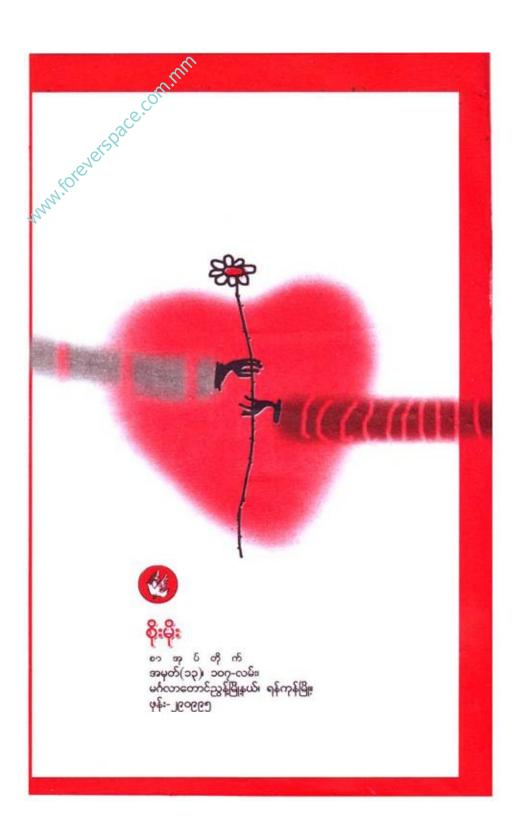
လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓါတ်နှင့်အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး။

အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။

မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။

တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၀၀၄၀၁၀ဂ

မျက်နာဗုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်- ၅၀၀၁၉၇၀၂၀ဂ

အဖုံးဒီဗိုင်း - ကိုဆန်း

ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်မိုးသီတာ (စိုးမိုးစာပေ)

(မြဲ-၀၃၈၅၁)

အမှတ် ၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း၊

မင်္ဂလာတောင်ညွှန်၊့ ရန်ကုန်။

အတွင်းပလင် - အောင်မင်းလွင်

စာအုပ်ချုပ် - ကိုသန်းဌေး

ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၀ဂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ။

ဂထၐဒၗယြွဗုံ။

အုပ်ရေ - ၅၀၀

တန်ဗိုး - ၂၂၀၀ ကျပ်

သားဘီလူး

ရှေးယခင်ခေတ်က ဖြူစင်သန့်ရှင်း၍ တရားဓမ္မနှင့်သာမွေ့ လျော်သော မင်းသမီးလေးတစ်ပါး ရှိလေသည်။ ထိုမင်းသမီးလေး၏ ဖြူစင်သန့်ရှင်းလွန်းသော သက္ကာရအဖြစ် အသားအရည်မှအစ မျက်ခုံးမျက်တောင်နှင့်ဆံပင်အဆုံး လုံးလုံးကိုဆွတ်ဆွတ်ဖြူ နေသတဲ့။ ထိုအဖြူရောင်မင်းသမီးလေးတွင် လွန်စွာ စွမ်းရည်ထက်မြက်၍ စိတ်ထားမြင့်မြတ်သော ချစ်သူမင်းသားတစ်ဦးလည်း ရှိလေသည်။ ထိုမင်းသား၏အမည်မှာ နန္ဒိယဟုတွင်လေသည်။

တစ်နေ့သောအခါ အဖြူရောင်မင်းသမီးလေး၏ ချစ်သူ မင်းသားလေးသည် တိုင်းပြည်အတွက် စစ်ထွက်ရလေ၏။ ချစ်သူ မင်းသား စစ်ချီသွားသည်မှာ ကြာလှပြီဖြစ်သော်လည်း ပေါ် လည်း မလာ အမှာစကားလည်းမကြားသဖြင့် အဖြူရောင်မင်းသမီးလေးမှာ

နေ့မှာလည်းလွမ်း ညလည်းလွမ်းရင်း အလွမ်းရက်ရှည် ပင်လယ်ဝေ နေရလေ၏။ တစ်နေ့တော့ မင်းသမီးလေးစောင့် မျှော်နေသော သတင်းစကားရောက်လာ၏။ အကောင်းတော့မဟုတ်။ အဖြူရောင် မင်းသမီးလေး၏ချစ်သူ နန္ဒိယမင်းသားမှာ စစ်မြေပြင်တွင် လက်စွဲ တော်မြင်းကိုစီး လက်စွဲတော်ဓါးကိုဆုပ်ကိုင်ရင်း ထောင်သောင်းမျှ မကသော ရန်သူ့တပ်မဟာအတွင်းသို့ တကိုယ်ထည်းတည်း တိုက်ခိုက် ရင်းဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း သတင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ယခုအချိန်အထိ နန္ဒိယမင်းသားအား သေပြီလား၊ စုတ်ပြတ်သတ် သွားပြီလား၊ တစ်စစီကျိုးပဲ့ကုန်ပြီလား မည်သူမှတတ် အပ်မပြောနိုင် သေးကြောင်းသိရရာ မင်းတရားကြီးပင်လျှင် သေဟဲ့နန္ဒိယဟု ယောင်ရမ်း မြည်ကြွေးမိလေ၏။

တမှိုင်တွေတွေ ဆွေးမပြေသော အဖြူရောင်မင်းသမီး လေးသည် မင်းသားနန္ဒိယအားရည်စူး၍ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ တစ်ဆူကိုတည်လေတော့၏။ ထိုစေတီတည်ပြီးလတ်သော် မိမိထံတွင် ရှိသော ပစ္စည်းဥစ္စာများအားလုံးအပြင် လွန်စွာတန်ဖိုးရှိ၍ တန်ခိုး ထက်မြက်သော ပတ္တမြားကြီးတစ်လုံးကိုပါ ဌာပနာပြုရန်မိမိ၏ လူ ယုံတော် စစ်သူကြီးနှစ်ဦးနှင့် နောက်လိုက်ဗိုလ်ပါများကို ခေါ် ဆောင် ၍ ဘုရားရှိရာသို့ ထွက်လာသည်။

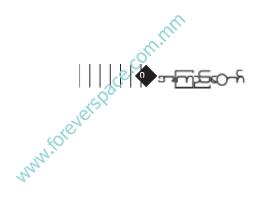
ထိုသတင်းကိုကြားသောအခါ ပတ္တမြားကိုယခင်ကတည်းက လိုချင်လောဘတက်နေသော မင်းသားဆိုးတစ်ပါးမှ စစ်သည်အလုံး အရင်းနှင့် ဘုရားသို့လိုက်လာ၍ မင်းသမီးလေးထံမှ ပတ္တမြားကို တောင်းလေသော် မင်းသမီးလေးမှလက်မခံသဖြင့် နှစ်ဘက်တိုက် ခိုက်ကြလေသည်။

သားဘီလူး 🜓 📗

www.foreverspace.com.mm နောက်ဆုံး မင်းသမီးလေးဘက်မှ စစ်ရှုံးနိမ့်ပြီး စစ်ဦးစီး နှစ်ဦးနှင့် မင်းသမီးလေးသာကျန်တော့၏။ ထိုအချိန်တွင် စစ်ဦးစီး နှစ်ဦးမှ မင်းသမီးလေးအား ကာကွယ်ပေးထားစဉ် မင်းသမီးလေးက ပတ္တမြားကိုယူ၍ ဌာပနာတိုက်ထဲ ဝင်ရောက်သွားလေသည်။ မင်းသမီးလေး ဌာပနာထဲဝင်လိုက်သည်နှင့် ကောင်းကင်မှ ထူးဆန်းသော ရောင်ခြည်များ လှဲဖြာပြီး စစ်ဦးစီးများကိုင်ဆောင် ထားသောဓားမှတစ်ဆင့် ထူးဆန်းသော စွမ်းအင်များရကာ နှစ်ဦး တည်း ဒိုင်ခံတိုက်ခိုက်ရင်း ကျွန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ ၎င်းစစ်သည် နှစ်ဦး၏တိုက်ခိုက်ပုံစွမ်းပကားမှာ ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်တိုက်ခိုက်နေ သကဲ့သို့ ပြင်းထန်နေသဖြင့် မင်းသားဆိုးနှင့်အပေါင်းအပါများ ကစဉ့်ကလျှားနှင့် ထွက်ပြေးကြရသောဟူ၏။

> ထိုအချိန်မှစ၍ ထိုပတ္တမြားသည်လည်းကောင်း၊ အဖြူရောင် မင်းသမီးလေးသည်လည်းကောင်း စစ်ဘီလူးနှစ်ဦးသည်လည်း ကောင်း ပျောက်ခြင်းမလှပျောက်ဆုံး၍ ဘုရားရှေ့တွင် ဘီလူးနှစ် ကောင်စောင့်၍ ဌာပနာတိုက်ထဲတွင် အဖြူရောင်မင်းသမီးလေး ရှိသည်ဟူသော ဒဏ္ဍာရီသာကျန်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ထိုအဖြူရောင် မင်းသမီးလေး၏အဆက် မင်းသားနန္ဒိယမှာ ယခုဘဝတိုင် မင်းသမီး လေးရှိသော ဘုရားကိုရှာဖွေရင်း တွေ့ရှိပါကကယ်တင်ရန် ကြိုးစား နေသေးကြောင်းစသဖြင့် ဘယ်ချောင်ဘယ်ကြားက ထွက်လာမှန်း မသိတဲ့ ပုံပြင်လိုလိုဒဏ္ဍာရီလိုလို ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်က ခုတလောမြင် သာရွာမှာ ခေတ်စားနေတယ်။

> နေဦးနေဦး ကျွန်တော်တင်ပြတာလောသွားတယ်။ ဒီပုံပြင် မပေါ် လာသေးခင် လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်က အကြောင်းကိုပြော ပြမှ လိပ်ပတ်လည်လိမ့်မယ်...။ 999

ပြောရမယ်ဆို အဖြစ်အပျက်က ခပ်ရှုပ်ရှုပ်ရယ်။ ဘီလူးတို့အဖွဲ့ အင်္ဂလန်ကို လောင်းလှေနဲ့သွားပြီး တစ်နှစ် ခွဲလောက်ကြာမှ ထန်းတောပိုင်ရှင် ကိုရင်ဒုံးပေသမီး မိပွားက ဒီက လေးကိုမွေးတာ။

ဒါပေမယ့် မိပွားက ဒီကလေးကို ပျောက်ဆုံးသွားရှာပြီဖြစ် တဲ့ ဘီလူးလှဦးနဲ့ အကြောင်းပါပြီး မွေးတာပါဆိုပြီး ဖအေကောင် ဖော်လိုက်တယ်လေ။ ဘုမသိဘမသိနဲ့ မရှိတော့တဲ့ ဘီလူးတောင် ကလေးတစ်ယောက်အဖေဖြစ်ရော။

အသေအချာစဉ်းစားကြည့်လေ . ဘယ်ကလေးက ၁၅လ လွယ်လို့ ၁၆လ ဖွားမှာလဲ။ သူ့ကျမှ ဘီလူးထွက်သွားပြီး တစ်နှစ် ခွဲကြာမှ။

သားဘီလူး ေပါ္ပါ သားဘီလူး ေပါ္ပါ သားဘီလူး ေပါ့ ပြုပါ အန်း တူလေးရုပ်ကြည့်တော့လည်း သူကြီးနဲ့တူသလိုလို၊ အုန်း မောင်နဲ့ ဆင်သလိုလို၊ အင်္ဂရုပ်သာ ဟိုလူနဲ့တူနိုးနိုး၊ ဒီလူနဲ့တူနိုးနိုး နော်. . . ။

သောက်ကျင့်ကျမှ ဘီလူးမှ ဘီလူး. . . တထေရာထဲ။ ကိုင်း ပြတ်ကရော။

ခက်တာကမြန်မာလူမျိုးတွေရယ်. . . ။ သူ့ဘာသူကလေးရ ကိုယ်နဲ့ဘာဆိုင်တာမှတ်လို့။ ပြီးပြီပေါ့. . . . ။ ဒါပေမယ့် ပြီးပဲမပြီး နိုင်ကြဘူး. . . ။ ရွာထဲလဲရွာထဲမို့ ရပ်ထဲလဲရပ်ထဲမို့လို့. . . တီးတိုးတီးတိုးသဖန်းပိုးနေကြတာလေ. . . ဘာကြာတာလိုက်လို့လဲ . . . ကလေးမွေးပြီးနှစ်လလားပဲ. . . ဥပုသ်တစ်ရက် ရွာဦးကျောင်း မှာ ရွာသူရွာသားတွေစုမိတယ်ဆိုရင်ပဲ တစ်ရွာလုံးလိပ်ခဲတင်းလင်း ဖြစ်နေတဲ့ မိပွားရဲ့နှစ်ချို့ကလေးအထုပ်ကို ဝိုင်းဖြည်ကြပါရောလား။ ဟုတ်မှလဲလုပ်ပါမိပွားရယ်. . . "

"အလိုတော် ကိုဘီလူးအင်္ဂလန်ကို လောင်းလှေနဲ့မထွက် ခင်တစ်ရက်မှာ ကျွန်မချက်တော်ကို ကိုဘီလူးလက်တော် မည်းမည်း ကြီးနဲ့ သုံးရစ်ဝိုင်းသွားတာပဲ။ အဲဒီတစ်ဝိုင်းကို ခြောက်လနှုန်းနဲ့ကိုယ် ဝန်ဆောင်ရလို့ တစ်နှစ်ခွဲကြာအောင် သန္ဓေလွယ်လိုက်ရတာ ဘာဖြစ် လဲ"

မိပွားစကားကို ရွာသားအားလုံး ကြောင်နေကြတယ်။ ဒါ မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စပဲ။ ဒါနဲ့ အတွေ့အကြုံများတဲ့ ဘဒွေးက

"နေပါဦး ချက်ကိုလက်နဲ့သုံးရစ်ဝိုင်းရုံနဲ့ ကိုယ်ဝန်မဆောင် နိုင်ဘူး၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရင်လည်း တစ်နှစ်မခွဲပါဘူး"

ရွာသားအားလုံးက ချက်ကျလက်ကျ ပြောချလိုက်တဲ့ ဘဒွေး စကားကို လက်ခံကြတယ်။

မိပ္စား ဘာပြန်ပြောတယ်မှတ်လဲ။

"အောင်မလေး... ဗေဒါရီမိခင် သမင်မတောင် တောမှီ ရသေ့ရဲ့ကျင်ငယ်ရည်ကိုသောက်ပြီး သန္ဓေလွယ်သေးတာပဲ၊ အခု အပ်ကျမတ်ကျ လက်ကြီးနဲ့ ဟောသလိုဟောသလို ဝလုံးကြီးသုံးလုံး ထပ်ဝိုင်းသွားတဲ့ဟာကို ... ဘာလို့ကိုယ်ဝန်မဆောင်နိုင်ရမှာလဲ၊ ဝရိုမှတော့ ဝိကိုဝိမှာပဲ.. တကတည်းတော် သူတို့မို့ အားအား

သားဘီလူး 🐠 📗 📗

ကျားလုံးရောင^{္ကါ} အားလုံးရောင^{္ကါ} သူကြီးဘတူကိုယ်တိုင် မနေနိုင်တော့ဘူး။ ရွာသားတွေ

"ဟဲ့. . . ဒီမယ်မိပ္ပား ဟိုးရှေးခေတ်က ရာဇဝင်တွေ ဒဏ္ဍာရီ တွေကိုဆွဲမပြောနဲ့၊ အခုဒီဘက်ခေတ်မှာ ဘယ်ကလေးက တစ်နှစ်ခွဲ မိုန်းနေပြီးမှ မွေးဖူးလို့လဲ"

မိပ္စားက ဘာခံပက်တယ်မှတ်လဲ… ။

"ဘာလဲ. . . သူကြီးက ကျွန်မသွားလေသူကိုလှဦးနဲ့ သန္ဓေ တည်တာ မယုံလို့လား၊ ဒါကိုမှမကျေနပ်ရင် ဖြစ်နိုင်ချေရှိတဲ့ ဖအေကို လက်ညှိုးရဲရဲကြီး ထိုးပြလိုက်ရမှာလား၊ ဒဂူးညှောင့်ဆို. . . ကားသွား မယ်"

ဆိုပြီး မိပ္ဂားလက်ညှိုး သူ့ဖက်ထောင်လာတာနဲ့ သူကြီး မျက်နှာပျက်သွားတယ်၊ ပြီးတော့ မိပ္စားကိုတစ်လှည့် ကလေးကို တစ် လှည့် ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုငေးကြည့်နေတဲ့ ရွာသားတွေဖက် ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ပြန်ကြည့်တယ်။ နောက်မှ ယောင်တောင်ပေါင် တောင်နဲ့ ကလေးကို ပြန်ငုံ့ကြည့်ကာ လေကျကြီးနဲ့. . .

"အာ… အဟုတ်ဟ၊ဒါဘီလူးသားမှဘီလူးသားအစစ်၊ အခွက်ကိုကြည့်ပါလား ဘီလူးအခွက်နဲ့ ချွတ်စွပ်၊ ခွီးထဲမှပဲ"

ဆိုပြီး တောင်ရှည်ကြီးမပြီးကို လစ်တော့တာကိုး။ ဦးစိန်လန် က ရှေ့ထွက်လာပြီး . . ချင့်ချင့်ချိန်ချိန်နဲ့ . . .

"ဟုတ်ရဲ့လား မိပ္ငားရယ်၊ ဗေဒါရီသမင်မဆိုတာ" သူ့စကားတောင်မဆုံးလိုက်ရဘူး မိပ္စားက'ကလေးခါးထစ် ခွင်လိုက်ပြီး. .

"ဗေဒါရီဒဏ္ဍာရီမယုံရင်လည်း ဖခင်ဘယ်သူဖြစ်တယ်ဆို တာ ရာခိုင်ရှုန်းနဲ့ရှင်းပြရမှာလား ရတယ်နော်. . ရတယ်"

ဆိုပြီး မိပွားလက်ညှိုး သူ့ဖက်ကောက်ကောက်ကြီး တက် လာတော့ ဦးစိန်လန်လည်း ရှိုးတိုးရှန့်တန့်ဖြစ်ပြီး ကလေးကိုငံ့ကြည့် ကာ…

"ဟုတ်... ဟုတ်ပ၊ ယုံပြီ... ယုံပြီ ဒါ ဘီလူးသားမှ ဘီလူးသားအစစ်၊ ဘီလူး အင်္ဂလန်မထွက်မီ မိပွားတို့အိမ်နောက်ဖက် က ကန်စွန်းခင်းကို သေးကော့ပန်းတာ ငါကိုယ်တိုင်မျက်စေ့နဲ့ ဆတ်ဆတ်မြင်တယ်၊ အဲဒီကန်စွန်းရွက် မိပွားစားပြီး သန္ဓေတည် တာဖြစ်နိုင်တယ်၊ တကတည်း သောက်ကျိုးနည်းယုတ္တိကွာ"

ဆိုပြီးတဟေးဟေးတဟားဟားနဲ့ ထွက်သွားတယ်။ သူ့ပြော စကား အတိုင်းဆို မိပွားတင်မဟုတ်ဘူး မိပွားအမေ မိပဲရော ကိုရင်ဒုံး ပေပါ ဘီလူးသန္ဓေလွယ်ရနိုင်တယ်။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ အဲဒီကန်စွန်း ခင်း သူတို့လည်းစားတာပဲကိုး။ အို. . . သူတို့တင်မဟုတ်ပေါင် တစ်ရွာလုံးလည်း စားဖူးကြတာပဲ၊ ဒါကိုမှ မိပွားတစ်ယောက်တည်း ကွက်ပြီးကိုယ်ဝန်ဆောင်သွားတာကိုပဲ ကြိတ်ဝမ်းသာရမလိုတောင် ဖြစ်နေတယ် . ။ ဒါပေမယ့်လည်း မကျေလည်နိုင်သေးတဲ့သူတွေက

ခေတ်အမြင်နည်းနည်းရှိတဲ့ သူကြီးသမီးခင်မှုံ့ယောက်ျား လက်ရှိသူကြီးမောင်စိုးက. . .

"ဒါမဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စပဲ"

"မဖြစ်နိုင်ရင် ဖြစ်နိုင်တဲ့အကြောင်းတွေ ပြောပြရ မလား ကိုရင်မောင်စိုး၊ ခြံရဲ့တောင်ဖက်ထောင့်က သီဟိုဠ်ပင်အောက်မှာ လေ"

မောင်စိုးစကားတောင်မဆုံးဘူး မိပွားဆီကပြတ်ပြတ်သား သား အသံကြားတော့ ခရုဆားထိသလို မောင်စိုးတွန့်ဝင်သွားတယ်။ ပြီးမှသွားဖြီးကြီးနဲ့ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်လုပ်ပြီး ကလေးကိုငံ့ကြည့်ကာ. . .

သားဘီလူး 💎 📗 📗

www.foreverspace.com.mm တိ် "ဟီး. . . ဟီး ဟုတ်ပါတယ်၊ မယုံမရှိနဲ့ ဒါဘီလူးသားမှ ဘီလူးသားစစ်စစ်. . . ကြည့်ပါဦး သွားစွယ်ကလေးကို လဲ့လို့အဟစ်" ဆိုပြီး လစ်ထွက်သွားပြန်လေရောလား။ အမှန်က ကလေးက သွားဖုံးငုံးတိနဲ့၊ ဘာသွားစွယ်မှမရှိဘူး...။ မိပ္ပားက အားလုံးကို လက်ညှိုးဝေ့ထိုးပြီး. . .

> "ကဲ. . . ဒီကလေးဟာ ကိုလုဦးနဲ့ရတာမဟုတ်ဘူးလို့ ဘယ် သူငြင်းချင်သေးလဲ၊ ဦးချက်ဖောင်းလား၊ ကိုအုန်းမောင်လား၊ ကပ္ပိယ ဦးဇာတလား၊ ဖိုးသာအိုလား၊ ဘဒွေးကြီးလား. . ကဲ. . . ပြော"

> ဆိုတော့ သူလက်ညှိုးထိုးခံရတဲ့သူ၊ အမည်ခေါ်ခံရတဲ့သူ အားလုံး မျက်နှာကြီးတွေပြီ(ပြေ)၊ ပေါင်ကြားထဲလက်ဝှက်လို့. . .

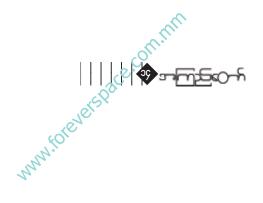
"ဟုတ်ပါတယ်… ဒါ ဘီလူးသားမှ ဘီလူးသားပါ" "မှန်ပါတယ်၊ ဒါ ဘီလူးသားအစစ်ပါပဲ"

"ဘာမှစောဒက မတက်တော့ပါဘူး။ ဟုတ်ပါတယ် ဘီလူး သားပါပဲ. . .

ဆိုပြီး ရွာဦးကျောင်းပေါ် က အလျှိုလျှိုပျောက်ကုန်ကြတာ ဥပုသ်တောင်မယူဖြစ်ကြတော့တဲ့အထိပါပဲ။ မလစ်လို့မဖြစ်ဘူးလေ မိပ္စားလက်ညှိုးက အကြောင်းရွေးတာမဟုတ်ဘူးကို။ ဒါပေမယ့် ရွာသားအားလုံးကတော့ မိပ္စားအိမ်ဝင်ချည်ထွက်ချည်နဲ့ ကလေး သွားကြည့်လိုက်၊ ဘယ်သူနဲ့ အတူနိုင်ဆုံးလဲ ခန့် မှန်းလိုက်နဲ့. . . ရှုပ်ယှက်ကို ခတ်နေတာပဲ။

> ဆောရီး. . . ဒီမှာလည်းလောသွားပြန်ပြီ။ ဇာတ်လမ်းရဲ့အစက ဒီလို...

> > 666

ဘီလူး၊ မောင်ကောင်း၊ ငပိန်၊ ကျွဲကြီးလေးယောက် အင်္ဂ လန်ကိုလောင်းလှေနဲ့ထွက်ပြီး သိပ်မကြာခင်မှာပဲမိပွားတစ်ယောက် ဘာဖြစ်တယ်မသိဘူး နတ်ပဲဝင်ပူးသလိုလို၊ တစ္ဆေပဲအလိုက်ခံရသလို၊ မီးယပ်ချမ်းပဲထသလိုနဲ့ ကတုန်ကယင်ဖြစ်ပြီး ကယောင်ကတမ်းတွေ ပြောနေတော့တာကိုး။

ဆေးဆရာ ဖိုးသာအိုကတော့ သိတယ်မဟုတ်လား ရောဂါ အမည်ဖော်မရရင် ပယောဂပဲဆိုပြီးကုနေကျ။ ဘယ်လိုကုကုဘယ် လိုမှကို မသက်သာဘူး။ အချိန်တန်ရင်...

"ဟယ်. . . မောင်ကြီး နှမလေးကို မမှတ်မိတော့ဘူးလား၊ မောင်ကြီးလာမယ်ဆိုလို့ နှမလေးမျှော်နေတာ"

ဆိုပြီး တွေ့ကရာလူကို ပေါက်ကရလျှောက်ပြောနေတော့ တာ။ တစ်ခါတလေလည်း...

သားဘီလူး 🐠 📗

ိ "ဟယ်… သရဲကြီးလာနေပြီ… ကို ရင်ရေ ကျွန်မ ကြောက်လို့ ကျွန်မကို ဖက်ထားစမ်းပါဦး"

www.foreverspace.com.mm ထအော်လိုအော်နဲ့ ရောဂါက ဘယ်လိုမှကို မပျောက်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတာ။ သူ့အမေမိပဲကတော့သူတို့မျိုးရိုး သူတို့ယုံလို့ဖြစ်မယ်။ သူ့သမီးဖြစ်နေတာကို ကြည့်ပြီးတစ်ခွန်းထဲပြောတယ်။ မသိရင် သူတို့ ရိုးရာကျနေတာပဲ။

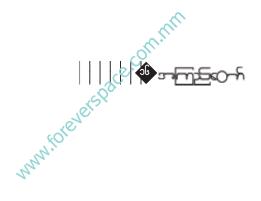
"အဲဒါ လင်တရူးနေတာ"

တဲ့။ ဟုတ်လား မဟုတ်လားမသိဘူး။ ဖြစ်လိုက်တဲ့ရောဂါ ဟာ မိပ္စားကိုယ်ဝန်လွယ်တဲ့ အချိန်ကျမှကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားတော့တာပါပဲ။ အခုကလေးတစ်ယောက်အမေ အပျို ကြီးဘဝနဲ့စမတ်ကိုဂွမ်လို့၊ သူ့ကလေးကသားဘီလူးလေ။ ဘီလူး လက် တော်နဲ့ သူ့ချက်တော်ကို သုံးရစ်ရစ်သွားလို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရတာဆို တဲ့ ကလေးပေါ့။

ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သိတယ်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။ အဓိပ္ပါယ်မှမရှိတာ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ မပြောရဲ ဘူး။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ မိပ္စားတို့ထန်းတဲ မူးပြီးမအိပ်ဘူးတဲ့ ယောက်ျားသားတစ်ယောက်မှႛမှမရှိတာ။ သူကြီး၊ ဘဒွေးတို့က အစ၊ ဦးချက်ဖောင်း၊ ဦးဇာတာအဆုံး အကုန်လုံးအတုန်းအရုန်း အိပ်ဖူး ကြတာကိုး။ ဖြစ်နိုင်ချေက လူတိုင်းခုနစ်ဆယ်ရာနှုန်းနဲ့ ဂုဏ်ထူးမှတ် ချည်းပဲ။ လက်ဆကလည်း သူမသာ၊ ကိုယ်အသုဘကြီးပဲကိုး။

ဒါကြောင့်လည်း တစ်ရွာလုံး မိပ္စားရဲ့စကားကို လက်ခံပြီး ဒီကလေးကို ဘီလူးသားအဖြစ် ဖေ့ါထားလိုက်ကြရတယ်။ ထားပါတော့ ဘီလူးသားလေးပေါ့။ နာမည်က. . . သားဘီလူးလုထူးတဲ့။

ဒါ ဇာတ်လမ်းအစလို့ထင်လား. . . မဟုတ်ဘူး ရှိသေးတယ်။

ဘီလူးတို့ အင်္ဂလန်ကို လောင်းလှေနဲ့ ထွက်သွားပြီး သိပ် မကြာခင်မှာပဲ ခင်မှုံတစ်ယောက် မောင်စိုးကို ကောက်ကာငင်ကာ လက်ထပ်လိုက်တယ်။

ခါတိုင်းဆို မောင်စိုးမြင်တာနဲ့ အရက်သမား ဖဲသမားဆို ပြီး တဆဲထဲဆဲနေတဲ့ခင်မှုံက သူကြည့်မရတဲ့သူကို ကောက်ကာ ငင်ကာ လက်ထပ်လိုက်တော့ တစ်ရွာလုံးအံ့အားသင့်သွားတယ်။ နောက်ထပ် အံ့အားသင့်စေတဲ့ ပြကွက်ကရှိသေးတယ်။

ခင်မှုံတို့လက်ထပ်ပြီး ဘာကြာလို့လဲ... လေးလလားပဲ၊ ငါးလတောင် ပြည့်ပေါင်၊ ခင်မှုံတစ်ယောက် သားရတနာလေးတစ်ပါး ဖွားမြင်ပါလေရောလား။

သားဘီလူး 🐠 📗

လိ် ဒီမှာ အားလုံးအံ့အားသင့်စေတဲ့အချက်က ငါးလမပြည့် တပြည့်မှာတင် သားယောက်ျားလေး မွေးတယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စပဲ။

www.foreverspace.com.mm မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုတောင် ခုနစ်လလောက် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရတာပဲ။ အခုဟာက ငါးလတောင်မပြည့်ဘဲနဲ့ သား တယ်။ နောက်… လူတိုင်း ဇဝေဇဝါဖြစ်စေတဲ့ အချက်ကလည်း ရှိသေးတယ်။ တစ်ရွာလုံး သိတော်မူကြတဲ့အတိုင်း မောင်စိုးဆိုတာ ကလည်းအချော၊ ခင်မှုံကလည်း ကွမ်းတောင်ကိုင်။ မွေးလာတဲ့ ကလေးကျမှ ရုပ်ဆိုးချက်က တာတေကိုလံနေတာ။ ဘယ်လိုကြည့် ကြည့်ကျက်သရေမရှိတဲ့အခွက်။ ဘယ်နေရာလက်ညှိုးထိုးထိုး အပြစ်ရှိ ပါတယ်ဆိုတဲ့အခွက်။

> ကလေးမွေးပြီးပြီးချင်း မီးတွင်းမှာတင် သူကြီးက ကလေး ကိုကြည့်ပြီး လန့်အော်တယ်။

> > "ဟာ. . . ဒါဘီလူးလှဦးရုပ်"

ဟုတ်တယ်။ ရုပ်က သွားလေသူဘီလူးလှဦးနဲ့ တစ်ထပ် တည်း။ မွေးကတည်းကစပ်ဖြဲဖြဲနဲ့။ အားလုံးကလည်းလာကြည့်တယ်။ ဟုတ်တယ်။

ဒီအခွက်မြင်တာနဲ့ ဒါဘီလူးအခွက်ဟေ့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ ငြင်းလို့မရဘူး။ ဒါကိုမောင်စိုးက မကျေနပ်လို့ခင်မှုံ့အဖေ သူကြီး ကိုသွားပြောတယ်... ဟုတ်တယ်လေ... ကလေးတစ်ယောက် ငါးလနဲ့မွေးလို့ရလား. . .

" အဖေ အဲဒါရှင်းဦး. . သားယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကို ငါးလနဲ့မွေးလို့ရလား..."

သူကြီးကမောင်စိုးကို မှုံတေတေကြည့်တယ်. . . ပြီးမှ " မင်းနဲ့ ငါ့သမီးပေါင်းတာ ဘယ်နှစ်လလဲ. . . "

ိုငါးလပါ. . . " " ငါးလပါ. . . " " အေး. . . ငါ့သမီးမင်းနဲ့ အတူတူနေတာရော. . ဘယ် နှစ်လလဲ. . . "

" အေး. . . ငါးနှစ်လီတစ်ဆယ်၊ နောက်ကို ငါ့ကိုလာ မရှုပ် နဲ့"

တဲ့...။ သိတယ်မဟုတ်လား... သူကြီးက အတည်။ နောက်ပြီး အားလုံးကလည်း မှတ်မိကြတယ်လေ။ ဘီလူးတို့ အဖွဲ့ အင်္ဂလန်မသွားခင် ဘီလူးအိမ်ကို ညဖက်ညဖက် လူခြေတိတ်ချိန် ဆွမ်းအုပ်ကလေးနဲ့ ထွက်ထွက်လာတာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ။

ကလေးကိုကြည့်ပြီး သူ့အဖေမောင်စိုးတောင် တောက်ခတ် ယူရတယ်။

"တောက်. . . ငါ့မှာတော့ သားယောက်ျားလေးမွေးလို့ ရွှေပန်းလေးမှတ်နေတာ. . . ခုတော့. . . အစစ်ကြီးဖြစ်နေတယ်. . . နောက်ပိုင်း ဘာဆက်ပြောတယ်ဆိုတာ မပြောတော့ပါဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စဉ်းစားယူပေါ့။

ဒါကြောင့် တစ်ရွာလုံးကလည်း ဒီကလေးကို နာမည်ပေး တယ်။

> သားဘီလူးလှကြူးတဲ့။ ခင်မှုံကတော့ ပြုံးပြုံးပဲ။

> > 666

သားဘီလူး 😲 📗 📗

လှထူးနဲ့ လှကြူးက တစ်နှစ်ထဲမွေးတာပါ။ လှကြူးကို ခင်မှုံက နှစ်အစပိုင်းမှာမွေးပြီး လှထူးကိုမိပွားက နှစ်အဆုံး ပိုင်းမှာမွေးတာ။ ခုနှစ်အနေနဲ့ပြောရင်တော့တစ်နှစ်ထဲပေါ့။ ဒါပေမယ့် လှကြူးကအ ကြီး၊ လှထူးကအငယ်။

ငယ်စဉ်ကတော့ နှစ်ယောက်သားတည့်ကြပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် သိတယ်မဟုတ်လား ကြီးလာတော့ထုံးစံအတိုင်း တစ်ယောက်ကို တစ် ယောက်စောင်ကြ၊ မာန်ဖီကြ။ ရန်ဖြစ်လိုက်၊ ပြန်ချစ်လိုက်နဲ့ တည့် တစ်ချက် မတည့်တစ်ချက်ပဲ။

အဲး . . ဒါပေမယ့် မဟုတ်တာလုပ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ လက် ညီတယ်။ တိုင်ပင်စရာမလိုဘူး။ တစ်ယောက်လုပ်ရင် တစ် ယောက်က ပါပြီးသား။ အဲဒီအချိန်မျိုးဆိုရင်လည်း သူတို့ကိုယ်သူတို့ ညီအစ်ကိုက မှ အမြွာလို့ကိုသတ်မှတ်တာ။ တစ်နှစ်ကြီးတစ်နှစ်ငယ်အမြွာလေ။

နောက်တစ်ခုရှိသေးတယ်. . . ဘယ်သူကဘယ်လို ပုံစံသွင်း ခဲ့တယ်ရယ်တော့မသိဘူး။ သူတို့ကိုယ်သူတို့လည်း ဘီလူးလှဦးရဲ့သား အဖြစ်ကို ခံယူထားကြတယ်။

မြင်သာရွာက လူစွမ်းကောင်းကြီးဘီလူးလှဦးရဲ့သားလေ။ ဘီလူး ဘယ်လောက် ပေါက်ကရလုပ်ခဲ့တာ သူတို့မသိဘူး။ မိမှမမိခဲ့တာကိုး။ သူတို့သိတာ ရွာသားတွေပါးစပ်ပုံပြင်လို ပြောနေ ကြတဲ့ အတိုးချေးစားတဲ့ချစ်တီးကို ဆုံးမခဲ့တဲ့ဘီလူး။ ရွာကိုလာလိမ်တဲ့ လူလိမ်မင်းသားကို ပညာပြခဲ့တဲ့ဘီလူး။ ဝီတိုရိယဘုရင်မကို ဓား ထောက်လုပ်ကြံပြီးမြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးတောင်းရအောင်လောင်း လှေနဲ့ ထွက်သွားတဲ့လူစွမ်းကောင်းဘီလူး။ အဲဒီ လောက်သိရုံနဲ့ သူတို့ ကိုယ်သူတို့ လူစွမ်းကောင်းကြီး ဘီလူးလှဦးရဲ့သားစစ်စစ်အဖြစ် လက်ခံထားကြတယ်။

သူတို့ရဲ့စိတ်ထဲမှာလည်း နောင်တစ်ချိန်ကျရင် သူတို့ရဲ့ ဖခင်တီလူးလှဦးလို လူလေးစားခဲ့ရတဲ့ လူစွမ်းကောင်းကြီး ဖြစ်ချင် ကြတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ မြင်သာရွာလည်း သူတို့ကြောင့်ပြောင်းသလန်တွေ ဆန်ကုန်တာ။

သားဘီလူး 📭 📗 📗

ပြောရဦးမယ်. . .

မြင်သာရွာမှာ လက်ရှိဩဇာအကြီးဆုံးလူက သူကြီးဦးဘ တူမဟုတ်တော့ဘူး။ ဦးဘတူက သူ့သမီးခင်မှုံ မောင်စိုးနဲ့ညားပြီး ကတည်းက သူကြီးဘဝကနေနားပြီး သူ့သားမက်မောင်စိုးကို သူကြီး ရာထူးခန့်အဝ်ပြီး နှစ်လုံးပြူးကြီး လက်ပြောင်းပေးလိုက်ပြီ။

မောင်စိုးကလည်း သိတယ်မဟုတ်လား။ အစကတည်းက အရက်သမား၊ ဖဲသမား၊ မြင်းကဒပ်သား။ တစ်ရွာသားက သူကြီးလာ တက်ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားသာကြည့်။ ဒီကြားထဲ သားတော် မောင် လှကြူးကိုပါမွေးချထားတာဆိုတော့ ကုန်ရောပေ့ါ။တစ်ရွာလုံး ဘယ်သူကမှ လေးစားလို့ကို မရတော့ဘူး။

ရွာသားအားလုံးလည်း ဘယ်သူ့အဖေခေါ် ရမှန်းမသိ ဖြစ် နေကြတယ်။ မောင်စိုးကိုကျလည်း မော်မဖူးချင်ဘူးလေ။

မြစ်ချင်တော့ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရွှေမြို့တော်က ဝန်မင်းတစ် ဖြစ်ချင်တော့ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရွှေမြို့တော်က ဝန်မင်းတစ် ပါးရွာကိုရောက်လာတယ်။ ကျင်ကော်င[်]

ဒါပေမယ့် နန်းတွင်းကတော့ ထိပ်တင်လက်လို့ ခေါ်ဆိုပဲ။ လူပုံက ဖြူဖြူထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနဲ့ အသက်ကလေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်နားမှာ။

ာ ဥပဓိရုပ်က အလွန်ကောင်းတဲ့အပြင် သူ့ကိုကြည့်လိုက် ရင် အမြဲသန့်ပြန့်နေတာပဲ။

သာမန်ထက် ထူးခြားချက်ကတော့နဖူးပဲ။ နဖူးက မြင်ဖူးနေ ကြ လူတွေထက် ပိုလို့ကိုပြောင်နေတယ်။

ချည်သားအင်္ကျီအဖြူတိုပဲ ပိုးပုဆိုးအမျိုးမျိုးနဲ့ တွဲဝတ်တတ် တဲ့အပြင် လက်ထဲမှာကျည်ပွေ့မရှိတရှိ ယင်းတိုက်သားအမည်း ကြီးတွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုသွေးနေတတ်တယ်။ အဲဒါကြီးကို သူပြော တော့ ကိုူင်းတုတ်တဲ့။

စကားနည်းတယ်။ အနေတည်တယ်။ ဘယ်အရာမဆို စေ့စေ့စပ်စပ် ရှာဖွေကြည့်တတ်တယ်။ နောက်သူက မင်းတုန်းမင်း လက်ထက်ထဲက သူ့အဖေကကျင်တော်ဝန်မင်း။ သူ့အဖေဆုံးပြီး တော့လည်း မင်းတရားကိုယ်တိုင် သူ့ကိုဒီရာထူးပေးခဲ့တာ။ အဲဒီ တုန်းက သူ့အသက် ဘာရှိမှာလဲ။ နှစ်ဆယ်ကျော်ရုံပေါ့။ မင်းတုန်းမင်း နတ်ရွာစံပြီး သီပေါဘုရင်ထပ်တက်တော့လည်း အရိုက်အရာမလျှော့ ပဲ ဒီရာထူးနဲ့ပဲ နန်းတော်ထဲ ဆက်လက်နေခဲ့ရတယ်။ သူ့လက်အောက် မှာမှ ကျိုင်းတော်ကိုင်တွေ ရှိသေးပေမယ့် ဘုရင့်အတွင်းရေးကိစ္စတွေ ကိုတော့ သူကိုယ်တိုင်ပဲ ကိုင်ရသတဲ့။

နောက်ပြီး ဘုရင့်ရှေ့တော်မှောက် နေ့နေ့ညည ဥဒဟိုဝင်နိုင် ထွက် နိုင်တာဆိုလို့ သူတစ်ဦးတည်းရှိတယ်ဆိုပဲ။ ရှင်ဘုရင်နဲ့ အရင်း

သားဘီလူး 🕟 📗

www.tote နှီးဆုံး နေခဲ့ရသူပေါ့။ သီပေါဘုရင် ရင်ပါငင သီပေါဘုရင် ပါတော်မူသွားတော့ အမှန်ဆို သူလည်း ရှင်ဘု ရင်ပါတော်မူရာ ရတနာဂီရိကို လိုက်ရမှာ။ အဲဒါကိုမှ လိုက် မသွားဘဲ မြင်သာရွာမှာ လာရောက်ခိုလှုံသတဲ့။ နယ်ချဲ့တွေကို အခွင့်အခါသင့် ရင် ပြန်တော်လှန်ဖို့တဲ့လေ။

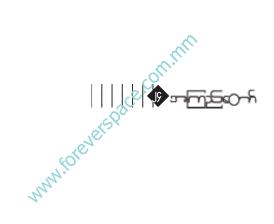
စိတ်ဓာတ်က လေးစားစရာ။

အဲဒီမှာ သူကြီးမောင်စိုးကို မော်မဖူးချင်ကြတဲ့သူတွေ တရုံးရုံးနဲ့ ဝိုင်းဝိုင်းလည်ကို ဖြစ်နေတော့တာကိုး။

ကျင်တော်ဝန်မင်းပြောပြတဲ့ နန်းတွင်းဇာတ်လမ်းတွေ

နားထောင်ချင်တာကလည်း တစ်ကြောင်းပေါ့လေ။

ပြောရမယ်ဆို ခစားနေကြတဲ့အထဲမှာသူကြီးမောင်စိုးလည်း ပါတာပါပဲလေ။

"မင်းတရားကြီးအကြောင်းတော့ ပြောမနေပါနဲ့ ကွာ၊ အူမချေးခါးအစ ငါအကုန်သိတယ်"

ရွာသားတွေဆို ကျင်တော်ဝန်မင်းကြီးပြောသမျှ ငေး နား ထောင်နေရတာ။

"အမှန်တော့. . . တို့ဘဝရှင်ကတော်တော်ရယ်၊ ဟိုကောင် ရနောင်မောင်မောင်တုတ်က ကဲကဲ"

"နန်းတော်ထဲ မိန်းမတစ်ရာလောက် ယူထားတဲ့အပြင် တွေ့ကရာ ဝန်မင်းတွေကို သူချည်း ဖိဟောက်နေတာ"

"ကျုပ်ကိုတော့ ရပေါင်ဗျာ၊ ရှင်ဘုရင့်နောက် ကျုပ်ပြေးကပ် လိုက်တာနဲ့ သင်းမျက်နှာကိုလွှဲနေရတာ"

ရွာသားအားလုံးက ရှင်ဘုရင်ကို နေ့စဉ်ဝင်ဖူးနေရတဲ့

သားဘီလူး 🕦 📗 📗

ကျားလိုင်လည်း လူပုံက ဖြူဖြူသန့်သန့် ခန်ခ^{န်}က နဲ့ ရွှေတံဆိပ်ကေ^{လါ}ဲ လူပုံက ဖြူဖြူသန့်သန့် ခန့်ခန့်အပြင် နှုတ်ခမ်းမွှေးရေးရေး နဲ့ ရွှေတံဆိပ်တွေပါတဲ့ ပတ်ပေါင်းကြီး ပေါင်းထားတာဆိုတော့ ပြော မနေနဲ့။ အမြဲတမ်းလုပ်နေကျ ရင်းတိုက်သားကျိုင်းတုတ် အရွယ် တော်ကို ဓားပါးလေးနဲ့ သွေးနေတာများ လွှတ်ကြည့်ကောင်း။

"အဲဒီတုန်းကကွာ… ပြောရမှာတောင် အော့နှလုံးနာ ပါရဲ့၊ ရွှေလုံဗိုလ်ဖမ်းမမိနိုင်တဲ့ ဓားပြဗိုလ်ရန်နိုင်ရန်ပိုင် ညီအစ် ကိုနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ကို မောင်မောင်တုတ် ဘယ်နယ့်မိ လာတယ် ပြောတတ်ပေါင်ကွာ၊ ရွှေလုံဗိုလ်ကလည်း သူနဲ့ယှဉ်ဖက်ဟာ ကိုး၊ အဲဒါနဲ့ ရွှေလုံဗိုလ်ကို သူ့အိမ်ဖိတ်ပြီး သူ့မိန်းမတွေကို ဧည့်ခံခိုင်း သက္ျ

ရွာသားတွေကတော့ ကျင်တော်ဝန်မင်း ပြောသမျှကို မှတ်ပြီးရင်းမှတ်ပဲ။

"တို့ဘဝရှင်ကြီး ဒီလိုဖြစ်တာ သင်းတို့စနက် ဘယ်ကင်း ပါ့မလဲလေ၊ အခု ဘဝရှင်မင်းကြီးမရှိတော့ပေမယ့် တို့တတွေ ဒီမျက် နှာဖြူတွေကို ရရာလက်နက်စွဲပြီး ပြန်လည်တိုက်ခိုက်အနိုင် ယူရမယ် ကွဲ့၊ အဲဒီတော့မှ ထိုက်တန်သူကို နန်းပြန်တင်ပြီး ကျုပ်ကတော့ ကျင်တော်ဝန်ဘဝနဲ့ပဲ မင်းတရားအပါး ပြန်လည်ခစားမယ်ကွယ်၊ အင်း. . . အဲဒီအချိန်ကျရင် ငါ့လက်အောက် ကျိုင်းကိုင်ဖို့ မောင်စိုး မြင်တာပဲ"

ကျင်ဝန်မင်းကြီး အပြောကြောင့် မောင်စိုး သဘောခွေ့ သွားတယ်။ စဉ်းစားကြည့်လေ. . . ဘုရင့်ကျိုင်းတော်ကိုင်ဆိုတဲ့ ရာ ထူးကနည်းလား။

နောက်ပြီး သူကျင်တော်ဝန်မင်းကြီးကိုလည်း လေးစားပြီး ရင်း လေးစားရင်းဖြစ်နေကြတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ. . . ကိုယ့်ဘာ

ဒါကြောင့် တစ်ရွာလုံး ကျင်တော်ဝန် ထိပ်တင်လက်ကို လေး စားကြတာ။

နောက်ကြည့်ဦး ကျင်တော်ဝန်မင်းပြောပုံ. . .

"ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ပါတော်မူတော့ ရတနာဂီရိကို အင်္ဂလိပ်သင်္ဘောကြီးနဲ့ တင်ဆောင်နေတုန်း ကျုပ်ကသင်္ဘောကြီး ပေါ် တက်ပြီး ဘာပြတ်ပြတ်သားသား သံတော်ဦးတင်ခဲ့တယ် မှတ်တုန်း. " "ဘာပြောခဲ့လဲ ဝန်မင်းဘုရား"

မောင်စိုးကမေးတယ်။ ကျင်တော်ဝန်မင်းကလည်း ပြတ် ပြတ်သားသား ပြန်ဖြေတယ်။

"အရှင်မင်းကြီး ဟိုဖက်နည်းနည်းတိုး၊ ကျုပ်လည်းလိုက် မယ်ဆိုပြီးတော့ကို ရင်ကော့ပြောခဲ့တာ"

အားလုံးက ကျင်တော်ဝန်မင်းအပြောကို ရင်ဘတ်ထိသွား တယ်။ ဟိုးအမြင့်ကြီးပေါ် က ပြုတ်ကျသွားသလို ခံစားကြရတယ်။ "ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးကလည်း ကျုပ်ကို ပြတ်ပြတ်

သားသား ပြန်မြွက်တယ်"

ဘုရင့်စကားဆိုတော့ အားလုံးသိချင်နေကြတယ်။ တစ်ဆင့် စကားဆိုပေမယ့် ဘဝရှင်စကား ကြားမှကြားဖူးပဲ။

"မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်သတုန်း ဆင်းကျွန်ရစ်ခဲ့"တဲ့။

"ဘဝရှင်သည်လို ပြတ်ပြတ်သားသား မြွက်ကြားလို့ ကျုပ် ဒီမှာကျွန်ခဲ့ရတာ"

အားလုံးက လက်သီးကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်၊ နှုတ်ခမ်း ကိုမဲ့ ပြီး မာန်နဲ့ထန်နဲ့နားထောင်နေကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ စိတ်ထဲမှာလည်း

က ဆရာမနိုင် နှစ်ကောင်ပြိုင်လေ။ ကျင်တော်ဝန်မို့ ဆုံပြီဆိုတာနဲ့ ထိပ်တင်ပြောင်ကြီး နန်း တွင်းအကြောင်းတွေ မဖောတော့ဘူးလား ဆိုပြီးရိတော့တာ.

အဲဒီတုန်းက ရွာမှာ လေပွေကြီးကြီးတစ်ခုနဲ့ ကြုံရပါလေ ရောလား။

လေပွေတိုက်သွားတာက ရွာနဲ့အတော်ဝေးဝေးနေ ရာကပါ။ ဒါပေမယ့် ဆေးဆရာဖိုးသာအိုရဲ့ ဓာတ်ခန်းတစ်ခုထဲ ပက်လက်လန် သွားခဲ့ရသတဲ့။

လေပွေက သူ့တစ်အိမ်ထဲ ကပ်မွှေသွားဆိုပဲ။ အမှန်တော့ မဟုတ်ဘူး။ လေပွေဆိုတဲ့အသံကြားတာနဲ့ ဖိုးသာအိုက သူ့တဲလေး သူ ပက်လက်လှန်ပစ်လိုက်ပြီ။ သူကအကြံနဲ့လူကိုး။

သိပ်မကြာဘူး... ဖိုးသာအိုရယ်၊ သူ့တပည့်ပါသဲရယ်၊ နောက်ရွာသားလေးငါးယောက်ရယ် ခမောက်တွေဆောင်း၊ ငွေဖလား ကိုယ်စီနဲ့ ထွက်သွားကြတယ်။ ပါးစပ်ကလည်း...

"လေပွေကြောင့်ပျက်စီးသွားတဲ့ မိဘမဲ့လေးတွေနဲ့ မိဘမဲ့

သားဘီလူး 🕕 📗

သားဘီဂု သားဘီဂု မို အော်အော်ပြီး တစ်အိမ်တက်ဆင်း တယ်။ အလျှခံတာမ^{ြင့်} ဆို အော်အော်ပြီး တစ်အိမ်တက်ဆင်း အလှူခံသွားကြ တယ်။ အလျှခံတာမှ မြင်သာရွာနဲ့တင် အားမရဘူး။ မြင်းကဒပ်ရွာ ကြာကြီးကွင်းရွာတွေဖက်ကိုပါ လှည့်သွားလိုက်သေးတယ်။

> "လေပွေကြောင့် ပျက်စီးသွားတဲ့ မိဘမဲ့လေးတွေနဲ့ မိဘမဲ့ဂေ ဟာအတွက် အလျှုခံပါတယ်ခင်ဗျာ"

> ဘာကြာတာလိုက်လို့။ ခဏပဲ။ အားလုံး အဝတ်အစား မပါ ကိုယ်ဗလာနဲ့ ပါသွားတဲ့ငွေဖလားလေးတွေအုပ်ပြီး ပြန်လာကြရ တယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲမေးတော့. . .

"အလှူခံရင်းနဲ့ကွာ. . . ကြာကြီးကွင်းကအထွက် မြင်းကဒပ် ရွာဆက်အသွားမှာ လေပွေရေ့အလျှခံမိပြီး လေပွေကနောက်က ဖြတ်တိုက်သွား တာ အဝတ်အစားတွေကုန်ရော"

ကြည့်ဦး… လေပွေက မရောက်သေးဘူး။ အလှူခံက အရင်ဆိုတော့ ဖြစ်တာတောင်နည်းသေး။ လေပွေဆိုတာလဲ သိကြတဲ့ အတိုင်း တစ်နေရာထဲ အတည်တကျတိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူးလေ။ သူဝေ့ချင်ရာဝေ့နေတာပဲ။ ဒါကြောင့် လေပွေရေ့လူရောက်ကုန် တာပေါ့။

အားလုံးညီညီညာညာပျော်ပျော်ပါးပါးပါပဲ။ ဘာဖြစ်လဲ၊ လေအရှေ့လူရောက်လို့ လူ့အရှက်လေခွဲတာပဲ။ ဘာပြသနာမှမရှိ ဘူး။ ဒါအပေမယ့် အလှူငွေတွေခွဲတော့မှ ပြဿနာတက်ကြရရော။

ဖိုးသာအိုက ဘာလုပ်တယ်မှတ်လဲ။ အလျှုခံလိုက်တဲ့ သူ တွေအားလုံးကို ပြားစွန်းပဲပေးတယ်။ ကျွန်တာအကုန် သူပဲလက်ဝါး ကြီးအုပ်ပြီး ယူလိုက်တာကိုး။ ဒါကို သူနဲ့ဒိုးတူဘောင်ဖက် လေပွေ အတိုက်ခံပြီး သက်စွန့်ဆံဖျား အလျှခံလိုက်သွားတဲ့ သူတွေက

မိကျေနပ်ကြဘူး။ ဒါနဲ့ပဲ. . . "ဒီမယ် ဖိုးသာအို၊ အလျှုခံထွက်တာချင်းလည်း အတူတူ၊ လေပွေအတိုက်ခံရလို့ အဝတ်အစားဆုံးတာချင်းလည်း အတူတူ၊ ခင်ဗျားက ဘာလို့ပိုယူရလဲ"

ဖိုးသာအိုက သူ့ပိုက်ဆံတွေကို အေးအေးဆေးဆေးပဲ ထုတ်သိမ်းပြီး ဘာပြောတယ်မှတ်လဲ...

"အလျှခံတာချင်း အတူတူဆိုပေမယ့် အခုဟာက ဘာ အတွက်အလှူခံတာလဲ"

"လေပွေတိုက်ခံခဲ့ရတဲ့ မိဘမဲ့လေးတွေနဲ့ မိဘမဲ့ဂေဟာ အတွက်လေ

အားလုံးရဲ့စကားကို ဖိုးသာအိုက…

"ကဲ. . . ဒီရွာမှာ လေပွေခံရတာ ဘယ်သူရှိလဲ"

ကြည့်လိုက်တော့ သူ့အိမ်တစ်အိမ်ထဲ ပက်လက်လန်နေ တယ်။ ဒါကို မကျေနပ်သူများက စောဒကတက်ပြန်တယ်။

"လေပွေတိုက်ခံရတာကတော့ ထားပါတော့၊ မိဘမဲ့လေး ဆိုတာက" "ငါပဲလေ"

"တင်"

သူ့စကားကြောင့် အားလုံးကြောင်သွားတယ်။

"ကိုင်း. . . ငါ့မှာမိဘရှိလား၊ ပြော . . ပြောလိုက်စမ်းပါ"

"ခင်ဗျားမိဘက သေကုန်ပြီပဲ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ"

"အဲဒါဆို မိဘမဲ့ကငါမဟုတ်လို့ မင်းကြီးတော်ကြီးလား ဟို ကောင် ပါသဲ မင်းအဖေ ဦးလန်ချူး ရှိသေးတယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်...ဟုတ် ရှိပါတယ်"

"ဟိုကောင် မောင်ထွေးရော မင်းအမေ ဒေါ် တောက်ကြီးရှိ

စိုးမိုးစာ၁ ဧပ

သားဘီလူး 💎 📗 📗

www.fore 18,685"

"ရှိ. . . ရှိပါတယ်ဗျာ"

"ဟိုက ဖိုးဆိတ်ရော"

"အဟင့်…. ရှိ…"

"ကိုမာရော"

"မငြင်းပါဘူးဗျာ. . . မိဘရှိပါတယ်"

"အေး. . . ဒါဆို မိဘမရှိတာ ဘယ်သူလဲ၊ ငါပဲမဟုတ်လား" ဖိုးသာအိုက ရဲရဲကြီး သူ့ရင်ဘတ်သူပုတ်ပြလိုက်တော့ ကျွန်

တဲ့သူတွေ ဘာပြန်ပြောလို့ ပြောရမှန်း မသိကြတော့ဘူး။ ဟုတ်လည်းဟုတ်တယ်။

တစ်ရွာလုံးမှာ လေပွေခံရတာဆိုလို့လဲသူပဲ။ တစ်အိမ်ထဲ ကွက်ပြီး ပက်လက်လန်နေတာ။ မိမရှိ ဘမရှိ တစ်ကောင်ကြွက်ဆို လည်း သူပဲလေ။ ဒီရွာကိုတောင် သူဘယ်ကဘယ်လို ရောက်လာ တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှရေရေရာရာ မသိကြတဲ့ဥစ္စာ။ သူ့အဖွဲ့ တွေအကုန်လုံး ဘာပြောလို့ပြောရမှန်းမသိတော့ဘူး. . . အလူခံ ပိုက်ဆံလည်းလိုချင်၊ ပြန်တောင်းစရာအကွက်ကလည်း မရှိဖြစ် နေတာကိုး။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ...

"လေပွေပြန်လှည့်လာပြီဟေ့ . . လေပွေပြန်လှည့်လာပြီ" အော်သံကြားလို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့. . .

"ഗാ"

ဖုန်လုံးကြီးက မဲနေတယ်။ ဖုန်လုံးရဲ့အနောက်မှာလည်း ဒရောသောပါးနဲ့ တဟေးဟေး တဟားဟား အော်ဟစ်လိုက်လာတဲ့ လူနှစ်ယောက်။ သူတို့ရှေ့က ဖုန်လုံးကြီးထဲမှာဘာတွေလဲမသိဘူး။ အားလုံး ဖုန်လုံးနဲ့ရောပြီး လုံးထွေးနေတော့ ဘာမုန်းကို သဲသဲကွဲကွဲ

မြိမြင်ရဘူး။ ရုတ်တရက်ကြည့်ရင်တော့ လေပွေလိုလို ဘာလိုလိုနဲ့။ ဖုန်တွေက မှုံနေတာကိုး၊ သူတို့ဆုံးဖြတ်လို့မရခင်မာပဲ "ဟာ-

ဖိုးသာအိုရဲ့ အလန့်တကြားအော်သံ။ အားလုံးလည်း ပျာပျာ သလဲဖြစ်ကုန်တယ်။ ဟုတ်တယ်၊ ဖုန်လုံးကြီးကလည်း သူတို့တည့် တည့်ပဲ။ ပြေးလာတဲ့လူနှစ်ယောက်ကလည်း သူတို့တည့်တည့်ပဲ။

ရှောင်ချိန်တောင်မရပါဘူး။ ဖုန်လုံးကြီးနဲ့ လူနှစ်ယောက် က သူတို့တည့်တည့် ဝုန်းခနဲတိုးဝင်လာတယ်။ အနားရောက်မှ ကြည့်လိုက်တော့. . .

"ဟာ... နွားတွေ... နွားတွေကွ ရှောင်ကြ၊ ရှောင်ကြ ဖိုးသာအိုတို့အဖွဲ့ မျက်လုံးပြူးမျက်ဆန်ပြူးပြီး ကမန်းက ဟေ့"

တန်း လွတ်ရာနေရာဝပ်နေကြရတယ်။ ဟုတ်တယ် ဖုန်လုံးမဲမဲကြီး တွေကြား ပါလာတာက နွားအုပ်ကြီး။ အဲဒီနွားအုပ်ကြီး ပြေးလာလို့ ဒီဖုန်လုံးကြီးဖြစ်လာတာ။

နွားတွေက ဒရောသောပါးပဲ။ ပက်လက်လန်နေတဲ့ ဖိုးသာအိုတဲကို နင်းချေပြီးလွတ်ရာကိုဆက်ပြေးသွားကြတယ်။ ခုန ပက်လက် တဲကလေးက အခုတော့ အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာနဲ့ အမှုန့်ဖြစ် ကျန်ခဲ့ပြီ။

အတော်ကလေးကြာမှ အခြေအနေက ပြန်ငြိမ်သက်သွား တယ်။ နွားအုပ်ကြီးကုန်တာတောင် ဖုန်မှုန့်တွေက ဝဲနေတုန်း။ အသံတွေလည်း ရှတ်ခြည်းတိတ်ဆိတ်သွားတယ်။ အဲဒီတော့မှ အိမ် ခေါင်မိုးဖက်ရွက်ကလေးကာပြီး ဝပ်နေတဲ့ဖိုးသာအို အူကြောင် ကြောင်နဲ့ ပြန်ထလာတယ်။ ပြီးမှ သူ့တပည့်တွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြောင်ငေးပြီး ကြည့်ကြ

"ဘာ… ဘာဖြစ်သွားတာလဲဟင်'

ဖိုးသာအိုရဲ့ အူကြောင်ကြောင်အမေး။ ကျန်တဲ့သူတွေလည်း ယောင်တောင်ပေါင်တောင်နဲ့ ခေါင်းခါပြီး...

"သိဘူးလေ… နွားတွေတော့ တွေ့လိုက်သလိုပဲ" အားလုံးကိုယ်စီ ခေါင်းကုတ်ကြတယ်။ အတော်ကြာမှ ဖိုးသာ အို လက်ရင်းတပည့် ပါသဲက…

"နွားတွေတော့ လေဟပ်ပါလာတာ မဟုတ်လောက်ပါဘူး

အဲဒီစကားကြားတော့ ဖိုးသာအို မျက်မှောင်ကြုံ့သွား တယ်။ "နွားတွေ ဒီလောက်အများကြီး လေဟပ်ပါလာတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒါနဲ့ နွားအုပ်နောက်က ပြေးလာတာ ဘယ်သူတွေလဲ" အားလုံး ခေါင်းကုတ်ကြတယ်။ အတော်ကြာမှ အောင်ကြီး

"ဖုန်တွေ နွားတွေကိုပဲ ဂရုစိုက်နေမိတော့ လူကိုသိပ်မသဲ ကွဲဘူး၊ အဲ. . . သိပြီ

အောင်ကြီးစကားကြောင့် အားလုံးခေါင်းထောင်သွား

တယ်။

"ဟိုနှစ်ကောင် ဘီလူးသား လှထူးနဲ့ လှကြူး'

"လုထူး လုကြူး"

အဲဒီနှစ်ယောက်အသံလည်း ကြားရော ဖိုးသာအို ခန္ဓာ ကိုယ် မတ်သွားတယ်။

"ဒီကောင်တွေ ဘာအကြံအစည်နဲ့လဲ"

ရုတ်တရက် ခေါင်းထဲဘာမှဖော်လို့မရ ဖြစ်နေတယ်။ ရောက်မှ သတိရပြီး မော့ကြည့်လိုက်တယ်မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။ " အွိ "

"ဟာ. . . ငါ့အလှူခံဖလားကြီး ပျောက်သွားပြီ၊ အလှူခံ ဖလားကြီး ပျောက်သွားပြီ"

ဟုတ်တယ်။ ခုနကလေပွေခံရလို့ မိဘမဲ့သူ့အတွက် သူ အလူူလိုက်ခံပြီး လူလည်ကျထားတဲ့ အလူူခံဖလားနဲ့ လူူသမျှ ငွေတွေ တစ်ခုမှ မတွေ့ရတော့ဘူး။ အဲဒီတော့မှ အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ် သွားတယ်. . . .

"ဟာ... လုပ်ကြပါဦး၊ လုပ်ကြပါဦး မိဘမဲ့ငါ့အတွက် အလျှခံထားတဲ့ငွေနဲ့ ငွေဖလားကြီးပျောက်သွားပြီ၊ ပျောက်သွားပြီ ဗျ လုပ်ကြပါဦး"

ဖိုးသာအို ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်ပြီး အပျက်အစီး ပုံကြား ဖွပြီးလျှောက်ရှာတယ်။ ကျွန်တဲ့သူတွေလည်း ကယောင်ကတမ်းနဲ့ လိုက်ရှာပေးကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ငွေဖလားကြီးကိုတော့ ဘယ်မှာမှ ရှာမတွေ့တော့ဘူး။ မြေလျှိုးမိုးပျံသွားသလို ပျောက်ခြင်းမလှပျောက် သွားပြီ။

"ဟာ... တကယ်ပျောက်သွားတာဟ၊ တကယ်ပျောက် သွားတာ၊ ဟေ့ကောင်တွေလုပ်ကြပါဦး၊ ရှာကြပါဦး၊ ဟယ်. . . ငါ့ကန် တော့ပွဲဘေး ထောင်ထားတဲ့ နတ်ဓားကြီးလည်း သွားပြီ၊ လုပ်ကြပါဦး နတ်ဓားကြီး၊ ဟင်...ကန်တော့ပွဲထိုးထားတဲ့ အုန်းသီး တစ်လုံးနဲ့ ငှက်ပျောခိုင်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ဟာ. . . နတ်ဝတ်ပုဆိုး တွေရော၊ စင်ပေါ် က… သွားပြီ. သွားပြီ၊ နတ်တွေတောင် ကိုယ်တုံးလုံး ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဟာ… လုပ်… လုပ်ကြပါဦး"

ဟုတ်လည်းဟုတ်တယ်။ နွားတွေဖြတ်သွားတဲ့ ခဏမှာ တင်

သားဘီလူး (၂) သားဘီလူး (၂) သားဘီလူး (၂) သားဘီလူး (၂) သည် (၂) သ လျက်ဆားလေးပါမႛ သွားတာ၊ အောင်မလေး ကုန်ပါပြီဗျ၊ ကုန်ပါပြီ၊ ဟီး. . . ဟီး ငါ့စုဗူးရော၊ ငါ့စုဗူးရော၊ အနှစ်နှစ်အလလက စုထားတဲ့ စုဗူးလေး"

> ပြောရင်းဆိုရင်း ရှာရင်းဖွေရင်း ဖိုးသာအို မျက်ရည်ပါ ကဒီး ကဒီးနဲ့ကျကုန်တယ်။ မျက်ရည်ကျမယ်ဆိုလည်းကျစရာ။ သူ့ခမျာ လေပွေတိုက်လို့ အကွက်ရတာနဲ့ ဓာတ်ခန်းလေး ပက်လက်လှန်ပြီး ရသမျှအလျှခံနဲ့ စုဆောင်းထားတာလေးပေါင်းပြီး အိမ်တစ်ဆောင်မီး တစ်ပြောင် ဆောက်နေမဟဲ့လို့ အားခဲထားတာ အခုတော့ လိမ်လည် အလူူခံရထားတာအပြင် ရှိစုမဲ့စုခြစ်ချုပ်စုထားတာလေးတွေက အစ ရှာမရတော့ဘူး။ စဉ်းစားကြည့်လေ နတ်ရုပ်တွေတောင် ကိုယ်တုံး လုံးဖြစ်သွားတာဆိုတော့ နတ်ဆက်ထားတဲ့ ချက်အရက်ကလေး လည်းမကျွန်ဘူး။ ဟိုနှစ်ကောင် တစ်ထိုင်တည်းမော့သွားထင်ပါ့။

> "အောင်မလေး ကံဆိုးပါ့သာအိုရယ်၊ လေပွေအတွက် အလျှခံတာ လေပွေမိလို့ကိုယ်တုံးလုံးကျွတ်ခံရတဲ့အပြင် ဓာတ်ခန်း ပြန်ရောက်တော့ လူတင်မကနတ်ရုပ်တွေပါ ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ် ကုန်ပြီ၊ ဟီး. . . မကြေဘူး မကြေဘူး တောက်တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွာ" ဖိုးသာအို မျက်ရည်ကိုသုတ်တဲ့ပြီး ဆတ်ခနဲအား ပြန်တင်း

നാം...

"တောက်. . . တွေ့ကြသေးတာပေါ့ လှထူး လှကြူး တို့ရာ မင်းတို့ဖိုးသာအိုကို ဒီလိုကျောလို့မရဘူးဆိုတာ ပြရသေးတာပေ့ါ၊ ဟေ့... ပါသဲတို့၊ အောင်ကြီးတို့ လေပျော့တို့ ငါ့နောက်လိုက်ခဲ့ ကြစမ်း"

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

သူခိုးဖမ်းအဖွဲ့ကြီး ရင်ကိုကော့ ခေါင်းကိုမော့ပြီး လှထူး သူခိုးဖမ်းအဖွဲ့ကြီး ရင်ကိုကော့ ခေါင်းကိုမော့ပြီး လှထူး လှကြူးရဲ့ အမြဲတမ်းစုရပ် ထန်းရည်ဆိုင်ကို ဖုန်ထောင်းထောင်းထ အောင်ထွက်သွားကြတော့တယ်။ ပွဲကတော့ ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲ။

www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး 💎 📗 📗

အဲဒီအချိန်ကျမှ လှထူးနဲ့လှကြူး အဖေမတူအမေကွဲ ညီအစ် ကိုနှစ်ယောက် ကိုရင်ကြက်ပုထန်းတောမှာ ထန်းရည်စက်တစ် ယောက်တစ်စက်ရှေ့ချပြီး ဘယ်သူ့ထန်းရည်စက် ယင်ကောင်အရင် နားမလဲ အလောင်းအစားလုပ်နေကြတာကိုတွေ့ ရတာကိုး။ လက်ထဲ မှာလည်း ပဲစေ့မူးစေ့တွေ တစ်ထပ်ကြီးကိုင်ထားကြတယ်။

ကြည့်ဦး ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အကျင့်ပျက်ကြတာ။ လောင်း စရာမရှိ ကိုယ့်ရှေ့ထန်းရည်စက်ချပြီး ယင်ကောင်အနားကို လောင်း နေကြတယ်။

"ဟေ့ကောင်တွေ မလှုပ်နဲ့"

ဖိုးသာအိုရဲ့ ဒေါသတကြီး အော်သံကြားတော့ နှစ်ယောက် လုံး လှည့်တောင်မကြည့်ပဲ လက်ထောင်ပြီးငြိမ်ငြိမ်နေဖို့တားတယ်။ ပြီးမှ ဘာမှမသိသလိုဟန်မျိုးနဲ့ ယင်ကောင်အလာကိုပဲ စောင့်ကြည့်

စိုး မိုး စာ၁ ေပေ

နှစ်ယောက်လုံး ခေါင်းတောင်ထောင်မကြည့်ဘူး။ ဒီအချိန် မှာ ဖိုးသာအိုထက်ကိုယင်ကောင်က ပိုအရေးကြီးနေပုံရတယ်။ ကြည့် နေရင်းကပဲ လှကြူးရဲ့ထန်းရည်စက်အပေါ် ယင်ကောင်နားသွား တယ်။

"မင်းရှုံးပြီဟေ့ကောင်. . . ပေး. . . သုံးပဲ" လှထူး စိတ်ပျက်သွားသလိုနဲ့ စားပွဲခုံကို ဖြန်းခနဲပုတ်ပြီး. . . "တောက်. . . အသုံးမကျတဲ့ယင်ကောင်၊ အစားကောင်း ကျွေးတာကို အစားကောင်းဖက်မစားဘူး၊ ဟိုမဟုတ်တဲ့ဟာတော့ သွားစုပ်တယ် မှတ်ကရောသုံးပဲ. . .

ရှုံးကြေးအဖြစ် ပဲစေ့သုံးစေ့ လှကြူးကို ပစ်ပေးလိုက်တယ်။ "ကဲ. . . နောက်တစ်ပွဲ"

"အေး. . . နောက်တစ်ပွဲ ဒီတစ်ခါငါးပဲကြေး" "ကောင်းပြီလေ စိမ်လိုက်"

ထန်းရည်စက်တစ်စက်စီရှေ့ချပြီး ယင်ကောင်အလာကို ထပ်စောင့်နေကြပြန်တယ်။ ဖိုးသာအိုလည်း သူပြောတဲ့စကား ဘယ် သူ့ကိုမှ မတိုးတော့ ပိုဒေါသထွက်သွားပုံရတယ်။ ဒါကြောင့် သံကုန် ခြစ်ပြီး...

"ဟေ့ကောင်. . . လှကြူးနဲ့လှထူး" နှစ်ယောက်လုံး ဖိုးသာအိုကို ကြည့်တယ်ဆိုရုံလေး ဝေ့ကြည့် တယ်။ ချက်ချင်းပဲလှထူးက ထန်းရည်စက်ကိုကမန်းကတမ်း ပြန်ငံ့ ကြည့်ကာ...

စိုး မိုး စ႒ ေပ

သားဘီလူး 😢 📗

"ဟေ့ကောင်. . . ဟေ့ကောင် ငါ့ထန်းရည်စက်ပေါ် ယင် ကောင်နားသွားပြီ၊ ငါနိုင်ပြီ...ပေး ငါးပဲ"

www.foreverspace.com.mm "ဟေ့ကောင်. မင်းမညစ်နဲ့၊ဘယ်အချိန်မှာ ယင်ကောင်က

"မင်း ဖိုးသာအိုကို ကြည့်တဲ့အချိန်မှာလေ၊ ယင်ကောင်ကမှ ယင်သွားခေါလေး ငါယင်ကောင်ရဲ့ရှပ်ကိုတောင် သေသေခြာခြာ မှတ်မိလိုက်တယ်.. ကဲ.. ကဲ ပေး.. ပေး... ငါးပဲ"

လုကြူးက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ငါးပဲထုတ်ပေးပြီး

"ဘာလဲ ဖိုးသာအိုရာ၊ ဒီမှာခင်ဗျားလုပ်တာနဲ့ကျုပ် ငါးပဲ ရှုံးပြီ၊ ခင်ဗျားအော်သံကြောင့် ဒီကောင်သက်သက် လူလည်ကျခွင့် ရသွားတာဗျ. . .

အသားတဆတ်ဆတ်တုန်အောင်ဒေါသထွက်နေတဲ့ ဖိုးသာ အိုက...

"ဘာကွ… သက်သက်လူလည်ကျတာဟုတ်လား၊ အေး လူလည်ကျတာက ဟိုကောင်တစ်ကောင်ထဲတင်မဟုတ်ဘူး၊ မင်းတို့ နှစ် ယောက်လုံး"

ဆိုပြီး ခြေလှမ်းကျဲ့ကြီးနဲ့ သူတို့နား ကပ်လာတယ်။ သူ့နောက် မှာလည်း သူ့တပည့်တွေကကပ်လျက်။ သူတို့ကိုကြည့်ပြီး လှထူးက ခေါင်းထောင်လာတယ်....

"အလို… စွပ်စွပ်စွဲစွဲပါပဲလား၊ ကျုပ်တို့ဘာသာ ကျုပ်တို့ ဒီမှာထိုင်ပြီး ထန်းရည်သောက်နေတာ ဘယ်သူ့လူလည် ကျလို့တုန်း" ဖိုးသာအိုက ခါးကိုမထီတရီထောက်လိုက်ပြီး...

"လူလည်မကျဘူး ဟုတ်လား၊ ဟား. . . ဟား မသိချင် ယောင်ဆောင်မနေပါနဲ့ကွာ၊ ခုနကပဲမင်းတို့ ငါ့ဓာတ်နန်းထဲကို နွားတွေ မောင်းသွင်းပြီး ငါတို့အလျှခံငွေတွေဝင်လှသွားတယ်

မဟုတ်လား. . ဟားဟားဟား ဘာငြင်းချင်သေးလဲ. . . " ဖိုးသာအိုစကား ကြားတာနဲ့ ဟိုနှစ်ယောက်လုံး ခေါင်း ထောင်သွားတယ်။ ပြီးမှ ဘာမှမသိသလိုဟန်မျိုးနဲ့ ပေကလပ် ပေကလပ်လေးတွေလုပ်ပြီး...

"အလိုဗျာ… စွပ်စွဲလှချည်လား ဖိုးသာအိုရဲ့၊ ကျုပ်တို့ ဒီတစ်မနက်လုံး ဘယ်မှမသွားရသေးပါလားဗျ၊ မနက်ကတည်း က ပင်ကျရည်လေးလွေးပြီး ရွာ့အရေးဆွေးနွေးနေတာ"

ရွာ့အရေးဆိုတဲ့ စကားကိုအလုပ်နဲ့မလိုက်အောင် သုံးလိုက် တဲ့အတွက် ဖိုးသာအိုမျက်နာ ရှုံ့မဲ့သွားတယ်။

"ရွာ့အရေးဟုတ်လား… နှစ်ယောက်ပေါင်းလို့ ရွာလမ်း အတွက် ပေါက်တူးတစ်ချက်တောင် မပေါက် ဘူးတဲ့ကောင်တွေက များ ရွာ့အရေးတဲ့၊ ဟာဟ… ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် ကလိထိုးပြီး နှစ်ပြည်ဖိုးလောက်တောင် ပြန်ရယ်လိုက်ချင်သေး"

-"ဘယ်မှာလဲ. . . ငါတို့ဓါတ်ခန်းကို နွားတွေမောင်းထည့်ပြီး ဝင်ဘုံးသွားတဲ့ငွေတွေ ပြန်ပေးစမ်း"

ဖိုးသာအိုက အပိုင်ပြန်တောင်းတယ်။ ဒါကို ဟိုနှစ်ယောက် က ဘာမှမသိနားမလည်တဲ့ နွားမျက်လုံးမျိုးနဲ့ ကြောင်တောင်တောင် ပြန်ကြည့်ပြီး.

"ဟောဗျာ… ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ လူကိုလည်း စော်ကားသေး၊ အိုးစွပ်ခွက်စွပ်ကလည်းစွပ်စွဲသေး"

"အေးလေ. . ကျုပ်တို့က အားအားယားယား နွားတွေ မောင်းထည့်ပြီးဝင်လှရအောင် ဖိုးသာအိုမှာအသပြာဘယ်နှစ်ပြားများ ချမ်းသာလို့တုန်း၊ ဘယ်ကရထားတာမို့တုန်း"

"ဟေ့ကောင်. . . လေပွေမိတဲ့ မိဘမဲ့ကလေးတွေ အတွက် ငါရွာပတ်အလျှခံလာတာကွ၊ အဲဒီငွေတွေရှိတယ်၊ မယုံရင် ငါ့နောက်

သားဘီလူး 💎 📗 📗

___ ဖိုးသာအိုနောက်က တပည့်တွေကလည်း. . .

"ဟုတ်တယ်၊ မှန်တယ်"

" ငါတို့လဲပါတယ်"

စသည်ဖြင့် ထောက်ခံကြတယ်။ ဒါကို ဟိုနှစ်ယောက် က မျက်မှောင်ကျုံ့ကာ. . .

"နေစမ်းပါဦး… ရွာထဲမှာ လေပွေဘယ်သူမိလို့လဲ"

ဖိုးသာအိုက ရင်ကိုကော့ပြီး... "ငါမိတယ်. . . ငါ့ဓာတ်နန်းမိတယ်"

နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်

നാം.

"ဟောဗျာ. . . တစ်ရွာလုံး တစ်ယောက်တည်း ကွက်မိ ရတယ်လို့၊ ကျွတ်. . . ကျွတ် အတော်ကံဆိုးတာပဲ၊ နို့ဖြင့် မိဘမဲ့ ကလေးက ဘယ်သူလဲ"

"ငါ...ငါပဲလေကွာ၊ ငါပဲ မိ...မိဘမဲ့ဆိုတာ"

ဖိုးသာအိုက အစကတည်းက စေတနာမမှန်တဲ့အတွက် မလုံ မလဲနဲ့ အထစ်ထစ်အငေ့ါငေ့ါပြောတယ်။

"ဟောဗျာ. . . ဒါကလည်း တစ်ရွာလုံး တစ်ယောက်တည်း ကွက်ပြီး မိဘမဲ့နေပြန်ရော၊ ဟဲ. . . ဟဲ ကိုယ့်အတွက်ကိုယ် အလျှခံ တယ်လို့ပဲပြောပါဗျ

"ဟုတ်ပါ့"

ဟိုနှစ်ယောက် အတိုင်အဖောက်ညီညီ ပြောနေကြတဲ့ စကားတွေကြောင့် ဖိုးသာအို ရှူးရှူးရှားရှားဖြစ်လာပြီး . . .

"ဟေ့ကောင်တွေ. . . ဘယ်သူ့အတွက်ပဲ အလှူခံခံ ငါရတဲ့ ပိုက်ဆံ ငှါပိုက်ဆံကွ၊ ငါ့ပိုက်ဆံကိုမှ မင်းတို့ကအပိုင်ချိုင်ချင်လို့

ကျားလုံးပြုံး တွေမောင်းထည့်ပြီး ဝင်လုသွားတာ" "ဟောဗျာ… မစ္စပ်စဲတွေ ် ကောင်းပြင်း "ဟောဗျာ… မစွပ်စွဲကောင်းတာ စွပ်စွဲပြန်ပြီ၊ သူတော် ကောင်းပြစ်မှားရင်ငရဲလားတတ်တယ်ဗျ. . . ဥစ္စာပျောက်ငရဲရောက်ဆိုတဲ့ စကားကိုလည်း သတိချပ်ဦး...ဆင်ခြင်ဦး...ကျုပ်တို့ ဖိုးသာအို ဓာတ်နန်း နွားမောင်းထည့်ပြီးဝင်လုတယ်ဆိုတာ ဘာသက်သေ သက္ကယများရှိလို့တုန်း"

> "ဟား… ဟား မင်းတို့ခန္ဓာကိုယ်ကို မင်းတို့ပြန်ကြည့် စမ်းပါဦး၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖုန်တွေပေလို့၊ ဒါ မင်းတို့နွားမောင်းပြီး ပေခဲ့တဲ့ဖုန်မဟုတ်လား"

> ဖိုးသာအိုက ချက်ကျလက်ကျပြန်ပြောတယ်။ ဒါကို ဟိုနှစ် ယောက်က ပြုံးစေ့စေ့နဲ့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့် ပြီး...

"ဪ. . . ဒါလား"

"ဟုတ်တယ်. . . အော်တာမဟုတ်ဘူး. . . ပေတာ ပေတာ . . အဲသလိုလေးပဲပြောလိုက်မယ်. . . ဟွင်း. . .

"ဒါက ခုနက ကျုပ်တို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ထန်းရည် လေးလွေးပြီး တောတက်ချင်တာနဲ့ပဲ အမြန်ရောက်အောင်တစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖုန်ကန်ဆော့ပြီး တောထဲပြေးတာ၊ မယုံရင် ကိုရင်ကြက်ပုကိုမေး"

လှကျူးက ကိုရင်ကြက်ပုဖက်လှည့်ကာ…

"ဗျို့ . . ကိုရင်ကြက်ပု ခုနကျပ်တို့ ဘယ်သွားမယ် ပြောသွားတုန်း"

ကိုရင်ကြက်ပုကလည်း ကျည်တောက်တွေပြင်ရင်းက...

"တောတက်မယ် ပြောသွားတာပဲလေ၊ ဖုန်တွေကန်ပြီး ပြေး ထွက်သွားပြီး ဘာကြာလို့လဲ နွားတစ်အုပ်မောင်းချပြီး ပြန်ရောက်

ဘားဘီလူး 🤻 📗

www.toreversonoon နွားအုပ်ဆိုတဲ့အသံကြားတော့ သားဘီလူးညီနောင် မျက်နှာ ပျက်သွားတယ်။ ဖိုးသာအိုက မင်းတို့ဘာငြင်းချင်သေးလဲ ဆိုတဲ့ အကြည့်နဲ့ကြည့်တယ်...

" အဟားဟား. . . မိပြီ. . ကဲ မင်းတို့ ဘာငြင်းချင်သေးလဲ" ဟိုနှစ်ယောက်က မျက်နှာချက်ချင်းပြင်ပြီး...

"အလိုဗျာ. . ကျုပ်တို့တောတိုးပြီးအပြန်မှာ ခုနန္ဓားအုပ်ကြီး မြင်လို့ ပျောက်နေတဲ့ကျုပ်နွားနီမလေး ပါလေမလားဆိုပြီး ဝင်ရှာမိ တာပါ၊ တောက် နွားနီမလေးမတွေ့ပါဘူး၊ ဘယ်ပျောက် နေမုန်းကို မသိဘူး၊ ဖိုးသာအိုတို့ရော ခင်ဗျာ့ဓါတ်ခန်းဘက်ဖြတ် ပြေးတယ်ဆိုရင် အဲဒီအထဲမှကျုပ်နွားနီမလေးကို တွေ့မိသေးလား၊ အမြီးဖြူဖြူလေး နဲ့လေ"

ဆိုပြီး မဆီမဆိုင် ဖိုးသာအိုဖက် လှည့်မေးလိုက်သေး တယ်။ ဒါကို ရိပ်မိနေတဲ့ ဖိုးသာအိုက ခါးကိုမတ်ပြီး တစ်ယောက် ချင်းစီ လက်ညှိုးထိုးကာ. . .

"ဟေ့ကောင်. . . ဒီလောက် အပ်ချမတ်ချမြင်တာတောင် မင်းတို့က မှန်လာဥလုပ်ချင်သေးတယ်ဟုတ်လား၊ နွားမောင်းပြီး ငါ့ဓာတ်ခန်းဝင်ဖျက်ဆီးတာမင်းတို့ပဲ၊ ငြင်းမနေနဲ့တော့"

"ဟာဗျာ… မဟုတ်ပါဘူးဆိုနေဗျာ"

"အေးလေ. . . ဖိုးသာအိုကလည်း ကြီးကြီးကြီးနဲ့ အနိုင် လာကျင့်နေတယ်၊ ဒီလိုစွပ်စွဲရအောင် ဘာအထောက်အထားများ ခိုင်ခိုင်လုံလုံရှိလို့လဲလို့ ဆိုနေ..."

ဟိုနှစ်ယောက်ရဲ့ ငြင်းဆိုစကားကြောင့် ဖိုးသာအိုလည်း သူ့လူတွေဖက်လှည့်ကာ. . .

"ဟေ့ကောင်တွေ. . . ဒီကောင်တွေနား သဲလွန်စရှာကြည့်

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

ကို လကြႌ ် ်စင် ၀ ဖိုးသာအိုရဲ့လူများ အနီးနားပတ်ရှာကြတယ်။ လှထူးနဲ့ လှကြူး အဖေမတူမအေကွဲ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကတော့ ဘာမှ ဂရုမစိုက်ဟန်နဲ့ ထန်းရည်တစ်ခွက်စီကို စိမ်ပြေနပြေ ထိုင်သောက် နေကြတယ်။

> "တွေ့ပြီ. . . တွေ့ပြီ ဟိုကောင်လှထူး ဖင်ခုထိုင်ထားတာ ဖိုးသာအိုနတ်ခန်းက နတ်ဝတ်ပုဆိုးပဲ"

> ဦးလေပျော့က လှထူးဖင်အောက်က အနီစတစ်စတွေ့လို့ ထအော်တယ်။ ဖိုးသာအိုလည်း ကမန်းကတမ်း ဆွဲယူကာ သူ့နတ် ဝတ်ပုဆိုးကိုပြပြီး...

> "ဟေ့ကောင်တွေ. . . မင်းတို့ ဘာငြင်းချင်သေးလဲ၊ ဒါ ငါ့ နတ်နန်း၊ နတ်ရုပ်က နတ်ဝတ်ပုဆိုးကွ၊ ကဲ မိပြီ မင်းတို့ ဘာမှငြင်း မနေနဲ့တော့. . . လျော်"

> ကြေးဖလားထက် အခွက်ပြောင်လှသော ဟိုညီအစ်ကို နှစ် ကောင်က. .

> "ဪ. . . ဒါလား ဒါကမေမေပွားလေ သူ့လက်သုတ် ပဝါလေး အရောင်ညစ်နေလို့တဲ့ အဲဒါ စမ်းချောင်းမှာ သွားအလျှော် ခိုင်းလိုက်တာ၊ ဒါပြီးရင် စမ်းချောင်းသွားငါးထောင်ရင်း ဒါလေး လျှော်ဖို့၊ အဟဲ… နော် ဟေ့ကောင်"

> "ဟုတ်ပ… ငါတော့ ဒီနေ့ ငါးကြင်းကြီးရအောင်မျှားဖို့ စိတ်ကူးထားတာပဲ၊ မင်းရောက္ဂ"

> > "ငါကတော့ သားစိမ်းငါးစိမ်း ဘာရရပဲ"

နှစ်ယောက်သား အတိုင်အဖောက်တွေညီနေကြတယ်။ အသေအချာမိနေတာတောင် ဝေ့လည်ကြောင်ပတ်လုပ်နေကြတော့ ဖိုးသာအိုပိုစိတ်ဆိုးလာတယ်။

သားဘီလူး 🐧 📗

"ဟေ့ကောင်တွေ. . . ဒါ လက်သုတ်ဝတ်မဟုတ်ဘူးကွ၊ ငါ့ရဲ့

မှုကျောင်ငေ နတ်ဝတ်ပုဆိုး" "ဟာ ဝတ်ပုဆိုး ကိုရင် "ဟာ… ဖိုးသာအိုကလည်း အနီရောင်မြင်တိုင်း နတ် ဝတ်ပုဆိုးချည်း စွပ်စွဲနေတော့တာပဲ၊ အဲဒါဆို ကိုရင်ကြက်ပုရေ ကိုရင်ကြက်ပုခြုံစောင်က ဘာအရောင်တုန်း"

"အနီရောင်ပါဟ. . . ဘာပြုလို့တုန်း"

သူတို့အမေးကို ကိုရင်ကြက်ပုကလည်း အူကြောင်ကြောင် နဲ့ ပြန်အော်တယ်။

"ကဲ… ရှင်းပြီလား၊ အဲဒါဆို ကိုရင်ကြက်ပု ခြုံစောင်က ရော ဖိုးသာအိုဆီကခိုးထားတဲ့ နတ်ဝတ်ပုဆိုးပဲလား၊ အနီရောင် မြင်တိုင်း ဥစ္စာခြောက်မနေပါနဲ့ဗျာ မကောင်းပါဘူး"

"တောက်"

ဖိုးသာအိုခမျာလည်း လက်ပူးလက်ကြပ်မိနေပါလျက် တစ် ပတ်လှည့်ခံနေရတဲ့အတွက် အတော်ကလေးကို ဒေါသထွက်နေပြီ။ ဒါပေမယ့် အရမ်းလည်းမလုပ်ရဲဘူး။ သားဘီလူးနှစ်ယောက်ထဲမှာ သူကြီးမောင်စိုးသားကတစ်ယောက် ပါနေတာကိုး။ မောင်စိုးက တစ်ချိန်က သူ့တပည့်မို့ မကြောက်ရဘူးထားဦး သူကြီးဟောင်း ဦးဘတူနဲ့ ဘဒ္မေးကိုတော့ မေ့ထားလို့မဖြစ်ပေဘူး။

ဟုတ်တယ်လေ . . ဒီလူကြီးတွေက ကိုယ့်ကိုကြည့် မရ တဲ့ အခံရှိနေတော့. . . ကိုယ့် အခြေလှမ်းအမှားပဲ စောင့် နေကြ താം...॥

တစ်ခုခုလုပ်လိုက်လို့ မှားသွားရင် ကိုယ်ကျိုးနည်းဖို့ သာပြင်၊ ဒါကြောင့် လက်ပူးလက်ကြပ်မိနိုင်စရာ ဘေးဘီဝေ့ကြည့်လိုက် တယ်....

"ဟາ"

မြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကြောင့် ဖိုးသာအို လန့်လည်းလန့် မြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကြောင့် ဖိုးသာအို လန့်လည်းလန့် ပော်လည်းသာသွားတယ်။ "တွေ့ပြီ. . . တွေ့ပြီ၊ ထန်းပင်ပေါ်မှာ ငါ့ငွေဖလားကြီး

ဖိုးသာအို ညွှန်ပြရာ အားလုံးမော့ကြည့်လိုက်တော့... "ဟာ… ဟုတ်ပါ့၊ အလျှုခံငွေဖလားကြီး ထန်းပင်ပေါ် တက်ချိတ်နေပါလား"

့ မောင်း မောင်း

ဆိုပြီး ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။ အံ့အားလည်းသင့်နေကြတယ်။ အံ့အားသင့်မယ်ဆိုလည်းသင့်စရာ၊ ငွေဖလားကြီးက ထန်းနို့လိုး ထားတဲ့ ကျည်တောက်ရှိရမယ့်နေရာမှာ စွပ်လျက်။

ထန်းရည်တွေကတစ်စက်တစ်စက်နဲ့ ငွေဖလားထဲကျလို့ အောင်မာ ပြုတ်ကျမှာစိုးလို့ထင်တယ် ငွေဖလားကို ကြိုးတွေနဲ့တောင် အသေအချာသိုင်းထားသေး။

"ဟေ့ကောင်တွေ. . . မင်းတို့ဘာငြင်းချင်သေးလဲကွ ဟေ၊ ဟိုအပေါ် မှာတွေ့လား အဲဒါ ငါ့ငွေဖလားကြီး မင်းတို့ခိုးပြီး ထန်းပင် ပေါ် တက်ချိတ်ထားတာ မဟုတ်လား"

ဖိုးသာအိုက နှစ်ယောက်လုံးကို ဂုတ်ဆွဲမေးတယ်။ ဒါကို ဟိုနှစ်ယောက်ကလည်း အတင်းရှန်းကန်ပြီး...

"အာ. . . ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါဗျ၊ ခင်ဗျားငွေဖလားကြီး ဒီအ ပေါ် ဘယ်လိုရောက်နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ဘယ်လိုလုပ်သိမှာတုန်း"

"အေးလေ. . . ထန်းရည်ငံ့သောက်နေတာနဲ့ အပေါ် တောင် မော့မကြည့်အားပေါင်"

ဘီလူးညီနောင်က ဇွတ်ငြင်းနေသေးတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ

စိုး မိုး စ႒ ေပ

သားဘီလူး 💔 📗

ကျားလြုံေဖြးသာအိုက… "ဪ ဟေ့ကောင် ဘယ်င[ိ] "ဪ. . . မင်းတို့က ဒီအထိ ဝန်မခံသေးဘူးဟုတ်လား၊ ဟေ့ကောင်တွေ မင်းတို့မှမလုပ်ရင် ဒီထန်းပင်ပေါ် ငါ့ငွေဖလားကြီး ဘယ်လိုရောက်နေတာလဲကွဟေ"

"အာ… ဒါတော့ ဘယ်သိပါ့မလဲဗျ၊ ကိုရင်ကြက်ပု ထန်း ပင်ပေါ် ရောက်နေတာ ကိုရင်ကြက်ပုကို မေးပေ့ါဗျ၊ ဗျို့ ကိုရင်ကြက် ပု. . . ကိုရင်ကြက်ပု"

ခေါ် သံကြားတော့ ကိုရင်ကြက်ပုလည်း ထန်းတဲက ထွက် လာတယ်။

"ဘာဖြစ်နေကြတာလဲကွ… ဆူဆူညံညံနဲ့ ဘာဖြစ်ကြ

ဖိုးသာအိုက ကိုရင်ကြက်ပုနား အလောတကြီး ပြေးကပ် လိုက်ပြီး. . .

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲကွ… ဟိုမှာကြည့်စမ်း ငါ့ရဲ့ငွေဖလားကြီး မင်းထန်းပင်ပေါ် ဘယ်လိုရောက်နေရတာလဲကွ ဟေ"

ကိုရင်ကြက်ပုကိုထန်းပင်ပေါ် က ငွေဖလားကြီး ဂုတ်ဆွဲပြ လိုက်တယ်။ ထန်းပင်ပေါ် ရောက်နေတဲ့ ငွေဖလားကြီးကို ကြည့်ပြီး ကိုရင်ကြက်ပု အံ့အားသင့်သွားတယ်။ နောက်မှ ခေါင်းကို ခပ်ဖွဖွ ကုတ်ပြီး...

"ဟုတ်သားဟ… ထန်းပင်ပေါ် ဒီငွေဖလားကြီး ဘယ့် နယ်ရောက်နေတာတုန်း၊ ဧကန္တ နတ်ဒေဝါတွေက ငါ့ထန်းရည် သောက်ချင်လို့များ"

"အာ… ဘယ့်နှယ် နတ်ဒေဝါထန်းရည်သောက်ချင်ရ မှာလဲ၊ အဲဒါ ငါ့ငွေဖလားကွ၊ အလှူခံငွေဖလား၊ ဘယ်ကောင် တက်ချိတ်ထားလဲ ပြောစမ်းကြက်ပု၊ မင်းတက်ချိတ်ထားတာလား"

୲୲ୣ୲ୄ୲ ∰ଵ୷୷≣ଡ଼୳

"ဟာ. . . ရှာရှာကြံကြံဗျာ၊ ကျုပ်က ဖိုးသာအိုငွေဖလား ဘယ့်နှယ် ထန်းပင်ပေါ် တက်ချိတ်မှာရတုန်း၊ ကိုယ်စီးပွားပျက်မယ့် ကိစ္စ၊ ထန်းရည်တစ်ကျည်တောက် နည်းမှတ်လို့ဗျာ"

"ဒါဆို... ဟိုနှစ်ကောင်"

"ကျုပ်သိပြီဗျ"

ဖိုးသာအိုစကားမဆုံးခင် လှထူးကထအော်တယ်။ ဖိုးသာ အိုက မျက်မှောင်ကျုံ့ပြီး. . .

"မင်းက ဘာသိတာတုန်းကွဟေ"

"ဒီလိုလေဗျာ"

လှထူးစကားကို အားလုံးအာရုံစိုက်သွားတယ်။

"ခုနက လေပွေတိုက်တုန်း ဖိုးသာအိုတဲကနေ ဒီဖလားက လေပွေနဲ့ အတူလွင့် ပါလာပြီး ထန်းပင်ပေါ် တက်ချိတ်နေတာပဲ ဖြစ်ရမယ်"

လှထူးရဲ့ မဆီမဆိုင်စကားကြောင့် ဖိုးသာအိုပိုလို့ ဒေါသ ထွက်သွားကား . .

"ဟေ့ကောင်. . . ငါ့တဲကဘယ်တုန်းကမှ လေပွေမတိုက် ဘူး၊ လေပွေက ဟိုးအဝေးကြီးမှာ"

"ဟင်. . . ဒါဆို ဖိုးသာအိုပြောတော့ ဖိုးသာအိုဓာတ် ခန်းက လေပွေတိုက်လို့ ပက်လက်လန်သွားတာဆို"

လှထူးရဲ့ ချက်ကျလက်ကျစကားကြောင့် ဖိုးသာအို ပျာပျာ သလဲ ဖြစ်သွားတယ်။

"ဟင်. . . ဒါက . . . ဒါက အိုကွာ ငါ့ဘာသာငါ ပက်လက် လှန်ထားတာ၊ ကိုင်း ဘာဖြစ်သေးတုန်း"

"ဒါဆိုရင်. . . ဖိုးသာအို လေပွေမိသွားတဲ့ မိဘမဲ့အတွက် ပါဆိုပြီး ဘာလို့အလျှုခံထွက်တာလဲ၊ တကယ်လေပွေခံရတဲ့ သူတွေ

သားဘီလူး 💔 📗

လှထူးရဲ့စကားကြောင့် ဖိုးသာအိုဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိ ဖြစ်သွားတယ်။ သူလိမ်ထားသမျှ ပေါ် ကုန်ပြီကိုး။ ဒါကို ဟိုကောင်က လည်းနင်းပြီး...

> "အဲဒါကတွေဘာတွေ လုပ်မနေနဲ့၊ ဒါဆို ဖိုးသာအိုက ဘယ်သူ့အတွက်မှမဟုတ်ဘဲ အလျှုခံခဲ့တာပဲ၊ ဗျို့ ကိုရင်ကြက်ပု၊ ခုနက ခင်ဗျား ဖိုးသာအိုတို့အဖွဲ့ အလှူခံလာတုန်းက အလှူငွေဘယ် လောက်ထည့်လိုက်တုန်းဗျ"

> "သုံးပဲလားပဲ. . . ဘာဖြစ်လို့တုန်း၊ လေပွေခံရတဲ့ မိဘမဲ့ တွေအတွက် အလျှုခံတာဆို"

> "ဘာဖြစ်ရမှာတုန်းဗျ၊ ဒီလူကြီးလေပွေလည်း တကယ် မမိပါဘဲနဲ့ လေပွေခံရတဲ့မိဘမဲ့ကလေးတွေအတွက်ဆိုပြီး ညာအလှူ ခံသွားတာ၊ ဘယ်ကလေးအတွက်မှ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့အတွက်သူ အလူူခံတာတဲ့"

> လှထူးရဲ့စကားကြောင့် ကိုရင်ကြက်ပုလည်း ဖိုးသာအို ကို ခပ်တင်းတင်းကြည့်ကာ. . .

> "ဟုတ်လား. . . ဖိုးသာအို၊ ခင်ဗျားကြီး လေပွေမမိဘဲနဲ့ လိမ်ပြီးအလူူခံခဲ့တာပေါ့လေ"

> > "ဟုတ်. . . ဟုတ်. . . အဲ. . . မဟုတ်. . . မဟုတ်"

ကိုရင်ကြက်ပုအမေးကို ဖိုးသာအိုဘယ်လိုဖြေရမှန်း မသိ ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ခမျာလည်း ချက်ချင်းကို တရားလိုကနေ တရားခံဖြစ် သွားရတာကိုး။ ဒါကို ကိုရင်ကြက်ပုက မျက်နှာကြီးတင်းပြီး. . . မြမြ ထက်နေတဲ့ ထန်းလှီးဓါးကိုဆလို့...

"ဘာ… ဟုတ်ဟုတ်မဟုတ်ဟုတ်တွေ လုပ်နေတာလဲ၊ ပြန်

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

သူ့အိတ်ကပ်လေး သူပိတ်ပြီး...

"အခု… အခုမပါလို့ပါကွာ၊ နောက်မှ… နောက်မှ" "နောက်မှတွေဘာတွေ လုပ်မနေနဲ့၊ အေး. . . ခင်ဗျား အဲဒီ ငွေငါးပဲမပေးရင် ကျုပ်ထန်းပင်ပေါ် ရောက်နေတဲ့ ငွေဖလားကြီး သိမ်းတယ်၊ ငွေငါးပဲရမှလာပြန်ရွေး... ဒါပဲ..."

အဲဒါတောင် မကျေနပ်သေးဘူး။ ကိုရင်ကြက်ပုက အသံ ကျယ်ကျယ်နဲ့ ရွာဖက်လှည့်အော် လိုက်သေးတယ်...

"ဟောဒီမှာဗိုူ့. . . အရပ်ကတို့ရဲ့ ဆေးဆရာဖိုးသာအိုလေ နာမည်နဲ့လိုက်အောင် အိုကြီးအိုမနဲ့ ရွာပေါက်စေ့လှည့်ပြီး မိဘမဲ့ လေးတွေအတွက်ဆိုပြီး လှည့်လည်လိမ်ညာ အလျှခံနေပါတယ်ဗျို့"

ကိုရင်ကြက်ပု အော်သံကြောင့် ရွာထဲကကြားတဲ့သူ အားလုံး ခေါင်းထောင်ကုန်တယ်။

"မအော်နဲ့လေကွာ. . . မင်းကလည်း အချင်းချင်းတွေပဲ" "ဘာလို့မအော်ရမှာလဲဗျ. . . ခင်ဗျားကြီးလုပ်ပုံမှမဟုတ်တာ အော်ရမှာပဲ၊ ဟဲ့...ဆိတ်မ...လာ...နင်ပါလာဝိုင်းကူ အော်စမ်း"

ဆိုပြီး သူ့မိန်းမဆိတ်မကိုပါ အကူအညီတောင်းလိုက် သေး တယ်။ သူ့မိန်းမဆိတ်မကလည်း ဘာမှသိလို့ရယ်တော့မဟုတ်ဘူး၊ "လာပါပြီတော်"

ဆိုပြီး လင်ပြောသမျှ အသံစာစာနဲ့ လိုက်အော်ပြောတော့ တာ။ သူ့အသံက ရန်ဖြစ်နေစရှိတော့ ရန်လိုသံက မြိုင်စီအီပြီး ထွက်လာတယ်...။

သားဘီလူး 🐠 📗

"ဟောဒီမှာဗျို့"

"ဟောဒီမှာရှင့်"

"ဆေးဆရာဖိုးသာအို"

www.foreverspace.com.mm "ဆေးဆရာဖိုးသာအို"

"မိဘမဲ့အတွက်ဆိုလိမ်ပြီး လှည့်အလျှခံလို့"

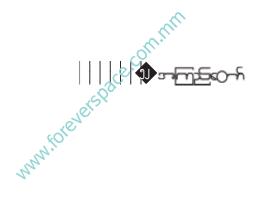
"မိဘမဲ့အတွက်ဆိုလိမ်ပြီး လှည့်အလှူခံလို့"

ဖိုးသာအိုခမျာလည်း ပါးစပ်နှစ်ပေါက်ကို ဘယ်လိုမှ မပိတ် နိုင်တဲ့အတွက် ရလိုရငြားကိုယ့်နားကိုယ်ပြန်ပိတ်ပြီး အမြီးကုပ်ပြီး သုတ်ခြေတင်တော့တာ။

ဒါနဲ့တင် ဘယ်ကမတုန်း ဟိုဘီလူးသားနှစ်ကောင် ဖွမှုနဲ့ ဖိုးသာအိုခမျာ အလိမ်တွေပေါ်ပြီး အလျှုခံထားသမျှ ဟိုလူတစ်မတ်၊ ဒီလူငါးမှုးနဲ့ အကုန်ပြန်လျှော်လိုက်ရတာ ဝတ်ထားတဲ့ပုဆိုးလေး တောင် ချွတ်မပေးရရုံတမည်ဖြစ်ကရော။

အရင်းမစိုက် လှေထိုးလိုက်လိုက်တာ ဖွတ်မရ ဓါး မ'ကို ဆုံးရောပဲ။ ဒါတောင်... ညောင်ပင်မတူးရသေးဘူး ပုတ်သင် ဥကပေါ် ချင်နေပြီ။ အဲဒီပုဆိုး ချွတ်ယူလိုက်လို့ကတော့ ပေါ် ကို ပေါ် တယ်. . . အဲဒီပုတ်သင်ဥ။

999

အဲဒီကိစ္စပြီးကတည်းက ဖိုးသာအို သားဘီလူးညီနောင်ကို တစ်အားကိုညှိုးတော့တာ။ ညှိုးလည်းညှိုးချင်စရာ။ ဟုတ်တယ်လေ သူ့ခမျာ ဘီလူးလက်ထက်ကတည်းက ဒီရွာကမောင်းထုတ်ခံရတာ လည်းအကြိမ်ကြိမ်။ အခုတောင် တစ်ချိန်ကသူ့တပည့်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မောင်စိုးကို အတင်းနားချပြီး ရွာနားတဲလေးထိုးပြီးကပ်သပ် နေနေရ တာ။ ခုတော့အိမ်ကြီးခရိုင်ဆောက်နေမယ်အကြံနဲ့ လုပ်လိုက်ကာမှ တစ်ပြားမှမရတဲ့အပြင် စုထားတာလေးတွေပါ တက်တက်စင်အောင် ပြောင်သွားတယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားသာကြည့်။

"တောက်... ဘာမဟုတ်တဲ့ လက်တောက်လောက် ကောင်လေးနှစ်ကောင်ဆုံးမတာ သာအိုဆိုတဲ့ လူလည်အဘိုးကြီးခံရ တယ်လို့ကွာ..."

သူ့မှာလည်း မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင်ကို ဖြစ်နေတာ။

စိုး မိုး စာ ေပ

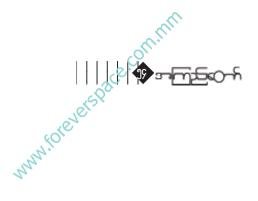
သားဘီလူး (၁၀) သော (၁၀ ရွာလာပြန်အောင်းရင်း ရွာထဲကသူ့ကိုယုံတဲ့ ဒကာရင်းတွေကို ညာဝါး ပြီး တစ်သက်လုံးလူလည်ကျလာတာ။ ဘီလူး လက်ထက်ကစပြီး အခုသားဘီလူးတွေထိ လုပ်သမျှပေါ်၊ အပုတ်မှန်ကျော်နေတော့ ခံစားရခက်ပြီပေါ့။ ဒါကြောင့်. . .

"တောက်… လူကြည့်တော့ လက်တောက်လောက် နဲ့ကွာ" "လက်တောက်လောက်ကြည့်မှ လူလောက်ကြီး… ဟီး… ဟီး"

"ဟေ့. . . ဘယ်ကောင်လဲကွ. . . ငါ့ကိုချောင်းနား ထောင် ပြီးလာလောင်နေတာ"

ဖိုးသာအို မေးလည်းမေး ပြေးလည်းပြေးကြည့်တယ်။ ဘယ် . . . လူကြီးခြေကျကြီးက လူငယ်ခြေတတ်ကလေးတွေကို ဘယ်မီနိုင် မှာလဲ။ ဘယ်သူလဲဆိုတာတော့ မေးမနေနဲ့။ ဗေဒင်မေးရင် ဆန်ကုန် နေဦးမယ်။ ဟိုနှစ်ကောင်ပဲ။ ဖိုးသာအိုဆို ပုစွန်ဆိတ်မီး ဖုတ်သလား မှတ်ရတယ်။ စွေ့စွေ့ကိုခုန်ရောပဲ။ အဲလို.... ဆို။

666

ငြိမ်သက်နေတဲ့ မြင်သာရွာမှာ ဘီလူးသားနှစ်ယောက် ပျောက်ပျောက်သွားရာကစလို့ ပြန်လည်လှုပ်ရှား သက်ဝင်လာတယ်။ ပထမတော့ ရိုးရိုးတန်းတန်း ပျောက်ပျောက်သွားတယ်လို့ ထင်ရ ပေမယ့် ရွာဦးစေတီနားကတောစပ်မှာ နတ်ရုပ်ခေါင်းကြီးတစ်ခု ပေါ် လာတယ်ဆိုတဲ့သတင်းက တစ်ရွာလုံးရဲ့အာရုံကို ဖမ်းစားလိုက် တယ်။

သေချာပြီ။ ဒါ. . . ခုတလောရွာမှာ ပြောပြောနေတဲ့ အဖြူ ရောင်မင်းသမီးလေးရဲ့ ဒဏ္ဍာရီပဲ။ ခုတော့အမှန်ဖြစ်နေပြီ။ ရတနာ သိုက်သေချာပေါက်ရှိနေပြီ။ တစ်ရွာလုံး အဲဒီရတနာသိုက်ကို မသိစိတ်နဲ့လိုချင်နေကြတယ်။ ခုတော့ရတနာတွေက တကယ့်ကို လက်တကမ်းမှာရှိနေပြီ။

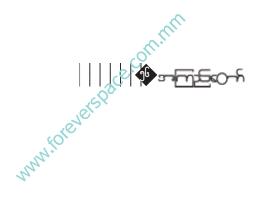
ဒါပေမယ့် အဲဒီရတနာသိုက်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိထားတာက

သားဘီလူး 🕦 📗 📗

ကျားလုံး သူတို့က ^{နှာဲ} ဘယ်သင့္ခိ သူတို့က အဲဒီရတနာသိုက်ကို သူတို့နှစ်ယောက်အပြင် ဘယ်သူ့ကိုမှမပြဘူး။ ဘယ်နေရာရှိတယ်ဆိုတာလည်း ဘယ်တော့မှ

မပြောဘူး။ ဒါဆို လူတွေက ရတနာသိုက်ကို သူတို့တွေ့ထားကြောင်း

သားဘီလူးနှစ်ယောက် ရွာကပျောက်ပျောက်သွားပြီး တစ်နေ့မှာတော့ ကိုရင်ကြက်ပုထန်းတောထဲ နှစ်ယောက်သား တက်ညီလက်ညီ ရောက်လာတယ်။ နှစ်ယောက်လုံးလည်း ဖုန်တွေ ပေပြီး ချွေးတွေရွှဲနစ်နေတယ်။

"ကိုင်း. . . ကိုရင်ကြက်ပုရေ ကျုပ်တို့ ဘိုးစဉ်ဘောင် ဆက် သောက်နေကျ ထန်းကောက်ပင်က နှစ်မြူချပေးစမ်းဗျ"

သားဘီလူးလှကြူးစကားကြောင့် ကိုရင်ကြက်ပုနည်း နည်း စိတ်ဆိုးသွားတယ်။ ကြည့်ဦး ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်သောက်လာတဲ့ ထန်းကောက်ပင်တဲ့။ မသိရင် သူတို့ကိုယ်ပိုင် ထန်းပင်လိုလို ဘာလို လို။

မကျေနပ်ပေမယ့် ကိုရင်ကြက်ပုကတော့ ထွေထွေ ထူးထူး ပြောမနေတော့ဘူး။ ထန်းကောက်ပင်က ထန်းရည်နှစ်မြူယူချ

တိုးတိုးပြောရင်းရယ်ကြတယ်။ မသင်္ကာလာလို့ ကိုရင်ကြက်ပုလည်း ခြေဖွနင်းပြီး သူတို့နားကပ်သွားတော့ လား...လား လှထူးရဲ့ ပုဆိုးညစ်ညစ်ကြား လင်းထိန်နေတဲ့ အလင်းရောင်။ အလင်း ရောင်ကဘယ်လောက်ပျံ့နှံ့နေလဲဆို မဲညစ်နေတဲ့လှထူးရဲ့ပုဆိုး ကြားကနေ အပြင်ကိုအနီရောင်သဲ့သဲ့ ဖေါက်ထွက်နေတယ်။ ဒါနဲ့ ကိုရင်ကြက်ပုလည်း သိချင်စိတ်နဲ့...

"ဟိတ်ကောင်တွေ"

အနားရောက်နေတဲ့ ကိုရင်ကြက်ပုကိုမြင်တော့ နှစ်ယောက် သား အလန့်တကြား ခေါင်းထောင်ထလာပြီး...

"အာ. . . လန့်လိုက်တာဗျာ ကလူကလူ၊ ဖြည်းဖြည်းအော် ပါဗျ"

ဆိုပြီး ကမန်းကတန်းပဲ လှထူးကသူ့အရောင်လက်နေတဲ့ အလုံးကြီးကို ပါလာတဲ့သံပုရပိုက်ဗူးထဲ ပြန်ထည့်လိုက်ပုံရတယ်။ အလင်းရောင်က ချက်ချင်းကို ပြန်ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။

"ဟေ့ကောင်တွေ. . . ခုန မင်းတို့ပုဆိုးကြားထဲ ချောင်းနေ ကြတာဘာလဲ"

ကိုရင်ကြက်ပု အမေးကြောင့် နှစ်ယောက်သား မျက်နှာ ပျက်သွားကြတယ်။ ပြီးမှ ဣန္ဒြေပြန်ဆယ်ကြရင်း...

"ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးဗျ. . . ပုဆိုးကြားဘာရှိမှာလဲ၊ လုထူး က သူ့ပေါင်ခြံမှာပေါက်နေတဲ့ စိန်တုံး.. အဲလေ... အနာစိမ်း ကိုပြတာပါ"

လှကြူးဆီက မှားထွက်လာတဲ့ စိန်ဆိုတဲ့စကားကြောင့်

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

အရောင်တွေထွက်နေတာ ငါမြင်ပါတယ်ကွ၊ အဲဒါဘာကြီးလဲ၊ ငါ့ကိုလည်းပြပါ'

ဟိုနှစ်ယောက်ကလည်း လူပါးတွေပဲ။ ဒီလောက်နဲ့ ဘယ်ရ လိမ့်မလဲ။

"အာ… ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးဆိုနေမှဗျာ၊ လုံချည်ကြားထဲ ဘာဖွက်ရမှာလဲ၊ အေးလေ. . . ဖွက်မယ့်ဖွက် တခြားနေရာ ဖွက်မှာ ပေ့။ လုံချည်ကြားထဲ မတော်တရော်"

"ဒါဆို လှန်ပြလေ… ဟွင်း… " " ဟမ် "

သူတို့စကားမဆုံးခင် ဖြတ်ပြောလိုက်တဲ့ ကိုရင်ကြက်ပု စကားကြောင့် နှစ်ယောက်လုံးကြောင်သွားတယ်။ ပြီးမှ လှထူး

"အာ… ဘာလို့လှန်ပြရမှာလဲဗျ၊ မဖွယ်မရာကြီး… ပြီးတော့. . . ကျုပ်ကရုက်တတ်တယ်ဗျ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်တောင် အားငယ်နေရတဲ့ကြားထဲ"

သူ့စကားကို ကိုရင်ကြက်ပုက . .

"အောင်မာ. . . ထန်းရည်မူးရင် ပုဆိုးဘယ်တော့မှ မကပ် ဘဲ တွေ့ကရာအိပ်နေတဲ့ကောင်တွေကများ အခုမှရှက်သလေး ကြောက်သလေးနဲ့၊ လုပ်ပါ လှန်ပြရင် ထန်းရည်တစ်မြူ အလကား တိုက်ပါ့မယ်"

ထန်းရည်တစ်မြူဆိုတဲ့ စကားကြောင့် နှစ်ယောက်လုံး မျက်လုံးတွေ အရောင်လက်သွားတယ်။ ပြီးမှ နှစ်ယောက်သား

သားဘီလူး 🕦 📗

သားဘီလူး**ရ** သားဘီလူး**ရ** မိခါင်းကိုသွက်သွက်ခါပြီး မျက်နှာကိုပြန်ညှိုးကာ. . . "ပြဘူး. . . ပြဘူး ပြလို့မဖြစ်ဘူး၊ ကောင် နော် ငါတို့လျှို ဝက်လင်း "ပြဘူး. . . ပြဘူး ပြလို့မဖြစ်ဘူး၊ ဟေ့ကောင်. . . မပြနဲ့

လှထူးရဲ့လုံချည်ကို မလိုအပ်ဘဲ နှစ်ယောက်လုံး ဆွဲအုပ် နေကြတယ်။ ကိုရင်ကြက်ပုလည်း သူသိချင်တာကို မသိရတော့ မချင့်မရဲပိုဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆက်ပြောနေရင်လည်း အကျိုး မထူးတော့ဘူးဆိုတာလည်း ရိပ်မိနေတယ်။ ဒီကောင်တွေခေါင်း က သံမဏိထက်တောင်မာသေး။ ဒါကြောင့် ထန်းရည်နှစ်မြူကို သားဘီလူးနှစ်ယောက်ရှေ့ ဆောင့်ခနဲချပြီး စောင်းငန်း စောင်းငန်းနဲ့ ပြန်ထွက်သွားတယ်။ ထွက်သွားတာတောင် ဝေးဝေးမသွားဘူးဗျ။ သူ့တဲနားမရောက်ခင် ထန်းပင်ကွယ်နားရောက်တော့ လှစ်ခနဲ ကွယ်ပြီး ပြန်ချောင်းနေတယ်။

ကိုရင်ကြက်ပု ပျောက်သွားမှ ဟိုနှစ်ယောက်လည်း ထန်းရည် လေးသောက်လိုက်၊ လုံချည်ကြားထဲကလင်းဖြာနေတဲ့ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ သောပစ္စည်းကို ပြန်ချောင်းလိုက်၊ ပြီးရင် သဘောတွေကျပြီး ခိုးရယ် လိုက် လုပ်နေတယ်။ နောက်. . . တိုးတိုးတိုးတိုးနဲ့ ဘာတွေပြောနေ တိုင်ပင် နေကြလည်းမသိဘူး။ ဟိုကတိုးတိုး တိုးတိုးပြောတော့ ကိုရင် ကြက်ပုလည်း တိုးတိုးတိုးတိုးပဲ ကြားတယ်။ ဒါကြောင့်သိလိုစိတ်နဲ့ ခြေဖော့နင်းပြီး သားဘီလူးတွေနား ပြန်ကပ်သွားတယ်။

"တိုးတိုးနော်… ဟေ့ကောင် တိုးတိုး'

"အေး. . . တိုးတိုးပါက္ဂ၊ သူများတွေပေါက်ကြား သွားမှာ စိုးလို့ တိုးတိုးလို့ပြောတာ ငါသိပါတယ်ကွ၊ ငါတို့တွေ့ထားတဲ့ ရတနာ"

'ရူး… တိုးတိုးပါဆိုနေမှကွာ"

ရတနာတွေဆိုတဲ့ စကား ကြားတာနဲ့ ကို ရင်ကြက်ပု ခေါင်းထောင်သွားတယ်။ သေချာပြီ၊ ဒီကောင်တွေ ရတနာသိုက်

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

မြန်သွားတယ်။ တဲရောက်တော့ သူတို့တွေ့ထားတဲ့ ကောင်းပြီးသူ့တဲ့ကို ပိုသေချာအောင် ကယ်ပိ ကလေးကြာမှ တော်သင့်တဲ့အကြံတစ်ခု သူရသွားတယ်။

"ဟုတ်ပြီ. . . ဒီကောင်တွေကို မခံနိုင်အောင်ပြောရမယ်၊ ဒါမှ သူတို့လျှို့ဝှက်ထားတာတွေ ပေါ် လာမှာ" တဲထဲကထွက် ခပ်သွက်သွက်လှမ်းကာ...

"ဟေ့ကောင်တွေ"

သူ့အော်သံကြောင့် ဟိုနှစ်ယောက် ဝေ့ကြည့်တယ်။ နှစ် ယောက်လုံးကလည်း မူးနေပြီထင်တယ်။ မျက်လုံးတွေကရီဝေဝေ။ "မင်းတို့အခုသောက်တာ လက်ငင်းလား အကြွေးလား ပြောစမ်း"

ကိုရင်ကြက်ပုအမေးကြားတော့ ဟိုနှစ်ယောက် စိတ်ပျက် သွားသလိုဟန်နဲ့. . .

"ဘာဖြစ်ရပြန်တာလဲ ကိုရင်ကြက်ပုရာ၊ လက်ငင်းဖြစ်ဖြစ် အကြွေးဖြစ်ဖြစ် ဘာပြဿနာရှိလို့လဲ၊ အကြွေးတင်ရင် ရှင်ဘုရင် ဆပ်မှာပေါ့"

"ဟုတ်ပါ့ဗျား… မိဘဆိုတာ အလကားရထားတာမှ မဟုတ်တာ၊ သားသမီးအကြွေးရှင်းပေးဖို့ ကြိုမွေးထားပေးတာပဲ" ဟိုနှစ်ယောက်စကားကို ကိုရင်ကြက်ပုက ခါးကို မတ်မတ်

ထောက်လိုက်ပြီး...

"မလိုချင်ဘူး ဟေ့ကောင်တွေ၊ ဒီနေ့ကစပြီး မင်းတို့ နှစ် ယောက်ကို အကြွေးမရောင်းတော့ဘူး၊ အခုသောက်နေတာလည်း လက်ငင်းရှင်း၊ အလကားအစွမ်းအစမရှိ ကြီးပွားလမ်းမမြင်တဲ့ ကောင်တွေ. . . ပိုက်ဆံမရှိရင် ဇိမ်လဲခံမနေကြနဲ့"

သားဘီလူး 🔞 📗

www.foreverspace.com.mm "ချက်ချင်းကြီး ဘယ်လိုဖြစ်သွားရတာလဲ ကိုရင်ကြက်ပုရာ၊ ကျုပ်တို့သောက်တဲ့အကြွေး မပေးဘူးဆိုတာ ရှိခဲ့လို့လား၊ မိဘဆီက လှည့်ချူရသမျှ ခင်ဗျားနဲ့ ကုန်တာချည်းပဲ"

"ဟုတ်ပါ့. . . တလောကတောင် အမေမှုံ နားကပ်လေး ဖြုတ်ပြီး ရှင်းခဲ့သေးပဲ၊ ကဲ. . . ကဲ အခုသောက်တာလည်း လက်ငင်း ရှင်းမယ်ဗျာ ရော့ဗျာ ရော့ ဒီမှာ ထန်းရည်နှစ်မြူဖိုး

ဆိုပြီး ပိုက်ဆံတချို့ မြေကြီးပေါ် ပစ်ချပေးတယ်။

ငွေလက်ငင်းကြီးချေလိုက်တော့ကိုရင်ကြက်ပု ဘာဆက် ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် သိတယ်မဟုတ်လား၊ ဟို ကောင်တွေဒေါသထွက်မှ သူသိချင်တဲ့အဖြေ ပေါ် မှာကိုး။ ဒါကြောင့် ခါးကိုထောက် နူတ်ခမ်းကိုမဲ့ပြီး...

"ဟေ့ကောင်တွေ. . . မင်းတို့အသက်အရွယ်က လေးတွေနဲ့ ထန်းရည်ဖိုးကို ဒီလိုပိုးစိုးပက်စက်ပစ်ပေးရအောင် မင်းတို့က သန်း ကြွယ် သူဌေးတွေမို့လား၊ ငါက ထန်းတောပိုင်ရှင်သူဌေးကွ၊ အဲဒီငွေ တွေကိုပြန်ကောက်ပြီး လက်ထဲရောက်အောင်ပေးစမ်း"

ဆိုတော့ နည်းနည်းလည်းငယ် စိတ်လည်းဆတ်တဲ့ လှထူးက ခုန်ထလာပြီး...

"ဟုတ်တယ်. . . ကျုပ်တို့က သန်းကြွယ်သူဌေးတွေ တင်မက ဘူး ကုဋေကြွယ်သူဌေးတွေဗျ၊ ကျုပ်တို့အခု ဘာရှာတွေ့ထားလဲ သိလား"

သူ့စကားကိုလှကြူးက ပါးစပ်အတင်းလိုက်ပိတ်ပြီး... "ဟေ့ကောင်. . . တိတ်တိတ်နေစမ်းပါ၊ တို့ကိစ္စ မအောင် မြင်ခင် လူတွေသိကုန်လိမ့်မယ်"

" မရိဘူး… ဒီလူကြီးကြောတာ ငါမခံနိုင်ဘူး၊ သိသိ

သူတို့နှစ်ယောက် ဖြစ်နေပုံကိုကြည့်ပြီး ကိုရင်ကြက်ပု အားရလာတယ်။ နောက်ထပ်နည်းနည်းထပ်ကြပ်လိုက်ရင် ချင်တဲ့အဖြေကို အလွယ်တကူရတော့မယ်ဆိုတာ သူသိနေတယ်။ သူလည်းလူရည်နပ်သူပဲ။ ဘယ်ခေလိမ့်မတုန်း။ ထန်းရည်ရောင်းစား လာတာ ကမ္ဘာတောင်ချိုင့်နေပြီ။ ဒါကြောင့် နည်းနည်းထပ် ဆွတဲ့ အနေနဲ့. . .

"မင်းတို့ ဘာတွေ့ထားတွေ့ထား ကြက်ပုတို့ဂရုမစိုက် ဘူး. . ဟင်း. . . မင်းတို့ ဘာတွေ့တွေ့ ဘယ်လောက်ပိုင်ပိုင် ဟောဒီ ငါ့ထန်းတောလောက် ဝယ်လို့မရပါဘူး"

သူ့စကားတောင်မဆုံးလိုက်ဘူး လှထူးက လှကြူးချုပ်ထား တဲ့လက်ကိုအတင်းရုန်းကန်ပြီး သူ့လုံချည်ကြားထဲ ဖွက်ထားတဲ့ ပစ္စည်း ကြီးတစ်ခု ထုတ်ယူလိုက်တယ်။

"ဟောဒီမှာကြည့်စမ်း"

"ဟာ. . . ဟေ့ကောင်"

လှကြူးရဲ့ တားမြစ်သံ။ ကိုရင်ကြက်ပုအငမ်းမရ လှထူး လက်ထဲက ပစ္စည်းကို ကြည့်လိုက်တယ်။ "ဟာ…"

မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် ကိုရင်ကြက်ပုပါ ကြက်သေ သေသွားတယ်။

ဟုတ်တယ်၊ငွေရောင်ပုရပိုက်ဘူး။ ဘူးအရှည်က တစ်တောင် မရှိတရှိပဲ။ ငွေဘူးရဲ့အပြင်မှာ ကနုတ်တွေပန်းတွေ ဖောင်းလိုင်းတွေ အများကြီးရေးထားတယ်။

ဟုတ်ပြီ။ ဒီပုရပိုက်ဘူးမျိုးက ရှေးယခင်မင်းတွေလက်ထက် တော်က စာချွန်တော်တွေ၊ မြေပုံညွှန်းတွေ၊ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေ

သားဘီလူး 🙀 📗

🕸ည့်တတ်တဲ့ဘူးမျိုး၊

"ဒီဘူးထဲမှာ ဘာရှိတယ်ထင်လဲ" လှထူးက ဘူးကိုလှုပ်ပြတယ်။

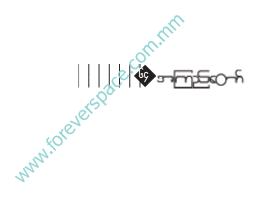
ဘူးထဲက ကလုပ်ကလုပ်မြည်သံ ကြားရတယ်။ အဲဒီ အချိန် မှာပဲ နည်းနည်းအသိရှိတဲ့လှကြူးက ပုရပိုက်ဘူးကို ဆတ်ခနဲဆွဲယူပြီး သူ့လုံချည်ကြားထဲ ပြန်ဖွက်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ လှထူးကို ဂုတ်က ဆွဲကာ. . .

"တောက်. မင်းကွာ မပြပါနဲ့ဆို၊ လာသွားရအောင်" ဆိုပြီး လှထူးကို ဒရွတ်တိုက်ဆွဲချသွားတယ်။ ဒါတောင် လှထူးက ယက်ကန်ယက်ကန်ပါသွားရင်း ကိုရင်ကြက်ပုဖက်လှည့် လို့. . .

"ခင်ဗျား နောက်တစ်ခါ ကျုပ်တို့ကို ပြေပြေလည်လည် ဆက်ဆံပါ၊ ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုကုဋေကြွယ်သူဌေးလဲဆိုတာ ခင်ဗျား မကြာခင်သိမှာပါ၊ ခင်ဗျားထန်းတောလောက် မပြောနဲ့ ဟောဒီတစ် ရွာလုံးတောင် ကျုပ်တို့ဝယ်လို့ရတယ်မှတ်ထား၊ ဟား...ဟား"

ဆိုပြီး အော်ဟစ်ရယ်မောရင်း ပျောက်ကွယ်သွားတော့ တယ်။

666

အဲဒီအချိန်ကစပြီး သားဘီလူးညီနောင်နှစ်ယောက် ရှေး ဟောင်းရတနာသိုက်ကြီးတစ်ခု ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားပြီဆိုတဲ့သတင်း မြင်သာရွာလေးမှာ တမဟုတ်ခြင်းပျံ့နှံ့သွားတော့တယ်။

×××××

"မင်းဟာက ဟုတ်ရဲ့လား ကိုကြက်ပုရာ" ဆေးဆရာ ဖိုးသာအိုရဲ့အမေး။

"ကျုပ်မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်မြင်ရတာပါဗျာ၊ သူတို့တတွေ လုံချည်ကြားထဲက ပုရပိုက်ဘူးကြီးကို ဖွင့်ချောင်းကတည်းက ကျုပ်မြင် တယ်၊ ကျောက်ရဲ့အလင်းရောင်ကဗျာ လုံချည်ကြားကနေတောင် ဖြာထွက်နေတာ။ တော်တော်တန်တန်တန်ဖိုးမရှိတဲ့ ပစ္စည်းဆိုရင် သင်းတို့တစ်ယောက်လုံချည်ကြားတစ်ယောက် ဘယ်ဝင် ချောင်းလိမ့် မတုန်း။ ဒီလောက်နံဟောင်နေတဲ့ဟာကို၊ ခုဟာကအင်္ဂလိပ်ဓာတ်

ဖိုးသာအိုမနည်းတားလိုက်ရတယ်။ မတားလို့လဲမဖြစ်ဘူး လေ။ ကိုရင်ကြက်ပုက သူ့ပုဆိုးအောက်စကို လာမနေပြီကိုး။

> "တောက်. . မှန်ဘီလူးတောင် မျက်ခွက်ကပ်နေမလားပဲ" ကိုရင်ကြက်ပုကတော့ အားပါနေတုန်း...

"နောက် ပုရပိုက်ဘူးဆိုတာက"

ဖိုးသာအို မချင့်မရဲထပ်မေးတယ်။

"ပုရပိုက်ဘူးက အဖြူရောင်ပဲဗျ၊ ဆင်စွယ်နဲ့ လုပ်ထားတာ ထင်တယ်. . . လက်ကိုင်ရိုးမှာကို ကနုတ်တွေ၊ ပန်းတွေ၊ ဖောင်းကြွ တွေ အများကြီးရေးထားတာ လှမှလှပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒီခေတ်လုပ်တဲ့ ကနုတ်မျိုးမဟုတ်ဘူးဗျ၊ ထူးဆန်းတယ်၊ လုပတယ်"

ဖိုးသာအို ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်တယ်။ မျက်လုံးမှာ လည်း အရောင်တွေတဖိတ်ဖိတ်လက်လို့။

"အင်း. . . ဒါဆိုသေချာပြီ၊ ဒီကောင်တွေ အဖြူရောင် မင်းသမီးရဲ့ ရတနာသိုက်ကို ရှာဖွေတွေ့ ရှိနေကြပြီပဲ။ ကောင်းပါလေ့ ကောင်းပါလေ့

ဖိုးသာအိုက လူကြီးဆန်ဆန်မျက်လွှာချပြီး မိန့်တယ်။ မသိ ရင်ဘဲ ထွက်ရပ်ပေါက်ပြီး လောဘခမ်းခြောက်နေတဲ့ရုပ်မျိူး၊ ပြီးတာနဲ့ မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး ဆတ်ကနဲခုန်ထလို့...

"ကဲ. . . ဒီတော့ ကျုပ်တို့လည်း ဒီရတနာတွေရနိုင်အောင် ဒီကောင်တွေကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ဖို့လိုပြီ

"ကဲ. . . တပည့်တို့ တို့ရှာဖွေနေတဲ့ အဖြူရောင်မင်းသမီးရဲ့ ရတနာသိုက်ကတော့ ရှာလို့တွေ့ရှိခါနီးနေပြီ၊ ဒီရတနာသိုက်ကို

စိုးသာအိုကစကားစဖြတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့လက် ရင်းတပည့်တွေကို ပြန်ပြီးစေ့စေ့ကြည့်တယ်။ "ပါလဲသည့် ၁၈၈ ၆၆ "

"ပါသဲနဲ့ အောင်ကြီး"

"ရှိပါတယ်ဗျ၊ အဆင်သင့်ပါ"

"အေး… မင်းတို့နှစ်ယောက်က ဟိုသားဘီလူးညီနောင် တွေနဲ့ ရွယ်တူတွေဆိုတော့ မင်းတို့တွေ သူတို့နှစ်ယောက်ကို အပိုင် ပေါင်းပြီး အဲဒီသတင်းကိုနိုက်ယူခဲ့၊ လေပျော့နဲ့ဖိုးဆိတ်က စီစဉ်စရာ ရှိတာ စီစဉ်ရအောင် ငါနဲ့လိုက်ခဲ့ကြ၊ ကိုရင်ကြက်ပုကတော့ ဆိုင်မှာပဲ ထန်းရည်ရောင်းရင်း ဒီကောင်တွေမူးပြီး ရုတ်တရက်ထွက်လာ တတ် တဲ့စကားတွေ နှိုက်ထားပေး၊ မရှင်းတာရှိလား"

"မရှိဘူး"

အားလုံးဆီက သံပြိုင်ထွက်လာတယ်။ အမှန်တော့ ဖိုးသာအို က ဗြောင်ကြီးဆရာတက်လုပ်နေတာ။ ဒါကို ကျန်တဲ့ကောင်တွေက လည်း လောဘသာရှိပြီး ဘယ်ကဘယ်လို စလုပ်ရမှန်းသိတဲ့ကောင် တွေမဟုတ်တော့ အလိုလိုနေရင်း တပည့်ဘဝရောက်နေရတာလေ။ ဖိုးသာအိုက လက်ဝါးကြီးအုပ်နေမှန်း သူတို့ကိုခုတုံးလုပ်ပြီး ညာလှိုင်း စားနေမုန်းတော့သိပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် အကြံတုံး၊ ဉာဏ်တုံးတွေ မဟုတ် လား။ ဒီလိုပဲ ခံလာတာကြာလှပေါ့။

"ကဲ. . . ဒါဆိုလည်း ငါသွားမယ်၊ အားလုံးတော့ပိရိပါစေ" ဆိုပြီး ကိုရင်ကြက်ပု ထန်းတောထဲကနေ ခြေလှမ်းကျွဲကြီးနဲ့ ထွက်သွားတော့တာ။ ခြေထောက်မှာသာ ဖုန်တွေ့မှုန်ထူနေတာ မျက်လုံးမှာက စိန်ပွင့်တွေ ပတ္တမြားတွေနဲ့ အရောင်ကိုလဲ့လို့။

666

www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး 🕡 📗

သူကြီးမောင်စိုးတစ်ယောက် အိမ်ပေါ် မှာခေါက်တုံ့ခေါက် ပြန်လျှောက်ရင်း ယောက်ယက်ခတ်နေတယ်။ သူကြီးကတော်ခင်မှုံ ကတော့ စုတ်ပြဲနေတဲ့အင်္ကြီတွေကို ဖာထေးရင်း မောင်စိုးကို ငဲ့စောင်း ကြည့်နေတယ်။

သြော်... တစ်ခေတ်တစ်ခါက လူတွေလည်ပြန်ငေး လောက်အောင်လှတဲ့ခင်မှုံခမျာလည်း သားသည်အမေဖြစ်ပြီးက တည်းက ဝလာလိုက်တာ စည်ပိုင်းပြတ်လောက်မရှိတရှိပဲ။ အခု ပုံမြင်ရရင် ငယ်စဉ်ကလှလိုက်တာဆိုတာကို ကျိန်တွယ်ပြောရင်ကို အရယ်ခံရမယ့်ပုံမျိုး။

သူတို့နဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ သားတော်မောင်လှကြူး နွားစာ ပဲစဉ်းတော့မလို ထင်းပဲခုတ်တော့မလိုနဲ့ တူရွင်းပြားတွေရှာ၊ ဓားမ တွေသွေးလုပ်နေတယ်။ လှကြူးကိုကြည့်ပြီး မောင်စိုး ပိုပြီးဂနာမငြိမ်

စိုး မိုး စ႒ ေပ

အတော်ကလေးကြာမှ. . .

"သား… လုကြူး အဖေ့ဆီခဏကွယ့်"

ညင်ညင်သာသာခေါ် လိုက်တဲ့ အဖေ့အသံကြောင့် လုကြူး အံ့အားသင့်ပြီး မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။ အဝတ်ချုပ်နေတဲ့ ခင်မှုံတောင် အဝတ်ချုပ်နေရာကရပ်ပြီး မော့ကြည့်တယ်။ သူလည်းအရမ်းအံ့အား သင့်သွားပုံပါပဲ။

ဟုတ်လည်းဟုတ်တယ်။ ခါတိုင်းဆို

ဟိုကောင် အယုတ်တမာကောင်၊ မျိုးမစစ်ကောင်၊ သူ တောင်းစား၊ ခွေးကောင်. . . အင်မတန် စိတ်ကြည်လင်နေတဲ့အခါမှ 'အေပေးလေး' ဆိုပြီး ချစ်စနိုးခေါ် တတ်တဲ့အဖေက အခုတော့ သားလုကြူးဆိုတော့ အားလုံးအံ့အားသင့်မယ်ဆိုလည်းသင့်စရာပေ့ါ။

မောင်စိုးမှာကလည်း ခံစားချက်ရှိတယ်လေ။ သူမွေးထားတဲ့ သားက ဘီလူးနဲ့ ရုပ်ချင်းတစ်ထေရာထဲ တူနေကတည်းက ကိုယ့်ခါး ကိုယ်ပြန်စိတ်နာနေတာ။ ဒါကြောင့် မွေးကတည်းက အေပေးလေးဆို ပြီး နာမ်နှိမ်ထားတာ။

"ဟိုကောင်… ခေါ် နေတာ မကြားဘူးလား"

သူခေါ် တာကိုချက်ချင်းမလာဘဲ ကြောင်ကြည့်နေတော့ နဂို အခံရှိတဲ့ မောင်စိုးအသံ ပြန်မာသွားတယ်။ အရိပ်အကဲ နားလည်တဲ့ အမေဖြစ်သူခင်မှုံက သားကိုမျက်ရိပ်ပြတယ်။ ဒီတော့မှ လုကြူးလည်း ရှိရှို့ကျိုးကျိုးနဲ့ သူ့အဖေမောင်စိုးနား ကပ်လာတယ်။

မောင်စိုးကဘာစကားမှ ဆက်မပြောသေးဘဲ လမ်းကို ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသေးတယ်။ အတော်ကြာမှ သက်ပြင်းချပြီး...

"အခု ရွာထဲမှာ ပျံ့နေတဲ့သတင်းက အမှန်ပဲလား"

"ဘာသတင်းလဲ ဖေဖေ"

www.foreverspace.com.mm လှကြူးက အူကြောင်ကြောင် ပြန်မေးတယ်။ မောင်စိုးက ခြေလှမ်းကိုရပ် ခါးကိုထောက်ပြီး...

"မင်းတို့နှစ်ကောင် ဒဏ္ဍာရီထဲက အဖြူရောင်မင်းသမီး ရဲ့ ရတနာသိုက် တွေ့ထားပြီဆို"

အဖေမောင်စိုးရဲ့ အမေးကြောင့် လုကြူးမျက်နှာပျက် သွားတယ်။ ပြီးတော့ ခေါင်းကုပ်သလို ဖင်ကုပ်သလို လုပ်နေတယ်။ "တဲ့ \dots အဖေမေးနေတာ \dots ဖြေလေကွယ်"

"ဟို… ဟို အဲဒါက"

စကားက ဆက်ထွက်မလာဘူး။ လှကြူး အမေဖြစ်သူကို ကြည့်လိုက် အဖေ့ကိုကြည့်လိုက်နဲ့ ယောင်ပေယောင်ပေ ဖြစ်နေ တယ်။ စကားကတော်ရုံနဲ့ကို ထွက်မလာတော့ဘူး။

"မြန်မြန်ဖြေပါတဲ့ အယုတ်တမာလေးရဲ့"

မောင်စိုးက အူကြောင်ကြောင်လုပ်နေတဲ့ သားတော်မောင် ကို ချစ်စနိုးနဲ့ ကင်ပွန်းတပ်တော့မှ လှကြူးကလည်း သူ့မွေးစာရင်း နာမည်ကို ခေါ် မုန်းသတိရပြီး. . .

"အဲဒါက ဟိုလေ ပြောလို့မဖြစ်ဘူးအဖေရ" လုကြူးစကားကြောင့် မောင်စိုး မျက်မှောင်ကြုတ်သွား တယ်။

"ဘာဖြစ်လို့ ပြောလို့မဖြစ်တာလဲကွ ဟေ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဲ… လှထူးနဲ့ကျုပ်က ကတိ သစ္စာထားထားကြတာ အဖေရ"

မောင်စိုး သူ့သားတော်မောင် အလေနတ္တောလေးကို ဝေ့ ကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချတယ်။

"ဟင်း. . . ဘယ်လိုကတိသစ္စာထားတာလဲကွ ပြောစမ်း"

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

စိုး မိုး စ႒ ေပ

သားဘီလူး 🔞 📗

"တော့… ကိုမောင်စိုး"

"ဟေ… ဘာတုန်းဟ"

www.foreverspace.com.rnm "ရှင်မေးစရာရှိ ကောင်းကောင်းမေးစမ်းပါ၊ ကလေးကို ကန်ဟယ်ကျောက်ဟယ်နဲ့ ရှင့်သားမဟုတ်ဘူးတော့"

ခင်မှုံစကားကြောင့် မောင်စိုးမျက်လုံးပြူးသွားကာ. . .

"ဟင်. . . ငါ့သားမဟုတ်တော့ ဘယ်သူ့သားတုန်း"

"ကျွန်မသားတော့ ကျွန်မသား၊ ကိုးလကွယ် ဆယ်လဖွား ထားတဲ့ ကျွန်မသား"

'နင်က ကိုးလဆယ်လလောက်သာလွယ်တာပါ ခင် မှုံရယ် နင်နဲ့မတွေ့ခင် နှစ်သုံးဆယ်လုံးလုံး ဒီကောင်ကိုငါ လွယ်ထားရတာ . . . ဟင်း"

" အို. . . ဘာပဲပြောပြော . . . ကျွန်မရှေ့မှာ သားကိုထိ လို့ကတော့ ဟောမှာ တွေ့လားအပ်၊ သေးတယ်ဆိုပြီး အထင်မသေးနဲ့၊ အညှာကိုထိစေရမယ်"

ခင်မှုံကိုင်ထားတဲ့အပ်ထောင်ပြပြီး ခပ်မာမာပြောတဲ့စကား ကြောင့် မောင်စိုး မတွန့်သင့်တဲ့နေရာမှန်သမျှ အကုန်တွန့်ကုန်တယ်။ ပြီးမှသတိရပြီး...

"အာ. . . မင်းကလည်းတမှောင့်"

"ကျုပ်ဘာသာကျုပ် မှောက်ပဲမှောက်မှောက်၊ လှန်ပဲလှန် လှန် ရှင်မသမာတဲ့အကြည့်နဲ့ ကြည့်စရာမလိုဘူး

"အာ… မင်းကလည်းတမှောင့်၊ အဲ တစ်လှန်၊ အာ… ငါတောင်ရှုပ်ကုန်ပြီ၊ ဟေ့ကောင် လူလွန်မသားလေး စကားကို မြန်မြန်ဆက်စမ်း"

ဆိုပြီး မနိုင်နိုင်ရတဲ့ဖက် လှည့်မဲတယ်။ ဒါကို လုကြူးက ဆက်ပြီး...

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

"ဒီသတင်းကိုပေါက်ကြားရင် ပေါက်ကြားခဲ့သူက ငွေ ကျ^{န္တပ်} သားချည်း ငါးရာအလျော်ပေးရမယ်ဆိုပြီး ကတိထားတာဗျ" "ငါးရာတောင်"

ငါးရာဆိုတဲ့စကားကြားတော့ မောင်စိုးမျက်လုံးပြူးသွား တယ်။ ငွေငါးရာဆိုတာ သာမန်လူတစ်ယောက် ဘယ်လိုလုပ်စု နိုင်မှာလဲ။ အခုဟာက မပြောရဘူးဆိုတဲ့ကတိကိုတင် ငါးရာကြီး များနဲ့တောင် ထားတာဆိုတော့ စဉ်းစားသာကြည့်။ ဒါကြောင့် မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး...

"နေစမ်းပါဦး၊ မင်းတို့သတင်းက ငါးရာတန်လို့လား" "အာ. . . အဖေရာ ဒီသတင်းဟာ ငွေငါးရာမပြောနဲ့ ဆယ် သောင်း၊ ဆယ်သိန်းမက တန်တယ်ဗျ"

"ഗേ"

လှကြူးက သူ့လက်နှစ်ဖက်ကိုထောင်ပြီး ပြောလိုက် တာကြောင့် မောင်စိုးပါးစပ်ကြီးဟပြီး ငြိမ်သွားတယ်။ နောက်မှ သတိရသွားပြီး လှကြူးနား ကမန်းကတမ်းပြေးကပ်ကာ...

"မင်းပြောတာအမှန်ပဲနော် လုကြူး"

"သားအဖချင်း လိမ်ပါ့မလားဗျ၊ အဖေ့ကို လိမ်ချင်လိမ် မယ်၊ အမေမှုံကိုတော့လိမ်ပေါင်၊ နော်… အမေမှုံ"

လှကြူး သူ့အမေ ခင်မှုံဖက်လှည့်ပြီး အကူအညီတောင်း တယ်။ ဒါကို သူ့အမေကလည်း ခေါင်းညိတ်၍...

"ဟုတ်ပ… ကျုပ်သားက အမေတူသား၊ ကျုပ်လို ရှင့်ကို သာ လိမ်ချင်လိမ်မယ်၊ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ်တော့လိမ်ပေါင်၊ နော် သား" "ဒါပေ့ါ့ အမေရ"

စကားတွေက ဘယ်ထိတွေရောက်နေလဲ မသိဘူး။ သူ့ ဘာသာသူတော့ အဆင်ပြေနေတယ်။

သားဘီလူး 💔 📗 📗

လှကြူးစကားလည်းကြားရော မောင်စိုးအားတက်သွား

www.fore life... "ဒါဆိုလည်းပြီးရော ငါကြည့်စီစဉ်လိုက်မယ်" ဆိုပြီး အိမ်အတွင်းခန်းထဲ ခြေလှမ်းကျဲနဲ့ ဝင်သွားတယ်။ သိပ်မကြာဘူး အခန်းထဲက ငွေရေတွက်နေသံတွေတချွင်ချွင်နဲ့ ကြား ရလေရဲ့။

အသေအချာကြည့်ရင် နှစ်လုံးပြူးကြီးထမ်းပြီး ရွာလယ်လမ်း တစ်လျှောက် လန်း လန်း လန်းလန်းနဲ့လျှောက်လာတဲ့ သူကြီး မောင်စိုးကိုတွေ့ ရမယ်။ သူ့ရဲ့နောက်လက်တစ်ဖက်ထဲမှာလည်း ငွေတွေကို နံငယ်ပိုင်းတစ်ခုနဲ့ထုပ်လို့။

သူကြီးမို့ ဟန်ကြီးတာက မပြောသာဘူးပေါ့။ နို့ပေတဲ့ အခု ဟာက တဆိတ်လွန်လွန်းတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မမြင်တဲ့အပြင် မျက်လုံး ထဲ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေပဲ ဝဲပျံနေပုံရတယ်လေ။ မိုးကို လည်းမမြင် လေကိုလည်းမမြင်နဲ့ တွင်တွင်ကိုလျှောက်နေတာ။

အဲး . . သူတစ်ယောက်တည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူ့လိုပဲ ရွာ့ဟိုဖက်ထိပ်ကနေ ပိုက်ဆံထုပ်ကြီးထမ်းပြီး လမ်းသလားလာသူ တစ်ယောက်လည်းရှိလေရဲ့။ ဘယ်သူရှိမတုန်း။ မိပွားလေ။ မျက်လုံးကြီးထန်၊ နှုတ်ခမ်းကြီးလန်ပြီး ပျံထွက်နေတာ။

သားဘီလူး 🐠 📗 📗

www.foreverspace.com.mm ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း မြင်ပုံမရဘူး။ သူကိုယ်တိုင် ဥစ္စာ စောင့် ဘဝကိုရပြီး ပန်းပုခက်ပေါ် တင်ပုလွှဲထိုင်၊ ပိုက်ဆံတွေကိုခြေဖဝါးနဲ့ ရှပ်တိုက်ရင်း အခြွေအရံကဖော်တသင်း ကျောခင်းထားတာက ဖဲမွှေ့ရာ. . . အဲဒီ့အပေါ် ကမှအကြွေစတွေ ခြွေချနေတာ။ စိတ်ကူး ထဲမှာလေ။

သူလည်း သူ့အကြံနဲ့သူ လန်ထွက်နေပြီ။

ဖုန်တထောင်းထောင်းနဲ့ ရွာလယ်လမ်းမှာ နှစ်ယောက် ဆုံတာတောင် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မမြင်ကြဘူး။ ပန်းခင်း လမ်းရောက်မှ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မဆုံမိကြတဲ့ချစ်သူ နှစ်ဦးလို တော်တော်ဝေးဝေးရောက်ပြီးမှ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကျော်တက်ခဲ့မှန်း သတိရကြတယ်။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပြန်လှည့်ကြည့်ကြရင်း

"ဟင်. . . မိပ္သား"

"တော့ ကိုမောင်စိုး"

နှစ်ယောက် ကမန်းကတမ်း ပြန်လှည့်ရင်း မျက်နှာချင်း ဆိုင်ကြတယ်။

"ငါအခုပဲ နင့်ဆီလာတော့မလို့"

"ကျုပ်လည်း တော့ဆီသွားမလို့ပါပဲ"

"ဘာကိစ္စလဲ. . . သာရေးနာရေးဆိုနောက်မှပြော" မောင်စိုးက မျက်မှောင်ကြုတ်ရင်းပြောတယ်။ ဒါကို မိပွား

က...

"သာရေးနာရေး ဟုတ်ပေါင်တော်၊ ကျုပ်သားနဲ့ ရှင့်သား ကတိထားတဲ့ကိစ္စ္ဒ

မိပ္စားစကားကြောင့် မောင်စိုး မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

"အေး. . . ငါ. . . ငါလည်းအဲဒီကိစ္စနဲ့ပဲ နှင့်ဆီသွားမလို့ဟ၊ င့ါသားလုကြူးက နှင့်သားလှထူးဆီ ဒီစကားဘယ်သူ့မှ မပေါက်ကြား စေကြောင်း၊ ပေါက်ကြားရင် ငွေငါးရာလျော်ရမယ်ဆိုပြီး စကား အပေါင်ထားဆို"

"အလိုတော်. . . ကျုပ်သားလှထူးကလည်း ရှင့်သား လုကြူး ဆီ ၁စ္စာေစာင့်ရတနာသိုက်ပြောမိပါက ပန့်သကူငွေငါးရာ လျှော်ပေး ရမယ်ဆိုလို့ ကျုပ်ငွေငါးရာ ရွက်လာခဲ့တာ"

"ဟင်… တကယ်"

နှစ်ယောက်သား အကြံတူနေတော့ တစ်ယောက်ကို တစ် ယောက် ကြောင်ကြည့်နေမိကြတယ်။ လက်ထဲမှာလည်း ငွေထုပ်တစ် ယောက်တစ်ထုပ်နဲ့ကိုး။

နည်းနည်းကြာမှ လူရည်လည်တဲ့သူကြီးမောင်စိုးက.

"ဟယ်. . . ဒါဆိုလည်း စကားအပေါင်ထားတဲ့ငါ့သားစကား ငါပြန်ရွေးတယ်၊ ရော့ ဒီမှာငွေငါးရာယူ နင်ပြန်တော့"

"အို. . . ဘာလို့ယူရမှာတုန်း၊ ကျုပ် အခုလာတာ ကျုပ် သားစကား ကျုပ်ပြန်ရုပ်ဖို့လာတာ၊ ရော့… ငွေငါးရာ တော်သာ ကျုပ်ငွေယူပြီးပြန်

သူ့လက်ထဲကငွေထုပ် မောင်စိုးဆီအတင်းထိုးပေးတယ်။ မောင်စိုးကလည်းနပ်တယ်။ မိပ္စားငွေထုပ်ကို သူနဲ့မထိမိအောင် ရှောင်တယ်။

သူတို့ခမျာလည်း ဒီသတင်းကို ကိုယ်တစ်ယောက်ထဲက လွဲပြီး ပေးမပ္မစေချင်ပုံပဲ။ ဒါကြောင့် နင်ယူငါယူနဲ့ကန်နေကြတာ။ အတော်ကြာတော့ မောင်စိုးသည်းမခံနိုင်တော့ဘူးထင်တယ်။ ခပ် မာမာစကားနဲ့...

သားဘီလူး 🐠 📗

www.foreverspace.com.mm "ဒီမှာ မိပ္ပား၊ ဒီရွာမှာ သူကြီးကငါနော်၊ ငါ့စကားကို ရွာသား ဖြစ်တဲ့နင်ကအထွန့်တက်မနေနဲ့၊ ရော့ ငွေငါးရာ. . . စေတနာနဲ့ ပေးတုန်းယူ ပြီးရင်နင်ပြန်တော့၊ ဒါ. . . သူကြီးအမိန့်ပဲ"

မိပ္စားက မောင်စိုးကို စိမ်းစိမ်းကြီးကြည့်၊ ခါးကိုထောက် လို့. . .

"ဒီမှာ ကိုမောင်စိုး"

"ഗേരേന്റാ"

"ကျုပ်ကလည်း သူကြီးကတော်မလုပ်ချင်လို့ ကိုယ့်အထုပ် ကိုယ်ပိုက်ပြီးနေတာ၊ သူကြီးကတော်ဖြစ်ချင်လို့ကတော့ ကျုပ်တို့ခြံရဲ့ တောင်ဖက် သီဟိုဠ်ပင် လက်ညှိုးထိုးပြီး ခေါင်းညိတ်ခိုင်းလို့ရတယ်။ ဘာမှတ်လဲ"

မိပ္ကားစကားကြောင့် မောင်စိုးမျက်နှာပျက်သွားတယ်။ သူ့ ခမျာလည်း ပစ်ချက်ဟောင်းက ချက်ကောင်းမှာရှိနေပုံရတယ်။ ဒါ ကြောင့် မျက်နှာနီကြီးနဲ့...

"ပြီးပြတ်ပြီးသား အမှုတွေကိုစွဲချက်ပြန်တင်မနေနဲ့၊ အခု ကိစ္စ အခုရှင်းစမ်းပါ၊ အလကားရတဲ့ငွေငါးရာ နင်ယူလိုက်စမ်းပါ၊ ငွေငါးရာဆိုတာ နည်းမှတ်လို့"

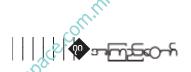
"ယူချင်ပေါင်တော်. . . ရှင်ယူပါလား၊ ကျုပ်လည်း ငွေငါး ရာလောက်တော့ ချမ်းသာပါသေးတယ် ရော့. . . တော်ယူ"

"မယူဘူး၊ နင်ယူ"

"မယူဘူး၊ တော်ယူ"

နှစ်ယောက်လုံး ငွေငါးရာ အလကားရတာကို နင်ယူ ငါယူ ဖြစ်နေကြတယ်။ အတော်ကြာမှ မောင်စိုးက သေချာ စဉ်းစားပြီး. . .

"အေး. . . ဒါဖြင့်ဒီလိုလုပ် နှင့်ငွေငါးရာ ငါယူမယ်၊ ငါ့ငွေငါး ရာနင်ယူ၊ ဒါဆို နင့်သားစကားလည်း ငါ့သားအပေါ် ထေပြီ၊ ငါ့သား

ကေားလည်း နင့်သားကတိအပေါ် ကြေပြီ၊ ဘယ့်နှယ်လဲ" မောင်စိုးစကားကို မိပွားစဉ်းစားတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ ဒါ သဘာဝကျတယ်။ ကိုယ်ပေးတဲ့ငွေငါးရာ သူယူသွားရင် အကြွေးကျေ ပြီမို့ ကိုယ့်သားကိုယ် စိတ်ကြိုက်မေးလို့ရပြီပဲ၊ သူ့ဆီကလည်း ငွေငါးရာ ပြန်ရတော့ ငွေလည်းမကုန်ဘူးမဟုတ်လား။

"အင်း. . . ကောင်းပြီ၊ ဒီအဆိုကို ကျုပ်ကျေနပ်တယ်၊ ရော့ ဒီမှာ ငွေငါးရာ၊ ကျွန်မသားအတွက် ငွေချေပြီးပြီဆိုတော့ ကျုပ်သားကို ကျုပ်စိတ်ကြိုက်ပြန်မေးမယ်"

"အေး. . . ကောင်းတယ်၊ ငါလည်း နှင့်သားရစရာငွေ ပေးပြီးပြီဆိုတော့ ငါ့သားငါပြောငါ့သဘောပဲ"

ဆိုပြီး ရွာလယ်လမ်းမမှာတင် တစ်ယောက်ကို ငွေငါးရာ စီ အလဲအထပ်ရိုက်ပြီး ကတိပေးကြတယ်။မောင်စိုးက

" ဟိတ်… ကိုယ်သိ ကိုယ့်ဝမ်းထဲထားနော်၊ လူမများစေ

နဲ့." " <mark>အော</mark>င်မလေး တော်ကြီးသာ သတိထား"

အံမာ. . . နှစ်ယောက်သား အချိန်တောင်မဆိုင်းနိုင်တော့ ဘူး။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် တချိုးတည်းသုတ်ခြေတင်တော့တာ။ ဟုတ်တယ် လေ၊ ရတနာသိုက်ဆိုတာမျိုးက ဘယ်သူဦးဦး ဦးသူရမှာချည်းပဲ မဟုတ်လား။

www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး 😢 📗 📗

"အာ. . . မေပွားကလည်း ကိုယ်ပေးတဲ့ငွေသူယူ၊ သူပေး တဲ့ငွေ ကိုယ်ယူဆိုတော့ ငွေကိုအရင်းအတိုင်း ပြန်လဲသလို ဖြစ်နေတာ ပဲ၊ ကိုယ့်ငွေကိုယ်ပြန်ယူလာတဲ့ကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီသတင်း ပြောလို့ ဖြစ်မှာလဲ၊ တော်ကြာ ဟိုကောင်က ပြဿနာရှာနေမှဖြင့်၊ ဟုတ်တယ် လေ သူကိုယ်တိုင်ငွေရတာမှမဟုတ်တာ"

သားတော်မောင် လှထူးစကားကြောင့် မိပွားတွေသွား တယ်။ သားတော်မောင်စကားက ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်နေတာပဲ။ အခု သူတို့ငွေအလဲအလှယ်လုပ်လာတာက အထုပ်သာပြောင်းသွား တာ ကိုယ့်ငွေကိုယ် ပြန်ယူခဲ့သလိုကြီးပဲ။

"အင်း... ဒါဆို ဒီသတင်းက ပြောလို့မရသေးဘူးပေါ့" "ဘယ်ရမှာလဲ မေပွားရဲ့၊ ပိုက်ဆံက ဟိုကောင့်လက်ထဲ ရောက်သွားတာမှမဟုတ်တာ၊ သူ့အဖေ ဦးမောင်စိုးကြီးလက်ထဲ

စိုး မိုး စ႒ ေပ

ရောက်သွားတာပဲ၊ ကျုပ်ပြောလိုက်မိရင် ကျုပ်သစ္စာဖောက်ရာ ကျသွားမှာပေါ့၊ သစ္စာဖောက်လောက်ကောင်ဆိုတဲ့စကား ကြား ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး မေပွားရ"

မိပွား သားတော်မောင်ကို ကြောင်တောင်တောင်နဲ့ ငေး ကြည့်နေတယ်။ လှထူးပြောတော့လည်းအဟုတ်သား။ တော်ကြာ ဒီသတင်းကိုပြောလိုက်လို့ ရတနာရတယ်ထားဦး တစ်သက်လုံး သစ္စာဖောက်မျိုးဆိုပြီး မြေခံနေရမှာ။ ရတနာကတော့ သည်းခြေ ကြိုက်မို့ လိုချင်ပါရဲ့ သို့ပေမယ့် မြေခံရမှာကိုတော့ ကြောက်သားပ။

"ဒါ. . . ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲဟင် သား"

သူ့စကားကို လုထူးက…

"အဲဒီငွေငါးရာ ကျုပ်ကိုပေး၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လှကြူးလက် ထဲ သွားထည့်ပေးမယ်၊ ပြီးရင် မေပွားစိတ်ကြိုက်မေးပေတော့" သားတော်မောင်စကားကြောင့် မိပွားခေါင်းထောင်သွား

သားတော့တောင်စညာပေသီးပြောင့် ဓင္ဂ်ားစေးငူး

တယ်။

"ဟဲ့. . . အဲဒါတော့ ဖြစ်မလားဟဲ့၊ တော်ကြာ နင်သွား မပေးရင် ငါ့ငွေငါးရာ အခြောက်တိုက် ဆုံးကုန်မပေါ့"

"ဒီလောက်သတင်းကြီး အမေ့ငွေလေး ငါးရာလေးလောက် လေးနဲ့ မလဲနိုင်လည်းနေပေါ့အမေရာ၊ အမေ သူဌေးမကြီးဖြစ်ဖို့ ဝေး...ဟေး...ပြီပဲ"

လှထူးကတမင်မသေး သေးအောင်ပြောတဲ့စကား ကြောင့် မိပွားမျက်လုံး အရောင်ပြန်လက်သွားတယ်။ ပြီးတော့ အားတက်သ ရောနဲ့. . .

"ဟဲ့... အဲဒီဥစ္စာက ငွေငါးရာမကတန်လို့လား"

"ငွေငါးရာ ဟုတ်လား၊ အဲဒီနေရာသာ အမေပွားတွေ့ရရင် ဒီရွာမှာ ဟို အိုဗျာ ဒီကမ္ဘာမှာ မေပွားအချမ်းသာဆုံး သူဌေးမ

သားဘီလူး 🔞 📗

ကျားလူတွေရတီးဖြစ်မှာ" နာ တယ်။ ရွာအပြင်တောင် မရောက်ဖူးတဲ့သူက ကမ္ဘာနဲ့ချီပြီးပြော တယ်။ ဒါကိုယုံတဲ့သူကလည်းယုံတယ်. . . ကြည့်ဦး. . .

"ဟင်… ဟင် ဂယ်လားဟင်"

"စိန်ဆိုတာအမေရာ

စိန်ဆိုတဲ့အသံကြားတာနဲ့ မိပ္စားခုန်ထပြီး ခုနငွေငါးရာ ထုပ်ကို ကမန်းကတမ်းသွားပြေးယူတယ်။ ပြီးတော့ လုထူးရှေ့ ဘုတ်ခနဲပစ်ချပြီး...

"ကဲ. . . အဲဒီမှာငွေငါးရာ တစ်ပြားမှမလျှော့ဘူး၊ ဒီငွေ တွေယူပြီး နင့်လှကြူးကိုလျှော်ခဲ့၊ မြန်မြန်လည်းပြန်လာဦး" "ဟုတ်ကဲ့ မေပွား"

သားတော်မောင်ကလည်း အင်မတိအင်မတန်ရိုသေတဲ့ ပုံ မျိုးနဲ့ မျက်လွှာလေးချပြီး ငွေထုပ်ကိုမလို့ သုတ်ခြေတင်တော့တာ။ အဲဒီထဲက မိပ္စားခမျာ သားတော်မောင်လှထူး ပေါ် လာ နိုးနဲ့ ဖင်တကြွကြွ။ ဒါပေမယ့် သူ့သားလှထူးက အိမ်ပြန်မလာတော့ ဘူး။

ခံလိုက်ရတာ သူတစ်ယောက်တည်းလားဆိုတော့ မဟုတ် ဘူးရယ်။ ဟိုကောင်လုကြူးကလည်း သူ့အဖေ ဦးမောင်စိုးဆီက ငွေးငါရာဘတ်သွားဆိုပဲ။ ပြီး နှစ်ကောင်သား စုတ်စမြုတ်စကို ပျောက်လို့။

သတင်းလေးတော့ကြားပါရဲ့၊ ကိုရင်ကြက်ပုထန်းတော မှာနေ့အိပ်နေ့စား ငွေပေးပြီးအပြီးပဲနေတော့မလို။ ရံဖန်ရံခါ တော ထဲတက်ပြီးရတနာသိုက်ပဲ ကြိတ်ရှာနေသလို သတင်းပဲကြားနေရ တော့တာ။

ကြည့်ဦး. . . ရမယ်ဆို မိဘဆီကတောင် ပြန်လိမ်တဲ့သား။

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

မြင်လို့ကတော့. . .

www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး 💎 📗

မနက်ဝေလီဝေလင်း နှင်းကွဲစအချိန်ကလေးမှာတင် သား ဘီလူးညီနောင် ချွေးသံတရွဲရွဲနဲ့ ကိုရင်ကြက်ပုထန်းတော ရောက်လာ ကြတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ဖုန်တွေသဲတွေ ပေလူးနေတဲ့အပြင် ခါးပုံစမှာလည်း သဲတွေထုတ်ထည့်လာတယ်။ သူတို့ခမျာ ဘယ် လောက် ပင်ပန်းလာတယ်ရယ်တော့မသိဘူး အသက်ရှူသံကပါ ဖုတ်လိုက် ဖုတ်လိုက်ဖြစ်နေပြီ။

မနက်အစောကြီး ထန်းပင်ပေါ် မတက်ရသေးတဲ့ ကိုရင် ကြက်ပုတောင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို ထန်းကောက်ပင်အောက် ငုတ် တုတ်ကြီးမြင်တော့ ရုက္ခစိုးကိုယ်ထင်ပြတယ်ဆိုပြီး အံ့အားသင့်သွား သေးတယ်။

"ဟဲ့. . . ဘာကြီးလဲ၊ ဟာ . . . ဒီနှစ်ကောင် မနက်အစော ကြီး ဘယ်ကဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ဖုန်တွေ

စိုး မိုး စ႒ ေပေ

္ကယ္ဆိတွေရွှဲလို့ပါလား"

ကိုရင်ကြက်ပုစကားကို လှကြူးက ဦးဆောင်ပြီး... "ကိုရင်ကြက်ပုရေ... စကားတော့ နောက်မှပြောဗျ၊ အခု အမောပြေ ပင်ကျရည်လေးလုပ်ပါဦး"

"အေး... အေး လုပ်ရတာပေ့ါက္မွာ"

ဆိုပြီး သူတို့နဲ့ အနီးဆုံးထန်းပင်ပေါ် တက်လိုက်တယ်။ အနီးဆုံးအပင်ပေါ် တက်တာ အကြောင်းရှိတယ်။ ဒါမှ ဒီကောင်တွေ ဘယ်ကဘယ်လိုလာတယ်ဆိုတာ သိရမှာလေ။ သူ ထန်းပင်ပေါ် တက်နေတုန်းမှာပဲ သားဘီလူးနှစ်ယောက် ခါးပုံစထဲ ထည့်လာတဲ့ သဲတွေ ရှေ့ချလိုက်တယ်။

"ဒီဖုတ်မြေအောက်မှာ ဘယ့်နှယ် ဒီသဲတွေရောက်နေတာ အတော်အံ့ဩစရာကွ"

"ဟုတ်တယ်. . . ငါတို့တူးတဲ့နေရာနဲ့ ဒီသဲပြင်နဲ့က ဘာဆို ဘာမှမပတ်သက်ဘူး၊ ဒါဟာ တို့ရှာနေတဲ့နေရာမှန်ဆိုတာ သက် သေပြနေပြီ"

ကိုရင်ကြက်ပု ထန်းပင်ပေါ် ကနေ ဟိုနှစ်ကောင် ပြောတာ ကို မကြားတကြားနဲ့နားစွင့်နေတယ်။ ဒီကောင်နှစ်ကောင် ရတနာ သိုက်တစ်ခုကို ကြိတ်ရှာနေတာ သိနေရတဲ့အတွက် ပိုပြီးစိတ်ဝင်စား စရာ။

"နေရာမှန်တာ သေချာနေပြီဆိုတော့ ဒီသတင်းကို ဘယ် သူ့မှမသိမကြားစေနဲ့၊ ဟေ့ကောင် လာဦး ငါပြောပြမယ်"

ခေါင်းနှစ်လုံးပူးသွားတယ်။ တိုးတိုးတိုးတိုးနဲ့ ဘာတွေ ကြိတ် ပြောနေတယ်မသိဘူး ကိုရင်ကြက်ပုနားထဲ ပတွတ်ပတွတ် လောက်ပဲ ကြားတယ်။ ဒါကြောင့် အားမလို အားမရနဲ့ ကျည်တောက် တစ်ခုကိုဖြုတ်၊ ဟိုနှစ်ကောင်နဲ့ အနီးဆုံးနေရာ ဆင်းလာပြီး ကြိတ်နား

"နေရာကမှန်နေပေမယ့် တို့နှစ်ယောက်တည်းဆို နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ တခြားလူတွေခေါ် ရင်ရော"

MMM. Greng Confinence of the c "အိုကွာ… တခြားလူတွေက စိတ်ချရပါ့မလား၊ အဲဒါ

"ကိုရင်ကြက်ပုဆိုရင်ရော"

"အေး. . . ဆိုးတော့မဆိုးပါဘူး၊ သူကကိုယ့်ဦးလေး သား ချင်းလိုဖြစ်နေတာ"

ကိုရင်ကြက်ပု သူ့နာမည်ပြောသံကြားတော့ ဝမ်းသာသွား တယ်။ ဒါကြောင့် အားရဝမ်းသာပဲ ထန်းပင်ပေါ် ကပြေးဆင်းရင်း ဟိုနှစ်ကောင်ရှေ့ ကျည်တောက်ကို ဂွပ်ခနဲချကာ မျက်နှာရှုးကြီး နဲ့...

"ငါ ငါ့နာမည်များ ကြားမိသလားလို့၊ ငါ့ကိုခေါ် လားဟင်၊ ငါ့ကိုခေါ် လား ဟီဟီ

ဆိုပြီးဝင်ပြောတယ်။ ဒါကိုဟိုနှစ်ယောက်က တစ်ယောက် မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းခါကာ...

"မခေါ် မိပါဘူး၊ မင်းခေါ် မိသေးလား"

"ဟင့်အင်း. . . ယောင်လို့တောင်မရွတ်မိဘူး"

နှစ်ယောက်လုံး ဗြောင်ငြင်းနေတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုရင် ကြက်ပု ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားပြီး...

"ငါကြားတယ်နော် ဟေ့ကောင်တွေ၊ မင်းတို့ ငါ့ကို ခေါ် လိုက်တာကို၊ ခေါ် စမ်းပါကွာ ဟီး...ဟီး ကိုရင်ကြက်ပုလို့"

"အာ… မခေါ် ရပါဘူးဆိုနေ၊ ခေါ် ရင်လည်း အမြည်းလို လို့ ခေါ်မိတာပဲဖြစ်မယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ အမဲခြောက်ဖုတ်ချပေး"

စိုးမိုးစာ၁ ဧပ

▎▎<mark></mark>▓▀█፷ᢩᢩᠸ

ဟိုနှစ်ယောက်ကလည်း အတင်းငြင်းတယ်။ ကိုရင်ကြက်ပု ကလည်းဘယ်လျှော့မလဲ။ သူ့နာမည်အစိမ်းလတ်လတ်ကြီးကို ခုတင် ကြားထားတဲ့ကိစ္စ။

"ခေါ် ပါတယ်ကွာ၊ မင်းတို့ ငါ့ကိုခေါ်ပြီး ပွင့်ပွင့်လင်း လင်းပြောစမ်းပါ၊ ငါကနူတ်လုံပါတယ်ကွ၊ ဟဲ...ဟဲ"

"ဟင်. . ခင်ဗျားကြီးလား နှုတ်လုံတာ၊ ဟိုတစ်ခါ ကိုယ့်အိမ် က ကြက်ကလေး ကိုယ်ပြန်ခိုးစားတာ ဘာမဆိုင်ညာမဆိုင် အဖေ နဲ့သွားတိုင်လို့ အိမ်တိုင်မှာချည်ပြီး အဆော်ခံရပြီးပြီ"

"ဟုတ်ပါ့... ငါ့တုန်းကလည်း မေပွားချိတ်ထဘီလေး ခက် ခက်ခဲခဲယူပြီး ဒေါ် လှကြည်အိမ်သွားပေါင်ပါတယ်၊ ဒီလူကြီး အာ ချောင်လိုက်လို့ မေပွားဓားနဲ့လိုက်ခုတ်တာ မနည်းပတ်ပြေးခဲ့ရသေး၊ ဒါလား နှုတ်လုံတာ"

"ဟဲ. . . ဟဲ နှစ်ခါထဲပါက္ခာ၊ ဟီး ဟီး ဟီး"

ဟိုက အတင်းခါထုတ်နေတာတောင် အရှက်မရှိတဲ့ မျက်နှာ ကြီးနဲ့ ဗြောင်ကြီးထိုင်ရယ်ပြနေသေးတယ်။ ဒါကို ဟိုနှစ်ယောက်က လည်း မရဘူးဆို သိတယ်မဟုတ်လား။

"တော်ပါဗျာ နားကြားပြင်းကပ်တယ်၊ မခေါ် ဘူးဆို မခေါ် ဘူးပဲ"

"အေးလေ. . ဟုတ်ပ၊ မခေါ် ပါဘူးဆိုတာကို ငါးအပုပ် အသိုးတွေရောင်းတဲ့ ဈေးသည်ကျနေတာပဲ အတင်းဈေး လာလျှော့ နေတယ်"

ဘယ်လိုမှပြောလို့မရတော့ ကိုရင်ကြက်ပုလည်း မချိတင် ကဲနဲ့ပဲ. . .

"တောက်. . . မင်းတို့ကွာ ငါ့နာမည်ခေါ် လိုက်တာကို ငါ နားနဲ့ဆတ်ဆတ်ကြားမိပါလျက်နဲ့ ဗြောင်လိမ်တယ်၊ အေး တစ်နေ့

ဟိုနှစ်ယောက်ကလည်း ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ သူတို့ရှေ့က သဲတွေကိုပဲ ပြန်ငုံ့ကြည့်ပြီး အသေအချာစစ်နေတာ။ သိပ်မကြာဘူး။ သူတို့ နှစ် ယောက်နောက် မျက်ခြည်မပြတ်လိုက်နေတဲ့ ဖိုးသာအိုတပည့် ပါသဲနဲ့ အောင်ကြီးတို့ ရောက်လာကြတယ်။

> "ဟ… ဘီလူးနှစ်ကောင် ဒူးထောင်ပြီး ဘာတွေဆွေးနွေး နေတာတုန်း၊ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ"

> အသံနဲ့အတူ ပါသဲတို့ကိုမြင်တော့ သားဘီလူးနှစ်ယောက် လည်း ခေါင်းပြန်မတ်သွားပြီး

> "အာ. . . နင့်ကလိန်း လန့်လိုက်တာ၊ မင်းတို့ ဒီနေ့ တယ် လည်းစောပါလား"

> "မင်းတို့တောင် ဒီလောက်ဝီရိယကောင်းနေမှတော့ ငါတို့ လည်း အမှီလိုက်ရတော့တာပေါ့ကွာ၊ ကိုရင်ကြက်ပုရေ လုပ်ပါဦး ဒီမှာတစ်ကျည်တောက်လောက်"

> ဆိုပြီး သားဘီလူးနှစ်ယောက် ဝိုင်းထဲဝင်ထိုင်လိုက်ကြတယ်။ နောက် သူတို့နှစ်ယောက်ရှေ့က သဲတွေကိုကြည့်ပြီး. . .

> > "သဲတွေပါလား၊ ရွာချောင်းကသဲတွေလား"

"ဟာ. . . ရွာချောင်းကသဲတွေဆို စိုနေမှာပေ့ါ၊ အခု ဟာက သဲခြောက်တွေ"

ပါသဲနဲ့အောင်ကြီး တအံ့တသြနဲ့ သဲတွေကို ငုံ့ကြည့်တယ်။ သူတို့ အံ့အားသင့်မယ်ဆိုလည်း သင့်စရာ။ ရွာရဲ့တစ်ခုတည်းသော ချောင်းမှာတောင် နုံးမြေတွေချည်းရှိတာ၊ သဲဒီ လောက်ရအောင်စုမယ် ဆိုရင်တောင် မနည်းစုရမှာလေ။ ဒါကို လှကြူးက…

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

"အေး...ငါတို့လည်း အဲဒါကိုပဲ အံ့ဩနေတာ၊ ဟောဒီ ကားလုပ် မှာကြည့်စမ်း" လှကြူးက ပြောရင်းဆိုရင်း သဲထဲက အစလေးတစ်စ ဆွဲ ထုတ်လိုက်တယ်။

"ရွှေကွ… ရွှေ… ဟုတ်ပြီကွ"

ဟုတ်တယ်။ သူ့လက်ထဲပါလာတာ တကယ့်ရွှေစလေး။ ရွှေစဆိုတာမှလည်း တကယ့်သေးသေးမှုန်မှုန်ရွှေစလေး။

သဲထဲက ရွေစလေးထွက်လာတာမြင်တော့ အားလုံးမျက်လုံး ပြူးသွားတယ်။ နောက်မှသတိရပြီး သဲကိုဖြဲပြီးရှာကြတယ်။

"ဟ. . . ဟ သဲထဲကရွှေစတွေထွက်တယ်ဟ၊ ရှာကြပါဦး. ရှာကြပါဦး"

"အထူးအဆန်းပဲဟေ့၊ ရှိဦးမလားပဲ"

သဲကို တစ်ပွင့်ချင်းစီကို ဖြဲရှာကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ရွှေစ ကို ထပ်မတွေ့ရတော့ဘူး။ သားဘီလူးညီနောင်ကတော့ အဲဒါကို ဂရုမစိုက်တော့ဘူး။ ခုနုရွှေစလေးကိုပဲ တစ်ယောက်တစ်လှည့် ကိုင်ပြီး...

'အောင်ပြီကွ… အောင်ပြီ၊ ငါတို့တော့ချမ်းသာပြီ" "အေး. . . အဲဒီနေရာမှာ ဒါမျိုးအများကြီးရှိဦးမှာကွ၊ ဟိဟိ တို့တော့ပွပြီ၊ ကိုရင်ကြက်ပု ထန်းတောတစ်တောလုံး ဝယ်ပြီး သောက် ပစ်မယ်"

ကြည့် အကြံကိုက ကောင်းစားဦးမယ့်အကြံပဲ။ ဒါပေမယ့် နှစ်ကောင်သားကတော့အူမြူးနေတယ်။ ဒါကို အသံကြားတာနဲ့ အကွက်ချောင်းနေတဲ့ ကိုရင်ကြက်ပုက ပြန်ပြေးလာပြီး...

"ငါ့ကိုများ ခေါ် လိုက်သလားဟင်၊ ကိုရင်ကြက်ပုလို့ ခေါ် လိုက်တယ်မို့လား"

သားဘီလူး 😢 📗

ဆိုပြီး ဒရောသောပါး နဲ့ဝင်ရောတယ်။ဟိုနှစ်ယောက်က

www.foreverspace.com.mm "အာ. . . ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲဗျာ၊ ဆတ်ဆလူးကိုခါနေ တာပဲ၊ သူများပျော်နေချိန်ဆို မျက်နှာဖြဲကြီးနဲ့ သူရောက်လာပြီ "ဟုတ်ပါ့၊ ယောက်ျားဆတ်ဆလူးကြီး ဘယ်လိုလူကြီးလည်း မသိဘူး၊ ကြီးကြီး ကြီးနဲ့"

ဒီလောက်ပေါ် တင်ခါနေတာကို ကိုရင်ကြက်ပုတို့က မရဘူး။ "မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မင်းတို့ ငါ့ကိုခေါ် တာပါ၊ ဟီး. . . ဟီး

ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ပါသဲ"

ခုနကမှရောက်လာတဲ့ သူ့လူပါသဲကို စစ်ကူတောင်းတယ်။ ဒါကို ပါသဲကလည်း မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး...

"ခေါ် သံမကြားပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

သူ့လူပါသဲကပါ ဟိုဖက်ပါနေတော့ ကိုရင်ကြက်ပု ကြောင် သွားတယ်။ နောက်မှ သူ့မျက်နှာ သူ့လက်ဖဝါးနဲ့ ပြန်အုပ်ပြီး ရှိုက်ကြီးတငင်အသံကြီးနဲ့.

"ဟီး. . . . ခေါ် သံကြားကြားကြီးနဲ့ ပြောင်အလိမ်ခံရ တယ်၊ တောက် ကြက်ပု နောက်တစ်ခါ ကြက်ပုလို့ ခေါ် သံကြားရင် မင်း မဟုတ်ဘူးလို့သာ မှတ်ပေတော့ ကြက်ပုရေ၊ ကြက်ပု မင်းဟာ ကြက်ပု မဟုတ်တဲ့ကြက်ပု၊ ငါမဟုတ်တဲ့ငါ ကြက်ပုမဟုတ်တဲ့ ကြက်ပု. . ကြက်ပုမဟုတ်တဲ့ ကြက်ပု

ဆိုပြီး ဒုံးထွက်ချသွားတော့တယ်။ သူထွက်သွားမှ လုကြူး က ရွှေစလေးကို ဆ'ရင်း လုထူးဖက်လှည့်လို့. . .

"ဟေ့ကောင် သေချာတာကတော့ သေချာနေပြီ၊ ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ခုလုံးဖော်ဖို့ဆိုတာ တို့နှစ်ယောက်တည်းနဲ့ နိုင်ပါ့မလား"

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

୲୲ୣୢୗୡୣ<mark>୕ୢଊ୕୴୷୕</mark>ଌ୕ୢୄୄ୷

လှကြူးစကားကို လှထူးက စဉ်းစားဟန်ပြုရင်း. . . "ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်တယ်ကွ၊ တူးရမှာလည်း မနည်း

မနောဆိုတော့၊ အကူကတော့ လိုမှာပဲ"

သူတို့နှစ်ယောက်စကားကြောင့် ပါသဲနဲ့အောင်ကြီး ခေါင်း ထောင်ထလာပြီး...

"မင်းတို့ ဘာတွေတူးနေကြတာလဲ၊ ငါတို့ ဘာကူညီပေး ရမလဲပြော ဒါ ဘာအကန့်နဲ့ မှပြောတာမဟုတ်ဘူးနော်"

"အေး… အကူအညီလိုရင်ပြောစမ်းပါ၊ တစ်ရွာထဲသား သူငယ်ချင်းတွေပဲ"

ပါသဲတို့က အားတက်သရော ဝင်ပြောတယ်။ ဒါကို ဟိုနှစ် ယောက်က တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်တယ်။ ပြောသင့် မပြောသင့် မျက်လုံးနဲ့ တိုင်ပင်နေပုံရပါတယ်။ ပါသဲနဲ့ အောင်ကြီးတို့ ကလည်း သူတို့ကိုမခေါ် ချင်မရှိရလေအောင် နဖူးကြောလေးရှုံ့ပြီး ရိုးပြထားပုံက ရိုးရာပြတိုက်ထဲက ရိုးရိုးအရိုးတောင် သူတို့လောက် မရိုးနိုင်ဘူးလားပဲ။ နောက် နည်းနည်းကြာမှ လှထူးက. . .

"ဒီလိက'

အောင်ကြီးနဲ့ ပါသဲ ခေါင်းတွေ လှထူးနားကပ်သွားတယ်။ သူတို့ခေါင်းပူးသွားတာနဲ့ အကွက်ချောင်းနေတဲ့ ကိုရင်ကြက်ပု ခြေ ဖော့နင်းပြီး ပြန်ပြေးကပ်လာတယ်။ သူတို့နဲ့အနီးဆုံး ထန်းပင်နောက် မှာကွယ်ပြီး အသေအချာနားစွင့်ထားတယ်။

"ငါတို့ အခုနေရာတစ်ခုတွေ့ထားတယ်" "ကင်း"

လှထူးစကားကိုထောက်ခံတဲ့ ပါသဲတို့ အောင်ကြီးတို့ မျက်လုံးတွေ အရောင်တွေထွက်နေတယ်။ "အဲဒီနေရာက ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ နေရာတစ်ခုပဲ"

စိုး မိုး စာ ေပ

သားဘီလူး 😥 📗 📗

```
www.foreverspace.com.mm
                   "ဘယ်နေရာလဲ၊ ဘယ်မှာလဲ"
                   အောင်ကြီးက သိလိုစိတ်နဲ့ အမြန်ဖြတ်မေးတယ်။ ဒါကို
           လှထူးက မကြည်သလိုအသံကြီးနဲ့ . . .
                   "ပျောက်ဆုံးနေတဲ့နေရာ ဆိုနေမှကွာ ဘယ်သိပါ့မလဲ၊
           အဲ... အဲဒီနေရာမှာ"
                   သူ့စကားမဆုံးခင်မှာပဲ လုကြူးက…
                   "ဟေ့ကောင်… တော်တော့ ချောင်းနားထောင်တဲ့လူရှိ
           နေတယ်"
                   ထန်းပင်ကွယ်က ကိုရင်ကြက်ပု မျက်နှာရူးကြီးနဲ့ထွက်လာ
"ဆက်ပြော… ဆက်ပြော ငါဘာမှမကြားရပါဘူး"
                   "ခင်ဗျားကြီးနာမည်ခေါ် တာရော မကြားမိဘူးလား"
                   "ကြားပါဘူးကွာ. . . မင်းကလည်း ငါဘာမှကိုမကြားဘူး၊
           ငါက ကြက်ပုမဟုတ်တဲ့ ကြက်ပု ဖြစ်နေပါပြီ"
                   "ကိုရင်ကြက်ပု"
"ဟေ"
                   လှထူးခေါ် သံကို ကိုရင်ကြက်ပုက ယောင်ပြီးပြန်ထူးတယ်။
                   "ကိုင်း. . . ခင်ဗျားကြီးက ကြက်ပုမဟုတ်ရင် ဘာလို့ ပြန်ထူး
           တုန်းဗျ"
                   ကိုရင်ကြက်ပုကြောင်သွားတယ်။ နောက်မှ သူ့ဘာသာသူ
           ငြီးသလိုနဲ့. .
                    "တောက်… ကြက်ပုမဟုတ်တဲ့ ကြက်ပုက ကြက်ပုဆို
```


999

www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး 🤻 📗

"ဘာ. . . သဲထဲမှာရွှေစတွေတွေ့တယ်ဟုတ်လား" ဖိုးသာအိုအသံက မျှော်လင့်ချက်နဲ့ မြိုင်ထွက်နေတယ်။ "ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ကျုပ်တို့ရှေ့မှာတင် သဲထဲကရွှေစတွေကို ဆွဲဆွဲထုတ်ပြနေတာ"

အောင်ကြီးကပါ ထောက်ခံနေတော့ ဖိုးသာအို ပိုပြီးပျာပျာ သလဲဖြစ်သွားတယ်။ အမှန်က သူတို့တွေ့ခဲ့တာ ရွှေတစ်စထဲပါ။ ဒါပေ မယ့် လူတွေရဲ့ ငုတ်ဗီဇက သိတယ်မဟုတ်လား။ နည်းနည်းတွေ့ရင် များများချဲ့ချင်တာကိုး။

"အဲဒီသဲတွေ. . . အဲဒီသဲတွေကို သူတို့ဘယ်ကရတာ တဲ့လဲ ဟင်၊ ပြော ပြောစမ်းပါဦးကွ"

> "အဲဒီအကြောင်းတော့ သင်းတို့နှုတ်ကိုကမဟတာဗျ" "ဟာကွာ• တောက် မင်းတို့ကရောသူတို့နှစ်ယောက်ကို

> > စိုး မိုး စ႒ ေပ

္ကား "ကြည့်ပါ့ဗျာ" "ကြည့်ပါ့ဗျာ" "ဘယ်မှာလဲ၊ ဒီကောင်တွေ ဘာတူးနေတာတွေ့လဲ" ဖိုးသာအိုက သိချင်စိတ်နဲ့ အလောတကြီးမေးတယ်။ ဒါကို ပါသဲက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး...

> "ဘာမှကို မယ်မယ်ရရလုပ်တယ်ရယ် မတွေ့ပေါင်ဗျာ၊ မနက်အစောကြီးဆို နှစ်ယောက်သားတောဖက်တက်သွားတယ်၊ ပြီး ရင် တောစပ်ကကုတ္ကိုပင်ကြီးပေါ် တက်အိပ်နေတယ်၊ ညနေစောင်း ရင် အဲဒီကုတ္ကိုပင်ပေါ် က ပြန်ဆင်းလာပြီး ကိုရင်ကြက်ပုထန်းတော ပြန်လာပြီး လာပြန်သောက်တယ် ဒါပဲ"

> "ဟာကွာ. . . မင်းတို့ဟာက မဟုတ်သေးပါဘူး၊ အဲဒီ သူတို့ အိပ်တဲ့ ကုက္ကိုပင်ရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာရော ဘာမှမတွေ့ဘူးလား

> "ကျုပ်တို့လည်း ရှာတာနံ့နေပါပြီ ဖိုးသာအိုရာ၊ သူတို့ မရှိတုန်း ကုက္ကိုပင်ပေါ် လည်း တက်ရှာတာပဲ၊ တောထဲလည်း နေရာစုံနေပြီ၊ ဘာမှထူးခြားတာမတွေ့ရဘူး၊ သေချာတာကတော့ အဲဒီနေရာကို ဒီကောင်နှစ်ကောင်ထဲ မတူးနိုင်ဘူးဆိုတာပဲ၊ ကျုပ်တို့ကိုတောင်ခေါ် ဖို့ လုပ်ပြီးမှ ကြက်ပုမဟုတ်တဲ့ ကြက်ပုကဝင်ရှုပ်လို့ သူတို့နဲ့ပါမသွား ရတာ၊ တောက်. . . နာလိုက်တာဗျာ၊ ကြက်ပုရစ်လို့ဗျ ကြက်ပု ရစ်လို့"

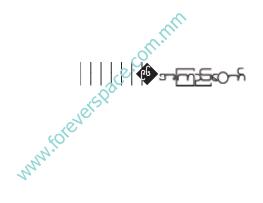
> တပည့်ဖြစ်သူ ပါသဲစကားကြောင့် ဖိုးသာအို တွေသွား တယ်။ သူ့ခမျာလည်း ဟိုနှစ်ကောင်ရဲ့လုပ်ပေါက်ကို ဘယ်လိုမှ ခြေရာ ခံမရ ဖြစ်နေတယ်။

> ရတနာသိုက်ကလည်း ဒီကောင်တွေ တွေ့ထားတာသေချာ နေပြီ။ ဘယ်နားရှိနေမှန်းသာ မသိရသေးတာကိုး၊ အသေအချာစဉ်း စားကြည့်တယ်။ ပြီးမှဝင်းလက်တဲ့မျက်နှာပြားကြီးနဲ့

"ဟုတ်ပြီ...ငါသိပြီ၊ ဒီရတနာသိုက်ဟာ အမှန်တော့

အားလုံး ရွာချောင်းဖက် သွားရှာကြမယ်ဟေ့" " ဟုတ်တယ်. . . ချောင်းဖက်မှာဖြစ်နိုင်တယ်" သူ့ကိုယုံတဲ့ တပည့်ကျော်တွေကပ်ပါသွားပုံက မွေးကတည်း ကပါလာတဲ့ဟာတောင် သူတို့လောက်မကပ်နိုင်ဘူးလားပဲ။

သူတို့ စမ်းချောင်းဖက်လည်းရောက်ရော စမ်းချောင်းဘေး တောတန်းကလေးကနေ သုတ်သီးသုတ်ပြာနဲ့ ထွက်လာတဲ့သား ဘီလူးတွေကိုမြင်တော့ အားလုံးအံ့အားသင့်သွားကြတယ်။

"ဟင်… မင်း… မင်းတို့တွေ"

ဟိုနှစ်ယောက်ကလည်း ဖိုးသာအိုတို့အုပ်စုကို မြင်တော့ တောတန်းထဲပဲ ပြန်ပြေးဝင်ရမလို၊ ရွာကိုပဲ သုတ်ခြေတင်ရမလို ဖြစ်သွားကြတယ်။ သူတို့ခါးပုံစမှာလည်း သဲတွေထည့်ယူလာတာကိုး။ နောက်မှကိုယ်ရှိန်သတ်ပြီး ခပ်တည်တည်နဲ့. . .

"ဪ. . . ဘယ်သူတွေများလဲလို့ ကျုပ်တို့မှာ ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရတော့ လန့်သွားတာပဲ၊ ဖိုးသာအိုတို့လူစုပါလား၊ ဒီအချိန် ကြီး ချောင်းဖက်ဘာသွားလုပ်ကြမှာတုန်း၊ ငါးပက်ဖို့လား ကျုပ်တို့

သားဘီလူး 🔞 📗

သာ မဟုတ်ပါဘူးနော်" ဆိုပြီး ခပ်တည်တည်မေးတယ်။ ^{၇, -} ခေလိမ့်မတုန်း။ ^{ဂါ, ၇, ..} ဆိုပြီး ခပ်တည်တည်မေးတယ်။ ဖိုးသာအိုကလည်း ဘယ် ခေလိမ့်မတုန်း။ ဒါမျိုးတွေက နောနေပြီဆိုတဲ့ အစားထဲကပဲ။

"မင်းတို့နောက်လိုက်တာတော့ မဟုတ်ပေါင်ကွာ၊ ဆေး ဖော်ဖို့ သစ်ဥသစ်ဖုတွေ ချောင်းဘေးရှိလိုရှိငြား လာရှာတာပါ" ဟိုနှစ်ယောက်က မယုံသလိုဟန်မျိုးနဲ့ မထီတရီပြုံးလိုက်

တယ်။ ပြီးမှ လုထူးက…

"ဆေးဖော်ဖို့ သစ်ဥသစ်ဖုလာရှာတာကလည်း လူအုပ်ကြီး ဟီးထနေပါရော့လား၊ ရွာမှာလူမှုကျွန်သေးရဲ့လား၊ ဪ ဟိုမှာပါသဲ တို့ အောင်ကြီးတို့လည်းပါသကိုး

လုထူးစကားကြောင့် ပါသဲနဲ့အောင်ကြီးတို့ ကျုံ့ဝင်သွား တယ်။ ပြီးမှ သွားဖြီးကြီးနဲ့...

"ဟုတ်ပါဘူးကွာ… ငါတို့က ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ငါးလာ မျှားတာပါကျ၊ ဒီထိပ်မှာတင်ဆရာ အဲလေ. . ဖိုးသာအိုတို့နဲ့ ဆုံကြတာ၊ ဟုတ်တယ်နော် ဆရာ၊ အဲလေ. . . ဖိုးသာအို ဟီးဟီး"

ဆိုပြီးလုံးချလိုက်တယ်။ ဒါကို ဖိုးသာအိုကလည်း သိတယ် မဟုတ်လား။ ရုပ်ခံနဲ့ လုပ်ကြံနေကျဟာကို။ ချက်ချင်းအမှုအရာ ပြောင်းပြီး. .

"ဒါနဲ့ နေပါဦး မင်းတို့နှစ်ယောက်က ဒီနေ့မှ ဒီချောင်း ဖက် ဘာလာလုပ်တာတုန်း၊ သုတ်ကိုင်းမပါ၊ ပိုက်မပါနဲ့ ငါးဖမ်းဖို့တော့ ဟုတ်လောက်ဖူးထင်တယ်နော့"

ဖိုးသာအိုစကားကို ဟိုနှစ်ယောက်က တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး...

"ကျုပ်တို့လား. . . ဒီကောင်လှထူးလေ နေ့လယ်ခင်း ကိုယ် အပူတွေထွက်လို့ဆိုပြီး ချောင်းဝရေလာကူးတာ"

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

"ရေကူးတယ်သာဆိုတယ် ရေလည်းမစိုပါလား" ဖိုးသာအိုရဲ့ ချက်ကျလက်ကျ စကားကြောင့် နှစ်ယောက် သား မျက်နှာပျက်သွားကြတယ်။ နောက်မှလှထူးက

"ဪ. . . ဒါက ရေကို အခြောက်ကူးတာလေ၊ အစိုကူး တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဟဲဟဲ ကဲကဲ ပြောနေတာလည်း ကြာပြီ ခွင့်ပြုပါဦး၊ ကျုပ်တို့လည်း သွားစရာရှိလို့"

လှထူး၊လုကြူးတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လက်ကုတ်ပြီး ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်သွားတော့တာ။ ပြီးတော့ ပတ္စတ်ပတွတ်နဲ့ ဘာ တွေတိုင်ပင်သွားကြတယ်မသိဘူး ပြုံးလို့ပျော်လို့။

နည်းနည်းလေးဝေးတဲ့ နေရာရောက်မှ လုကြူးက နောက် ပြန်လှည့်ပြီး

"ဗျို့ . . ဖိုးသာအို စေတနာနဲ့တော့ မှာလိုက်မဗျ၊ ချောင်း ထိပ်တောင်ဘက်ပိုင်းတော့ မသွားမိလေနဲ့ဗျ၊ အဲဒီဘက်မျက်စေ့လည် ရောက်နေတဲ့ တောဝက်သိုးက သိပ်ဆိုးတယ်၊ အစွယ်ကိုက ချွန်မြနေ တာ...ပက်ပလားဟေ့ဆိုရင် တောင်းပန်ချိန်တောင်မရဘူး..."

ဆိုပြီး အော်သွားသေးတယ်။ ဖိုးသာအိုကတော့ ဒီကောင် တွေ စေတနာဆိုတာ လိမ်ပြောနေမုန်းသိတယ်။ ဒါကြောင့် ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ. . .

"ကဲ. . . နေရာကတော့ နီးစပ်နေပြီဟေ့၊ ဒီချောင်းရိုး တစ်လျှောက်မှာပဲ ရတနာသိုက်ရှိတယ်ဆိုတာ သေချာနေပြီ၊ လူခွဲ ရှာဟေ့၊ ထူးခြားမှုရှိပြီဆိုမှ အချက်ပေးကြ၊ ငါကတော့သူတို့မသွားဖို့ ပြောတဲ့ ချောင်းဝတောင်ဖျား သွားရှာမယ်၊ ဟား... ဟား

ဟိုနှစ်ကောင်ညွှန်တဲ့ ချောင်းဝတောင်ဘက်ကို တဖောက် ဖောက် တဖက်ဖက်နဲ့မတ်မတ်ကြီးတက်သွားတယ်။

www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး

ရွာအပြင်ဘက်ချောင်းကို မကြာခဏရောက်ဖူးပေမယ့် ဒီလောက်ပေါတဲ့ ဝါးတောဆီအထိ မရောက်ဖူးဘူး။ ခါတိုင်းဆို ချောင်း ဝလောက်ကပဲ လှည့်ပြန်နေကျဆိုတော့ ဒီလိုချောင်းထိပ်ထိသွားဖို့ ဆိုတာကို ဘယ်တုန်းကမှ အာရုံမပေါ်ခဲ့ဖူးဘူး။ အခု လိုချင်ဇောနဲ့ တက်လာမှ "ညော် ဒါတွေလည်းရှိသေးပါ လား"ဆိုပြီး သိရတာ။

ဖိုးသာအို သစ်ပင်ဝါးပင်တွေကို ဖြဲရှာရင်း ကုပ်ချောင်း ချောင်းနဲ့ တောထဲဝင်လာတယ်။ တစ်နေရာရောက်တော့ ဖိုးသာအို ခြေလှမ်းတွေ ရပ်သွားတယ်။

"ဟုတ်ပြီ. . . ဒါ ဟိုကောင်တွေ တူးထားတဲ့နေရာပဲ" မြေကြီးတွေတူးထားတဲ့ နေရာတစ်ခုတွေ့တော့ ဖိုးသာအို ဝမ်းသာသွားတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ သူ့မျက်စိရှေ့ မြင်နေရတာက တစ်ယောက်ယောက်တူးထားတဲ့ မြေကျင်းလေးတစ်ခု။

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

"ဟိဟိ. . . ပိုင်ပြီ၊ ဒါကြောင့် ဒီကောင်တွေ ဒီဘက်မသွားဖို့ တားတာကိုး၊ ဘယ်သူမှ အသိမပေးဘဲ ငါတစ်ယောက်တည်း ဆက် တူးရမယ်"

ဆိုပြီး ဝမ်းသာအားရနဲ့ မြေကျင်းလေးနား ပြေးသွားတယ်။ မြေကျင်းလေးက တစ်တောင်အနက်မရှိတရှိပဲ၊ သပ်သပ်ရပ် ရပ် တူးထားပုံမျိုးမဟုတ်ဘဲ တွေ့ကရာပစ္စည်း အစုတ်ပလုတ်တွေ နဲ့ကြုံးကလော်ထားသလိုမျိုး။

ဖိုးသာအို မြေကျင်းကလေးကို ခွထိုင်ပြီးကြည့်တယ်။ မြေ ကျစ်စာခဲတွေက ရေနည်းနည်းစပ်နေလို့ ဗွက်မဖြစ်တဖြစ်ပဲ။

"ဟီဟိ... ပွပြီ... ပွပြီ၊ ဖိုးသာအိုတို့ကံဇာတာ ထောင် တက်လာပြီ၊ ဖိုးသာအိုတို့ကံဇာတာက မထင်မှတ်ပဲထောင် တက်လာ ပြီ. . ဒီကောင်တွေတူးတာ ဒီနေရာပဲဖြစ်ရမယ် ပြောနေကြာတယ်" ချက်ချင်းလေးဖက်ထောက်ပြီး မြေကိုအသားကုန် ယက်

တော့တာ။

သူ့ခမျာလည်း ဒီလိုချက်ချင်းကြီး ရတနာသိုက်တွေ့မယ် ထင်မထားတော့ တူးစရာဆွစရာ ဘာမှမယူလာမိဘူးပေ့ါ။ ဒါကြောင့် မွေးကတည်းက အသင့်ပါလာတဲ့လက်နှစ်ဘက်ကိုသာ အားပြုပြီး ကြုံးတူးနေရတော့တာ။

ဇောနဲ့ မို့ လားမသိဘူး။ အိုကြီးအိုမနဲ့ တူးတာတောင် ခဏချင်း မြေတွေပွစာကျဲကုန်တော့တာ။

"ຫລ"

တူးရင်းတူးရင်းနဲ့ မြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကြောင့် ဖိုးသာအို အံ့အားသင့်သွားတယ်။

ဝါဝါလေး. . . ဒါပေမယ့် ပျော့ပျော့လေး၊ ကိုင်ကြည့် တယ်၊ ပိုးပဝါလို နူးနူးညံ့ညံ့လေး. . ။

သားတိကူး မင်္ကောင်းမင့် "ဟား… ဟား ပိုင်ပြီကွ၊ ပိုင်ပြီ၊ ရွှေထုပ်ထားတဲ့ မြပဝါ ကျားကြောင်းပြုပေ ပိဖြစ်ရမယ်" ဆိုပြီး ဝမ်းသာအားကေ ကဲ ^ခ်င်္</sub>

"တော… ဟင်"

ပေါ် လာပါပြီ၊ ခုနဝါဝါလေး။ အသေအချာကြည့်မှ ဘာမှ မဟုတ်ဘူး။ မျှစ်စို့လေး။

မျှစ်စို့လေးကိုမြင်တော့ ဖိုးသာအို ပိုပြီးအံ့အားသင့်သွား တယ်။ မျှစ်စို့လေးကို သူနူတ်ယူလိုက်တယ်။ မျှစ်ကမှ မြေကြီးထဲ ရောက်နေတဲ့ တကယ့်နုနုလေး။

ဖိုးသာအို မျှစ်စို့လေးကိုကိုင်ပြီး ကြောင်နေတုန်းမှာပဲ နှာခေါင်းထဲ တိုးဝင်လာတဲ့ အနံ့တစ်ခု။

> အောက်သက်သက် မွန်ထူထူအနံ့ကြီး။ နောက် မြေကြီးကို တစ်ခုခုနဲ့ယက်သံ။

ဖိုးသာအို မသင်္ကာစိတ်နဲ့ နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့. . . "ဟင်...ဟင် တောဝက်သိုးကြီး"

ဟုတ်တယ်။ သူ့ရဲ့အစာကျင်းကို လာလုရပါ့မလား ဆိုပြီး ဒေါသထွက်နေတဲ့ တောဝက်သိုးကြီး။ အစွယ်ကြီးကဘေးကိုပြူးပြူး ကြီးထောင်လို့။ ဖိုးသာအို ခေါင်းထဲမှာလည်း လုကြူးရဲ့စကား ပြန်ကြားနေရပြီ။

"ဗျို့. . . ဖိုးသာအို ချောင်းရဲ့တောင်ဘက်ဖျား မသွားမိစေ နဲ့ဗျို့၊ အဲဒီမှာ တောဝက်သိုးကသိပ်ဆိုး"

တောဝက်သိုးခေါင်းကြီးက သူ့တင်ပဆုံကို ပြစ်မှတ်ကြီး တစ်ခုသဖွယ် ချိန်ရွယ်ထားပြီး ဝက်မျက်လုံး လူ့တင်ပါးဆုံဖုံးနေတာ ဒီတစ်ခါပဲ မှတ်မှတ်ရရမြင်ဖူးတယ်။ လူကလေးဖက်ထောက်လျက်

ြားဆိုတော့ ပစ်မှတ်ကဘယ်လိုမှမလွဲနိုင်။ မသိရင် ဝက်သိုးကြီးကို ဒါကြီးနဲ့ လှည့်မြူဆွယ်နေသလိုမျိုး။

ချက်ချင်းသတိရပြီး ထပြေးဖို့လုပ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လူကြီးဆိုတော့ အထိုင်အထကနှေးတယ်မဟုတ်လား။ ဝက်သိုး လောက်တော့ ဘယ်မြန်ပါ့မလဲ။ ဒူးလေးနှစ်ဖက်ဆန့်ဖို့ ပြင်လိုက် စဉ်မှာပဲ စိတ်ကြိုက်ပစ်မှတ်တွေ့ပြီးမှ နေရာအပြောင်းခံရတဲ့ ကိုရွှေ ဝက်သိုး သူ့အစွယ်တကော်စာ မြင့်သွားတဲ့ပစ်မှတ်ဆီ အားကုန် ပြေးဝင်တိုက်တယ်။ ဂျိန်းခနဲ တင်ပါးကိုထိတာ ခေါင်းကတုန်ခနဲ ကြားလိုက်ရတယ်။

"အား… ကွဲပြီဗျ၊ အသည်း… အသည်း' တက်သွားပြီ။

လူလည်းတက်တယ်။ ဟဝှာလည်းတက်တယ်။ ဝက်စွယ် ဝက်စွယ်။ ဘယ်က ဘယ်လိုဆက်ဖြစ်တယ်မသိဘူး။ လူကဝက် စွယ်ထိပြီးမွန်ထူနေတာကိုး။

"ဟင်. . . ဟာ"

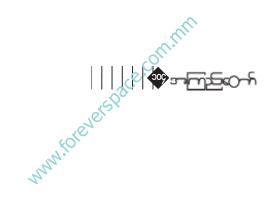
ဖိုးသာအို သတိရလို့ ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ ဝါးပင်ထိပ် ဖျားရောက်နေပြီ။ ဟိုကောင်ဝှေ့လိုက်တဲ့ အရှိန်နဲ့ရောက်သွားတာ လား။ ဒါမှမဟုတ် သူ့ဘာသာသူ ပြေးတက်သွားတာလား မမှတ် မိတော့ဘူး။ ဝက်သိုးကြီးကတော့ သူရှိတဲ့အပင်ကို ဒေါသတကြီး ခေါင်းနဲ့ပြေးပြေးဆောင့်နေတုန်း ဖိုးသာအိုလည်း ဝါးပင်ပေါ် က ပြုတ် မကျရအောင် အတင်းဖက်ထား ရတုန်း။ ဝက်သိုးကတော့ ဒီလောက်နဲ့ တင်းတိမ်ရရိုးလားဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ အစားပိတ်တွယ်ဖို့ ဖိုးသာအိုရှိတဲ့ ဝါးပင်ကို ခေါင်းနဲ့ ပြေးပြေးဆောင့်တယ်။

ဒုန်းခနဲ ဒုန်းခနဲ မြည်သံနဲ့အတူ ဝါးပင်က ညွှတ်ကျလာ တယ်။ ဒီအတိုင်းဆို သိပ်မကြာခင်အချိန်အတွင်းမှာ ဖိုးသာအို တင်

ခါ နှလုံးသားကွဲကြေခြင်းကိုလည်း မခံနိုင်နဲ့ ဘာလုပ်လို့လုပ် ရမှန်း မသိဖြစ်နေတယ်။ ဝါးကိုင်းကြီးကလည်း ဝက်သိုးဆောင့်နေတဲ့ အရှိန်နဲ့ မြေပြင်ကိုကိုင်းညွှတ်ကျလာပြီ။

နောက်မှ သတိရပြီး... . "ကယ်တော်မူကြပါဗျို့ ကယ်တော်မူကြပါခင်ဗျ" ဖိုးသာအိုရဲ့အသံတုန်တုန်က တစ်တောလုံးကို ညံကုန်ရော။

ဖိုးသာအို ဆောင့်ကြောင့်ကလေးတောင် မထိုင်နိုင်တာနဲ့ ဗိုက်အောက်ဖက်လုံးခုပြီး ကုန်းကုန်းကြီးနေနေရတယ်။

သူ့တစ်သက်မှာလည်း တောဝက်စွယ်နဲ့သူ့ဖင် ဒီလို ကြင်နာ ကြမယ်ဆိုတာ ဘယ်တုန်းကမှ တွေးမိဖူးတာမှမဟုတ်တာ။ ခုတော့ အဲဒီဝက်စွယ်ကြီးနဲ့ပဲ နှလုံးသားကွဲကြေခဲ့လေပြီ။ ကိုယ်ဖော်တဲ့ဆေး ကိုယ်ပြန်အုံရင်း မျက်ရည်လည်ရွဲ နှပ်တွဲလဲကိုဖြစ်နေတာ။

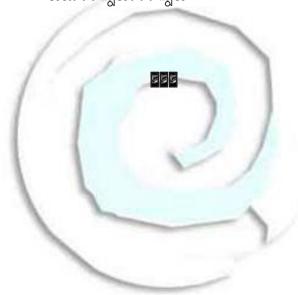
"အား… ကျွတ်… ကျွတ်"

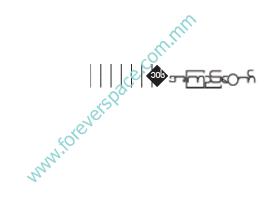
ညြော်. . ရှာတာက ရတနာ။ တွေ့တာက မျှစ်စို့၊ ဝှေ့တာ က ဝက်သိုး၊ ထိတာက ပေါင်ခြံ၊ ကွဲတာက နှလုံးသား၊ ရောက်သွားတာ က ဝါးပင်ထိပ်ဖျား။ တလိပ်လိပ်တက်လာတဲ့ ဝမ်းနည်းခြင်းအတွေး တွေက ဘယ်လိုတွေးတွေး လမိုင်းကိုမကပ်။

လိုချင်တာကမရ။ မလိုချင်တာကရပြီး အခုလို ကွကွကြီး

ဘဝကို ရနေတာလေ။

"အား… ကျွတ်… ကျွတ်"

သားဘီလူးညီနောင် ရတနာသိုက်က နတ်ရုပ်ခေါင်းကြီး ရှာဖွေတွေ့ရှိထားပြီဆိုတဲ့သတင်း ရွာကိုပျံ့နှံ့လာပြန်တယ်။

အမြင့်တစ်တောင်မရှိတရှိ နတ်ရုပ်ဦးခေါင်းကြီး မြေပြင် ကနေ တူးဖော်ရရှိထားပြီး ကျန်တဲ့ကိုယ်ထည်နဲ့ ရတနာသိုက်ကိုတော့ ဆက်မတူးနိုင်သေးဘူးဆိုတဲ့သတင်းက တိတိကျကျကို ထွက်လာ တယ်။

သတင်းတိတိကျကျလို့ ဘာလို့ပြောလဲသိလား။ ဒီသတင်း ကိုပြောသူက ကြာကြီးကွင်းရွာက ရောက်နေတဲ့ ဒေါ် လှကြည်တူမ မိမွှေးလွန်းလေးပြောလို့ပါပဲ။ မိမ္ဘေးလွန်းဆိုတာကလည်း မြို့နဲ့နီးစပ်တဲ့ ကြာကြီးကွင်းရွာက အလှပဂေးလေး။

ဒေါ် လှကြည်က အသက်ကြီးပြီမို့ အလုပ်သိပ်မလုပ်နိုင် တော့တာနဲ့ သူ့တူမလေးမွှေးလွန်းကို ကူဖော်လောင်ဖက်ရအေင်

သားဘီလူး မြောင်း ပြုပါ သော သားဘီလူး သွယ်သည်းချောပါရဲ့။ လုံးကြီး ပေါက်လှနဲ့ ခန့်ခန့်ညားညားကြီးကို ချောပစ်တာ။ မွှေးလွှန်းကမောင်း အဲလိုမဟုတ်ဘူး။ သွယ်သွယ်လာသင်း ကို ကို ထားဦးတော့။

> အဲဒီကောင်မလေးနဲ့ သားဘီလူးနှစ်ကောင်နဲ့ ဘယ်လိုပတ် သက်လို့လဲ မေးကြလိမ့်မယ်။ ရှင်းပါတယ်။ ဟိုနှစ်ကောင်ကလည်း ဆယ့်သုံးနှစ်သားထဲက မိန်းမလိုချင်နေတာငန်းငန်းတက်။ သူတို့ရဲ့ အဓိကရည်မှန်းချက်ထဲမှာကိုက အဲဒါပါတာ။

> ရည်ရွယ်ချက်ကလည်း ကြီးတယ်။ သူတို့ကိုယူမယ့်သူရှိရင် နူနူဝဲဝဲယူမှာပဲတဲ့၊ အဲလိုရည်ရွယ်ချက်ကြီးတဲ့ အစားထဲက။ အခုလို လှတပတလေးမြင်တော့ ပြီးပြီပေါ့။

> မိဘမေးလို့တောင် မပြောတဲ့စကား။ မိဘဆီက ငွေငါးရာ တောင် ဘနဖူးသိုက်တူးပြီး အသီးသီးလိမ်စားခဲ့တဲ့စကား၊ မွေးလွန်း မေးတော့ လွ<mark>ယ်</mark>လွယ်လေးရယ်။

> တစ်နေ့ သားဘီလူးလှထူး ဒေါ် လုကြည်တို့အိမ်ရှေ့အဖြတ် မွှေးလွန်း အဝတ်လှန်းတာနဲ့ဆုံပြီး. . "တော့. . . ကိုလှထူး"

တစ်ခါမှ မခေါ် စဖူး အခေါ် ထူးတာကြောင့် လှထူးခမျာ မျက်လုံးကြီးပြူးလို့ ရင်ခေါင်းသံကြီးနဲ့ကိုထူးပစ်တာ။ မွှေးလွန်းခမျာ သူ့မျက်လုံးပြူးကြီးဒဏ် မခံနိုင်တာနဲ့ပဲ မျက်လွှာလေးချပြီး...

"မေးစရာရှိလို့တော့"

"ലേംഭസ"

အဖြေက မြန်တယ်။ ဘာမေးမေး ပြောမယ့်ဟန်မျိုး။ ဒါကို ဟိုကလည်း မြို့သူစပ်စပ်မဟုတ်လား။ မျက်နှာရိပ်မျက်နှာကဲ

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

ကြည့်တာနဲ့ တဏှာမြင်းကောင်ရေ တွက်လို့ရတယ်။ "တော်တို့နှစ်ယောက် ရတနာသိုက်တွေ့ထားလို့ဆို" "ဟေ… ဘယ်သကကြောင်း"

"ကိုလုကြူး ပြောသွားတာလေ"

ဟုတ်တယ်။ မွှေးလွန်းက လုထူးမလာခင် လုကြူးဖြတ် သွား တာကြုံလို့ တစ်ခါမေးပြီးပြီ။ မသေချာမှာစိုးလို့ အခုလှထူးကို တစ်ခါ ထပ်မေးတာ။

"ဟင် ဒီကောင်ဒီလိုပဲ ပြောသွားတာလား၊ နောက်ပြီး"

"အို. . . ဒီလိုပဲပြောသွားတာပဲလေ၊ သူပြောတဲ့အထဲမှာ

နတ်ရုပ်ခေါင်းကြီးတောင် တွေ့နေပြီဆိုပဲ ဟုတ်လားဟင်"

"ဟင်… အဲ ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ်၊ အဲ နောက်ပြီး နင် သူ့ကို အဖြေလေးများပေးလိုက်ပြီလားဟင်၊ ဟင် ဟင်"

လှထူးရဲ့စကားက ဝေ့သွားတယ်။ ရတနာသိုက်ကနေ တဏှာသိုက်ဖက် ရောက်သွားတယ်။ ဒါကို မွှေးလွန်းကလည်း နပ် တယ်။ မျက်ခုံးလေးချီပြီး....

"ပေးရပေါင်တော်၊ ဘာလို့အဖြေပေးရမှာလဲ"

"ဟုတ်ရဲ့လားဟယ်"

"မယုံလို့လား၊ မယုံရင် ကျိန်ပြမယ်၊ ဒီစကားမမှန်ရင် ကျုပ် လှကြူးနဲ့မတော်တဆ ညားသွားခဲ့ရင်တောင် ပထမဆုံးရတဲ့သား ရှင့်ကိုပေးရစေရဲ့"

မွှေးလွန်းရဲ့ ခပ်မာမာကျိန်ဆိုစကားကြောင့် လုထူးပျော် သွားတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ ကျိန်ဆိုတဲ့စကားအတိုင်းဆို သူတို့ မတော်တဆညားခဲ့ရင်တောင် ပထမဆုံးမွေးတဲ့သား သူရမှာကိုး။ ဒါကြောင့်လည်း ခေါင်းကိုခပ်သွက်သွက်ညိတ်လို့. . .

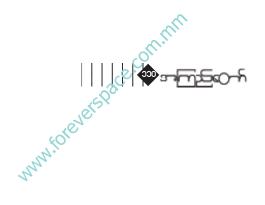
သားဘီလူး 🐠 📗

www.foreverspace.com.mm "ဟုတ်တယ်ဟ၊ ငါတို့တောထဲမှာ ရုပ်တုခေါင်းတစ်ခု ရထား၊ အဲလေ. . . တွေ့ထားပြီးပြီ၊ ရတနာသိုက်ဆိုတာလည်း သေချာနေပြီ၊ ဘယ်လောက်ရမယ့် ရတနာသိုက်လည်းသာ မသိရသေးတာ၊ အဲဒီ စကား နင်ဘယ်သူ့မှ လျှောက်မပြောရဘူးနော်"

"အင်းပါတော်၊ ဘယ်သူ့မှမပြောပါဘူး၊ ရတနာတွေ ရရင် သာ ကျုပ်ကိုမမေ့နဲ့"

ဘယ်သူ့မှလျှောက်မပြောဘူးဆိုတဲ့ မိန်းမများစကား သိ တယ်မဟုတ်လား။ တစ်ရွာလုံးကို ပျံ့သွားတော့တာပေ့ါ့။ ဘယ်လောက် ထိလဲဆို သူ့ဘာသာသူ အေးအေးဆေးဆေးနေနေတဲ့ ကျင်တော် ဝန်မင်းထိပ်တင်လက်တောင် ခေါင်းထောင်ထတဲ့အထိပဲ။ အဲ အဓိက နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်နေတာကတော့ လူလည်ကြီးဖိုးသာအိုပေါ့။ ဘီလူးညီနောင်ရဲ့ မိဘတွေကတော့ ငါ့သားရမယ့်ပစ္စည်း င္ပါပစ္စည်းအောက်မေ့နေလို့လားတော့ မသိဘူး။ စိတ်ဝင်စားပေမယ့် ငြိမ်ငြိမ်ပဲ။ ငွေငါးရာလည်း ဆုံးထားပြီးပြီမင့်ကိုး။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ သားဘီလူးနှစ်ယောက် သူတို့ ဘာသာသူတို့ တူးလို့လက်ချော်ထိပြီး ပြုတ်ထွက်လာတဲ့ ရုပ်တုက နှာခေါင်းကြီးတစ်ခု ယူလာခဲ့ကြတယ်။

ရုပ်ထုနှာခေါင်းကြီးက ဘယ်ခေတ်လက်ရာမှန်းမှန်းလို့ မရဘူး၊ ရှုံ့တဲ့နေရာရှုံ့၊ ပွတဲ့နေရာ ပွနေတာ။ နောက်ပြီး ဘာပစ္စည်း တွေ အသုံးပြုပြီး လုပ်ထားတဲ့ နှာခေါင်းကြီးမှန်းမသိဘူး ပျော့စိစိနဲ့ ခွေခေါက်လို့ရတယ်။

အထူးခြားဆုံးကတော့ နှာခေါင်းမှာ အပေါက်မပါဘဲ လုံး လုံးကြီး။ ပြီးတော့ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်နေရာကို အတန်းလိုက်ကြီး ထုထားတာ။ ကြည့်ရတာကို အိစိအိစိနဲ့ဝင်းပြောင်နေတယ်။

ဖိုးသာအိုကတော့ မှတ်ချက်ပေးတယ်။ "ဒါကြီးဟာ ပျူခေတ်မတိုင်ခင် ဟိုး စောစောပိုင်း

သားဘီလူး 🚥 📗 📗

ဒီမှာကြားဖူးနေတဲ့ အဖြူရောင်မင်းသမီးလေးရဲ့ ဒဏ္ဍာရီ ကလည်း အမှန်တော့ပါးစပ်ပြောရာဇဝင်မဟုတ်ဘူး။ တကယ်ပဲတဲ့။ "ဒါဟာ. . ဂူထဲဝင်သွားတဲ့ အဖြူရောင်မင်းသမီးလေးရဲ့ နှာခေါင်းအစစ်ပဲ၊ နှစ်တွေကြာသွားလို့သာ ဒီလိုရှုံ့တွပြီး ပုံပျက်သွား တာ၊ ရှေးခေတ်ကဆိုရင်တော့ တုနိုင်းမရှိတဲ့နှာတံပဲ၊ ဘာလို့လဲဆို တော့ နှစ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ ကြာခဲ့တာတောင် ဒီလောက်ကြီး ဝင်းပြောင်နေတုန်းပဲဆိုတော့ စဉ်းစားသာကြည့်လေ" တဲ့။

> ဟုတ်နိုင်တာပေ့ါ့။ လူတွေကလည်း ရှေ့မှီနောက်မှီ ဖိုးသာ အိုပြောတဲ့ စကားကိုယုံတယ်။ နောက်ပြီး ဖိုးသာအိုက ဗဟုသုတလည်း စုံတယ်လေ။ ရွာကြီးခြောက်ရွာလောက် ရောက်ဖူးတဲ့အပြင် ဘုတ်အုပ် လည်းတစ်အုပ် ကိုယ်ပိုင်ရှိတာကိုး။ ဒါကြောင့် ဖိုးသာအိုစကားကို ယုံကြတယ်။

> > ဒီလိုနဲ့ ရုပ်ထုနှာခေါင်းကစလို့ ဇာတ်လမ်းဟာ. . .

୲୲ୣୢୗୡୣୣୣଊ୶୴≅ଡ଼ୄ୳

အဲဒီ နေ့ ကစပြီးရွာမှာလူ ရှိတယ် ကို မထင် ရတော့ ဘူး။ အားလုံး မနက်လင်းတာနဲ့ တောထဲတိုးကြတာ အလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်နေတော့တာပါပဲ။ သားဘီလူးညီနောင် ရှာဖွေတွေ့ရှိထား တဲ့ ရတနာသိုက် ရှာဖို့လေ။

အမှန်တော့ ဒီအချိန်က ဘုရားပွဲကျင်းပဖို့ နီးကပ်နေပြီပဲ။ ဒီအချိန်ဆို နှစ်စဉ်မပြတ် မီးပုံးပျံကြီး လွှတ်တင်ဖို့ပြင်ရဆင်ရတော့ မယ်။ ဒါပေမယ့်အဲဒါကို ဘယ်သူမှစိတ်မဝင်စားကြဘဲ ဟိုဖက်ကိုပဲ မဲနေကြတယ်။

ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲရှာပါစေ၊ ရတနာသိုက်ကို လုံးဝ မတွေ့ရဘူး။ အဲဒီရတနာသိုက်ကို တွေ့ထားတဲ့ သားဘီလူးတွေ ကတော့ မြို့တက်ပြီး ရတနာသိုက်က စိန်တွေပဲ သွားရောင်းသလိုလို၊ တခြားတစ်ရွာမှာပဲ အခြေချဖို့ အိမ်ဝယ်ထွက်သလိုလိုနဲ့ ပျောက် ပျောက်သွားတယ်။ သေချာတာကတော့ ဒီကောင်တွေ ရတနာသိုက် ကို နည်းနည်းပဲတူးလို့ ရသေးတယ်ဆိုတာပဲ။ ဟုတ်တယ်လေ၊ အားလုံး ရသွားလို့ကတော့ ဒီကောင်နှစ်ကောင် အကြွားထူပုံနဲ့ကတော့ လန်ကိုထွက်နေမှာ။

ဒီလိုနဲ့ပြောရင်းနဲ့ သားဘီလူးညီနောင်ဆီက သတင်း တစ်ခု ထွက်လာတယ်။

"ရတနာသိုက်လို့ ထင်ရတဲ့ ရုပ်ထုခေါင်းရှိရာနေရာကို ငွေငါးထောင်နဲ့ရောင်းမယ်"

> ဆိုတဲ့ သတင်းပဲ။ ဖိုးသာအိုတို့ဆိုတာ ဆွေ့ဆွေ့ကိုခုန်ရော။

> > 666

www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး 🔫 📗

ငွေငါးထောင်ဆိုတဲ့ငွေက နည်းတာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီငွေ လောက်နဲ့ဆို ဘယ်သူမဆို မြို့တက်သူဌေးလုပ်နေလို့ရတယ်။ ဒီလို ရွာမျိုးမှာဆိုရင်တော့ ပြောမနေနဲ့တော့၊ တစ်သက်လုံးဘာအလုပ်မှ မလုပ်ပဲ သူဌေးစား စားနေလို့ရတယ်။

အဲသည်လောက်များတဲ့ငွေကြီး တောင်းချလိုက်တော့ အား လုံးကို ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ရောပဲ။ ဒီလောက်များတဲ့ငွေ ဘယ်သူကများ ပေးနိုင်ဦးမှာလဲ။ ငွေမရှိရွှေမရှိနဲ့ ကြုံရာလုပ်စားနေရတဲ့ ဖိုးသာအို တို့ကသာဆိုးသေး။ သူ့ခမျာ ငါးကျပ်တောင်မရှိတဲ့ဟာကို ငွေငါး ထောင်တောင်းတယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားသာကြည့်။ ရတနာသိုက် ကလည်းလိုချင်၊ ငွေကလည်း မပေးနိုင်နဲ့ ခမျာ သစ်ကိုင်းလွတ်တဲ့ မျောက်ကြီးလိုကိုဖြစ်နေတယ်။ ဘယ်လိုကြိုးစားကြိုးစား ဂနာ

စိုး မိုး စ႒ ေပ

ပြီး ဟီလာတိုက်နေကြတဲ့ သားဘီလူးညီနောင်ကိုတွေ့ရပေ့ါ။ လုထူးရဲ့ လုံချည်ကြား ခေါင်းနှစ်လုံးထည့်ပြီး ဘာချောင်းနေတယ်မသိပါဘူး။ တစ်ခါချောင်းလိုက် ခိုးရယ်လိုက်လုပ်နေကြတာ။ ထန်းတောထဲဝင် လာတဲ့ ဖိုးသာအိုကိုလည်း မြင်ရော...

"ဟ. . . ဖိုးသာအိုပါလား၊ ဒီတစ်ခါလည်း ဆေးဖော်ဖို့ ထန်း တောဝင်လာတယ်မှတ်တယ်"

သူတို့ရဲ့ ခနဲ့တဲ့တဲ့စကားကို ဖိုးသာအိုက ပီပီပြင်ပြင်ကြီး ပြုံးပြီး. .

"အိမ်း. . . ဆေးဆရာဆိုပေမယ့် ပင်ကျရည်လေးတော့ တစ်ခါတလေ မိုဝဲရသဗျ၊ ထန်းရည်ဆိုတာမျိုးက ကျန်းမာရေးတယ် ကောင်းကိုး၊ နည်းနည်းသောက်ရင် ဆီးရွှင်မယ်၊ များများသောက်ရင် ဝမ်းမှာနူးမယ်၊ သလိပ်မှာကျေမယ်. . . ဆောင်းတွင်းသောက်ရင် အသားမပတ်ဘူး၊ နွေဖက်သောက်ရင်တော့ရင်မှာအေးသဗျ၊ အင်း ကျွန်းမာရေးရှုထောင့်အနေနဲ့ကြည့်ရင် ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ်ကောင်းတဲ့ အရည်ပဲ၊ ကျုပ်တောင် ကျွန်းမာရေးအနေနဲ့ စာတမ်းပြုစုဖြစ်ရင် မြန်မာ့အစားအစာနဲ့အဟာရအခန်းကဏ္ဍမှာ ထန်းရည်ပင်ကျကို အကျယ်တဝင့်ဖော်ပြဖို့ စီစဉ်ထားပါရဲ့"

ဖိုးသာအိုက ထန်းရည်အကြောင်း ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြပြီး သားဘီလူးနှစ်ကောင်ဝိုင်းကို ခပ်တည်တည်နဲ့ ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ သူပြောလိုက်မှ ထန်းရည်ကို နေ့စဉ်ပုံမှန် မှီဝဲနေသင့်တဲ့အပြင် မြန်မာ့အစားအစာနဲ့ အဟာရအခန်းမှာပါ ထည့်ပေးရမလို ဖြစ်သွား တယ်။ ဒါကို ထန်းရည်ကိုသာကောင်းကြောင်းပြောရင် ထာဝရ

သားဘီလူး မြောက်ပြီးသားဆိုတဲ့ ထန်းရည်အမာခံပရိသတ် ဟိုနှစ်ကောင်က လည်း. . . "ဖိုးသာအိုပြောသမကဲ

ဗျို့၊ ဆေးဆရာကြီးကိုယ်တိုင် ပြောတာဆိုတော့ တလေးတစားရှိရ မှာပေ့ါ၊ ကိုင်း မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် တစ်ခွက်လောက်လွေးလိုက်ပါဦး'

လုကြူးက ထန်းရည်တစ်ခွက် ကမ်းပေးတယ်။ ဖိုးသာအို လည်းမငြင်းရှာဘူး၊ ကမ်းပေးတဲ့ခွက်ယူပြီး ဂွပ်ခနဲတစ်ရှိန်ထိုးမော့ချ လိုက်တယ်။

"ဟား. . . ဒါမှပင်ကျအစစ်၊ ဪ ဒါကြောင့် ဒီညီနောင် တွေ ထန်းပင်နားကမခွာနိုင်ဖြစ်နေကြတာကိုး"

ဖိုးသာအိုက စကားရောဖောရောလုပ်ပြီးမှ. . .

"နို့. . . နေစမ်းပါဦး ငါကြားထားတဲ့သတင်းက အမှန်ပဲ

ဆိုပြီးမေးတယ်။ ဒါကို ဟိုနှစ်ယောက်က ထန်းရည်ခွက် ကိုမပြီးမှ မသောက်သေးဘဲ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ပြန်ကြည့်ကာ...

"ဘာကိုလဲ ဖိုးသာအိုရ"

"ရှင်းရှင်းသာ မေးချလိုက်စမ်းပါဗျာ"

ဖိုးသာအိုက သူတို့နှစ်ယောက်နားကပ်ပြီး ဘယ်သူမှ မကြားစေချင်တဲ့အသံနဲ့ မေးတယ်။

"ရတနာသိုက်ကိစ္စလေ"

"ဪ"

ဒီတော့မှ နှစ်ယောက်လုံး ပြုံးစေ့စေ့ဖြစ်သွားကြတယ်။ အတော်ကြာမှ လုကြူးကစိတ်ပျက်သလိုအသံမျိုးနဲ့...

"အေးဗျာ… ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ထဲကလည်း မတူးနိုင်

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

လှကြူးစကားကို ဖိုးသာအိုက…

"မင်းတို့တွေ့ထားတဲ့ ရတနာတွင်းက ငွေငါးထောင်ရော တန်ရဲ့လားကွဟေ"

ဖိုးသာအိုက လောဘရောင် ပြောင်လက်နေတဲ့ မျက်လုံး နဲ့ အားတက်သရောမေးတယ်။ ဒါကိုလှထူးက . . .

"တန်ပါပြီလားဗျာ၊ မြေပေါ် နားက ကျုပ်တို့ ရထားတာ တောင် ဘယ်လိုတန်ဖိုးဖြတ်ရမုန်းမသိဘူး"

လှထူးစကားကြောင့် ဖိုးသာအို မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး. . .

"ဟေ. . . မင်းတို့ရထားပြီးပြီ၊ ဘာရထားတာလဲ"

ဖိုးသာအိုအမေးကို ဟိုနှစ်ယောက်က နောက်ကျောမလုံ သလို ဘေးဘီဝေ့ကြည့်ပြီး...

"ရှူး. . . တိုးတိုးလုပ်စမ်းပါဗျ ဖိုးသာအိုရ၊ ကျုပ်တို့ ရတနာ တွင်းဝမှာတင် စိန်တစ်လုံး ရထားတာဗျ"

"စိန်ဟုတ်လား"

စိန်သံကြားတော့ ဖိုးသာအို မျက်လုံးအရောင်လက်သွား တယ်။ ပြီးတော့ သိချင်ဇောနဲ့...

"မင်းတို့. . . မင်းတို့ အဲဒီစိန်ကို ငါ့ခဏပြလို့ရမလား" သူ့အမေးကို ဟိုနှစ်ယောက်က တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ် ယောက်ကြည့်ကြပြန်တယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုတဲ့သဘော။ ပြသင့်မပြသင့် စဉ်းစားနေပုံရတယ်။ နောက်မှ လုကြူးက…

> "ဖိုးသာအို. . . ဒါ ဖိုးသာအိုကိုခင်လို့ ပြတာနော" နောက် လှထူးဖက်လှည့်ကာ…

www.foreverspace.com.mm "ဟေ့ကောင် ဖိုးသာအိုကို ခဏပြပေးလိုက်" လှထူးက တွန့်သွားပြီး... "ဟာ… ဖြစ်ပါ့မလားကွ၊ တော်ကြာ" "ဖြစ်ပါတယ်ကွာ၊ ဖိုးသာအိုဆိုတာက လူရင်းတွေပဲ၊ နော့ ဖိုးသာအို" နှစ်ယောက်လုံးက ထောက်ခံနေတော့ လှထူးလည်း မပြချင် ပြချင်ဟန်နဲ့. . "လာ၊ ကျုပ်လုံချည်ထဲ ခေါင်းထည့်လိုက်" " ဟေ့ကောင်တွေ...မစော်ကားနဲ့၊ ငါ့ဘာသာငါ တောဝက်နဲ့ ဘာဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့နော်၊ တစ်ခါမှားရုံနဲ့ တစ်သက်လုံး ပျက်စီးသွားတဲ့အစားထဲမှာ သာအိုတို့မပါဘူး" " ဟာ… ဖိုးသာအိုကလည်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ" " အောင်မာ မင်းကများတစ်ပြန်စီး၊ ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေ ပြောတာက မင်း၊ ပြီး င့ါများ ဖိုးသာအိုကလည်းလေး ဘာလေးနဲ့ ၊ ဘာလဲဒါ. . . ငါက စိန်ကြည့်ဖို့ပဲပြောတာ" "အေးလေ. . . စိန်ကြည့်ချင်တယ်ဆို ကျုပ်လုံချည်ထဲ ခေါင်း ထည့်လိုက်လေ" "ဟင်… ဟင် ဘာလုပ်ဖို့လဲဟင်" ဖိုးသာအိုက ကတုန်ကယင်မေးတယ်။ ဒါကို လှထူးက. . . "ဟာ ဖိုးသာအိုပဲကြည့်ချင်တယ်ဆို" "ငါ. . . ငါ ကြည့်ချင်တာ စိန် စိန်နော်"

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

"အင်းပါ… သိပါတယ်၊ အဲဒီစိန်ကို ပုရပိုက်သေတ္တာ

နဲ့ထည့်ပြီး လုံချည်ထဲဖွက်ထားတာ၊ ကဲ. . . လာကြည့်

││<mark>│</mark>ढ़ऻ<mark>ॐञ्ल</u>ाङ्ळर्</mark>

ဆိုပြီး လှထူးလုံချည် နည်းနည်းလေးဟပြတယ်။ ဖိုးသာအိုက မယုံတစ်ဝက်ယုံတစ်ဝက်နဲ့ လုံချည်ထဲခေါင်းတိုးတယ်။

ပထမဆုံး သိလိုက်ရတာက အောင့်သက်သက်အနံ့ဆိုး။ သည်းခံပြီး ခဏနေကြည့်တယ်။ မြင်ရပြီ ရှည်ရှည်လေး။ တကယ်ရှည် ရှည်လေး။ ပုရပိုက်သေတ္တာဗူးကိုပြောတာနော်။ ပုရပိုက်ဗူးကို ဖွင့်လိုက်တာနဲ့ ဖျတ်ခနဲလင်းလာတဲ့ စိန်ပွင့်။

"ഗാ'

ပုရပိုက်ဗူးထဲက လင်းလက်လာတဲ့စီန်ပွင့်ကို ကြည့်ပြီး ဖိုးသာအို အကုန်မေ့သွားတယ်။ အနံ့ဆိုးလည်းမေ့သွားတယ်။ ရှည်ရှည်လေးလည်း မေ့သွားတယ်။ စိန်ပွင့်က ပြောင်လက်ပြီး အရောင်တွေလဲ့စိုလင်းထွက်နေတယ်။

သူ့လက်ကို လှထူးလုံချည်အောက်လျှိုပြီး စမ်းဖို့လုပ်တယ်။ ဒါကိုမြင်တဲ့ လှထူးက…

"ဖိုးသာအို... ပုရပိုက်ဗူးလည်း မှားဆွဲမိနေဦးမယ်" ဆိုမှလက်က တွန့်ခနဲဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ပုရပိုက်သေတ္တာပိတ်သံနဲ့အတူ စိန်တုံးကြီးက ဖျတ်ခနဲပျောက်သွား တယ်။

"ဟລ"

စိန်တုံးကြီး မျက်စိအောက်က ပျောက်သွားတော့ဖိုးသာအို ဝမ်းနည်းသလို ဆို့နင့်သလို ခံစားသွားရတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင်တလက် လက်ထနေတဲ့ စိန်ပွင့်ကြီးကို အငမ်းမရအဝကြည့် ပြီး ဖက်ကိုထားချင် သေးတာပေါ့။ အခုတော့ဖိုးသာအိုခမျာ ပပဝတီကိုမြင်မိတဲ့သိဝီမင်း လိုအသားတွေတုန် ချွေးစေးတွေပျံပြီး မျက်ရည်ပဲကျချင်သလိုလို အားအင်ပဲကုန်ခမ်းတော့မလိုနဲ့ လိုချင်တပ်မက်စိတ်ကြီးပြီး နုံးခွေခွေ ကြီးကိုဖြစ်ကျန်ခဲ့တယ်။ အတော်ကြာမှ သတိပြန်ထားပြီး...

သားဘီလူး 🐠 📗

"မင်း. . . မင်းတို့ေ "မင်း. . . မင်းတို့ေ ဘာများရှိသေးလဲ" ဖိုးသာအိ နှစ်ကောင်က " "မင်း. . . မင်းတို့တွေ့ထားတာ ဒါလေးပဲလားကွ၊ နောက် ဖိုးသာအိုက ကတုန်ကယင် မေးလိုက်တယ်။ ဒါကို ဟို နှစ်ကောင်က တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး... "ဘာ… ဘာတုန်း စိန်ပွင့်ကြီးပဲလား" ဖိုးသာအိုရဲ့ အားတက်သရောအမေး။ ဒါကိုဟိုနှစ်ကောင်က ခပ်ပြုံးပြုံးနဲ့ ခေါင်းခါတယ်။ ပြီးမှ လုကြူးကလုံချည်ဟပြီး . . . "ဒီတစ်ခါ ကျွန်တော့်လုံချည်ထဲဝင်" လှကြူးစကားကြောင့် ဖိုးသာအို ကြောင်သွားပြန်တယ်။ ဒါကို ဟိုကောင်က မျက်စပစ်ပြီး... "ဝင်လေ… ပြစရာရှိလို့" လှကြူးစကားကို ဖိုးသာအိုက မျက်လုံးကလယ်ကလယ် နွံ့ . . . "ဘာ. . . ဘာပြမှာလဲဟင် . . . ဟင်" "ရှည်ရှည်မျောမျောလေး" "ရှည်ရှည်မျောမျော… ရိုင်းတဲ့ဟာလားဟင်" "အာ… ဘာရိုင်းရမှာလဲ မကြည့်ချင်နေ' ဖိုးသာအိုလည်း ပြာပြာသလဲနဲ့ လှကြူးလုံချည် စဆွဲပြီး. . . "ကြည့် . . . ကြည့် ပါ့မယ်ကွာ၊ ဩော် . . . ငါ့မလည်း အသက်ကြီးမှ ဟိုလူ့လုံချည်ထဲ ခေါင်းတိုးရ၊ ဒီလူ့လုံချည်ထဲ ခေါင်း ဝင်ရနဲ့ ကောင်းကိုမကောင်းတော့ပါလားနော်" သူ့စကားကို လုကြူးက… "မတိုးချင်လည်းနေပေ့ါဗျာ. . . အနေသာကြီး၊ တကတည်း

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

လုံချည်စ ကမန်းကတမ်းဆွဲထားပြီး...

"ကြည့်. . . ကြည့်ပါမယ်ဆိုနေမှကွာ၊ မှန်း. . . ပြစမ်း" ဟထားတဲ့ လုကြူးလုံချည်ကြား ဖိုးသာအို ကမန်းကတန်း တိုးဝင်လိုက်တယ်။

ရှည်ရှည်မျောမျောလေး။ တကယ့်ရှည်ရှည်မျော မျောလေး။ "ဟင်"

နှစ်ချောင်း။ အဲ. . . နှာခေါင်း။ နှာခေါင်းနှစ်ချောင်း။ အဲ. . . နှာခေါင်းနှစ်လုံး။

အလို ခွေခွေလေးပါလား။ ဟော. . . ဟော အသက် ရှူသံ ကြားလို့ထင်တယ် ဆန့်လာပြီ။ အဲ. . ကြည့်စမ်း ရှည်ရှည်ခွေခွေ လေး။ကြည့်ပြီးများ ပြောနေတယ်ထင်နေလား။ ကြည့်တယ်။ ပြန် ပြောနိုင်အောင်ကို အသေအချာခြုံငုံကြည့်တယ်။

ဟင်. . . ရွှေဝါရောင်လေး၊ ဆီများသုတ်ထားသလို ပြောင် ပြောင်လေး၊ အဲ. . . ပြောင်ပြောင်ကြီး။

ဖိုးသာအို စိတ်ဝင်တစားနဲ့ ခေါင်းကိုထပ်ငံ့တော့မှ လှကြူးက အတင်းပြန်တွန်းထုတ်ကာ. . .

"ဟယ်. . . ကိုက်လည်းကိုက်မိနေပါဦးမယ် ဖိုးသာအိုရယ်"

လုံချည်အပြင်ပြန်ရောက်မှ ဖိုးသာအို အံ့အားသင့်သွား တယ်။ သူ့ခမျာ လောဘဘယ်လောက်တက်ပြီး ငုံ့ကြည့်နေမိတယ်မသိ ဘူး။ အပြင်မှာသူ့ကိုလိုက်ငံ့ကြည့်နေတဲ့ ကိုရင်ကြက်ပုကိုပါမြင်ရ

သားဘီလူး 💔 📗

Mantele 1820 1 3 ဒါကြောင့် ရှက်ရမ်းရမ်းပြီး . . "အဟဲ နတ်သမီးနှာခေါင်း ငုံ့ကြည့်နေတာပါကွ၊ မင်းက

"နတ်သမီးနှာခေါင်း ဘယ်နှစ်ချောင်းလဲ"

"သုံးချောင်း. . . အဲလေ နှစ်ချောင်း၊နှာခေါင်းပြောတာနော်၊ ဟီဟိ ရှည်ရှည်ပျော့ပျော့လေး"

ဖိုးသာအို ကယောင်ကတမ်းနဲ့ဖြေတယ်။ ဒါကို ကိုရင်ကြက်ပု ကလည်း မျက်နှာပြောင်ကြီးနဲ့ ဝင်ပြောတယ်။

"ငါ ငါလည်း ကြည့်လို့မရဘူးလားဟင်၊ ဟီဟိ" လုကြူးက…

"ဟာ… ရပါဘူးဗျာ၊ ဒါမျိုးကပါရမီရှိသူမှ ကြည့်လို့ရ တာ" "ငါ. . . ငါလည်း ပါရမီရှိပါတယ်ကျွ ပါရမီရှိလို့ထန်းပင် ထိပ်ဖျားတောင် တက်နိုင်တာပဲ၊ ဟဲ ဟဲ"

ကို ရင်ကြက်ပုက အရှက်မရှိတဲ့ မျက်နှာကြီးရှေ့ထုတ်၊ ရင်ဘတ်တဗုန်းဗုန်းပုတ်ရင်းပြောတယ်။ ဒါကို လုထူးက...

"အာ… ပါရမီရှိဖို့ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသိဖို့ အရင်လို တယ်ဗျ၊ ကိုရင်ကြက်ပုက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင် ဘာကောင်မှန်းသိ လို့လား"

ကိုရင်ကြက်ပု ငိုင်ကျသွားတယ်။ နောက်မှငိုမဲ့မဲ့ မျက်နှာ

"ဪ. . . ကြက်ပု ကြက်ပု နေရာတကာစပ်စုလွန်းလို့ အပြောခံနေရပြန်ပြီ၊ ကြက်ပု ကြက်ပု မင်းဟာ ငါမသိတဲ့ငါ ကြက်ပုမသိတဲ့ ကြက်ပု၊ ကြက်ပုမသိတဲ့ ကြက်ပု. ဟီး"

ဆိုပြီး ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာကြီးနဲ့ ထွက်သွားတယ်။ ဒီတော့မှ ဖိုးသာ အိုက ဟိုနှစ်ကောင်နားကပ်ပြီး...

ဟိုနှစ်ယောက်က ဖိုးသာအိုရဲ့ အဆက်အစပ်မရှိတဲ့ စကား ကြောင့် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားကြတယ်။

"ဒီလိုလေကွာ. . . မင်းတို့တွေ့ထားတဲ့ ရတနာသိုက်ကိုငွေ

ငါးထောင်နဲ့ရောင်းဖို့ ပြောထားတယ်မဟုတ်လား"

"အင်းလေ… ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အဲ… အဲဒါလေ အဲဒီလောက်များတဲ့ငွေ ငါတို့မှာမရှိ

ဘူးကွ" "မရှိမဝယ်နဲ့လေ" "ဒါလေးများခက်လို့" ဟို နှ စ်ကောင်က ခပ်တင်းတင်းပြောတယ်။ ဖိုးသာ

ဟို နှ စ်ကောင္ က ေႏြ အိုက… "အဲ… ငါမဝယ်နိုင်ပေမယ့် ဝယ်နိုင်တဲ့သူရှိတယ်ကွ" "ဘယ်သူလဲ" "ကျင်တော်ဝန်မင်း" ကြင်တော်ဝန်မင်း" ကျင်တော်ဝန်မင်း အသံကြားတော့ နှစ်ယောက်လုံး စိတ်ဝင် စားသွားကြတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ ဒီလောက်များတဲ့ငွေ ဒီရွာမှာပေး နိုင်တာဆိုလို့ သူတစ်ယောက်လောက်ပဲရှိမှာ။ နောက်မှကိုယ်ရှိန် သတ်ပြီး...

> "အေးလေ၊ သူဝယ်နိုင်ဝယ်ပေ့ါ၊ ဘာခက်လို့လဲ" ဖိုးသာအိုက အသံကိုနိုမ့်ပြီး...

"အဲဒါကိုပြောမလို့ကွ၊ သူဝယ်နိုင်တာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့် ဒီရတနာသိုက် တကယ်ရှိကြောင်း သက်သေပြဖို့က လို တယ်ကွ"

စိုး မိုး စ႒ ေပ

ಯಾ:ಬ್ಯಾಂಟ್ **೧**

www.foreverspace.com.mm "အဲဒီတော့ မင်းတို့ရထားတဲ့စိန်နဲ့၊ နတ်သမီးနှာခေါင်း ငါ့ကိုခဏဌားလိုက်ပါလား၊ ငါ သွားပြပေးမယ်လေ"

ဖိုးသာအိုစကားကြောင့် နှစ်ယောက်လုံး တွေသွားတယ်။ ဘာမှမသေချာသေးဘဲနဲ့ သူတို့ပစ္စည်းကို ငှားသင့်မသင့်ပေါ့။ နောက် ပြီး သိတယ်မဟုတ်လား။ ဖိုးသာအိုဆိုတာက လူလည်စစ်စစ်လေ။ ရေရောရင်တောင် အပြင်းပေ့ါမှာစိုးလို့ အလည်ချည်းသက်သက်နေ တာ။ ဒီပစ္စည်းတွေယူသွားပြီး ပြန်လာမပေးရင် ဘယ်နှယ့်လုပ်မတုန်း။ ငွေငါးထောင်မရတဲ့အပြင် ရှိစုမဲ့စုလေးပါ ဆုံးကုန်မယ်။ ဒါကြောင့်

"နှစ်ခုလုံးတော့ မငှားနိုင်ဘူးဗျ၊ တော်ကြာငှားပြီးမှအရောင်း အဝယ်မဖြစ်တော့ ဘယ့်နှယ်လုပ်မတုန်း"

"ဒါဆိုလည်း တစ်ခုတော့ငှားကွာ၊ စိန်ပွင့်ဖြစ်ဖြစ်ပေ့ါ" ဖိုးသာအိုက လိုချင်ဇောနဲ့ အလောတကြီးမေးတယ်။ ဒါကို ဘီလူးနှစ်ကောင်က...

"စိန်ပွင့်ကတော့ ငှားလို့ဖြစ်မလားဗျ၊ အဲ လိုချင်ရင်တော့ နတ်သမီးနှာခေါင်းယူသွား"

ဖိုးသာအိုကတော့ ငြိမ်သွားတယ်။ သူလိုချင်တာက စိန်ပွင့် လိုချင်တာ။ ဟိုကပေးတာက နတ်သမီးနှာခေါင်းကြီး။ ဒီနှာခေါင်းကြီး က ဘာအသုံးဝင်ပြီး ဘာလုပ်လို့ရမှန်းလည်း သိမှမသိတာ။

"စိန်ပွင့်လေးပဲ ခဏငှားလို့မရဘူးလားကွာ"

"မရပါဘူးဗျာ၊ နေခရင် အရောင်လွင့်မှာစိုးလို့ အမှောင် တကာ့အမှောင်ထဲမှာ အမှောင်ဆုံးဆိုတဲ့ တဏှာအမှောင်နဲ့ နီးစပ်တဲ့ လုံကွင်းကြားထဲ ရာသက်ပန်ချည်ထားတာသာ ကြည့်တော့"

ဖိုးသာအို သက်ပြင်းချတယ်။ သူဆက်ပြောနေလို့လည်း

_____ ပုံလို ဟိုသူအကြောင်းထူးလာမှာ မဟုတ်မှန်းသိသွားတယ်ဆိုပါတော့။ ဟိုနှစ်ကောင်ကလည်း သိတယ်မဟုတ်လား။ အကြောက^{ြောင်} ဖြတ်ဖြတ် ပြတ်ကောင် "အေးလေ နတ်သမီးနှာခေါင်းပဲရတော့လည်း ရတာယူ

ရတာပေ့ါလေ"

ဒီတော့မှ လုကြူးက သူ့လုံချည်ကြားထည့်ထားတဲ့ နတ်သမီး နှာခေါင်းကို ကမန်းကတမ်းဆွဲထုတ်ပြီး ဖိုးသာအိုရဲ့လုံချည်ထဲ ဘယ်သူမှမမြင်စေချင်တဲ့ ပုံမျိုးနဲ့ ပစ်ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ဖိုးသာအို အလန့်တကြားငုံ့ ကြည့်ဖို့လုပ်တော့

"မကြည့်နဲ့၊ ဘေးလူတွေမြင်ရင် အန္တရာယ်ရှိတယ်" ဖိုးသာအိုလည်း ဘေးဘီပြူးပြဲကြည့်ပြီး လုံချည်ခါးပုံစထဲကို ကမန်းကတမ်း ထိုးသွင်းလိုက်ရတော့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ အဲဒီရတနာသိုက်ဟာ...

www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး 🐠 📗

ဖုန်တထောင်းထောင်းထအောင် လမ်းလျှောက်လာတဲ့သူ တစ်ယောက်တွေ့တော့ ကျင်တော်ဝန်မင်း ခေါင်းထောင်ကြည့်တယ်။ သူလည်းဒီရွာမှာ အခြေချတာကြာပြီ။ ဒါပေမယ့် အခုလို သူ့အိမ်တော် တည့်တည့် ဦးတည်ပြီး ဒီလိုလျှောက်လာတာ တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးတော့ အံ့သြနေပုံရတယ်။

လက်ထဲက သွေးလက်စ ကျိုင်းတုတ်ကို အသာချပြီးလက်သုံး တော်ဓားကို စမ်းကြည့်လိုက်တယ်။ ရှိတယ်။ လက်သုံးတော်ဓား အနား မှာရှိရင် တစ်ယောက်ချင်းလောက်က ပူစရာမလိုဘူး။ရှင်ဘုရင်နား ခစားခဲ့တဲ့လူပေပဲပ။ ဓားကတော့ ထက်သပေါ့။

> အနားရောက်မှ အသေအချာကြည့်လိုက်တော့.... "ဖိုးသာအို.... ဆေးဆရာဖိုးသာအို" မြင်သာရွာရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ဆေးဆရာကိုမြင်မှ ကျင်

> > စိုး မိုး စာ၁ ေပေ

ဖိုးသာအိုကျင်တော်ဝန့်အိမ်တော်ပေါ် ကိုပျာပျာသလဲတက် လာပြီး ကျင်တော်ဝန်မင်းရေ့ ဒူးတုပ်အရှိအသေပေးလို့ အမော တကောနဲ့ မပြောနိုင်ဘဲနင်နေသေးတယ်။ သေချာပြီ ဒါသာမန် အရေးကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။ ဖိုးသာအိုကိုကြည့်ပြီး ကျင်တော်ဝန်မင်းက

"ဟဲ့. . . ဘာအရေးထူးတုန်းကွယ့် မောင်သာအိုရဲ့"

ကျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့အသံက ထီးဟန်နန်းဟန်နဲ့ စွာထွက် နေတယ်။ တော်ရုံလူဆို ဒီအသံကြားရုံနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပါ ကျုံ့ဝင်သွား လောက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုရောက်နေတာက ဖိုးသာအိုလေ။ နယ် တကာလှည့်နေတဲ့သူပဲ ဒါမျိုးတော့သိပါ့။

"မှန်ပါ၊ မှန်ရာကို လျှောက်တင်ရရင် ရတနာမြေပုံအရေးပါ မင်းကြီး"

ဖိုးသာအိုက စကားကိုတောင် ကွေ့ဝိုက်မနေဘဲ တဲ့ပဲပြောချ လိုက်တယ်။ ရတနာမြေပုံဆိုတဲ့ အသံကြားတာနဲ့ ကျင်တော်ဝန်မင်း ခါးမတ်သွားတယ်။ သူကလည်း သူ့အကြံနဲ့သူကိုး။ ရတနာမြေပုံ ဒီရွာ နားရှိတယ်ကြားလို့ ဒီရွာမှာအခြေချစုံစမ်းနေသူပဲ။ ဒါကြောင့်...

"ဟဲ့ ငသာအို. . . မြန်မြန်သာလျှောက်တင်စမ်းဟဲ့"

ဖိုးသာအိုက ခေါင်းကြီးငံ့ လက်နှစ်ဖက်မိုးပေါ် ထောင်လို့ ဘာလုပ်တယ်ရယ်တော့မသိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ထွက်လာတဲ့စကားသံ က ခန့်တယ်။ မင်းစိုးရာဇာသံပါတယ်။

"မှန်လှပါ. . . ဒီနယ်တလွှား လွန်ကျော်ကြားလှသော ရှေး ဒဏ္ဍာရီ၊ ရာဇဝင်နိပါတ်ထဲက အဖြူရောင်မင်းသမီးလေးဒဏ္ဍာရီဟု လူသိများလှပေသည့် ဟိုးရှေးယခင်ဗာရာဏသီမင်း လက်ထက်က

လိုက်မှဖြင့် ပက်လက်လန်တော့မယ် လာစမ်းဒီနားကို၊ စကားကို သူလို ကိုယ်လိုအရပ်သားပြော ပြောစမ်း"

ကျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့ သိချင်စိတ်ကြီးနေတာကြောင့် ထီးဟန် နန်းဟန်နဲ့ မှင်တောင်မခံနိုင်တော့ဘဲ အလောတကြီးဖြတ်ပြောတယ်။ ဒီတော့မှ ဖိုးသာအိုကလည်း ကျင်တော်ဝန်မင်းကို သူငယ်ချင်း ပေါင်း ပေါင်းသလို ပခုံးပြေးဖက်ပြီး...

ရတနာသိုက်ဗျာ၊ ရတနာသိုက်ကမှ အကြီးကြီး၊ အဲဒီ ရတနာသိုက်ကို ဟိုသားဘီလူးညီနောင် တွေ့ထားပြီးပြီဗျ ယောက် ဖရႛ

ကျင်တော်ဝန်မင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားတယ်။ နောက် ဖိုးသာအိုကို စွေစောင်းကြည့်ပြီး. .

"မင်းဟာ သေချာရဲ့လားသာအိုရ"

"ခွီးထဲမှ သေချာလို့ပြောတာပေ့ါ သေချင်းဆိုးရ၊ ကျုပ်ကိုယ် တိုင် အဲဒီရတနာသိုက်က သူတို့ရထားတဲ့ စိန်တုံးကြီးနဲ့ နတ်သမီး နှာခေါင်းကို တွေ့ခဲ့ပြီးပြီ" "ဟေ"

ကျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့ မျက်ခုံးအစုံ မြင့်တက်သွားတယ်။ ရတနာသိုက် လိုချင်ဇောနဲ့မို့ ဖိုးသာအို ဘယ်လိုပဲပြောပြော သူသ ဘောကျနေနိုင်ပြီလေ။ အတော်ကြာမှ ပျာပျာသလဲနဲ့ ဖိုးသာအို ဖက်လှည့်ပြီး

> "မင်းဟာက ဟုတ်ရဲ့လား သာအိုရာ" "နင့်အမေကလိန်းထဲမှပဲ. . ဟောဒီမျက်စိနဲ့ကို မြင်ခဲ့

> > စိုး မိုး စာ၁ ေပ

ကျက်ပြုပြောယ်ဆိုနေမှကွာ" ဖိုးက ဖိုးသာအိုက သူ့မျက်လုံးနှစ်လုံး လက်ညှိုးနဲ့ပြန်ထိုးပြပြီး ပြောတယ်။ အားပါလွန်းလို့ ကိုယ့်မျက်လုံးကိုယ်ထိုးမိသွားပြီး မနည်း ပွတ်နေရသေးတယ်။ ဒါကိုကျင်တော်ဝန်မင်းကလည်း အလောတကြီး

"ങ്ങ്നേ"

ဖိုးသာအိုက ဘယ်သူမှမကြားစေချင်ဟန်နဲ့ ကျင်တော်ဝန် မင်းနားကပ်ပြီး. . .

"အဲဒီရတနာသိုက်ကို ဒီကောင်တွေ ငွေငါးထောင်နဲ့ ဒုံး ရောင်းမလို့တဲ့"

"ဟေ. . . ငါးထောင်တောင်"

ငွေငါးထောင်အသံကြားတော့ ကျင်တော်ဝန်မင်းတင်ပါးပါ ကြုံ့သွားတယ်။ ငါးထောင်ဆိုတဲ့ ငွေနည်းမှတ်လို့။ တစ်သက်လုံး ဘာမှ မလုပ်စားဘဲ သူဌေးလိုနေလို့ရတယ်လေ။ ဒါကို အကင်းပါးတဲ့ ဖိုးသာ အိုက…

"ကျုပ်တွေ့ခဲ့တဲ့ သူတို့ရထားတဲ့ စိန်တစ်လုံးတင် နှစ်ထောင် လောက်တန်သဗျှ

"ဟေ. . . အဲသည်လောက်တောင် အရည်အသွေးကောင်း လို့လား"

"ကျုပ်မျက်စေ့တောင် ကျိန်းစပ်ခဲ့ပါတယ်ဗျာ၊ နောက် ပြီး အဲဒီစိန်ထည့်ထားတာက ရှေးဟောင်းပုရပိုက်သေတ္တာဘူးနဲ့ ပုရပိုက် ______ သေတ္တာမှာမှ အစင်းတွေဖောင်းကြွတွေနဲ့ အသေအချာပုံဖော် ထုဆစ်ထားတာ"

> "အစင်းတွေ ဖောင်းကြွတွေ" ကျင်တော်ဝန်မင်း ဖိုးသာအိုစကားကို သံယောင်လိုက်ရင်း

လေးရဲ့ ရတနာသိုက်ဆိုတာ သိပ်သေချာနေပြီ၊ အဲ ငွေငါးထောင်ဆို တဲ့ ပဏာမအရဆိုရင်လည်း တယ်လဲမနည်းမနောပဲ"

ဖိုးသာအိုက အရှေ့ကြမ်းပြင် လက်နဲ့ပုတ်ပြီး...

"အဲဒါကြောင့်ပြောတာပေါ့ဗျ၊ ရတနာတကယ်တွေ့ရင် ငွေ ငါးထောင်ဆိုတာက ကလေးမှန့်ဖိုးတောင် ဖြစ်ချင်ဖြစ် သွားနိုင်ပေ မယ့် မတွေ့ခဲ့ရင်တော့ ခွေးဝဲစားမဖြစ်ရင်တောင် ခွေးသားလေး လောက်တော့ဖြစ်သွားမယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ကရောင်းကိုရောင်း တော့မှာ ဒီရွာကလူတွေမဝယ်နိုင်ရင် မြင်သာရွာက လယ်သူဌေး ဦးဖိုးကြာကို ရောင်းဖို့စကားဆိုင်ထားပြီးပြီတဲ့ဗျ

ကျင်တော်ဝန်မင်းခဏစဉ်းစားလိုက်တယ။ ပြီးမှ "ဒါဖြင့်ဒီလိုလုပ်"

ဖိုးသာအိုက ပြောင်လက်နေတဲ့ မျက်လုံးကြီးနဲ့ကြည့်ကာ "ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ"

ကျင်တော်ဝန်မင်းက ကြီးမားကျယ်ပြန့်လုပြီး ပြောင်သလင်း ခါနေတဲ့ သူ့မဟာ့မဟာနဖူးကြီးကို ပြောင်သထက်ပြောင်အောင် သပ်ရင်း...

"အခု ရတနာသိုက်ကိုမပြခင် ငွေနှစ်ထောင့်ငါးရာပေး ထားမယ်..."

"ရတနာသိုက်နေရာ သိပြီးရင်ပြီးပြီပေ့ါ၊ သူတို့ကို ဘာပေး စရာလိုသေးလဲ၊ ဟား ဟား ဟား

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

୲୲ୣୢୗୡୣୣଊ୕୴୴୕ଌ୕ୄୢୄ୷

တျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့အကြံကိုလည်းကြားရော ဖိုးသာအိုမှာ ဝမ်းသာလွန်းလို့ ကျင်တော်ဝန်မင်းနဲ့အတူ ထိုင်နေရာကနေ အောက် ကို ချက်ချင်းပြေးဆင်းထိုင်ပြီး စောစောကအတိုင်း လက်နှစ်ဖက်ကို မိုးပေါ် ထောင်ပြီး ထီးသံနန်းသံအပြည့်နဲ့...

"သင့်လျော်လှကြောင်းပါ ကျင်တော်ဝန်မင်းကြီးခင်ဗျာ၊ မင်း ကြီးရဲ့ ရွှေဉာဏ်တော်စူးရောက်ပုံ၊ ဘုန်းသဘာတို့ကြောင့် ဤအရေး တော်ပုံ အောင်မြင်အောင် ကျွန်တော်မျိုးကြီးငသာအို ဦးစီး၍ ဆောင် ရွက်ပါမည်ဟု ကတိပြုပါတယ်ဘုရား"

ကျင်တော်ဝန်မင်းက သူ့ထိပ်ကြီးကိုသပ်ရင်း ပြုံးပြီးကျေနပ် နေတယ်။ ဖိုးသာအို တင်လျှောက်ပြီးမှ...

"အိမ်း ကျုပ်သည်လည်း ဤအရေးမှ ရလာသည့် ရတနာ ငွေကြေးဖြင့် တို့တိုင်းပြည်ကို ဝင်ရောက်အုပ်ချုပ် သွေးစုပ်နေသော ကုလားဖြူတို့အား နှိမ်နင်းရန် လူသူလက်နက်စုဆောင်းဝယ်ယူ ရမှာမို့ ဟဲ့ . . ငသာအို"

"ခင်ဗျာ"

"အခုမဆိုင်းပါဘဲ တုနိုင်းမသာ. . . အဲ. . အဲ. . အင်း. . . အခုလုပ်စမ်းဟေ့"

"သင့်လျှော်လှကြောင်းပါ ကျင်တော်ဝန်မင်းခင်ဗျာ"

ဟုတ်လားမဟုတ်လားတော့မသိဘူး။ သူတို့ဘာသာသူတို့ ပြောပြီးတော့ကို ကျေနပ်နေကြတာ။ ကျင်တော်ဝန်မင်းကလည်း သူ့မှာ ရှိတဲ့ငွေနဲ့ ရွှေတိုရွှေစတွေစုပြီး နှစ်ထောင့်ငါးရာဖိုး ဖိုးသာအိုကို စုပေးလိုက်တယ်။

ဖိုးသာအိုကလည်း ဆိုင်းငံ့တောင်မနေဘဲ ငွေနှစ်ထောင့်ငါး ရာပိုက်ပြီးသား ဘီလူးညီနောင်ဆီ ပြေးချသွားတော့တယ်။

×××××

သားဘီလူး 🐠 📗

www.foreverspace.com.mm ငွေနှစ်ထောင့်ငါးရာထုပ် အရှေ့ကို ဖုတ်ခနဲကျလာတော့ သားဘီလူးညီနောင် ခေါင်းမွှေးပါ ထောင်သွားတယ်။ နောက် ပြူကြောင်ကြောင်နဲ့ ငွေထုပ်ကိုကြည့်တယ်။

"ကိုင်း... အဲဒီမှာ နှစ်ထောင့်ငါးရာ"

ဖိုးသာအိုအသံကြားတော့ နှစ်ယောက်လုံး တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကြတယ်။ မျက်လုံးတွေက လိုချင်စိတ် တွေနဲ့ တဖိတ်ဖိတ်လက်နေတယ်။ နှစ်ယောက်လုံး ငွေထုပ်ကိုချက် ချင်းပဲ ဆွဲပြေးတော့မလိုလည်းဖြစ်နေတယ်။ နောက်မှ သတိရသွား ပြီး လုကြူးက…

"အို… ကျုပ်တို့ပြောထားတာ ငွေငါးထောင်ပဲ၊ အခုနှစ် ထောင့်ငါးရာထဲလား'

"အို. . . ဒါ စရန်ပေးထားတဲ့သဘောပါပဲလေ၊ မင်းတို့ ရတ နာသိုက်ကို တကယ်ပြရင် နောက်ထပ်ငွေနှစ်ထောင့်ငါးရာ ဖတ်ခနဲ ချပေးမယ်"

ဖိုးသာအိုရဲ့စကားကို နှစ်ယောက်သား နာယူရင်း တစ် ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြန်တယ်။ အမြဲတမ်း လုပ်နေကျ မျက်လုံးချင်းတိုင်ပင်တဲ့သဘော။ အတော်ကြာမှ အနည်းငယ်ဉာဏ်ပို မြင့်တဲ့ လုကြူးက…

"ဟုတ်ရဲ့လား ဖိုးသာအိုရာ၊ ကျုပ်တို့ရတနာသိုက်ပြပြီးမှ ကျန်ငွေမပေးတော့ဘူးဆို ဘယ့်နုယ်လုပ်မှာတုန်း၊ ဖိုးသာအိုကိုတော့ မယုံပေါင် နသေသိတဲ့လူတွေပဲဖိုးသာအိုရာ. . "

သူတို့စကားကို ဖိုးသာအိုက ရင်ကော့ပြီး...

"အခုဟာက ငါဝယ်မှာမဟုတ်ဘူးကွ၊ ကျင်တော်ဝန်မင်း ဝယ်မှာ၊ ငါ့ကိုမယုံရင်တောင် ကျင်တော်ဝန်မင်းတော့ ယုံပါကွ ကျင်တော်ဝန်မင်း အသံကြားတော့ နှစ်ယောက်သား ခေါင်း IIII A DEOL

ထောင်သွားတယ်။ ဟုတ်တယ် ဒီလောက်ငွေအမောင့်က ကျင်တော် ဝန်မင်းဆီမှာပဲရှိမှာ။ သူတို့ပစ်တာလည်း ဒီမျှားချက်ပဲကိုး။ ဒါကြောင့် နှစ်ယောက်လုံး ကျွေနပ်သွားပြီး . .

"အင်းလေ. . . ဖိုးသာအိုက ကတိမတည်၊ ကောက်ကျစ် လိမ်လည်လှည့်ဖျားတတ်ပေမယ့် ကျင်တော်ဝန်မင်းကတော့ ကတိ တည်မှာပါ၊ နန်းတွင်းဝန်ပေပဲ"

ဘိုးသာအိုက သူ့ကိုနှိပ်ကွပ်ထားတာတွေတောင် ပြန်ချေ မပနိုင်ဘူး မျက်နှာနီကြီးနဲ့ အမြန်အမြန်ပဲ...

"ကိုင်း. . . အရောင်းအဝယ်ကျေနပ်ပြီဆိုရင်ဖြင့် ရတနာ သိုက်ပြဖို့ပဲ ကျန်တော့တာပေါ့၊ ကိုင်း ရတနာသိုက်လိုက်သာပြပေ တော့"

> ဘီလူးညီနောင်နှစ်ယောက်လုံး ပျာပျာသလဲဖြစ်သွားပြီး... "ဟာ... အခုအချိန်တော့ ပြလို့မဖြစ်သေးဘူးဗျ" "ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ် အခုပြလို့မရသေးဘူး" "ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ"

နှစ်ယောက်သား အကြောက်အကန်စကားကြောင့် ဖိုးသာအို မျက်ခုံးအစုံ မြင့်တက်သွားတယ်။ ဒါကို ဟိုနှစ်ကောင်ကလည်း ခေါင်း ကုတ်လိုက် ဖင်ကုတ်လိုက်လုပ်ပြီး...

"ဟိုလေ... အခုအချိန်က အချိန်မကောင်းဘူးဗျ၊ အပုပ် ချိန်လည်းဖြစ်နေပြီ၊ နောက်ပြီး ဒီရတနာသိုက်က ဖိုးသာအိုတစ် ယောက်တည်း ပြလို့လည်းမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကျင်တော်ဝန်မင်းက ငွေ ပေးထားတဲ့အတွက် ကျင်တော်ဝန်မင်းကိုပါ တစ်ခါတည်းပြမှဖြစ် မယ်၊ နောက်ပြီး ဖိုးသာအိုတို့တူးဖို့ဖော်ဖို့ လူရှာရဦးမှာလေ၊ ဒါ ကြောင့်"

"ဒါဆို ဘယ်တော့ပြမှာလဲ"

www.foreverspace.com.mm ဖိုးသာအိုက လောဘဇောနဲ့ဖြတ်မေးတယ်။ ဒါကို ဟိုနှစ် ယောက်က တစ်ပြိုင်တည်းပြန်ဖြေတယ်။

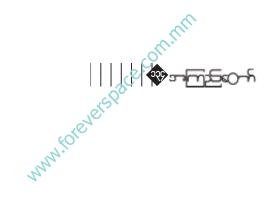
"မနက်ဖြန်မနက် လင်းအားကြီး"

" အေး… ကောင်းပြီ၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခုသိ ထားရမှာက ဒီရတနာသိုက်ကို တို့ဝယ်ထားပြီးပြီဆိုတော့ အထဲမှာရှိသမျှ ရတနာ တွေကိုတော့ တို့ဖို့ထိဖို့ မကြိုးစားနဲ့တော့နော်၊ လူကနေပေမယ့် ငရဲက နေမှာမဟုတ်ဖူး မှတ်"

ဘီလူးညီနောင်ကတော့ ဘာစကားမှတောင် ပြန်ပြော မနေတော့ပါဘူး။ ဖိုးသာအိုပေးထားတဲ့ ငွေထုပ်ကလေးပိုက်တဲ့လို့ လစ်ချသွားလိုက်တာ မှုံလို့။

အဲဒီညတစ်ညလုံး ဘာကြောင့်ရယ်မသိပါဘူး၊ ဘီလူးညီ နောင် ပျောက်သွားတော့တယ်။

999

နောက်တစ်နေ့မနက်အစောကြီးမှာတင် ကျင်တော်ဝန်မင်း အပါအဝင် ဖိုးသာအိုတို့အဖွဲ့ ပေါက်တူး၊ တူရွင်းပြားတွေဆွဲပြီး သားဘီလူးညီနောင် ခေါ် ဆောင်ရာနောက် တက်ကြွတဲ့ ခြေလှမ်းမျိုးနဲ့ လိုက်လာကြတယ်။

ဘာကြောင့် ရယ်တော့မသိဘူး သားဘီလူးနှစ်ယောက် ကတော့ မနက်အစောကြီး ချွေးတွေသံတွေကို ရွှဲလို့။ ခန္ဓာကိုယ်က နွမ်းလျပုံပေါက်နေပေမယ့် မျက်နှာတွေက ပီတိတွေလွှမ်းနေတယ်။ သိပ်လည်းမသွားရပါဘူး။ တောစပ်က သူတို့သွားအိပ်နေ ကျ ကုက္ကိုပင်ခြေရင်းနားလေးမှာတင် အလေ့ကျပေါက်နေတဲ့ ပိစပ် ပင်တွေ ဖယ်လိုက်တာနဲ့ ရုပ်တုခေါင်းကြီးတစ်ခု ဘွားခနဲတွေ့ရတယ်။ "ကဲ. . ကျုပ်တို့ရှာဖွေတွေ့ရှိထားတာ ဒီနေရာပဲဗျို့" ရုပ်တုခေါင်းကြီးကိုမြင်တော့ အားလုံးအံ့အားသင့်နေ

သားဘီလူး 📆 📗

"ဒါ အဖြူရောင်မင်းသမီးလေးရဲ့ ပုံတူရုပ်တုပဲ ဖြစ်ရမယ်" ဖိုးသာအိုရဲ့မှတ်ချက်စကား။

www.fore Pago of " ပြောမယ့်သာပြောတာပါ။ ရုပ်ထုက ရုတ်တရက်ကြည့်ရင် ယောက်ျားလား၊ မိန်းမလားတောင်မကွဲဘူး။ လက်ရာကလည်း ကြမ်းကြမ်းကြီး။ ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို ထွင်းထုထားတာမျိုးပဲ။ မျက်လုံးပါတယ်။ နှာခေါင်းမပါဘူး။ နှာခေါင်းက ဖိုးသာအိုဆီမှာ လေ။ အရုပ်ကြီးက ကျောက်ရုပ်ကြီးလို့ထင်ရတယ်၊ နှာခေါင်းကျတော့ အပျော့။ ဘယ်လိုမှ လမိုင်းမကပ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီရုပ်တုလက်ရာနဲ့ဆို ဒီနှာခေါင်းမျိူးပဲ ထွက်မှာပဲလေလို့ တွေးယူရင်တော့ရတယ်။ လက်ရာ ကတူတယ်။ ပိန်တွဲနေရာပိန် ဖောင်းတွဲနေရာ ဖောင်းကိုး။

> ထားဦး၊ ပါးစပ်နေရာက လူတစ်ယောက်ဟက်ဟက်ပက်ပက် ပါးဖြဲနားဖြဲရယ်နေပုံမျိူး။ ရုပ်တုရေ့မှာမှ ကျောက်ထွင်းစာ တစ်ခုရှိနေ တယ်။

"ဟားတော်မူ မယ်တော်ကြီး"

တခြားနတ်ရုပ်တွေလို ပြုံးတော်မူ၊ ရယ်တော်မူ မဟုတ်ဘူး။ ဟားတော်မူတဲ့။ အသေအချာကြည့်တော့လည်း တကယ်ဟားနေတဲ့ အတိုင်းပဲ။ ဟားတာမှ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ပါးနားဖြဲပြီးတော့ကို ဟားပစ်နေတာ။

အားလုံးကတော့ ဟားတော်မူနတ်ရုပ်ခေါင်းကြီးကို လိုချင် တပ်မက်စိတ်နဲ့ လှည့်ပတ်ကြည့်နေကြတယ်။ ဖိုးသာအိုက ဒီရုပ်ထု ကြီးကို သူတစ်ယောက်တည်း မတွေ့ခဲ့ရတာတော်တော်အသည်းနာ နေတယ်။ ပဌာန်းဆက်ကြောင့်လားမသိဘူး၊ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဒီ'ဟား တော်မူမယ်တော်ကြီး ရုပ်ထုကို တစ်နေနေရာရာမှာ ရင်းရင်းနိုးနိုး တွေ့ခဲ့ဖူးသလို ခံစားနေရတယ်။ သေသေချာချာကြည့်တော့လည်း

က္ကက်ႏိုင္ငံေတြက် ပြန်ဘူး။ "တောက်… မင်းတို့ကွာ ဟိုနား၊ ဒီနား အသေအချာ ရှာကြပါဆိုထားလျက်ကယ်နဲ့"

ဖိုးသာအိုက မချိတင်ကဲအသံနဲ့သူ့တပည့်တွေကို ကြိတ် ကြိမ်းတယ်။ သူ့တပည့်ပါသဲက. . .

"ကျုပ်တို့လည်း ရှာတာပဲဗျ၊ အရင်ဒီမှာ ဒါကြီးမရှိပါဘူး၊ နော့ အောင်ကြီးနော့"

ပါသဲက သူ့ရဲ့ရောင်းရင်းကြီး အောင်ကြီးကို အဖော်ညှိ တယ်။ ဒါကို အောင်ကြီးကလည်း. . .

"ဟုတ်ပါ့။ ကျုပ်တို့လည်း ဒီနားတောနင်းရှာခဲ့တာပဲ၊ ဒီဟား တော်မူကြီး တွေ့မိပေါင်"

" ခွီးထဲမှ အရင်ကမရှိရင် အခုလို ဗြုန်းစားကြီးပေါ် လာမ လားကွ၊ တောက် အဲဒါပဲ ရတနာဆိုတာ ကံရှိမှတွေ့ရတယ်ဆိုတာ တောက်. . . နောက်မဟုတ်ရင် တို့တစ်ဘို့ထည်း ရိတ်နေပြီ"

ဖိုးသာအိုရဲ့ မချိတင်ကဲအသံ။ ဒါကို အနားရှိတဲ့လှကြူး m...

"ကဲ ဖြစ်ပြီးသားတွေပြန်ရေရွတ်ပြီး စားမြုံ့ပြန် မနေကြနဲ့ တော့၊ ရတနာတွေရှိတဲ့နေရာလည်းပြပြီးပြီ၊ ကျုပ်တို့ကို ကျွန်ငွေနှစ် ထောင့်ငါးရာလေး ရှင်းပေးဦးဗျနော့ ဖိုးသာအို"

ဖိုးသာအိုက ခပ်တည်တည်နဲ့ ခေါင်းခါပြီး. .

အို...ရတနာသိုက်က တူးမှမတူးရသေးတာ၊ တူးပြီးမှ ပေးမှာပေါ့"

သားဘီလူးတွေ စိတ်ဆိုးသွားပြီး...

"အာ. . . အဲသည်လိုကြီးတော့ မပြောပါနဲ့၊ ဈေးဆိုင်တုန်း က ရတနာတွေရှိတဲ့နေရာ ပြပြီးတာနဲ့ ပေးမယ်လို့ပြောခဲ့တာပဲ၊ အခုမှ

စိုးမိုးစ႒ ေပ

သားဘီလူး 🐠 📗

nuntorer & Comming "

The second of the comming of "အသာနေစမ်းပါက္မွာ၊ ဒါကလေးကစားနေတာ မဟုတ် ဘူး... လူကြီးသိုက်တူးနေတာ၊ ဟောဒီက ရတနာတွေရရင် နှစ်ထောင့်ငါးရာမဟုတ်ဘူး ငါးထောင်တစ်သောင်းဆိုလည်း ပေးမှာ ပဲ၊ လူကြီးတွေကိုအခုအာရုံပျက်အောင် မလုပ်ပါနဲ့ကွာ"

ဆိုပြီး ဗြောင်ကြီးငြင်းတယ်။ ဖိုးသာအိုကို ပြောမရတော့ လုကြူးက ရွှေထီးဆောင်းရင်းခန့်ခန့်ကြီးရပ်နေတဲ့ ကျင်တော်ဝန်မင်း ဖက်လှည့်ကာ. . .

"ကဲ. . . ဘယ့်နှယ်လဲ ကျင်တော်ဝန်မင်းကြီး၊ ဖိုးသာအိုက လိမ်ပေမယ့် ကျင်တော်ဝန်မင်းက နန်းတွင်းသားပဲ လိမ်မယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး ကျုပ်တို့ရစရာငွေ နှစ်ထောင့်ငါးရာ ဘယ်မလဲ "

> ကျင်တော်ဝန်မင်းက သူတို့ကိုလှည့်တောင် မကြည့်ဘဲ... "ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ကြ၊ ဖိုးသာအိုနဲ့ပြောဆိုထားတာ

ဖိုးသာအိုနဲ့ပဲရှင်း"

ကျင်တော်ဝန်က ဗြောင်ကြီးခေါင်းရှောင်တယ်။ အဲဒီ တော့မှ ဟိုနှစ်ယောက်လည်း တင်းပြီး...

"သြာ်… ခင်ဗျားတို့ကဒီလိုလား၊ ရပါတယ် ကိစ္စမရှိဘူး လူဆိုတာ စိတ်ကောင်းထားမှ ကံကောင်းမှာဗျ၊ ခင်ဗျားတို့လို စိတ် ကောင်းမရှိတဲ့သူတွေ တူးလို့ကတော့ ဘာရတနာမှ ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ လာ ဟေ့ကောင် လုထူးပြန်မယ်"

ဘီလူးနှစ်ကောင်ရှူးရှူးရှားရှားနဲ့ ပြန်ချသွားတယ်။ ဖိုးသာ အိုတို့က ဂရုတောင်မစိုက်ပါဘူး။ ရမယ်ဆိုတာရှိလို့ကတော့ သိတယ်မဟုတ်လား။ ကိုယ့်နဖူးကိုယ် သိုက်ပြန်တူးမယ့် လူစားမျိုးပဲ။ ဦးဏှောက်ထွက်ထွက် ဘာထွက်ထွက်။

"ကဲ… ကလေးတွေနဲ့ စကားပြောနေရတာ အချိန်

စိုးမိုးစာ၁ ဧပ

ကိုန်တယ်. . လေကုန်တယ်. . တူးကြမယ်ဟေ့" ဖိုးသာအို ကော်လီကြ ဖိုးသာအို အော်သံကြားတာနဲ့ လက်ယားနေကြတဲ့ တပည့် အပေါင်း ဟားတော်မူနတ်ရုပ်ခေါင်းနား ပြေးကပ်သွားကြတယ်။ လက်ထဲမှာလည်း ပေါက်ပြားတွေ၊ တူရွင်းပြားတွေကိုယ်စီနဲ့ပေါ့။ အံမယ်. . . ပါသဲဆို ပေါက်တူးကြီးမြှောက်ပြီးအားကုန် တူးချဖို့တောင် ရွယ်ထားပြီးပြီ။

"ဟေ့ကောင်တွေ ခဏနေကြစမ်း"

ကျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့ဟန့်တားသံ။ အားလုံး ကျင်တော်ဝန် မင်းကို ဝေ့ကြည့်ကြတယ်။ ကျင်တော်ဝန်မင်းက ခါးကိုနန်းဟန်ပါ ပါထောက်ရင်း...

"မင်းတို့ အတော်ဉာဏ်နည်းတဲ့ကောင်တွေပဲ" ကျင်တော်ဝန်ရဲ့စကားကြောင့် ဖိုးသာအို အပါအဝင် တပည့် အားလုံး မျက်နှာပျက်ကုန်ကြတယ်။

"စဉ်းစဉ်းစားစားလည်း လုပ်ကြပါဦး" သူ့စကားကို ဖိုးသာအိုက အလိုမကျဟန်နဲ့... "ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲဗျ"

"ဒီမှာ ရှိနေတယ်လေ၊ မေးလေ မေးလေ ပြောမယ်လေ၊ ခေါင်းတော်ကိုတွက် ခေါင်းတော်ကတစ်တောင်ရှိရင် ပခုံးတော်က တစ်လံအလျားရှိမှာပဲ။ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားအရဆို အရှည်က ရှစ်လံရှိလိမ့်မယ်။ ဒါကိုမှ ခေါင်းနားကစတူးလိုက်ရင် ရုပ်တုကြီး ပျက်စီးကုန်မှာပေါ့ကွ'

"ങ്ങനോ'

"ခေါင်းတော်နဲ့ တစ်လံခွဲအကွာကစတူး၊ ဒါမှ ရုပ်တု အောက်ရှိတဲ့ ရတနာအားလုံးကို ပတ်သိမ်းမိမယ်၊ အဲဒီလိုပတ်မိမှ ရတနာတွေအားလုံးကို သိမ်းကြုံးပြီး ကျုပ်တို့ရမှာ"

သားဘီလူး 🐠 📗 📗

အောင်မလေး ဖိုးသာအိုက ဝမ်းသာအားရဖြစ်လွန်းလို့ လက်နှစ်ဖက်ကို မိုးပေါ်မြှောက်လို့. . .

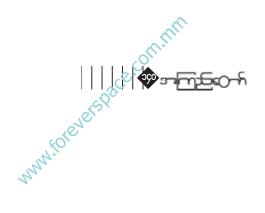
www.foreverspace.com.mm "သင့်မြတ်လျှော်ကန်ကြောင်းပါကျင်တော်ဝန်မင်းကြီး ခင် ဗျား၊ ကျင်တော်ဝန်မင်းကြီးရဲ့ ရွှေဉာဏ်တော် စူးရောက်ပုံနဲ့ကတော့ ဒီရတနာတွေ အပုံလိုက်အစုလိုက် မကြာခင် တူးဖော်ရရှိမှာပါပဲ ဘုရား"

> ဖိုးသာအိုကထီးဟန်နန်းဟန်နဲ့ ပြောပြီးမှ သူ့တပည့်တွေ ဖက်လှည့်ပြီး လူလိုဆက်ပြောတယ်။

> "ဟေ့ကောင်တွေ. . . မင်းတို့အမေ့လင် ဟိုငတကြီး ပြော သလို တစ်လံအကွာလောက်က စတူးကြလေ၊ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ မြန်မြန်တူးပါဟ"

> အဲဒီထဲက စတူးလိုက်တာ ရတနာတွေမပြောနဲ့ ရုပ်တုရဲ့ ဘယ်ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းမှ မတွေ့ရသေးဘူး။ ကျောက်လေး တစ်လုံး ထွက်လာရင် စိန်ပွင့်လေးလားဆိုပြီး လုကြ၊ ယက်ကြနဲ့ ပွတ်ကြည့်ရတာအမော။ စိန်နဲ့တူတာဆိုလို့ ဖန်ကွဲစတောင်မတွေ့ ရသေးပါဘူး။

> > 666

ရွာရဲ့ မီးပုံးပျံလွှတ်ပွဲကလည်းနီးနေပြီ။ သားဘီလူးနှစ် ယောက်ကတော့ ရတနာသိုက်နား ယောင်လို့တောင်ခြေဦး မလှည့်ဘဲ မီးပုံးပျံကိုပဲ အားကြိုးမာန်တက် သွားရောက်ပြုလုပ်ပေးနေကြတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ မီးပုံးပျံပွဲက သုံးရက်လောက်ပဲ လိုတော့

တာကိုး။

ကျန်တဲ့ရွာသားတွေကတော့ မီးပုံးပျံ စိတ်မဝင်စားကြဘူး။ ဖိုးသာအိုနဲ့ ကျင်တော်ဝန်မင်းတို့ ရတနာတွေဘယ်အချိန်ရမလဲသာ နားစွင့်နေကြတယ်။ တခြားရွာသားတွေ ရတနာသိုက်နား သွား ကြည့်တော့လည်း ဖိုးသာအိုကပေးမကြည့်ဘူး။ သူတို့တူးနေတဲ့နေရာ နဲ့ အလံနှစ်ဆယ်အကွာလောက်ကနေ ကြိုးတွေတန်းပြီးကာထား တယ်။ ဘယ်လောက်လဲဆို ရွာသူကြီးမောင်စိုးကိုတောင် အနားပေး မကပ်ဘူး။ ရတနာတွေ ရှတ်တရက်ပေါ် လာရင် ဝင်လုမှာစိုးလို့တဲ့

စိုးမိုးစာ ေပ

သားဘီလူး မြောင်စိုးဆိုတာ ဒေါသထွက်တာ ပြောမနေနဲ့တော့။ ဒါပေမယ့် ဖိုးသာအိုကိစ္စမှမဟုတ်ပဲ၊ ကျင်တော်ဝန့်ကိစ္စကို ဖိုးသာအိုကိတ ဆောင်ရွက်ပေးနေတာဆိုတော့ ကြောင်း ထားရတယ်။ ပြောလို့လည်း မဖြစ်ဘူးလေ၊ ကျင်တော်ဝန်မင်းက စိတ်ကွက်သွားရင် ကျိုင်းတော်ကိုင်ရာထူးလေးလွှတ်သွားမှာလည်း စိုးရိမ်ရသေးသကိုး။

သားဘီလူးတွေ မေးကြည့်တော့လည်း. . .

"အလကားပါ၊ စိတ်ကောင်းရှိတဲ့သူတွေမှ မဟုတ်တာ၊ ဘာ

ရတနာရမှာလဲ...ဖွတ်"

တကယ်လည်း ရတနာတွေတစ်စေ့ကိုမှမရသေးဘူး။ သား ဘီလူးတွေတုန်းကတော့ နည်းနည်းပွတ်ရုပ်တူးရုံနဲ့ ပရပိုက်ဘူးနဲ့စိန် တစ်ပွင့်ရခဲ့သေးတယ်။

ဒါပေမယ့် ထင်မှတ်ထားတာတွေမဖြစ် မထင်မှတ်တာ တွေဖြစ်တတ်တဲ့ လောကဓမ္မတာအတိုင်း. .

ဒီလိုနဲ့ သုံးရက်မြောက်နေ့။ ရွာလုံးကျွတ် မီးပုံးပျံလွှတ်ပွဲ ရှိတဲ့နေ့မှာပေါ့။ တစ်ရွာလုံး အုံးအုံးကျက်ကျက်နဲ့ မီးပုံးပျံလွှတ်ပွဲ ကြည့်ဖို့ ရောက်နေကြပြီ။ ရွာနီးချုပ်စပ်ကလည်း မြင်သာရွာက မီးပုံးပျံ လွှတ်ပွဲကြည့်ချင်လို့ လာကြသူတွေနဲ့ဆိုတော့ လူတွေက ကြိတ်ကြိတ် တိုးနေတော့တာ။

အဲ... မီးပုံးပျံစိတ်မဝင်စားနိုင်တဲ့ သူတွေက သိတယ် မဟုတ်လား။

သားဘီလူး 💞 📗 📗

www.foreverspace.com.mm "ဟာ. . . သဲ. . . သဲတွေ. . . သဲတွေဗျ" ကျင်းထဲက ပါသဲရဲ့အော်သံကြောင့် အရိပ်ထဲနားနေတဲ့ ဖိုးသာအိုနဲ့ ကျင်တော်ဝန်မင်းတို့ ခေါင်းထောင်ထသွားတယ်။ ပြီးတော့ ပါသဲတို့ရှိရာ မြေကျင်းဝဆီ ပြေးသွားကြတယ်။

"သဲ. . . သဲတွေ့တယ်ဟုတ်လား၊ ပြစမ်း. . . ပြစမ်း" ပါသဲ သူတူးထားတဲ့ နေရာက သဲတစ်ဆုပ်ယူပြတယ်။ "ဟာ… တကယ့်သဲတွေကွ၊ ဒါ… ဒါဆို ရတနာတွေရှိ တဲ့နေရာနဲ့နီးနေတာ သေချာပြီ၊ ဟေ့. . သဲအောက်မှာဘာရှိတုန်း ဖိုးသာအိုရဲ့အမေး။ ဒါကို ကျင်းထဲကလူတွေက မြေကြီး ကို တူရွင်းနဲ့ခေါက်ကြည့်ပြီး...

"ဂေါင်. . . ဂေါင်နဲ့ နေတာပဲဗျို့၊ ကျောက်သားပဲဖြစ်မယ်" "တေ. . . ကျောက်သားဟုတ်လား၊ ဟယ် ကျောက်သား မဟုတ်ဘူး ကျောက်တံခါးကွ၊ ကျောက်တံခါး၊ အထဲက လှိုဏ်သံကြား လား

ဖိုးသာအိုရဲ့အမေးကို အောင်ကြီးကမြေပြင်ပေါ် တူရွင်း နဲ့ထုပြီး နားထောင်ပြန်တယ်။

"ဟုတ်တယ်ဗျို့. . . အထဲကတော့ လှိုဏ်သံကြီးနဲ့" "ဟဲ့ . . . ဟဲ့ ဒါဆို အဲဒီကျောက်သားကြီးကွဲအောင် အမြန် တူးကြလေကွာ၊ ဘာတွေလုပ်နေကြတာလဲ၊ ဘာတွေငိုင်နေကြတာ လဲ"

ကျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့ လောဘနဲ့ လောဆော်မှု။ ဟိုအဖွဲ့တွေ ကလည်း အလိုတူအလိုပါ လောဘသားတွေပဲ သဲအောက်က ကျောက်သားကို တစ်ယောက်တစ်လက်အားနဲ့ ဝိုင်းထုကြတယ်။ ချင်. . . ချင်မြည်သံနဲ့အတူ ကျောက်သားအပိုင်းအစ တွေ

ိုးပွင့်တွေ လွင့်စင်လာတယ်။ "ခွပ်"

ကျောက်သားအက်သံ။

"ဟာ. . . ကွဲတော့မယ်၊ ကွဲတော့မယ်၊ အားလုံးဘေးဖယ် နေ ကျပ်တစ်ယောက်တည်း ဆက်ထုမယ်"

ဦးလေပျော့ရဲ့အော်သံ။ ဒါကို ပါသဲက. . .

"အာ… အဘကလည်း အဘကအသက်ကြီးနေပြီပဲ၊ အဘအားနဲ့ ဘယ်ရမလဲ… ဖယ်… ဖယ် ကျုပ်တို့လူငယ်တွေ လုပ်မယ်"

"ဖယ်စမ်းပါကွာ၊ ဒါမျိုးဆိုတာကသဘာရှိတဲ့ ငါတို့လို လူကြီး တွေမှနိုင်မှာကွ"

"အင်အားချင်းကွာပါတယ်ဗျာ"

"အသိဉာဏ်ကွ အသိဉာဏ်"

"ဟေ့ကောင်တွေ"

ဖိုးသာအိုရဲ့ အာခေါင်ခြစ်အော်သံ။ အားလုံးမော့ကြည့်ကြ တယ်။ ဒါကို ဖိုးသာအိုက…

"ဘယ်သူတူးတူး အတူတူရမှာပဲဟာ ဘာတွေငြင်းခုန်နေကြ တာလဲ"

အားလုံး ဖိုးသာအိုကို မော့ကြည့်နေတုန်း. . .

"ငွေကိုရေလိုသုံးရခါနီးမှ မင်းတို့က အချင်းများနေကြသေး ဟုတ်လား၊ ဖယ်ကြ ငါကိုယ်တိုင်တူးမယ်"

ဆိုပြီး တွင်းထဲဆင်းချလာတယ်။ ပြီးတော့ ပါသဲဆီက တူရွင်း ပြားကြီးဆွဲယူပြီး. . .

> "ဖယ်ကြစမ်း. . . ငါကိုယ်တိုင်တူးမယ်" ဖိုးသာအိုကတူရွင်းပြားကြီးကို အားကုန်မြှောက်လို့ ဝုန်းခနဲ

စိုး မိုး စ႒ ေပ

သားဘီလူး 🐠 📗 📗

ကျက်းပြုပြုနေတွင် ထိုးချလိုက်တယ်။ "အင်းဟာ ကေ "အင်းဟာ ရတနာ အင်းဟာ ရတနာ" ပါးစပ်ကလည်း အော်တယ်။ တူရွင်းနဲ့ ကျောက်သားထိ သံက တခွပ်ခွပ်နဲ့ မြည်နေတယ်။ "အင်း ဟာ ရတနာ"

> ဖိုးသာအိုစကားတောင် မဆုံးလိုက်ဘူး။ ကွဲလှလှ ကျောက် သားကနေ ရေတွေ ဝှန်းခနဲထွက်လာတော့ အားလုံး အံ့အားသင့် သွားကြတယ်။ သူတို့တူးထားတဲ့ သဲပြင်က ရတနာသိုက်နဲ့နီးလို့ တွေ့ရ တဲ့သဲမဟုတ်ဘဲ ရေကြောရှိလို့တွေ့ရတဲ့သဲ ဖြစ်နေတယ်။ အခုတော့ သူတို့ထင်ထားသလိုရတနာတွေ မဟုတ်ဘဲ ရေတွေချည်းပိတ်ထွက် လာလို့ အံ့အားသင့်နေကြတယ်။ နောက်မှ သတိရပြီး...

> "ဟ… ဟ လုပ်ကြပါဦး၊ ရေ ရေ မြှုပ်တော့မယ်" ဆိုပြီး တွင်းပေါ် ကမန်းကတမ်းပြေးတက်ကြတယ်။ မပြေး တက်လို့လည်း မရဘူးလေ။ သူတို့ ရုပ်တုရှိတယ်ဆိုပြီး မြေကိုဝိုက်တူး ထားတော့ အလယ်ကမြေကြီးတွေက ရေထိတဲ့အရှိန်နဲ့ ကျွံကျနေ ပြီကိုး။ ဒါတောင် လက်မတင်လေးဗျာ။ အသက်ကြီးပြီး နွေးကွေးလေး လံနေတဲ့ ဖိုးသာအို တွင်းနှုတ်ခမ်း ဝရောက်ရုံရှိသေးတယ်။ အလယ် မြေသားက ဝုန်းဆိုပြိုကျသွားတယ်။

> အလယ်ခေါင်မှာ ပြူတစ်ပြူတစ်နဲ့ ကျိုးကျခါနီးရေကူးနေတဲ့ ဟားတော်မူနတ်ရုပ်ခေါင်းကြီးက ရေကူးရတာကို ပျော်နေတဲ့လူလို ပါးစပ်ကြီးအားကုန်ဖြဲ ခေါင်းကြီးမော့လို့ အကြီးအကျယ် သဘော အကျကြီးကျနေပုံ။

> အားလုံးက ရေမြုပ်လှလှဖြစ်နေတဲ့ အရုပ်ခေါင်းကြီးကို ကြည့်ပြီး ရယ်ရမလို ငိုရမလိုနဲ့ ကြောင်ကြည့်နေမိကြတယ်။ အတော် ကြာမှ အထိနာထားတဲ့ဖိုးသာအိုက နတ်ရုပ်ခေါင်းကြီးကို တို့

برماد المحاكِم الله المحادث ال · · · "ဟင် · · မင်းက ရေမြုပ်တော့မှာကိုတောင် ဟားနေနိုင် သေးတယ်ဟုတ်လား၊ ကိုင်း... ဟားဦးဟာ... ဟားဦး" ဆိုပြီး တူကြီးတစ်ချောင်းဆွဲပြီး ဂွပ်ခနဲထုချလိုက်တယ်။ ဟားတော်မူနတ်ရုပ်ခေါင်းကြီးက အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာကွဲ ကြေသွားပေမယ့် ပါးစပ်ကြီးတစ်ခုကဟားနေတုန်း။ "အင်းဟာ အင်းဟာ၊ ဟားဦး ဟားဦး' ဖိုးသာအို သူ့ကိုကြည့်ပြီး ဟားနေတဲ့ ပါးစပ်ကြီးကို အားရ ပါးရထုချေနေတယ်။ ဖိုးသာအို ထုချေနေတဲ့အရုပ်ခေါင်းကိုကြည့်ကာ ကျင်တော် ဝန်က ရုတ်တရက်ခုန်ထပြီး "ဟေ့. . . သာအို. . . ခဏရပ်စမ်း" ကျင်တော်ဝန်က အရုပ်သားကို ကိုင်ချိုးကြည့်ရင်း... "ဟင်. . . ဒါဒါ. . . ခြတောင်ပို့ကိုဆေးသုတ်ထားတာကြီးကွ" "ജര്" "တင် အားလုံးကြောင်တက်တက်နှင့် အရုပ်အပိုင်းအစများချိုး ကြည့်ကြပြီး ဖိုးသာအိုက ထိုတော့မှ မချိတင်ကဲနှင့် "အောင်မလေလေး. . . ဒီအရုပ်ကြီးမြင်ကတည်းက အရင်မြင်ဖူးပါတယ်လို့ ပဌာန်းဆက်ကြောင့်ဖြစ်မယ်ဆိုပြီးထင်နေတာ ဒါကြီး ဒါကြီး ကျင်တော်ဝန့်အိမ် လှေကားရင်းက ခြတောင်ပို့ကြီးဗျ"

"အာ. . အီး. . . ရား. . . ဝါးဝါးဝါး. . . ဗျဲ . . . အင့်

သားဘီလူး 💜 📗 💮 သားဘီလူး 💜 🏥 💮 တွင်းသားကြီး ကျင်တော်ဝန်ထိပ်တင်လက် . . ဟင် . . . နန်းတင်းမာမော်ကြား ဒီဘာမဟုတ်တဲ့ ဇနပုဒ်မှာ ကိုယ့်အိမ်ခြေရင်းက ခြတောင်ပို့ကို အသပြာနှစ်ထောင့်ငါးရာပေးပြီး ဝယ်ရလောက်အောင် နုပ်ချခံလိုက် ရပါလား... ရှုံးပြီ... ရှုံးပြီ... အီး $^{"}$

> ငိုပြီ. . . ကျင်တော်ဝန်ဘယ်လိုမှ ထိန်းမရတော့။ ဘယ်သူ မှလဲ ဘယ်လိုဖျောင်းဖျရမလဲ မသိတော့ အားလုံးရုပ်သေ။ အတော်ကြာမှ ဖိုးသာအိုက...

> "တောက်. . . ဒါ သားဘီလူးနှစ်ကောင် သက်သက်လူလည် ကျတာ၊ ဒီကောင်တွေ ရတနာမရှိဘဲနဲ့ ခြတောင်ပို့မြေကြီးခဲကို အရုပ်ပေါ် အောင်ထွင်းပြီး တမင်ကျုပ်တို့ငွေကိုလိမ်ယူသွားတာ"

> ကျင်တော်ဝန်မင်းကလည်း လက်သီးကိုကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကာ.

> "ဟုတ်တယ်၊ ရတနာတွေမရှိဘဲ ကျုပ်အိမ်ရှေ့က ခြတောင်ပို့ နဲ့ ဒီကောင်တွေ ကျုပ်တို့ကိုတစ်ပတ်ရိုက်သွားတာပဲ၊ ဒီကောင်တွေကို မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ဆုံးမရမယ်"

> "မှန်တယ်. . . ဒီကောင်တွေကို မှတ်လောက်သားလောက် အောင်ဆုံးမရမယ်၊ ကဲ. . . လာသွားကြမယ်၊ ဒီကောင်တွေ မီးပုံးပျံ ပွဲမှာရှိကိုရှိရမယ်၊ ကဲ. . . ငါ့လူတို့ ငါတို့ကိုဘာမှမဟုတ်ဘဲ ပင်ပန်း အောင်လုပ်တဲ့ ဒီနှစ်ကောင်ကို ဆုံးမကြမယ်ဟေ့၊ ကဲ လိုက်ခဲ့ကြဟေ့ သူများထက်ပိုမိုက်လို့ နန်းတွင်းမှာ ကျင်တော်ဝန်လုပ်လာတာကွ. . ကျင်တော်ဝန်လက် ဘယ်လောက်ပြောင်တယ်ဆိုတာ တွေ့ကြပြီပေ့ါ ကွာ၊ မင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင်တအံ့တဩနဲ့ တယ်ပြောင်ပါလားလို့ အပြောခံခဲ့ရတဲ့လက်ကွ...ဟင်း"

www.foreverspace.com.mm

ဒီနှစ်သားဘီလူးတို့ ဦးဆောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ မီးပုံးပျံကြီးက မြင်သာရွာသမိုင်းမှာ တစ်ခါမှမကြုံဖူးလောက်အောင်ကို ကြီးနေ တယ်။ ငွေအားလူအားတွေ အစွမ်းကုန်စိုက်ပြီး လုပ်ထားမှန်းသိသာ ပါတယ်။ ကွင်းလည်မှာမီးပုံးပျံကြီး အစွမ်းကုန်ဟီးဟီးထ ထည်ဝါ နေပုံက ပေါက်ကွဲခါနီး မီးတောင်ကြီးတစ်လုံးအလားပါပဲ။ မီးပုံးပျံကြီး ကလည်း လောင်စာဝလို့ မိုးပေါ် ပျံတက်တော့မယ်။ အချိန်မကျသေး လို့သာ ကြိုးဆိုင်းတွေမဖြုတ်သေးတာ။

ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားနေတဲ့ မီးပုံးပျံလွှတ်ပွဲရဲ့ အလယ် မှာသားဘီလူးညီနောင် အပျော်လွန်ပြီး ကတာမှကွေးတောင်နေ တယ်။ ဘေးနားမှာလည်း သူတို့ကိုဝိုင်းပတ်ကြည့်ပြီး အားပေးနေသူ တွေက ဟီးထနေတယ်။

"ဟေ့ကောင် လုထူးနဲ့လုကြူး"

စိုး မိုး စ႒ ေပ

▎▎<mark>▗</mark>░ ▎▎<mark></mark>▓▀█፷<mark>ᢩ</mark>ᢒᡡᠮ

ကျယ်လောင်လှတဲ့ အော်သံအောင်အောင်ကြီးကြောင့် လူ တွေ အတီးအမှုတ်တောင်ရပ်ပြီး လှည့်ကြည့်ကြရတယ်။

ဖုန်တွေဗွက်တွေပေပွပြီး နွမ်းလျနေပုံပေါက်နေပေမယ့် ဒေါသထွက်နေတဲ့ မျက်လုံးကြီးနဲ့ စိုက်ကြည့်နေတဲ့ ဖိုးသာအိုတို့ အဖွဲ့ကိုမြင်တော့ အားလုံးအံ့အားသင့်သွားကြတယ်။

သားဘီလူးနှစ်ယောက်ကတော့ အေးဆေးပါပဲ ဖိုးသာအိုတို့ ကို ပြီတီတီကြည့်ပြီး...

"ဪ… ဖိုးသာအိုတို့ပဲ၊ မီးပုံးပျံပွဲအသံကြားလို့ အလုပ် နားလာတယ်ထင်ပါ့"

"ဟေ့ကောင်တွေ. . . ဘာမှစကားရောဖောရော လုပ်မနေ နဲ့၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်ဟာ လူလိမ်လူကောက်တွေ"

ဖိုးသာအိုရဲ့ ဒေါသတကြီးစကား။

မီးပုံးပျံ လွှတ်မယ့်ကွင်းတစ်ခုလုံးလည်း အပ်ကျသံကြား ရလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်သွားကြတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ. ဒါအားလုံးစိတ်ဝင်စားနေတဲ့ ရတနာသိုက်ကိစ္စနဲ့ တစ်နည်းတစ်ဖုံ ပတ်သက်နေမယ်ဆိုတာ လူတိုင်းသိနေတာကိုး။

"အာ… ဘာတွေလာစွပ်စွဲနေတာတုန်းဗျ၊ ကျုပ်တို့က ဘာများလိမ်မိလို့လဲ"

"ဪ. . . ဘာမှမလိမ်မိဘူးဟုတ်လား၊ မင်းတို့တွေ့ထား တာ အဖြူရောင်မင်းသမီးရဲ့ ရတနာသိုက်ပါဆိုပြီး ဘာမဟုတ်တဲ့ နေရာမှာ ခြတောင်ပို့ကို နတ်ရုပ်ခေါင်းလုပ်ပြီး ငွေနှစ်ထောင့်ငါးရာနဲ့ လိမ်ရောင်းသွားတာလေ အဲဒါမလိမ်သေးဖူးလား"

"အဲဒါက ဖိုးသာအိုတို့ကြိုက်လို့ ဝယ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ ကလည်း ကျေနပ်လို့ရောင်းတာလေ၊ ဘာများလိမ်မိလို့လဲ၊ ဖိုးသာအိုတို့သာ ကြီးကြီးကြီးနဲ့လိမ်ပြီး ငွေငါးထောင်ပြောထားပါလျက်နဲ့ ငွေနှစ်ထောင့်

သားဘီလူး ေပါက် ကို သားဘီလူး ေပါက် ကို သင့်တိုင်းဝင်တောင်းမှာပဲ" လှကြူးစကားကြောင် ကို

တယ်။ နောက်မှ ဒေါသသံနဲ့. . .

"ဟေ့ကောင်တွေ အဲဒီနှစ်ထောင့်ငါးရာပေးတာတောင် လွန်လုပြီ၊ ဘယ်မှာလဲရတနာတွေ"

ရတနာတွေစကားကြောင့် ရပ်ကြည့်သူတွေအားလုံး စိတ်ဝင် စားသွားကြတယ်။ သားဘီလူးညီနောင်ကတော့ မျက်နှာကြီးတွေပြီ

"ကဲ ဘာထပ်လိမ်ဦးမလဲ" "ဟာ… လိမ်မရောင်းပါဘူးဆိုနေမှဗျာ၊ အဲဒီနေရာဟာ တကယ့် ရတနာတွေရှိတဲ့နေရာပါ။ ဖိုးသာအိုတို့သာ စိတ်ကောင်းမရှိလို့ ရတနာမတွေ့တာပဲ"

"ဟေ့ကောင်. . . ရတနာတကယ်ရှိရင် စိတ်ကောင်းရှိရှိ မရှိရှိ တွေ့ရမှာပဲ၊ မင်းတို့ရှာမှ တွေ့ရမယ်ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး" "ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ရှာမှတွေ့ရမယ်"

ဖိုးသာအိုစကားဆုံးတာနဲ့ စိတ်ဆတ်တဲ့ လုထူးက ရှေ့ထွက် လာတယ်။ ဒါကို သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဒေါသထွက်နေတဲ့ နှစ်ထောင့်ငါး ရာအလှူရှင်ကျင်တော်ဝန်မင်းကိုယ်တိုင်ရှေ့ထွက်လာပြီး. . .

က ဘာတွေ့ထားလဲ"

"ဪ… ဘာတွေ့ထားလဲဟုတ်လား၊ ဟောဒီမှာ"

"ဟာ. . . ဟေ့ကောင်"

လှကြူး တားချိန်မရလိုက်ဘူး။ စိတ်မြန်တဲ့ လှထူးကသူ့ခါး မှာဖွက်ထားတဲ့ ပုရပိုက်ဘူးကို ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

"ဟာ. . . ပုရပိုက်ဘူး" "ရှေးဟောင်းပုရပိုက်ဘူး"

"ရတနာထည့်ထားတဲ့ ပုရပိုက်ဘူးကွ"

ဝိုင်းကြည့်နေကြတဲ့ လူတွေဆီက အာမေဍိတ်သံတွေ ဖရော ဖရောနဲ့ ထွက်ကျလာတယ်။

"ဒါ. . . ကျုပ်တို့စိတ်ကောင်းရှိလို့ ရခဲ့တဲ့ရလဒ်ပဲ"

သူ့စကားမဆုံးလိုက်ဘူး။ အလစ်ချောင်းနေတဲ့ ဖိုးသာအို တပည့်အောင်ကြီးက လှထူးလက်ထဲကပုရပိုက်ဘူးကို ဖတ်ခနဲခုန် ဆွဲလိုက်တယ်။

ပုရပိုက်ဘူးကြီး အောင်ကြီးလက်ထဲရောက်သွားတာနဲ့ နည်း နည်းလည်တဲ့လှကြူးက

" ကဲ. အားလုံးထိုက်သူစံပဲ၊ ကိုယ်ရကိုယ်အပိုင်ယူ" အဲဒီလိုအော်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ လူတွေလူတွေဆိုတာ အသားကုန်လုကြတာ ဝရုန်းသုန်းကားကြီးကိုဖြစ်လို့၊ အားလုံး လောဘနဲ့ လူတွေချည်းမဟုတ်လား။ ဘယ်နေလိမ့်မတုန်း။ ကိုယ်ရ ကိုယ်ယူပဲ။ လုပြီပေါ့။

> အောင်ကြီးကို အားလုံးက ခုန်အုပ်လိုက်ကြတယ်။ "အား… ပြား ပြားပြီဗျ၊ ပြားပြီ"

အောင်ကြီးအသံတောင် မထွက်နိုင်ဘူး။ ဘယ်သူမှန်း မသိ ဘူး. . . အောင်ကြီးရင်ဘတ်အောက်က ပုရပိုက်ဘူးကို ဆွဲထုတ်တယ်။

"ဟား… ဟား ငါရပြီကွ"

အော်သံတောင် မဆုံးလိုက်ဘူး။ အဲဒီလူဆီက ပုရပိုက်ဘူးကို ပြေးလုကြပြန်ရော။ လူတွေဆိုတာ ကွင်းထဲမှာ ကျွဲအုပ်မောင်းသွင်း လိုက်သလိုပဲ ရှုပ်ယှက်ခတ်ပြီး မွှန်ထူနေတာပဲ။ ပုရပိုက်က ဟိုလူ့လက် ထဲရောက်လိုက်၊ ဒီလူ့လက်ထဲရောက်လိုက်နဲ့ တစ်ယောက်ဆီမှာမှ

အခုလည်းကြည့်ဦး ပုရပိုက်ဘူးရထားတဲ့ ဦးလေပျော့က သူ့ဆီ လူတွေပြေးဝင်လာတာလည်းမြင်ရော သူ့လူပါသဲဆီ မြှောက်ပစ် ပေးလိုက်တယ်။

"ဟုကောင်...ပါသဲ... ဖမ်း"

ပုရပိုက်ဘူးက ပါသဲဆီမရောက်ဘူး။ လမ်းတစ်ဝက်မှာတင် ဒေါ် လူကြည်တူမ မိမွေးလွန်းက လက်နဲ့ခုန်ပြီး ပုတ်ထုတ်လိုက် တယ်ခင်ဗျ၊ သူလေထဲကပြန် မကျခင်မှာတင် ကိုရင် ကြက်ပုနောက် ပြန်ကန်ထုတ်လိုက်တာ ပုရပိုက်ဘူးက အတော်ဝေးဝေးလွင့်သွား တယ် ခင်ဗျ။ ဒါကို ဦးဒုံးပေက ခေါင်းနဲ့ခုန်တိုက်တယ်။ ပုရပိုက်ဘူး ပြန်အကျမှာ သူကြီးမောင်စိုးက ဆွဲပြေးပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိနေတဲ့ သူ့မိန်းမခင်မှုံဆီ ဒေါင့်ဖြတ်ခုတ်တင်ပေးတယ်ခင်ဗျ။ ခင်မှုံရပါတယ်၊ ခင်မှုံက ဒူးနဲ့တစ်ချက်တော့ပြီး သူ့သူငယ်ချင်းမိပ္စားဆီ အသာလေး လိုမ့်ပေးလိုက်တယ်။ မိပ္စားက ပုရပိုက်ဘူးကိုယူမလိုလုပ်ပြီး နောက်က ကပ်လိုက်လာတဲ့ ဦးဒုံးပေကို ချွန်ထားပေးတယ်။ ရပြီ. . . ဦးဒုံးပေ ရသွားပါပြီခင်ဗျ။ ဆွဲပြေးတယ်၊ အတော်များများကို ဆွဲပြေးပါ တယ်ခင်ဗျူ တစ်ယောက်ကိုလိမ်တယ်၊ နောက်တစ်ယောက်ကိုဘက် ခေါက်တယ်။ တစ်ဖက်ရွာသား ဦးဖိုးကြာက လယ်ကွင်းအစပ် ရောက် နေတဲ့ ဦးဒုံးပေကိုဝင်တိုက်ဖျက်တယ်။ ဒါကိုမြင်တဲ့ သူကြီးဟောင်း ဦးဘတူက ပဝါနီထောင်ပြပြီး အဖျက်ကြမ်းတဲ့ တစ်ယောက်ကို လယ်ကွင်းထဲက ဆွဲထုတ်လိုက်ပါတယ်။

"အခုဆိုရင်ပုရပိုက်ဘူးက တစ်ဖက်ရွာသားဆီ ရောက်နေပါ ပြီခင်ဗျ၊ အပေးအယူအချိတ်အဆက်မိမိနဲ့ ထိုးဖောက်လာပါပြီ၊

အရှေ့က သယ်ပြေးလာတဲ့ တစ်ယောက်ကို မိမွှေးလွန်းက ပြေးပြီး ကန်ချက်ပြင်းပြင်းနဲ့ ငယ်ပါကို အားကုန်ကန်ချလိုက်ပါတယ်ခင်ဗျ" "အား"

"တစ်ဖက်လူ ခွေကျသွားတာမြင်ပေမယ့် ဦးဘတူမျက်နှာ လွှဲနေပါတယ်ခင်ဗျ၊ ရွာသားအချင်းချင်း မျက်နှာလိုက်တဲ့သဘောပါ။ ပွဲချိန်က ပထမပိုင်းလေးဆယ့်ငါးမိနစ် ပြည့်လုပြည့်ခင်ပါပဲခင်ဗျာ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ခုဆိုရင်ကိုရင်ကြက်ပုက ဆွဲပြေးလာပြီး တစ်ဖက်က မိပွားဆီ ထိုးပေးတယ်။ မိပွားက အမြှောက်ကန်တင်လိုက်တယ်"

"ပုရပိုက်ဘူးက လူတွေလက်ထဲ မြောက်ကာမြောက်ကာနဲ့ ကျင်တော်ဝန်မင်းလက်ထဲ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ပါတယ်ခင်ဗျ၊ ကျင်တော်ဝန်မင်းကလည်း လျင်တယ်ခင်ဗျ။ လေထဲလှလှပပခုန် ဖမ်းပြီး သူ့လက်ထဲ ပုရပိုက်ဘူးရောက်တာနဲ့ ပြေးဝင်လာတဲ့လူတွေ တွေ့လို့ ပေါင်ကြားထဲလှမ်းဖွက်လိုက်တယ်ခင်ဗျ"

"ဟား. . . ဟား ငါ့ပစ္စည်း ငါပြန်ရပြီကွ"

ကျင်တော်ဝန်မင်း ပုရပိုက်ကို ပေါင်ခြံကြားလှမ်းဖွက်တာ မြင်တော့ အားလုံးတွန့်သွားကြတယ်။ လူရှိန်တာလည်းပါတယ်ပေါ့ ခင်ဗျာ။ ပေါင်ကြားဆိုတာလည်းပါတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် လက်မရွံ့ ဖိုးသာအိုက လက်သီးကျစ်ကျစ်ဆုပ်ထားပြီးလက်မကြီးတစ်ဖက် ထဲ ထောင်ထားတဲ့လက်ကြီးနဲ့ ကျင်တော်ဝန်ရဲ့နောက် ခါးအောက်ပိုင်း ကို အားရပါးရကပ္ပိထည့်လိုက်တယ်ဗျာ။ ထိချက်က လန်ထွက်နေ တယ်ခင်ဗျ။

"ങവം"

ကျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့ အာခေါင်ခြစ်အော်သံပါခင်ဗျ။ ခုကျွန်တော်ကြော်ငြာနေစဉ်အတွင်းမှာပဲ မျက်လုံးကြီးမှိတ်၊ အံကြီး ကြိတ်ပြီး တက်နေပါတယ်။ ပုရပိုက်ဘူးက သူ့လက်က လွတ်ပြီး

တတ်ခင်ဗျှ။

> ဖိုးသာအို လိမ့်ကာလိမ့်ကာနဲ့ ပုရပိုက်ဘူးကြီးပိုက်ပြီး မီးပုံး ပျံပုခက်ထဲ ကျွမ်းထိုးကျသွားပါပြီ။

> > ပုခက်ထဲက ဖိုးသာအို ကုန်းရုန်းထပြီး...

"ဟား… ဟား ငါရပြီကွ၊ ငါရပြီ"

ဆိုပြီး ကြုံးဝါးတယ်။ အဲဒီအသံလည်းကြားရော လူအားလုံး သူ့ဆီပြေးဝင်လာတယ်။

"တင်"

သူ့ဆီလူတွေအားလုံး ပြေးဝင်လာတာလည်းမြင်ရော ဖိုးသာ အို လန့်သွားတယ်။ နောက်မှသတိရသွားပြီး ဘေးကနတ်ဆက် ထားတဲ့ဓားနဲ့ မီးပုံးပျံဆိုင်းထားတဲ့ကြိုးတွေကို ခုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဆိုင်းထားတဲ့ကြိုးတွေလည်း ပြတ်သွားရော မီးပုံးပျံကမှိုင်းဝနေပြီမို့ လေထဲ ဝုန်းခနဲခုန်တက်သွားတယ်။

"ဟား. . . ဟား လွတ်ပြီ၊ ကျွတ်ပြီ၊ လွတ်ပြီ. . . ကျွတ်. . . ကျွတ်"

သူ့အော်သံတောင်မဆုံးဘူး၊ ဝုန်းခနဲဆောင့်ရုန်းတဲ့ မီးပုံးပျံ အရှိန်ကို မခံနိုင်ဘဲ ဖိုးသာအိုခမျာအရှိန်လွန်ပြီး မီးပုံးပျံပေါ် က ဇောက်ထိုးပြန်ကျလာတယ်။

"ജാം"

ဖိုးသာအိုရဲ့ အာခေါင်ခြစ်အော်သံ။ ဒါပေမယ့် မြေပြင် အထိ ပြန်ကျမလာဘူး။ ခုန သူခုတ်ဖြတ်လိုက်တဲ့ကြိုးက သူ့ခြေ ထောက်ကိုပတ်ပြီး မီးပုံးပျံနဲ့အတူ ဇောက်ထိုးကြီးပါချသွားတယ်။ ကျားလုံးက သူ့ကိုကြည့်ပြီး... "ဟာ...တွဲလောင်းကြီး" ဘယ်သူတွေဘယ်လိုဂဲြန်င်း

ဘယ်သူတွေဘယ်လိုပဲမြင်မြင် ဖိုးသာအိုကတော့ မီးပုံးပျံနဲ့ အတူ တွဲလောင်းလေးကတစ်မှောင့် တွဲလောင်းကြီးကတစ်မှောင့်နဲ့ ပါသွားတာအမှန်ပဲ။ လူတွေကလည်း လောဘနဲ့ မို့ မီးပုံးပုံနောက် ပြေးလိုက်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် အရှိန်ရနေတဲ့ မီးပုံးပျံကြီးက လူတွေရဲ့ လောဘမျက်နှာနဲ့ ဝေးရာ...ဝေးရာ..။

www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး 🐠 📗

ဖုန်တွေ၊ သဲတွေ၊ ဒဏ်ရာတွေ ဗလပွနဲ့ လူတစ်ယောက် မြို့ပေါ် ရောက်လာတယ်။ ဘယ်သူမှတ်လို့တုန်း ဖိုးသာအိုပေါ့။

သူ့ပါလာတဲ့အိတ်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ပြီး သုတ်သီး သုတ်ပြာ မသင်္ကာတဲ့မျက်လုံးမျိုးနဲ့ ဘေးဘီကြည့်ပြီးခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာတယ်။ သူ့လက်ထဲဆုပ်လာတဲ့အိတ်ကို သူများလုမှာစိုးလို့ လူလာရင်တောင် မသင်္ကာတဲ့အကြည့်နဲ့ တစ်လံအကွာက ခွာခွာ လျှောက်လာတာ။

သူ့ဦးတည်ရာကတော့ ဒီမြို့မှာရှိတဲ့ သူ့ဆရာဦးကြာစိ အိမ် ကို။ ဦးကြာစိက သူ့ရဲ့ဆရာရင်းလေ။ ဖြစ်ချင်တော့ သူကပ်ပါလာတဲ့ မီးပုံးပျံက သူ့ဆရာရှိတဲ့မြို့နားမှာမှ လာကျနေတာကိုး။

ဒါကိုလည်း ဖိုးသာအိုက နိမိတ်ကောင်းတယ်ဆိုပြီး ဝမ်း သာနေတယ်။

စိုး မိုး စ႒ ေပ

ို ဖိုးသာအိုကသူ့ဆရာကို သူယုံတယ်။ သမာသမတ်ရှိတယ်။ သူ့လိုမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီနေရာမှာ ဖိုးသာအိုမြေပြင်ပေါ် ဇောက်ထိုးကြီးခွေးကျကျတာတောင် နတ်မတာဆိုပြီးဝမ်းသာနေတာ။

"ദിേന്... ദിേന്... ദിേന്... ദിന്... ദിന്... ദിന്"

"ဘယ်သူတုန်းဟ. . . အိမ်တံခါးလာခေါက်နေတာ"

သူ့ဆရာအသံကြားတော့ ဖိုးသာအိုပိုဝမ်းသာသွားတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ သူ့ဆရာကလည်း သူ့လိုနယ်လှည့်ဆေးကုနေရတတ် တာကိုး။ ဒါကြောင့် သူ့ဆရာကို ဒီလိုအခန့်သင့်တွေ့ရဖို့ဆိုတာ ထိပ် ပြောင်ငယ်ထိပ် ဘီးစိတ်တိုက်သန်းရှာရသလိုပဲ တွေ့ရခဲတယ်လေ။ ဒါကြောင့် အလျင်အမြန်ပဲ ပြန်ထူးလိုက်တယ်။

"ကျွန်တော်… ကျွန်တော်တပည့်သာအိုပါဆရာ၊ သာ အိပါ"

"ຣເກ"

သူ့ဆရာ သူ့နာမည်ကြားတော့ အံ့အားသင့်သွားပုံရတယ်။ မလာကြာမင့်ကိုး။ လာရင်လည်း တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ဒုက္ခပေးနေကြ ဆိုတော့ ဒီကောင်ဘာပြသနာလုပ်လာပြန်တာလဲဆိုတဲ့ အတွေး လည်းပါမပေါ့။

ချောက်ခနဲ တံခါးဖွင့်သံကြားရတယ်။

သူ့ဆရာ ဦးကြာစိကအရင်လိုပဲ ထောင်ထောင်မောင်း မောင်းကြီးနဲ့ ခန့်သားသန်စွမ်းတုန်း။

ေပတေ၊ စုတ်ပြတ်သတ်နေတဲ့ ဖိုးသာအိုကိုမြင်တော့ ဆရာ ကြာစိ အံ့အားသင့်သွားတယ်။

"ဟင်. . . ဟဲ့ခွေး အဲလေသောက်ပလုတ်တုတ် . . ဟုတ် ပေါင် . . နင့်ကလိန်းကြီး . . ဟယ် . . . ဟဲ့ . . . သာအို ဘယ့်နယ့်သူ

သားဘီလူး 🐠 📗

ကျားတြင္း ထားတြင္း ထားတြင္း ထားတြင္း ထားတြင္း ထားတြင္း ထားတြင္း ထားမျက်ခွက် ကောက်စွပ်လာရတာတုန်း" သူ့ဆရာကြာစိ သူ့ပုံသဏ္ဌာန်ကိရက်က တော့ အာမေဍိတ်ကေ " သူ့ဆရာကြာစိ သူ့ပုံသဏ္ဌာန်ကိုရုတ်တရက်မြင်လိုက်ရ တော့ အာမေဍိတ်တွေ စုံပလုံစိသွားတယ်။ နောက်မှ သက်ပြင်းချ

> "ဟင်း. . . အရင်လိုပဲ သူများကို လျှောက်လိမ်မိလို့ ဝိုင်း အလိုက်ခံလာရတာမဟုတ်လား"

> သူ့ဆရာရဲ့ ချီးကျူးစကားကို ဖိုးသာအို သွားလေးဖြဲ ပြီး. . . "မဟုတ်. . . မဟုတ်ရပါဘူးဆရာစိရယ်၊ အခုဟာက ဆရာ့ တပည့်သူဌေး ဖြစ်လာတာပါ"

> "ဟေ… သူဌေးဖြစ်တယ်သာဆိုတယ် ရုပ်ကခွေးတောင် ခွေးသူတောင်းစားရုပ်ပါလား၊ ကဲ. . . ကဲ လာ အိမ်ပေါ် တက် ဒီရပ် ကွက်က ခွေးတွေကလည်းဆိုးပါဘိသနဲ့ ခွေးမျက်နှာစိမ်းမြင်ရင် မရဘူးကျွ၊ တက် တက် မြန်မြန်"

> ဆရာကတပည့်ကို ကရုဏာသက်စွာ လမ်းဖွင့်ပေးတယ်။ ဖိုးသာအိုက ဆရာဖွင့်ပေးတဲ့လမ်းကို ပြေးတက်ကာ...

> "တကယ်ပြောတာပါ ဆရာစိရ၊ ကျုပ် ကျုပ် သူဌေးဖြစ်လာ တာဗျ၊ ဟီဟိ သူဌေးဖြစ်လာတာ"

> ဖိုးသာအိုကတော့ အားတက်သရောပြောပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် တပည့်ကိုယုံတဲ့ ဆရာစိကတော့ စိတ်မသက်မသာနဲ့ကြည့်ပြီး...

> "သူဌေးဖြစ်ရင်လည်း နောက်မှဖြစ်ကွယ်၊ မင်းပုံက ကြည့် မကောင်းပါဘူး၊ တခြားလူမြင်လည်း ငါ့ပါရောအထင်သေးမယ်။ ရေမိုးလေးအရင်ချိုး ထမင်းလည်းမစားရသေးဘူးမှတ်တယ်၊ ထမင်း လေးဘာလေးလွေးပြီးမှ စကားဆက်ကြတာပေ့ါ"

> > ဖိုးသာအိုက မစောင့်နိုင်ဘူး အခုကိုပြောချင်နေပြီ။ "ရေချိုးထမင်းစားက ဘယ်အချိန်လုပ်လုပ် လုပ်လို့ရပါ

> > > စိုး မိုး စာ၁ ေပ

ကျား(Of လို့ဗျ" တပည့်ကျော်စက္ကော် ကို

သွားတယ်။

"အရေးကြီးကိစ္စ ဟုတ်လားဘာတုန်း" ဆရာစိရဲ့အမေးကို ဖိုးသာအိုက ဘယ်သူမှမကြားစေချင်တဲ့

ပုံမျိုးနဲ့ အနားပြေးကပ်ပြီး...

"ကျုပ်စိန်တစ်လုံးရထားတယ်"

ဖိုးသာအိုစကားကြားတာနဲ့ ဆရာစိမျက်ခုံးအစုံ မြင့်တက် သွားတယ်။

"မင်း မင်းဘယ်က ခိုး"

"အာ. . . ဆရာစိကလည်း ကျုပ်ကိုဆို အထင်သေးဖို့ချည်း

ò" "ဟင်. . ငါကမင့်အထင်ကြီးရဦးမယ်၊ မင်းက ဘယ်တုန်းက အထင်ကြီးအောင်နေဖူးလို့လဲ"

> ဆရာစိရဲ့စကားကို ဖိုးသာအိုကလည်း အလျှော့မပေးဘူး။ "အခုအထင်ကြီးရတော့မှာဗျ၊ အခုအထင်ကြီးရတော့မှာ

ဟီဟိ... ကျုပ်စိန်တုံးကိုမြင်ရင် ဆရာစိ မျက်လုံးပြူးသွားမယ်"

"စိန်တုံးဟုတ်လား… မင်းဘယ်လိုရ"

"မြင်သာရွာက တူးဖေါ်ပြီးရလာတာ"

"ဟေ. . . မြင်သာရွာကဟုတ်လား၊ အဲဒီနယ်က စိန်ထွက်

တယ် မကြားမိပါဘူး

"အခုထွက်ပြီဗျ၊ အခုထွက်ပြီ၊ ကျုပ်ရလာပြီ"

"ဟုတ်ရဲ့လားသာအိုရာ၊ ပြီး အရာရာနဲ့ အကြောင်းကြောင်း

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

သားဘီလူး 🐠 📗

www.foreds/25:0..."

@:r

@:r ဖိုးသာအို အားတက်သရောပြောတာကိုတောင် သူ့ဆရာ ကြာစိကမယုံဘူး။ ဒါကိုဖိုးသာအိုက မချင့်မရဲဖြစ်ပြီး

"ဆရာစိ မယုံဘူးလား၊ မယုံရင် ကျုပ်စိန်တုံးပြရမလား၊

ဆရာစိမျက်လုံးပြူးသွားရမှာနော်"

"ကိုင်း. . . ဒါဖြင့်ပြက္မွာ၊ ကြည့်ရအောင်"

ဆရာစိက ပြီးပြီးရောသဘောနဲ့ပြောတယ်။ ဒါကိုဖိုးသာအို

က ဘေးဘီဝေ့ကြည့်ပြီး မလုံမလဲဟန်နဲ့. . .

"ဒီမှာပြလို့မဖြစ်ဘူးဗျ၊ တခြားလူတွေ မြင်ကုန်လိမ့်မယ်၊ လုံခြုံတဲ့နေရာမှာ ပြမယ်ဗျာ

ဆရာစိ သူ့ကိုတောင် မယုံသလိုလုပ်နေတဲ့ ဖိုးသာအိုကို

မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်တယ်။ ဒါကို အကင်းပါးတဲ့ဖိုးသာအိုက

"တကယ်ပါဆရာစိရယ်၊ တစ်မျိုးမထင်ပါနဲ့၊ ကျုပ်စိန်က

သိပ်ကိုတန်ဖိုးကြီးပြီး အရည်လှလွန်းလို့ပါ"

ဆရာစိလည်း အရူးစိတ်ချမ်းသာ အေးရောသဘောနဲ့. . .

"ကိုင်း. . . လကွာ၊ ဒါဖြင့် အတွင်းခန်းသွားရအောင်"

ဆိုပြီး အိမ်အတွင်းခန်း ခေါ် သွားတယ်။

အိမ်အတွင်းခန်းရဲ့ အမှောင်ဆုံးနေရာရောက်မှ ဖိုးသာအို ဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင်ချလိုက်တယ်။ ဆရာစိက သူ့နားကပ် ထိုင်ပြီး...

"ကိုင်း. . . ပြလေကွာ၊ မင်းရဲ့အဖိုးတန်စိန်"

ဖိုးသာအို သူ့အိတ်ထဲက ပုရပိုက်ကို လုထူးတို့လုပ်တဲ့အတိုင်း

လုံချည်ထဲပြောင်းထည့်လိုက်တယ်။ အသင့်ဖြစ်မှ. . .

"ကိုင်း ဆရာစိကြည့်ပေတော့"

ဆိုပြီး လုံချည်ဟပြတယ်။

ဖိုးသာအိုအပြုအမူကိုကြောင့် ဆရာစိ မျက်မှောင်ကြုတ်သွား တယ်။ ဒါကို ဖိုးသာအိုက သွားလေးဖြပြီး... " ဟဲ.. ဟဲ.. ဆရာစိ တစ်မျိုးမထင်ပါနဲ့ တန်ဖိုးကြီးလွန်း

ဆရာစိခေါင်းဝင်တာနဲ့ ဖိုးသာအို ပုရပိုက်ဘူးကို ဖွင့်ပြတယ်။ ရှတ်ခြည်းလင်းတက်လာတဲ့ အလင်းရောင်ကြောင့် ဆရာစိ မျက်စိကျိန်းပြီး ပြန်ထွက်လာတယ်။ ပြီးတော့ ပါးစပ်ကလည်း အလိုမကျသံနဲ့. . .

"ဟေ့ကောင်. . . မီးနဲ့မထိုးနဲ့လေကွာ" ဆရာစိစကားကြားတော့ ဖိုးသာအို ဝမ်းသာအားရရယ်ပြီး "ဟား. . . ဟား အဲဒါစိန်ဗျ၊ စိန်၊ အလုံးကိုမှ အကြီးကြီး" သူ့စကားကို ဆရာစိ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြန်တယ်။ ပြီးမှ ဇဝေဇဝါနဲ့...

"အကြီးကြီးဟုတ်လား၊ ဘယ်မှာလဲ စိန်က ငါမမြင်ပါလား" ဖိုးသာအိုက စိတ်မရှည်ဟန် မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး သက်ပြင်း ချတယ်။ ပြီးမှ ခပ်တည်တည်နဲ့. . .

'ပြန်ကြည့်လိုက်လေ'

ဆိုပြီး လုံချည်ပြန်ဟပြတယ်။ ဆရာစိ ထပ်ကြည့်တယ်။ ကျိန်းစပ်စပ်အလင်းရောင်မြင်တော့ မျက်နှာပြန်လွှဲပြီး...

> "အာက္မွာ. . . ဒီကောင် ဒုတ်မီးနဲ့မထိုးပါနဲ့ဆို' ဖိုးသာအို ဝမ်းသာအားရ အားပါးတရရယ်ပြီး...

"ဟား. . . ဟား တုံးပါပေ့ဆရာစိရာအဲဒါ မီးမဟုတ်ဘူးဗျ၊ စိန်ရဲ့အလင်းရောင်၊ စိန်တုံးဆီက ဖြာထွက်နေတဲ့ အလင်းရောင်၊ ဟား. . . ဟား ဆရာစိအံ့အားသင့်သွားပြီဟုတ်လား၊ ဆရာစိ မျက်လုံး ပြူးသွားပြီဟုတ်လား၊ ဟား...ဟား"

သားဘီလူး 🚯 📗

www.foreverspace.com.mm ဖိုးသာအိုစကားကြားတာနဲ့ ဆရာစိ ချက်ချင်းတည်သွား တယ်။ ပြီးတော့မှ အူတက်မတတ်ရယ်နေတဲ့ ဖိုးသာအိုကို ကြည့်ပြီး

"တောက် ဒီကောင်နားရင်းဖြတ်အုပ်လိုက်ရ မကောင်းရှိ တော့မယ်၊ မင်းပြနေတာ စိန်မဟုတ်ဘူး၊ ဒုတ်မီး၊ ဟဲ့...ဒုတ်မီး၊ ဓာတ်မီးလို့လည်းခေါ် တယ်"

"ဟင်… ဓာတ်မီး ဟုတ်လား"

ဆရာစိစကားကြားတော့ ဖိုးသာအို မျက်လုံးပြူးပြီး ငြိမ်သွား တယ်။ သူမြင်သာရွာကနေ အသက်ထွက်မတတ် လုခဲ့ရတဲ့ စိန်က ဆရာစိပြောတော့ ဓာတ်မီးတဲ့။ ဘယ်လိုဘဝပြောင်းသွားတာလဲ။ သူ စဉ်းစားမရဖြစ်နေတယ်။ နောက်မှ သဘောပေါက်သွားသလိုနဲ့ ဖြဲခနဲရယ်ပြီး...

"ဟဲ. . . ဟဲ မနောက်ပါနဲ့ ဆရာစိရယ်၊ ကျုပ် စိန်တုံးကို တွေ့ပြီး အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားတာမဟုတ်လား မျက်လုံးကြီးဖြဲ ကနဲ ပြူးသွားတာပါ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား"

ဆရာစိ ဒေါသထွက်လာပြီး...

'နှင့်မေကလိန်းမို့ အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်ရမှာလား၊ မင်း သာ ငါ့ကို ဓာတ်မီးကြီးထိုးပြီး အူကြောင်ကြောင်လုပ်နေတာ၊ အဲဒါ ကြီးကို ဓာတ်မီးလို့ခေါ် တယ်၊ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တွေနဲ့ အတူပါလာတာ"

့ "ဟင်… ဓာတ်… ဓာတ်မီး… ဓာတ်မီးဟုတ်လား စိန်... စိန်ပါဗျ... စိန်တုံးကြီးပါ..."

ဆရာစိစကားကို ဖိုးသာအို အူကြောင်ကြောင်နဲ့ လိုက်ရေ ရွတ်တယ်။ နောက်မှ ကတုန်ကယင်နဲ့...

"ဟုတ်. . . ဟုတ်ရဲ့လားဆရာစိရာ ဆရာစိအမြင်များ မှားတာလား၊ စိန်ပါဗျ၊ စိန်ကမှ အရည်အသွေးကောင်းလွန်းလို့

ရောင်စဉ်တွေဖြာနေတဲ့စိန်" "အာ… ဒီခွေးမသားကတော့ ငါဆဲလိုက်ရ မကောင်း ရှိရော့မယ်၊ ဟဲ့... အေးနွယ်... အေးနွယ်"

> ဆရာစိ စိတ်တိုတိုနဲ့ အိမ်အတွင်းဖက် လှည့်အော်တယ်။ "ရှင်… အဘ"

"နောက်ဖေးခန်းထဲက ငါ့ဒုတ်မီးယူခဲ့စမ်း"

"နေ့ခင်းကြောင်တောင် ဒုတ်မီးက ဘာလုပ်ဖို့လဲအဘရဲ့" "ယူသာယူခဲ့စမ်းပါ၊ ဟောဒီမှာ လူလည်လိုလို ငတုံးကို ပြချင်

လို့"

သိပ်မကြာပါဘူး။ ဆရာကြာစိရဲ့သမီးကြီး အေးနွယ်က သူ့လိုပုရပိုက်ဘူးကြီးတစ်ခု ယူလာပေးတယ်။ ဒါကို ဆရာစိက လှမ်းယူပြီး. . .

"ဟောဒီမှာတွေ့လား. . . မင်းလိုပဲ စိန်တွေပွင့်တဲ့ ဓာတ်မီး ဟောဒီမှာကြည့်"

ဆိုပြီး မီးထိုးပြတယ်။ ဟုတ်တယ်။ အလင်းအားက သူ့ထက် တောင်ပိုကောင်းသေး။

"တွေ့လား. ဟေ့ကောင်ငတုံး၊ မင်းဟာက နှစ်တောင့်ထိုး၊ ငါ့ဓာတ်မီးက သုံးတောင့်ထိုး၊ မီးအားပိုပြင်းတယ်။ သွား တံခါးသွား ဖွင့်စမ်း..."

ဖိုးသာအိုတုန်တုန်ရီရီနဲ့တံခါးသွားဖွင့်ရှာတယ်။

"ဟောဒီမှာကြည့်၊ ဟောဒီအနောက်မှာ ဓာတ်ခဲရှိတယ်၊ အဲဒီ ဓာတ်ခဲမရှိရင် ဘာမီးမှမလင်းဘူး"

ဆရာကြာစိကဓာတ်ခဲထုတ်ပြတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ သူထင် တဲ့စိန်ပွင့်က ဘာရောင်စဉ်မှ မဖြာတော့ဘူး။ သူ့ဟာကိုလည်း သူဖြုတ် ကြည့်တယ်။ ဟုတ်တယ် ဘာမှမလင်းတော့ဘူး။

သားဘီလူး 👣 📗

www.foreverspace.com.mm "ကိုင်း. . . ရှင်းပြီလားငတုံး၊ ဆယ်ပြားတန်ဒုတ်မီးကြီး ကိုင်ပြီး စိန်ပွင့်ရပြီဆိုပြီး လျှောက်မပြောနဲ့၊ မင်းကို သောက်ရူးဆိုပြီး လူတွေဝိုင်းရိုက်နေဦးမယ်"

"ဆယ်ပြားတန်ဓာတ်မီး. . . ဆယ်ပြားတန်ဓာတ်မီး"

ဆရာကြာစိရဲ့စကားကို ဖိုးသာအိုကြောင်စီစီ ကတုန် ကယင်နဲ့ လိုက်ရေရွတ်တယ်။ ဆယ်ပြားပဲတန်တဲ့ ဓာတ်မီးကို မမြင်ဘူးတော့ စိန်ထင်ပြီး နှစ်ထောင့်ငါးရာကြီးများနဲ့တောင် ဝယ်ခဲ့ မိတာကိုး။ ဒါကြီးလိုချင်လို့ လူပေါင်းမြောက်မြားစွာဆီက တိုက်ခိုက် လှယက်ပြီး အသက်မသေရုံတမယ် မီးပုံးပျံပေါ် ဇောက်ထိုးကြီး လိုက်ခဲ့ရတာတွေ တရေးရေးပြန်မြင်ယောင်နေတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တော့ လည်လုပြီမှတ်နေတာ အခုတော့ ဆယ်ပြားတန်ဓာတ်မီး နှစ်ထောင့်ငါးရာပေးဝယ်ရတဲ့အဖြစ်က စဉ်းစားတိုင်းစဉ်းစားမိတိုင်း အသည်းနာစရာ။ ဆရာကြာစိအိမ်ကာထားတဲ့ ထရံဟောင်း ကြီးကို ယောင်တောင်နဲ့ကြည့်နေမိတယ်။ လူလည်း အူပြီး ကြောင် တောင်တောင်ဖြစ်နေပြီ။ အတော်ကလေးကြာမှ. . .

"ဪ. . ကျုပ်သတိရပြီ၊ ကျုပ်မှာနတ်သမီးနှာခေါင်းတစ်ခု ပါခဲ့သေးသဗျ အဲဒါကတော့ အစစ်ပါ"

ဖိုးသာအိုရဲ့စကားကြောင့် ဆရာကြာစိ မျက်မှောင်ကြုတ် သွားပြန်တယ်။

> "ဘာလဲကွ. . . နတ်သမီးနှာခေါင်း" ဆရာကြာစိရဲ့အမေးကို ဖိုးသာအိုက အားတက်သရော

"ဒီလိုပါအာစရိဆရာစိ၊ ကျုပ်တို့မြင်သာရွာမှာ ထူးထူးခြား ခြား နတ်ရုပ်ခေါင်းကြီးတစ်ခု ပေါ် လာပါရာလား၊ နတ်ရုပ်နာမည်က ဟားတော်မူတဲ့"

<u>န</u>့. . .

"နတ်ရုပ်နာမည် ဟားတော်မူ၊ ဒီနာမည်မျိုးပေးတာ ကြားဖူး ပါဘူး" ဆရာစိ မျက်မှောင်ကြီးကြုတ်ပြီး ဇဝေဇဝါရေရွတ်တယ်။

"နတ်သမီးရုပ်က ဟားနေတာဗျာ၊ ရေရေလည်လည် ဟား နေတာ၊ ဒီလိုမျိုး"

ဖိုးသာအိုက ဆရာကြာစိကို နတ်ရုပ်ပုံစံအတိုင်း ဟားပြ တယ်။ ဆရာစိက အော်ဂလီဆန်သလို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး...

"အေ့… ကိုင်း ဟေ့ မင်းသောက်ခွက် ပြန်ပြင်ထားပေဦး တော့ကွာ၊ ဆက်ပါဦး မင်းရဲ့ ဟားတော်မူနတ်သမီးဇာတ်လမ်း"

"အဲ... အဲဒီနတ်ရုပ် ဟားတော်မူဟာ ဦးခေါင်းတော် ကို ကျောက်သားနဲ့ ထွင်းထုထားပြီး နှာခေါင်းကျမှ ရာဘာလိုလို ဖော့သားလိုလိုနဲ့ ပျော့ပျော့ကြီးလုပ်ထားတာဗျ"

ဖိုးသာအိုစကားကို ဆရာစီ စိတ်ဝင်စားသွားတယ်။ "အင်း. . . ဆက်ဦးဟ"

"သူ့နှာခေါင်းက ခွေခေါက်လို့ရတဲ့အပြင် ရွှေဝါရောင်သန်း ပြီး ဝင်းပြောင်နေတာ၊ ထူးခြားတာက နှာခေါင်းကနှစ်ဖက်လုံး အရှည်လိုက်ပါပေမယ့် အပေါက်မပါဘူးဗျှ"

"ဟေ. . နှာခေါင်းမှာ အပေါက်မပါဘူးဟုတ်လား၊ တယ်ထူး ဆန်းပါလား. . . မင်းတွေ့ခဲ့တာလား"

"တွေ့ရုံမကဘူးဗျ၊ ယူပါယူခဲ့တယ်"

ဖိုးသာအိုက အားတက်သရောဖြေတယ်။ ဒါကို ဆရာစိ ကလည်း စိတ်ဝင်စားလွန်းလို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားတောင် ဖြစ်လာတယ်။ အမှန်အကန်လေ ဘယ်ခံနိုင်လိမ့်မတုန်း။

"ကဲ...ပါလာရင်လည်း သောက်စကားရှည်မနေနဲ့၊ ပြ

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

သားတိကူး မြောင်း တွေ့ဖူးတယ်ရှိရအောင် ကြည့်ရ အောင်" ဖိုးသာအိုလည်း သဘေးသင်း ဂိုက် "အာစရိဆရာစိကိုတော့ပြရတာပေ့ါ၊ နတ်သမီးနှာခေါင်း မြင်ရင် ဆရာစိအံ့အားသင့်လွန်းလို့ ပါးစပ်ကြီးဟသွားမှာ မြင်ယောင် သေး.. ဟောဒီမှာ နတ်သမီးနှာခေါင်း"

> အာစရိဆရာစိအံ့အားသင့်သွားအောင်ရည်ရွယ်ပြီး ရုတ်တ ရက် ထုတ်ချပေးလိုက်တယ်။

"တင်"

ဖိုးသာအိုရဲ့ ပစ်ချက်ကဒီတစ်ခါတော့ ဒက်ထိမှန်သွား တယ်. . . ဟားတော်မူ နတ်သမီးနှာခေါင်းကြီးကို ဘတ်ခနဲထုတ်ပြ လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဆရာစိအံ့အားသင့်စွာ ပါးစပ်ကြီးဟသွားတယ်။ ဒါကိုဖိုးသာအိုက ယုံပြီမဟုတ်လားဆိုတဲ့ အကြည့်မျိုးနဲ့ ပိုင်ပိုင်ကြီး ကြည့်ပြီး. . .

"ကိုင်း. . . ဘယ့်နှယ်လဲ အာစရိဆရာစိ ကျုပ်ပြောတဲ့ အတိုင်း အံ့အားသင့်လွန်းလို့ ပါးစပ်ကြီးဟသွားပြီမဟုတ်လား" ဆရာစိပြန်ပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားကာ. .

"အာ… ဒီကောင်မြောင်စီမြောင်စီနဲ့ ငါပါးဖြတ်ရိုက် လိုက်ရ ရှိစုမဲ့စု သွားစွယ်လေးကျွတ်ဦးတော့မယ် တယ်လေ တောက်" အာစရိဆရာစိ အံ့အားကြီးသင့်ပြီး ကြောင်သွားရမယ့် အစား မကြောင်ဘဲထဟောက်နေတော့ ကြောင်စေချင်တဲ့ဖိုးသာအို က မကြောင်ချင့်ကြောင်ချင်နဲ့ ပြန်ကြောင်သွားပြီး...

"ဟင်… ဘာ… ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာစိ" "မင်းလာပြတဲ့ နတ်သမီးနှာခေါင်းက" "ဘာလဲဟင်"

"အီကြာကွေးဟဲ့... အီကြာကွေး၊ အီကြာကွေးလို့ခေါ်

"ഗင်. . . ദി. . . ദിന"

"အေး. . . မသိရင်မှတ်ထား မေပွေးလေးရဲ့၊ ဂျုံရယ် ပွဆေး ရယ်ရောပြီး ဆီပူပူနဲ့ကြော်ထားတာဟဲ့ မသာရဲ့၊ အဲဒါစားလို့ရတယ် သေချင်းဆိုးရဲ့၊ အခုခေတ်မြို့ပေါ် မှာစားတဲ့မုန့် . . . မုန့်ဟဲ့ ငအရဲ့၊ မသေမချင်းမှတ်ထား အဲဒါလက်ဖက်ရည်နဲ့ တို့စားတဲ့ အီကြာကွေး ဟဲ့ ငတုံးရဲ့"

"ങീ... ജീനാന്റോ"

မပီမသ ရေရွတ်ရင်း ဖိုးသာအို အနောက်ကို ဗိုင်းခနဲ လဲမကျအောင် မနည်းထိန်းလိုက်ရတယ်။ နောက်. . . ယောင်တောင် ပေါင်တောင်နဲ့ ဓာတ်မီးတစ်ဖက် အီကြာကွေးတစ်ဖက် ကောက်ကိုင် ပြီး ကြောင်စီစီနဲ့ လိုက်ကြည့်နေတယ်။ www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး 🍀 📗 📗

"တောက်"

ဖိုးသာအိုရဲ့ တောက်ခတ်သံ။

လက်ဖက်ရည်ခွက်ထဲကို နတ်သမီးနှာခေါင်းထိုးထည့်ပြီး ကြောင်ကြည့်နေတယ်. . . နတ်သမီးနှာခေါင်းက ရေမွန်းနေသလို တဗွတ်ဗွတ်နဲ့ ပလုံစီထလာတော့ ဘိုးသာအိုခမျာ လက်များတောင် တွန့်မိပါရဲ့။ ခွက်ထဲက ဆွဲထုတ်ကြည့်လိုက်တော့လည်း သက်မဲ့အီကြာ က ပျော့ပျော့ကြီးကိုပြောင်လို့။

ဒေါသမျက်လုံးနဲ့ အီကြာကွေးကို စိမ်းစိမ်းကြည့်ပြီး ဂွပ်ဆို ကိုက်ခါ ပလုပ်ပလောင်း ဝါးလိုက်တယ်။ ဒါက ငါးမရရေချိုးပြန်တဲ့ သဘော၊ မရတော့တဲ့အထဲက ရသလောက်ပြန်ယူနေတာ ဒါပေမယ့် ဒေါသကတော့ မပြေပါဘူး။

အီကြာကွေးတစ်ချောင်းနဲ့ ဓာတ်မီးတစ်လက်ကို ငွေနှစ်

စိုး မိုး စ႒ ေပ

သူ့ကို တစ်ခါမှအကောင်းမပြော လူရာမသွင်းခဲ့တဲ့ မြင်သာ ရွာ။ ဟိုသူကြီး ဖိုးတူလက်ထက်ကစ အခုချိန်ထိသူ့ကိုမြင်ရင် နှာ ခေါင်းရှုံ့ကြတဲ့သူတွေ။ ဒီလူတွေကို ပြန်ဆုံးမချင်စိတ် သူ့ရင်ထဲမှာ တရိပ်ရိပ် တလိပ်လိပ်ပေါ် နေတယ်။

"တောက်. . . တွေ့ကြသေးတာပေ့ါ မြင်သာရွာရယ်၊ ဖိုးသာ အို ဘယ်လောက်အဆိပ်ရှိတယ်ဆိုတာ ပြရသေးတာပေ့ါ

စိတ်ထဲကကြုံးဝါးရင်း နတ်သမီးနှာခေါင်းကို လက်ဖက် ရည်ခွက်ထဲ ထိုးနှစ်ပြီး စားဖို့ဆယ်ယူလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အီကြာ ကွေးမှာ ကပ်ပါလာတဲ့ မလိုင်ဖတ်တွေက နတ်သမီးနှာခေါင်းက ယိုကျနေတဲ့ နုပ်ချေးတွေလိုဖြစ်နေတော့ စားရမှာမသတီစရာ။

ဘိုးသာအို စိတ်တိုတိုနဲ့ အီကြာကွေးကို စားပွဲခုံပေါ် ဆောင့် ထိုးချလိုက်တယ်။ ဒါဟာတိုက်ပွဲခေါ် သံပဲ။

www.foreverspace.com.mm

သားဘီလူး 🐠 📗

"ဖိုးသာအို ပြန်လာပြီ"

ဖိုးသာအို ပြန်လာပြီဆိုတဲ့စကား ဘာမှထူးခြားတာရယ်

မဟုတ်ဘူး။

ဖိုးသာအိုဆိုတဲ့လူက ဒီလိုပဲ။ ဒီရွာကထွက်သွားလိုက်၊ ပြန် လာလိုက်၊ ပျောက်သွားလိုက်၊ ပြန်ပေါ် လာလိုက်နဲ့ ဒီလိုပဲ နေလာတာ တခြားရွာတွေ ဆေးလိုက်ကုမယ်၊ လိုက်လိမ်မယ်။ ပြီးရင် ဒီရွာမှာ ပဲ လာပြန်ခိုနေတာ ဘာထူးခြားလို့လဲ။ တခြားရွာတွေက လက်မခံ ရင် ဒီရွာကိုပဲပြန်လာပြီး လာပြန်ခိုနေကြပဲ။ ဒါကြောင့် ဖိုးသာအို ပြန်လာပြီဆိုတဲ့စကား ဘာမှထူးခြားတယ်မထင်ရဘူး။

ကဲ. . . အခုတော့ထူးပြီဗျာ။

ဖိုးသာအို ပြန်လာတာ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘူး။ သူနဲ့အတူ မျက်နှာဖြူလို့ခေါ်တဲ့ အင်္ဂလိပ်စစ်သားဖြူဖြူကြီးတစ်

စိုး မိုး စ႒ ေပ

ထိုပါ မိယာက်နဲ့ စစ်ဘာရီကုလားစစ်သား မဲမဲကြီးလေးယောက်အပြင် စကားပြန်မြန်မာတစ်ယောက်ပါ ပါလာတာပဲ။ အင်္ဂလိပ်ဆိုတာ ဘယ်သမာဇြန်း

အင်္ဂလိပ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှမမြင်ဘူးတဲ့ ရွာသားတွေ အား လုံး ဒီမျောက်ဝံလိုလိုလူလိုလို ကောင်ကြီးကို မျက်ဝါးထင်ထင်မြင် လိုက်ကြရတော့ အံ့ဩကြတာလွှတ်ကုန်ပဲ။

ဒါတင်ပဲလား မဟုတ်သေးပါဘူး။ ဒီမျက်နှာဖြူတွေ ရောက် ပြီဆိုတော့ နောက်ဆက်တွဲပြဿနာတွေလည်း ရှိသပေ့ါ။ အဲဒါတွေကတော့. . .

www.foreverspace.com.mm

သားသူဟီး 🐠 📗

"₂...₂...₃"

သူကြီးအိမ်က ထူးထူးခြားခြား မောင်းသံကြားတော့ တစ် ရွာလုံး ခေါင်းထောင်သွားကြတယ်။ ဒီမောင်းသံ မကြားရတာ ကြာခဲ့ ပြီကိုး။ ဟိုးအရင် သူကြီးဖိုးတူ အုပ်ချုပ်စဉ်ကာလတုန်းကတော့အ ရေးပေါ် တိုင်း တဒူဒူကြားရတဲ့မောင်းသံ။ သူ့သားမက်မောင်စိုးလက် ထက်မှာ ကြားဖူးတယ်ကို မရှိရအောင် တိတ်ဆိတ်ခဲ့တာကြာပေါ့။ မောင်စိုးကရပ်ရွာအရေး သိပ်အလေးပေးတတ်သူလည်းမဟုတ် အုပ်ချုပ်မှုကိုလည်း စိတ်မဝင်စားလေတော့ အခုလိုပဲအသံတိတ်ခဲ့ ရတာ။

ဟော. . . အခု မကြားဖြစ်တာကြာပြီဖြစ်တဲ့ သူကြီးမောင်း သံ တစ်ဖန်ပြန်ကြားရပြီ။

မောင်းသံကြားပဟေ့ဆို ကောက်စိုက်ပဲဆင်းဆင်း၊ အိမ်

စိုး မိုး စ႒ ေပ

တွင်းပဲနေနေ မလာမနေရဆိုတဲ့ ထုံးစံအတိုင်း တက်သုတ်ရိုက်ပြီး သူကြီးအိမ်ဆီ တစ်ရွာလုံးချီတက်ခဲ့ကြတယ်။

သူကြီးအိမ်ရှေ့မှာ ကြိုတင်ရောက်နှင့်နေတဲ့ လူဖြူဖြူကြီးနဲ့ သူ့အပေါင်းအပါတွေကိုမြင်တော့ အားလုံးအံ့အားသင့် ကုန်ကြတယ်။ ဖိုးသာအိုက ခုတော့ဘာတတ်နိုင်သေးလဲဆိုတဲ့မျက်နှာပေးနဲ့ အင်္ဂလိပ် တွေနား မတ်မတ်ကြီးရပ်လို့။ သူ့ကိုတော့မြင်နေကြဆိုတော့ ဘယ်ရွာ သားမှဂရုမစိုက်ကြပါဘူး။ ဟိုဖြူဖြူကြီးတွေ မဲမဲကြီးတွေဆီသာ စိတ်ရောက်နေကြတာ။

ဖိုးသာအိုကလည်း မာန်ပါပါနဲ့ ရွာသားအားလုံး ဝေ့ကြည့် လိုက်တယ်။ ဟုတ်ပြီ။ တစ်ရွာလုံးစုံပြီ။ ဒါပေမယ့် သားဘီလူးညီ နောင်ကို မတွေ့ရသေးဘူး။

သားဘီလူးတွေ မတွေ့ရတော့ သူ့စိတ်ထဲထင့်ခနဲ။ နောက်မှ အသေအချာတွေးပြီး. . .

"အို. . . အခုမတွေ့ရလည်း ဘာအရေးလဲ၊ မြင်သာရွာ သူ့လက်ထဲရောက်မှ ဒီနှစ်ကောင်ကို မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ဆုံးမရမယ်"

စိတ်ထဲမှာ ဒီလိုတေးထားလိုက်တယ်။

"ဟဲ့... ဟဲ့ မျောက်တွေများလား"

"ဟာ. . . မျောက်ဆို ဒီလောက်ဘယ်ကြီးပါ့မလဲ၊ အခုဟာ က လူတွေထက်ကိုကြီးနေတာ"

"အောင်မာ. . . ရာရာစစ မျှောက်ကခမောက်နဲ့ ဗျို့"

"ဒါတင်လားဟဲ့ အားလုံး ထန်းတက်ခါးပတ်နဲ့ဗျ၊ ဟိဟိ. . .

ရယ်ရတယ်"

ဆိုပြီး ပုကျိပုကျိဖြစ်ကုန်တယ်။ တစ်ရွာလုံးလည်း မမြင်ဘူး တာတွေ မြင်နေရတော့ အံ့အားလည်းသင့်နေတယ်။ ရယ်လည်း

သားဘီလူး 🐠 📗 📗

ကျားကြေရလည်း အဲဒီအခိုင် ထရ^{င်းခု} . __ အဲဒီအချိန်မှာပဲ အင်္ဂလိပ်တွေနဲ့ပါလာသူက မတ်တပ် ထရပ်ပြီး တိတ်တိတ်နေဖို့ လက်ကာပြတယ်။ လူကြီးတွေကတော့ ကြောက်လို့ တိတ်ပါရဲ့။ အရှေ့မှာလူစုစုဖြစ်ရင် ကျွမ်းဝင်ဝင်ထိုး _____ တတ်တဲ့ ငတေတို့အုပ်စုကိုတော့ ထိန်းမနိုင်ဘူး။ ကျွမ်းတွေထိုးလိုက် သဲတွေနဲ့ကောက်ပြစ်လိုက်၊ အင်္ဂလိပ်ကြီးဝတ်ထားတဲ့ဘောင်းဘီ ပြေး ဆွဲလိုက်နဲ့ သဘောတွေအကျကြီးကျနေတယ်။ ဟိုလူကြီးကတော့ ကလေးတွေကို ဂရုမစိုက်နိုင်ပါဘူး။ လူကြီးတွေကိုသာကြည့်ပြီး. . .

"ကျုပ်နာမည်ဂျော်နီတိုးပါ၊ ဟောဒီက သခင်ကြီးတွေ ခိုင်း စေချက်အရ ဒီရွာကိုရောက်လာရတာပါ"

ဂျော်နီတိုးဆိုသူစကား ကြားတာနဲ့ တစ်ရွာလုံး ပွစိပွစ်ဖြစ် ကုန်ပြန်တယ်။

"ဟဲ့. . . ဟိုမျောက်တွေက သူ့သခင်တဲ့"

"အေးဟဲ့. . . မျောက်ကိုတောင် ဆရာတင်ရတယ်လို့၊ တယ် ဦးနှောက်နည်းတဲ့ကောင်'

"အို. . . ကြည့်ပါလား ခေါင်းကိုက သေးသေးလေးဟာ"

ရွာသားတွေရဲ့ စကားသံကြားတော့ ဂျော်နီတိုး မျက်နှာ ပျက်သွားတယ်။ နောက်မှ ဣန္ဒြေပြန်ဆယ်ပြီး. . .

"အခုအချိန်ကစပြီး ဒီရွာကို ဒီကသခင်ကြီးတွေ သိမ်း ပိုက်လိုက်ပြီဖြစ်ပါတယ်"

ဂျော်နီတိုးစကားလည်းဆုံးရော ရွာသားတွေ ပွစိပွစိဖြစ် ကြပြန်ရော။

"ဟဲ့ ဒါတို့ရွာ သူတို့သိမ်းလိုက်ပြီတဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့သိမ်းတာလဲ တင်"

"အိုအေ သိမ်း သိမ်းပါစေ၊ ဒီရွာကြီးတစ်ရွာ လုံးသိမ်းပြီး

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

တစ်ရွာလုံးက ကြည်ကြည်ဖြူဖြူပဲ ပေးနေတော့ ဟိုလူ ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတယ်။ ဟို အင်္ဂလိပ်ကြီးနဲ့ အပေါင်း အပါငါးယောက်ကလည်း ခါတိုင်းနယ်တွေမှာ သူတို့ကိုတုန်နေ အောင် ကြောက်ပေမယ့် ဒီရွာကျမှ ကလေးကအစ သဲနဲ့ဝင်ဝင်ပက် နေတော့ ဘာလုပ်လို့ လုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေတယ်။ ထုဖို့ ထောင်းဖို့ ဆိုတာကလည်း ဒီရွာကလူတွေမျက်နှာက ဖြစ်လာရင် တကယ်လုပ် မယ့် မျက်နှာတွေ။ သူတို့က ငါးယောက်ထဲ။ အစတောင် ပြန်ရှာမရ ဖြစ်ကုန်မယ်။ ဒါကြောင့် အခြေအနေကိုကြည့်ပြီးအသာ ငြိမ်နေရတာ။ "အခုအချိန်ကစပြီး ဒီရွာကို ဟောဒီသခင်ကြီးတွေက အုပ်

"အခုအချိန်ကစပြီး ဒီရွာကို ဟောဒီသခင်ကြီးတွေက အုပ် ချုပ်ပါ့မယ်"

.. ဂျော်နီတိုးစကားကြားတာနဲ့ သူကြီးလုပ်နေတဲ့ မောင်စိုး ဝမ်းသာသွားပြီး. . .

"ကျေးဇူးကြီးလှချည်လားဗျာ. . . ဒီရွာမှာ ကျုပ်လည်း သူကြီးမလုပ်ချင်တာကြာပြီ၊ ဘယ်သူမှ သူကြီးတာဝန်မယူလို့ မှိန်းပြီး လုပ်နေရတာ၊ အခု ခင်ဗျားတို့ အုပ်ချုပ်မယ်ကြားတော့ ဝမ်းသာလိုက် တာဗျာ၊ လုပ်ပါ ဆက်လုပ်ပါ၊ ရွာတကာ့ရွာထဲမှာ ဒီရွာအုပ်ချုပ်ရတာ လောက်ခက်တာမရှိဘူးဆိုတာ သိသွားစေရမယ် ကဲကဲ. . . အခု ချိန်ကစပြီး ဘယ်သူ့ကိုသူကြီးခေါ် ရမလဲ. . . ပြော"

သူကြီးမောင်စိုးက ရွာကြီးထိုးပေးနေတော့ ဟိုလူတွန့်ခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီလောက်နဲ့မရဘူးဆိုတာလည်း သိသွားတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ရွာသားအားလုံးကြောက်သွားအောင် ဖြဲချောက်တဲ့အနေနဲ့ပြောတယ်။ "ဟောဒီရွာက လယ်ယာအားလုံး ကျုပ်တို့ပိုင်ပြီဆိုတာ မှတ်

ထားပေးပါ"

သားဘီလူး 🐠 📗

www.foreverspace.com.mm သူ့စကားလည်းကြားရော လယ်ပိုင်ရှင် ဦးစိန်လန်ကထပြီး "ဝမ်းသာတယ်ဟေ့... ငါ့မှာလည်း တစ်သက်လုံး လယ် လုပ်လာရတာ ပင်ပန်းလိုက်တာ၊ အခု အဲဒီလယ်တွေ မင်းတို့ပိုင် ပြီဆိုတော့ မင်းတို့လုပ်စားကြပေ့ါ၊ အဲဒီအခါကျမှ သူရင်းငှား ဘယ် လောက်ရှားတယ်ဆိုတာ မင်းတို့သိလိမ့်မယ် အချိန်နဲ့စိုက် အချိန် နဲ့ သိမ်းရတာကို အဲဒီသူရင်းငှားကျေးဇူးရှင်တွေ မှုနေရင်... ဘယ်လောက်ပသရတယ်ထင်လဲ... အေး.. လုပ်ကြည့်..

"ဒီရွာက ကျွဲနွားအားလုံး ကျုပ်တို့ပိုင်အဖြစ် သိမ်းပိုက် လိုက်ပါပြီ"

"တဲ့… မိမ္ပုံ"

"တော့ ကိုချက်ဖောင်း"

"ဟိုကပြောတာ ကြားတယ်နော်၊ နွားတွေ ကျွဲတွေ သူတို့ပိုင် ပြီတဲ့၊ အဲဒီတော့ ဒီနေ့ကစပြီး ငါ့ကိုနွားစာမစဉ်းခိုင်းနဲ့၊ နှင့်ကျွန် ဟိုမျောက်ဖြူတွေကို စဉ်းခိုင်းကြားလား"

"ကျုပ်သိပါ့တော်. . . နွားတွေပိုင်ရင် ပိုင်တဲ့လူ စဉ်းခိုင်းရ မှာပေ့ါ၊ ဟဲ့ ဟိုမျှောက်ကြီးတွေ ညနေကျရင် နွားစာစဉ်းဖို့ ဓားယူ ခဲ့ကြဦး၊ ဘယ်မှအလေလိုက်မနေကြနဲ့၊ အချိန်တန်လို့ ရောက်မလာရင် မှုံကြီးပါးစပ်နဲ့ တွေ့သွားမယ်ကြားလား"

အင်္ဂလိပ်ကြီးမျက်နှာ လက်ညိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပြီး ပြောနေတဲ့ ဒေါ် မှုံကြီးကိုကြည့်ပြီး အင်္ဂလိပ်ကြီး မျက်မှောင်ကြုတ် သွားတယ်။ ပြီးတော့ စကားပြန်ဂျော်နီတိုးကို အင်္ဂလိပ် လိုမေးတယ်။ ဒါကိုကြည့်ပြီး ရွာသားတွေက…

"ဟဲ့. . . ဟိုမျောက်တွေက လူလိုလည်းစကားမပြောပါ സാഃ"

"အိုအေ... မျောက်ပဲ၊ မျောက်လိုပဲပြောမှာပေ့ါ"

စိုး မိုး စာ၁ ေပ

"ဟိုကောင်က မျောက်စကားရော လူစကားပါ နားလည် နေပါလား" "နှစ်ဖက်ချွန်နေမှာပေါ့အေး . . လူနဲ့လည်းပေါင်း၊ မျောက် နဲ့လည်းပေါင်း ဟီဟိ"

သူတို့ သဖန်းပိုးထိုးလို့ကောင်းနေဆဲမှာပဲ စကားပြန် စကား ကြားတဲ့ အင်္ဂလိပ်တွေ ရှူးရှူးရှားရှား ဖြစ်သွားကြတယ်။ ပြီးတော့ သေနတ်ကို မောင်းတင်ပြီး မိုးပေါ် ထောင်ပစ်ဖို့လုပ်တယ်။ ဒါကို ကြားက ဖိုးသာအိုကပဲ စကားပြန်ကတစ်ဆင့်ပြန် တောင်းပန်ခိုင်းရ တယ်။ အခြေအနေ နည်းနည်းငြိမ်သွားမှ စကားပြန်က. . .

"ကဲ. . . အခုအချိန်ကစပြီး ဟောဒီရွာ၊ ဟောဒီလယ်၊ ဟောဒီ ကျွဲနွားတွေ၊ ဟောဒီအိမ်တွေအားလုံး သိမ်းပိုက်လိုက်ပါပြီ" "ဟဲ့. . . အိမ်ပါပါတယ်တဲ့၊ တို့အိမ် ဒီနှစ်မိုးရင် သူတို့ခေါ်

မိုးခိုင်းရမယ်"

"ဟုတ်ပါ့… ငါတို့အိမ်ကပြင်ကလေးလည်း ပြန်ပြင်ရ ဦးမှာဆိုတော့ ဒီမျှောက်တွေပဲ လုပ်ခိုင်းရမယ်၊ ဟဲ့ ဟိုကောင်တွေ ခဏနေလာခဲ့ကြ၊ အိမ်လည်းပြင် ထင်းလည်းပေါက်ကြရဦးမှာ"

"အေး. . . ဟုတ်ပါ့၊ အိမ်ကယောက်ျား ခိုင်းမရသလောက် သင်းတို့ပဲအတိုးချခိုင်းစားရမှာ"

စသည်ဖြင့် ဆူညံသွားတယ်။ အင်္ဂလိပ်တွေက စကားပြန် ကိုမေးတယ်။ စကားပြန်က ဖြေပြတယ်။ ရွာသားတွေရဲ့အဖြေ လည်းကြားရော အင်္ဂလိပ်တစ်ယောက်စိတ်ဆိုးပြီး သေနတ်ကို မောင်းတင်ကာ ဒိုင်းခနဲပစ်ဖောက်လိုက်တယ်။

"ဟဲ့. . . ပလုတ်တုတ် အာ. . လန့်လိုက်တာ. . တကတည်း

အမြဲယောင်တတ်တဲ့ အကြော်သည် ဒေါ် ဇာကြီးကလန့်

စိုး မိုး စာ ေပ

ကို တွေစကား ကေ "ကဲ. . . တွေ့ပြီမဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားတို့အားလုံး သခင်ကြီး တွေစကား နားမထောင်ရင် အဲဒီသေနတ်တွေနဲ့ ပစ်သတ်ခံရမယ်" ဆိုပြီး ရင်ကော့ပြီးထကြိမ်းတယ်။ ဒါကို ခုနလန့်သွားတဲ့

ဒေါ် ဇာကြီးက ထရယ်ပြီး...

"ဟား. . . ဟား ဒါလေးများ လာပြီးကြွားနေရသေးတယ်၊ နင်တို့လူသေနတ်က တစ်ပြူးထဲရှိတာ၊ တို့သူကြီး မောင်စိုးမှာက နှစ်ပြူး၊ နှင်တို့ထက် တစ်ပြူးတောင်သာသေး၊ ဟဲ့...မောင်စိုး နှင့်နှစ်ပြူးပြလိုက်စမ်းဟဲ့"

သူကြီးရယ် နှစ်ပြူးထဲလုပ်မနေပါနဲ့၊ ဟို. . တစ်တောင့်ပါ ထုတ်ပြလိုက်စမ်းပါ ကျည်ဆံ ကျည်ဆံ"

ဒေါ်ကြီးစောစကားကို တစ်ရွာလုံး ဝိုင်းရယ်ကြတယ်။ သူတို့ ခမျာလည်း ကြောက်မလားလို့ ဖြဲခြောက်နေမှ အရယ်ခံနေရတယ် ဆိုတော့ ပိုတင်းလာကြတယ်။ တခြားမြို့ရွာတွေမှာဆို သူတို့ကိုမြင် တာနဲ့ ဟုန်းဟုန်းတောက်အောင် ကြောက်ခဲ့သမျှ ဒီရွာရောက်မှ မျှောက်ပွဲသဖွယ် အရယ်ခံနေရတာဆိုတော့ စဉ်းစားသာကြည့်။ ရွာသားတွေကလည်း သေနတ်ဆိုတာမျိုး သူကြီး ဦးဖိုးတူလက်ထဲက မြင်ဖူးနေတော့ ဘယ်တန်းလိမ့်မတုန်း။

ဒါနဲ့ပဲ လောလောလတ်လတ် ဘာလုပ်ရမုန်းမသိတာနဲ့ပဲ။ "ကဲ. . . ဒီနေ့တော့ ဒီလောက်ပဲ၊ ကျုပ်တို့ စခန်းချဖို့ တော့ သူကြီးအိမ်ပဲ ရွေးချယ်ရမှာပဲ"

ဆိုတော့မှ မောင်စိုးကထပြီး...

"အို... ဒီလိုတော့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ကျုပ်တို့အိမ်မှာက ဒီလောက်များတဲ့ဧည့်သည် တည်းခိုလို့မရဘူးဗျ၊ လူကြီးတွေကလည်း ရှိသေး၊ ဟိုလူဖိုးသာအို ကိုယ်ခေါ် လာတဲ့လူ ကိုယ့်အိမ်ခေါ် တည်းလေ

"ဒီမယ် မောင်စိုး၊ ဒါ အင်္ဂလိပ်အာဏာပိုင်တွေကျ ဒီနယ် မြေကို သူတို့ပိုင်သွားပြီ၊ မင်းဘာမှ ငြင်းနေစရာအကြောင်းမရှိဘူး" ဖိုးသာအိုစကားကြားတော့ မောင်စိုးဒေါသထွက်သွားပြီး.

"ဒီမယ် ဖိုးသာအို၊ ဧည့်သည်ဆိုတာ ဧည့်သည်လိုနေရတယ်၊ အိမ်ရှင်ကိုမစော်ကားရဘူး၊ အိမ်ရှင်မကျေနပ်အောင်မလုပ်ရဘူး၊ စဉ်းစားကြည့်ပါဗျာ သူ့ဘာသာသူ ဘာကြီးဖြစ်နေဖြစ်နေ ဧည့်သည် ဆိုတာ အချိန်တန်ရင် အိမ်ပြန်ရမှာချည်းပါပဲ"

မောင်စိုးစကားကို သူ့တပည့်ရင်း ဦးလေပျော့ကပါ. .

"ဟုတ်သားပဲ ဖိုးသာအိုရာ ကိုယ့်ဧည့်သည် သူများအိမ် ထားလို့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ခေါ် ထားပေါ့။ ကိုယ် ခေါ် လာတဲ့တွေလူပဲ"

"တိတ်စမ်း၊ မင်းတို့ ဘာမှမပြောနဲ့၊ ဟောဒီအင်္ဂလိပ်တွေ ဆိုတာ အရှင်သခင်တွေ၊ အရှင်သခင်ဆိုတာ သူနေချင်တဲ့ နေရာ မှာနေလို့ရတယ်ကွမှတ်ထား၊ ကဲ ကြာပါတယ် အိမ်ပေါ် တက်ကြရ အောင်"

ဆိုပြီး အင်္ဂလိပ်တွေကို အိမ်ပေါ် တက်ဖို့ စကားပြန်က တစ်ဆင့်ပြောတယ်။

"ဟေ့လူတွေ ကျုပ်အိမ်ပေါ် မတက်နဲ့နော်"

မောင်စိုးတားတယ်။ မရဘူး။ မောင်စိုးကို အတင်းတွန်း ဖယ်ပြီး အိမ်ပေါ် တက်ဖို့ပြင်တယ်။ ဒီအဖြစ်ကိုမြင်တော့မှ သဘော ပေါက်ပြီး ရွာသားတွေလည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာပဲ...

www.foreverspace.com.mm ချောင်းဟန့်သံနဲ့အတူ သူကြီးဦးဘတူ အိမ်ထဲက ထွက်လာ တာ တွေ့ရတယ်။ လက်ထဲမှာလည်းပုတီးကြီးနဲ့။ သူကြီးဟောင်း ဦးဘ တူကိုလည်းမြင်ရော ခုနလှုပ်လှုပ်ရွရှုဖြစ်နေသူတွေ တုတ်တုတ်မလှုပ် အောင် ငြိမ်ကျသွားတော့တယ်။ သူကြီးဦးဘတူက အင်္ဂလိပ်တွေ တစ်လှည့် ရွာသားတွေတစ်လှည့် ကြည့်ပြီး . . .

"ဘာဖြစ်နေကြတာလဲကွ ဟေ"

သူ့အမေးကို ဘယ်သူမှမဖြေရဲကြဘူး။ အောင်ကြီးတို့ ပါသဲတို့ဆိုတာ ဦးဘတူမျက်နှာမြင်တာနဲ့ ဘီလူးလေးမွှေးတာ မြင်ရတဲ့ လက်သည်လို ကြောက်တာဒူးပါတဂတ်ဂတ်တုန်နေတယ်။

"မေးနေတယ်လေက္ခာ… ဖြေကြလေ၊ ခုန ပုတီးစိပ်နေ တုန်း သေနတ်သံကြားလို့ အာရုံကိုပျက်တယ်၊ ဒီရွာမှာ ငါ့အမိန့်မရဘဲ ဘယ်ကောင်သေနတ်ဖောက်တာလဲ၊ ပြောကြစမ်း ဟို ဖြူဖြူကောင် တွေက. . ဘာကောင်တွေလဲ"

ဆိုတော့ စကားပြန်ဂျော်နီတိုးက ရှေ့ထွက်လာပြီး... "ဒီရွာတွေကို ကျုပ်တို့အင်္ဂလိပ်တွေ သိမ်းလိုက်ပြီဗျ" "အေး... သိမ်းလေကွာ၊ သိမ်းနိုင်လို့သိမ်းတာ သိမ်းပေ့ါ၊

ဘာဖြစ်တုန်း"

"အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ သေနတ်ဖောက်ချင်လည်း ဖောက် မယ်"

ဂျော်နီတိုးစကားကို ဦးဖိုးတူ သက်ပြင်းချတယ်။ ပြီးမှ လേങ്ങേങ്ങൂ...

"ဒီမှာကောင်လေး ဒီရွာဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတွေ ချည်းပဲနေတဲ့ရွာ၊ ထေရဝါရဆရာတော်ကြီးတွေ သီတင်းသုံးတဲ့ရွာ၊ မင်းတို့သေနတ်သံကြောင့် တရားမှတ်နေတဲ့ ဆရာတော်တွေ ကြား

သိွားပြီး စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရင် ကောင်းပါ့မလား" "အို… ဒါကေ ကျင်း⁹ ° "အို. . . ဒါတွေ ကျုပ်တို့မသိဘူးဗျာ၊ ကျုပ်တို့ ဒီရွာမှာ နေချင်သလိုနေမယ်၊ လုပ်ချင်တာလုပ်မယ်၊ ဒါပဲ"

ဆိုပြီး အိမ်ပေါ် တက်ဖို့ပြင်တယ်။ ဒါကို ဦးဖိုးတူက လက်ကာ

ပြပြီး... "နေ. . . နေကြပါဦး၊ နေကြပါဦး၊ မင်းတို့ကို ဘယ်သူ

ခေါ် လာတာလဲ"

အဲဒီတော့မှ ဖိုးသာအို ရေ့ထွက်လာပြီး...

"ကျပ် ခေါ်လာတာဗျ၊ ကျုပ်ခေါ်လာတာဗျ" သူ့ခမျာ မာန်တင်းပြီး ရင်ကော့ပြီးသာပြောရတာ တကယ်

တော့ ဦးဘတူမျက်နှာမြင်ကတည်းက ဆံပင်တွေကို ထောင်နေတာ။ "ဖိုးသာအိုပဲ၊ ရွာကို ပြဿနာအများဆုံး တင်သွင်း တတ်တဲ့ ဖိုးသာအိုရဲ့စနက်ပဲ"

ဦးဖိုးတူစကားကြောင့် ဖိုးသာအို မျက်နှာပျက်နေတယ်။ ဦးဖိုးတူကသာဆက်ပြီး.

"ကိုယ်ခေါ် လာတဲ့သူကို ဘယ့်နှယ်ကြောင့် သူများအိမ် တွန်းတင်နေရတာလဲ ဖိုးသာအို၊ ခေါ် လာမှဖြင့် ဧည့်ဝတ်ကျေအောင် ကိုယ့်အိမ်မှာထားပေါ့ ပြုစုပေါ့"

"အိုဗျာ. . . သူ. . . သူတို့က ဒီရွာသိမ်းထားပြီးပြီပဲ၊ နေချင် တဲ့နေရာ နေမှာပေါ့"

ဖိုးသာအိုရဲ့ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့စကား။

"ဒီမှာဖိုးသာအို သူ့ဘာသာသူ ဘာပဲသိမ်းသိမ်း သူတို့တွေ ဟာ ဒီရွာကို အခုမှရောက်လာတဲ့ဧည့်သည်ပဲ၊ ဧည့်သည်က အိမ်ရှင် ကျေနပ်အောင် နေတတ်ရတယ်ဗျ၊ ဒါမှ အချိန်တန်အိမ်ပြန်တဲ့အခါ အိမ်ရှင်နဲ့ ဧည့်သည် မိတ်မပျက်မှာ၊ အခုလိုလုပ်နေခြင်းအားဖြင့်

တယ်။ ဒါကို စကားပြန် ဂျော်နီတိုးကတစ်စခန်းထပြီး. . .

"အိုဗျာ… ကျုပ်တို့နေချင်တဲ့အိမ် ကျုပ်တို့နေမယ်၊ ကိုင်း ခင်ဗျားကြီး လမ်းဖယ်စမ်း၊ ကျုပ်သခင်တွေ အိမ်ပေါ် တက်မယ်" ဆိုပြီး အတင်းတိုးဝေ့တက်ဖို့အလုပ်...

သူကြီးဟောင်း ဦးဘတူရဲ့အသံ။ ကြည့်လိုက်တော့ ဒေါသ ကြောင့်ထင်တယ် မျက်လုံးမီးဝင်းဝင်းတောက်နေတယ်။

ခဏလေးမှာပဲ အနောက်က လှုပ်ရှားသံများကြားလို့ လှည့် ကြည့်လိုက်တော့ ခုနကတုတ်တုတ်မျှမလှုပ်တဲ့ ရွာသားတွေ ချက်ချင်း ဆိုသလိုပဲ ဘယ်ရောက်လို့ရောက်ကုန်မုန်းမသိအောင် လှစ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်ကုန်ကြတယ်။ ခုနက သဲနဲ့ပက်ပြီး ဆော့နေတဲ့ ကလေး လေးတွေတောင် မတွေ့ရတော့ဘူး။

ဂျော်နီတို့နဲ့ အင်္ဂလိပ်တွေလည်း ရုတ်ခြည်းပြောင်း လဲသွားတဲ့ အခြေအနေကြောင့် ဘာဖြစ်လို့ဖြစ်မှန်းမသိဘဲ ကြောင်ငေးနေမိ တယ်။ ဦးဘတူကြည့်တော့လည်း မီးဝင်းဝင်းတောက်မျက်လုံးမျိုးနဲ့ ငြိမ်သက်နေဆဲ။ သူတို့ကိုခေါ် လာတဲ့ ဖိုးသာအိုကို ကြည့်လိုက်တော့ ဘာကြောင့်ရယ်မသိဘူး ဇောချွေးတွေ စိမ့်ထွက်ပြီးကတုန်ကယင် ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ခမျာ တစ်ခုခုကိုတော့ ပြောချင်နေပုံရတယ်။ ဒါပေ မယ့် ကြောက်လွန်းလို့ ဘာသံမှမထွက်နိုင်ဖြစ်နေရတယ်။ ပတ်ဝန်း ကျင်ကလည်း သုဿန်တစ်စပြင်လို တိတ်ဆိတ်ခြောက်ကပ်။

သိပ်မကြာလိုက်ဘူး... ခြေသံတွေ၊ ခြေသံတွေ။ ပြေးလာတဲ့ခြေသံတွေ။

│││<mark></mark>देशिक्षक्रिक्ति

"တင်"

ခုနကမှ သူတို့ကိုကြည့်ပြီးထိုင်ရယ်မောနေတဲ့ ပြောင် ချော်ချော်မျက်နှာတွေ။ အခုတော့ လူသားစားမယ့် ဘီလူး သဘက်လို ရုပ်မျိုးတွေနဲ့ ရရာဓား၊ တုတ်၊ လေးခွစသည်ဖြင့် ဆွဲပြီးပြန် ရောက်လာပြီ။ မြန်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း။

"Oh My God"

"Oh help my God"

အင်္ဂလိပ်တွေဆီက အာမေဍိတ်သံ။ သေနတ်ပဲ မောင်း တင်ရမလား။ သေနတ်ပစ်ချပြီး လက်မြှောက်ထားရမလား မသိဘဲ လုပ်မိလုပ်ရာတွေ လုပ်နေတယ်။

ခုနက သူတို့ကိုသဲနဲ့ပက်နေတဲ့ကလေးကအစ လက်ထဲမှာ ဓားမြှောင်နဲ့။ အဝတ်အစားအက်ိုသာမပါလာတာ လက်ထဲမှာ ဓားပါလာတယ်။

ဟိုးနောက်ဆုံးမှာ လက်ထဲထောက်ထားတဲ့ တုတ်ကောက် မပါရင် ပြုတ်ကျသွားနိုင်တဲ့ အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်အဘွားအို။ လက်ထဲမှာ ဓားမတိုကြီးချိန်ရွယ်ပြီး တရွေ့ရွေ့လှမ်းလာတယ်။

"OH: help Me My God"

"OH No"

အားလုံး သူတို့ကိုဝိုင်းထားပြီးပြီ။ သူတို့ဘဝက အမိန့်သံ ကြားတာနဲ့ ဆင်နင်းခံရတဲ့ ပုရွက်အုံလို ပြားကပ်ကုန်မှာ သေချာ နေပြီ။

အင်္ဂလိပ်တွေဆိုတာ ကိုင်ထားတဲ့ သေနတ်က လက်နဲ့ တဂတ်ဂတ်ရိုက်ကုန်ပြီ။ စကားပြန် ဂျော်နီတိုးဆိုတာ ကြောက်လွန်းပြီး သူ့ဘာသာသူ ချော်လဲတာ ပြန်မထနိုင်ဘူး။ ဖိုးသာအို ကြည့်တော့ လည်း မျက်နှာဖုန်မှုန့်လောက်နဲ့ မလိုအပ်ဘဲ အမောဖောက်နေတယ်။

သားဘီလူး သားဘီလူး နီးဘတူအသံက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ထွက်လာတယ်။ "ဧည့်သည်ဆိုတာ အိမ်ရှင်ချစ်အောင်နေ သည်က အိမ်ရှင်ကိ နောင်း "ဧည့်သည်ဆိုတာ အိမ်ရှင်ချစ်အောင်နေရတယ်ကွ၊ ဧည့် သည်က အိမ်ရှင်ကို စော်ကားရင် အိမ်ရှင်ကလည်း လက်တုံ့ ပြန်ရ မှာပဲ၊ ငါတို့ကတော့ မင်းတို့ ဒီကိုဘယ်လိုပုံမျိုးနဲ့ပဲ ရောက်လာ ရောက် လာ ငါတို့ကတော့ မင်းတို့ကိုဧည့်သည်လိုပဲ သဘောထားတယ်၊ ဧည့် သည်ဆိုတာ အချိန်တန် အိမ်ပြန်ရတာ ဓမ္မတာပါ၊ ကိုင်း လမ်းဖယ် ပေးလိုက်ကြဦးကွယ့်"

> စကားသံဆုံးတာနဲ့ လမ်းကရှဲခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ သူကြီး ဘတူ ပုတီးစိပ်ဖို့ အိမ်ထဲပြန်ဝင်သွားတယ်။ အဲဒီတော့မှ ဟိုအဖွဲ့လည်း အနည်းငယ် ပြန်လှုပ်ရှားနိုင်တယ်။

> သြော်...ကြည့်စမ်း တစ်ကမ္ဘာလုံး အုပ်ချုပ်မင်းလုပ် မယ်ဆိုတဲ့ နေမဝင်အင်ပါယာပိုင်ရှင်တွေလေ။ မြင်သာရွာ ရောက်မှ အမြီးကိုကုပ် လက်မှိုင်ချပြီး ငိုက်စိုက်ငိုက်စိုက်နဲ့ ဖိုးသာအိုနောက် ပါသွားတော့တာ။ ဖိုးသာအိုခမျာလည်း စဉ်းစားကြည့်။ မြင်သာရွာကို နိုင်ချင်လွန်းလို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး အနိုင်ယူခဲ့ကြသူတွေကို ဒီရွာမှာ ကျောက်သံပတ္တမြားတွင်းထွက်များတယ်ဆိုပြီးညာခေါ် ခဲ့ရတာ၊လူများ ရင် အဝေမတည့်မှာစိုးလို့ဆိုပြီး လူအနည်းဆုံးကိုရွေးစီမံခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့သူကြီးဟောင်း ဦးဘတူရဲ့ဟိတ်တစ်လုံးအောက် ပြားပြား မှောက်ခဲ့ပြီ။

> မြို့ပြန်ရောက်ရင်လည်းသူ့ဘဝမတွေးရဲစရာ။ဒီအင်္ဂလိပ်တွေ ကလည်း သူတို့ကိုညာခေါ် ရပါ့မလားဆိုပြီး ခွင့်လွှတ်ကြလိမ့်မှာမ ဟုတ်။ ဒီရွာမှာနေတော့လည်းဒီရွာကအင်္ဂလိပ်လက်ပါးစေဖြစ်သွားတဲ့ သူ့ကို ကြည်ညိုကြတော့မှာမဟုတ်။ သူ့ဘဝကပြေးစရာ မြေမရှိ တော့။

> > အင်္ဂလိပ်တွေကြည့်တော့လည်း ကြက်ကြီးလည်လိမ်ထားသ

သူတို့ခမျာလည်း လိုချင်တာအားလုံးရမယ်ဆိုတဲ့ဖိုးသာအို စကားတစ်ခွန်းယုံလို့ လိုက်လာကြတာ။ရွာမှာနွားစာစဉ်းမပေးရတာ တောင်ကံကောင်း။ လိုချင်လောဘကြီးပြီး ရတဲ့ဝေစုနည်းမှာစိုးလို့ ငါးယောက်ထဲထွက်လာမိတာကိုက ကံဆိုးနေပြီ။ အမှန်ဆိုဒီရွာဒီ လောက် ညီညွှတ်ပုံနဲ့ကတော့ ငါးယောက် မပြောနဲ့ ငါးရာ၊ ငါးထောင်၊ ငါးသောင်းတောင် နိုင်ဖို့မလွယ်။ စဉ်းစားကြည့်လေကြောက်စရာ ကောင်းလေဖြစ်နေပြီ။ သူ့ဘာသာသူ အေးချမ်းတည်ငြိမ်နေတဲ့ရွာကို မှလူပေါ် လူဇော်လုပ်ချင်ကြတာကိုး။ ခံရတာတောင်နည်းသေးတယ်။

"ဟိတ်. . . မလှုပ်နဲ့ အားလုံးလက်မြှောက်ထားလိုက်" ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဝမ်းနည်းလို့ မဆုံးခင်မှာပဲအော်သံကြားတော့ ဖိုးသာအိုတို့အဖွဲ့ တုန်တက်သွားကြတယ်။ သူတို့သတိရလို့ကြည့်လိုက် တော့ ရွာပြင်ရောက်နေပြီ။

"အားလုံးလက်မြှောက်ထားပါ၊ ခင်ဗျားတို့ကိုမျိုးချစ်တပ်သား တွေဝိုင်းထားပြီးပြီ'

အော်သံနှင့်အတူလှုပ်ရှားလာကြသောအသံများ ။မျိုးချစ် တပ်သားများ သူတို့ကိုဝိုင်းထားပြီးကြပြီ။

"အားလုံးလက်နက်ချလိုက်ကြပါ၊ လက်နက်မချရင် ကျုပ်တို့ အဆိုးမဆိုပါနဲ့

ပြောတာကနောက်ကျဉီးမယ်၊သတ္တိခဲရွှေအင်္ဂလိပ်တွေက သေနတ်ကိုပစ်ချလိုက်တာ အသံကတောင်နောက်ကျနေဦးမယ်. . . ။ အဲဒီတော့မှ လှမ်းလာတဲ့ခြေသံများ။

မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် ဖိုးသာအို မျက်လုံးအစုံ

want forevers pace comming ဟုတ်တယ်။ ဒီရွာမှာ သူကြည့်မရဆုံး သားဘီလူးညီနောင် နဲ့မင်းညီမင်းသားလိုဝတ်စုံနဲ့ ခန့်ခန့်ညားညားလူတစ်ယောက်ဦး . ဆောင်ပြီး နောက်လိုက်နောက်ပါများနဲ့ သူတို့ဆီဦးတည်လာပြီ။ ဖိုးသာအို အလိုလိုနေရင်း မျက်ရည်ဝိုင်းသွားတယ်။သူ့ခမျာနိုင်ချင် လွန်းတဲ့ သားဘီလူးညီနောင်ရဲ့ လှည့်ကွက်အောက် ရောက်ရပြန်ပြီ။ "ကျုပ်တို့လည်းအင်္ဂလိပ်တွေရွာထဲဝင်လာတာမြင်တာနဲ့

တပ်မျူးတို့ဆီ အရောက်သွားပြီး အကြောင်းကြားတာပါတပ်မျူး" သားဘီလူးလှထူးရဲ့ အားမာန်ပါတဲ့စကား။တပ်မှူးဆိုသူ

ခေါင်းညိတ်ပြီး. . .

"အိမ်း. . . အခုလိုတာဝန်သိတဲ့စိတ်နဲ့ အကြောင်းကြား ပေးတာ ကျေးဇူးတင်တယ်ကွယ့်"

"ကျေးဇူးတင်စရာမလိုပါဘူးတပ်မျူး၊ တပ်မျူးကျွေးခဲ့တဲ့ အီကြာကွေးနဲ့ တပ်မျှးပေးခဲ့တဲ့ဓာတ်မီးကျေးဇူးက ကျုပ်တို့အပေါ် မှာ ရှိတာပဲ၊ ဟဲ... ဟဲ"

လုကြူးက ဖိုးသာအိုကို မထီတရီ ကြည့်ပြီးပြောတယ်။ ဪ...ဓာတ်မီးနဲ့ အီကြာကွေးက ဒီလူတွေဆီကရလာ တာကိုး။ဖိုးသာအို အခုမှ ဇာတ်ရည်တဖြည်းဖြည်း လည်လာတယ်။ "ကဲ… အင်္ဂလိပ်တွေဆီက လက်နက်တွေသိမ်းကြဟေ့၊

လူတွေကိုတော့ လူလူချင်းမို့ မနာကျင်စေနဲ့"

တပ်မှူးလေးရဲ့ ကရုဏာစကား။ သူတို့အလုပ်ရှုပ်နေတုန်း မှာပဲ ရွာထိပ်မှာ ဆူဆူညံညံအသံကြားလို့ကြည့်လိုက်တော့ မောင်စိုး ဦးဆောင်တဲ့ရွာသားအဖွဲ့တွေ မနည်းမနောပဲ ရောက်လာကြတယ်။ သားဘီလူးနှစ်ယောက်နဲ့ တပ်မှူးလေးကိုမြင်တော့ မောင်စိုး

MINHEORY OF CHEROLOGY. . .

"ကျုပ်က တပ်မှူးလေးငကျမ်းပါဗျ၊ အရင်ကတော့ နန်းတွင်း တံခါးစောင့်ပေ့ါ"

နန်းတွင်းဆိုတဲ့အသံကြားတာနဲ့ မောင်စိုးခေါင်းထောင်သွား တယ်။

"နန်းတွင်းကဟုတ်လား… ဒါဆို ကျုပ်တို့ရွာမှာလည်း နန်းတွင်းက ဝန်မင်းတစ်ပါး ရောက်နေလေရဲ့

"ဝန်မင်းဟုတ်လား၊ ဘယ်ဝန်မင်းလဲ<u>"</u>

တပ်မျူးလေး ငကျမ်းက သိလိုစိတ်နဲ့ အမြန်မေးတယ်။ ဒါကို မောင်စိုးက အားတက်သရောနဲ့ ...

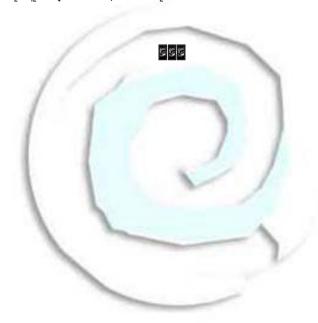
"ကျင်တော်ဝန်မင်းပါခင်ဗျ"

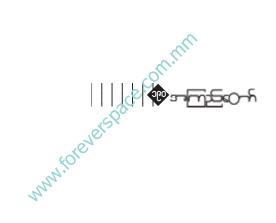
ဆိုပြီး ပြောတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျင်တော်ဝန်မင်း နေရာ ရရင် သူက ကျိုင်းတော်ကိုင်ဆိုပြီး နောက်တော်ပါးက နေရာရမှာကိုး။ ဒါကို တပ်မျှူးလေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး...

"ကျင်တော်ဝန်မင်း ဒီရာထူးမျိုး မကြားဖူးပါဘူး၊ နာမည်က ဘယ်သူတဲ့တုန်း"

"ထိပ်တင်လက်ပါခင်ဗျ"

"ထိပ်တင်လက်… ထိပ်တင်လက်၊ အင်း… ဒါဆိုရင် တော့ ဖြစ်နိုင်ကောင်းပါရဲ့၊ နန်းတွင်းမှာ ထိပ်တင်လက်ဆိုသူတွေ က နည်းမှမနည်းပဲကိုး၊ ကိုင်း ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ နန်းတွင်းကဝန်မင်း တစ်ပါးရှိနေမှဖြင့် ကျုပ်တို့လိုတပ်မျူးက ခစားပျက်ကွက်လို့ မကောင်း ပေဘူး၊ ဒါကြောင့်ကြုံတုန်းကြုံခိုက် ကျင်တော်ဝန်မင်းဆီ အခစားဝင် ဖူးမြှော်ကြစို့

"ကျင်တော်ဝန်မင်းဘုရား… ကျင်တော်ဝန်မင်းဘုရား" ဒရောသောပါးပြေးလာတဲ့ ဆေးဆရာဖိုးသာအိုကိုမြင်တော့ ကျင်တော်ဝန်မင်း ခေါင်းထောင်ထသွားတယ်။

"ဟဲ့. . . ငသာအို ဘာဖြစ်လာတာတုန်း"

"တပည့်ကိုကယ်ပါဘုရား… တပည့်ကိုကယ်တော်မူပါ

ପ୍"

ဖိုးသာအို ကျင်တော်ဝန်မင်း ခြေရင်းဝပ်စင်းပြီး အလောတ ကြီးပြောလိုက်တဲ့စကားကြောင့် ကျင်တော်ဝန်မင်း သွေးလက်စကျိုင်း တုတ်ကိုရပ် မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး...

"ဟေ. . . ဘာအရေးများကြုံခဲ့လို့လဲကွယ့်၊ ခုနကလည်း ရွာ ထဲက သေနတ်သံတစ်ချက် ကြားသလိုပ"

"မှန်ပါ ကျင်တော်ဝန်မင်းကိုယ်တိုင် ဖြေရှင်းမှရတော့မယ့်

စိုးမိုးစာ ပေ

ပါ"

"ဟင်. . . ငါကိုယ်တော်တိုင် ဆင်းဖြေရှင်းရလောက်အောင် ကိစ္စကြီးတော်တော်အရေးကြီးလို့လားကွယ့်"

ကျားလုံးပေး သို့ ရေးပါခင်ဗျ" "ဟင်, ကိစ္စကြီးငေ ကျင်တော်ဝန်မင်းက နန်းတွင်းဟန် နန်းတွင်းအသံပြည့်နဲ့ ခန့်ခန့်ညားညားပြောတယ်။ ဒါကို ဖိုးသာအိုက...

"မှန်ပါ. . . ရွာထဲကို အင်္ဂလိပ်တပ်များရောက်ရှိနေကြောင်း

ဖိုးသာအိုစကားကြောင့် ကျင်တော်ဝန်မင်း မျက်လုံးပြူးသွား တယ်။ ပြီးတော့ဘေးနားက လက်သုံးတော်ဓားကို ဆွဲကာ. . .

"သယ်. . . ရာရာစစ သင်းတို့ကဒီရွာအထိကိုးဇက်ကောင်း လို့ ဓားတောင်းရင်တော့ကျင်တော်ဝန် ထိပ်တင်လက်ကလည်း. လူစွမ်းပြရသေးတာပ. . . ဟဲ့. . . ခုနကကြားတဲ့ သေနတ်သံက သင်း အဖြူကောင်တွေရဲ့ သေနတ်<mark>သံလား</mark>"

"မုန်ပါ့ဝန်မင်း"

"ကိုင်း. . . ဒါဖြင့် ငါကိုယ်တိုင် လက်သုံးတော်ဓားနဲ့ ဖြေရှင်း ပေးရသေးတာပ"

ဆိုပြီး ဓားဆွဲပြီးအိမ်ပေါ် ကဆင်းဖို့လုပ်တယ်။ ဒါကိုဖိုးသာ အိုက ကျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့ခြေထောက်ကို လှမ်းဆွဲပြီး. .

. "ကိုယ်တော်သွားဖို့ မလိုတော့ပါဘူးခင်ဗျ'

"ဟင်. . . ဘာလို့တုန်း"

"နန်းတွင်းတံခါးစောင့် တပ်မျူးဦးဆောင်တဲ့မျိုးချစ်တပ်သား များက အင်္ဂလိပ်များကို ဖမ်းဆီးလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်းပါ"

"ဟင်. . . နန်းတွင်းတံခါးစောင့်တပ်မျူး ဟုတ်လား၊ဘယ်သူ တွဲလဲ"

"ငကျမ်းပါတဲ့ခင်ဗျ'

"ငကျမ်း

နာမည်ကြားရုံနဲ့ ကျင်တော်ဝန်မင်း မျက်နှာပျက်သွားတယ်။ နောက်ကတုန်ကယင်နဲ့ . . .

"အဲ. . . အဲဒီငကျမ်းနဲ့ အဖွဲ့ က"

"ဟော. . . ဟိုမှာ ကျင်တော်ဝန်မင်းကိုဖူးမြော်ရန်လိုက်လာ ကြောင်းပါ"

"ဟင်… ဟင်… လာပြီ"

သူ့ဆီဖူးမြော်ဖို့လိုက်လာပြီ အသံကြားတော့ကျင်တော်ဝန် မင်းပြောင်သလင်းခါနေတဲ့ သူ့နှာဖူးပြောင်ကြီးကို သူ့လက်ဝါးကြီးနဲ့ ဘတ်ကနဲရိုက်ပြီးမျက်နှာအကြီးအကျယ်ပျက်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ကမန်းကတမ်းပဲ ကိုင်ထားတဲ့ဓားကို ဂလုံခနဲပြစ်ချပြီး အိပ်ခန်း ထဲပြေးဝင်ဖို့ ပြင်တယ်။

"ဟင်… ဟိုမှာလာနေပြီ၊ မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး၊ ပုန်းနေမှ ဖြစ်မယ်"

ကျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲသွားတဲ့ အခြေ အနေကြောင့် ဖိုးသာအိုအံ့အားသင့်သွားတယ်။ ခုနင်ကပဲဆင်ဖမ်း မယ်၊ ကျားဖမ်းမယ်ဆိုတဲ့လူကြီး ဘာဖြစ်တာလိမ့်မလဲပေ့ါ။ ဒါကြောင့် ခြေထောက်ကို မရမကဆွဲရင်း. . .

"ဟာ. . . ကျင်တော်ဝန်မင်း၊ သူတို့ကဖူးမြော်ဖို့လာတာပဲ ဣန္ဒြေနဲ့ဖူးမြော်ခံလိုက်စမ်းပါ"

"ဟာ. . . က္ကန္ဒြေနဲ့နေလို့ဖြစ်မလားကွ၊ ဖယ်ပါ ငါ့အကြောင်း ငါသိတယ်"

> "ဖယ်ဘူး. . . ဖယ်ဘူး" ဖိုးသာအိုကလည်းခြေထောက်ကိုမလွှတ်တမ်းဖက်ထား

သားဘီလူး ေလြးလို သားဘီလူး ေလြးလို စြာယ်။ သူ့ခမျာလည်း လွတ်လို့မဖြစ်ဘူးလေ။ သူ့ပြသနာက ကျင်တော် ဝန်မင်းဝင်ကူမှ ရွာမှာဆက်နေလို့ရမှာကို တစ်ချက်လွှတ်အ^{ပို့နှံ့ ဒို့} သေးတယ်။ ကျင်ဝန်မင်းက

"သာအို လွတ်စေ"

ဆိုမှ လွတ်ရမှာကိုး။ ဒါကြောင့် မလွတ်တမ်းကို ဆွဲထား တော့တာ။ ဟိုကလည်းဘာကြောင့်ရယ်မသိဘူး ခြေဒရွတ်ဆွဲပြီး အခန်းထဲဆွဲချသွားတယ်။

" အာ. . . ဒီကောင်ဖယ်ပါဆိုနေမှကွာ"

သိပ်မကြာလိုက်ဘူး။ တပ်မှူးလေးငကျမ်းနဲ့မောင်စိုးတို့အဖွဲ့ ကျင်တော်ဝန်မင်း အိမ်ပေါ် ရောက်ချလာတယ်။ သူတို့နောက်မှာ လည်း တော်လှန်ရေးတပ်သားတွေနဲ့၊ ရွာသားတွေအုပ်လိုက်ကြီး လိုက် ချလာတယ်။ ရွာသားတွေ မျက်နှာပေါ် မှာကလည်း တော်လှန်ရေး တပ်မျူးလေးက ငါတို့ရွာကဝန်မင်းကိုလာဖူးမြော်ရတယ်ဆိုပြီး ဂုဏ်ယူပြီး ပြုံးပျော်လို့။ တော်လှန်ရေး တပ်သားတွေကလည်း သူတို့ မမြင်တွေ့ဖူးတဲ့ နန်းတွင်းဝန်မင်းတစ်ပါးကို တွေ့ရမယ်ဆိုပြီးမျှော် လင့်လို့။

"ဝန်မင်းခင်ဗျာ. . . ကျွန်တော်ရွှေနန်းတော်တံခါးစောင့် ငယ်ငကျမ်းရှေ့တော်မှောက် ဖူးမြော်ရန်ရောက်ရှိနေကြောင်းပါခင် റ്റിാഃ"

တပ်မျူးငကျမ်းအသံကြားတာနဲ့ ကျင်တော်ဝန်မင်းတုန် တက်သွားတယ်။နောက်ဖေးပေါက်က ဆင်းပြေးဖို့လုပ်တယ်။ဖိုးသာအို ကလည်း ကျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့ ခြေထောက်ကို မလွှတ်ဘူး။အမိအရဆွဲ ပြီးအရှေ့ခေါ် ထုတ်ဖို့လုပ်တယ်။ ဟိုကလည်းမထွက်ဘူး။

"ဝန်မင်းခင်ဗျာ. . . ကျွန်တော်မျိုးငကျမ်း ရှေ့တော်မှောက် အခစားရောက်လျက်ရှိပါပြီ"

တိ် အားလုံး စိတ်ဝင်စားလွန်းတော့ တိတ်ဆိတ်နေတယ်။ လူတွေအားလုံးကလည်း မျှော်လင့်နေတဲ့မျက်လုံးမျိုးနဲ့ တံခါးဝကို စောင့်ကြည့်နေတယ်။ အတော်ကလေးကြာမှ တံခါးဝကနေ ပြောင် လက်နေတဲ့ ကျင်တော်ဝန်မင်းရဲ့ခေါင်းကြီး ပေါ် လာတယ်။

"ဟီဟိ"

"တယ်"

ကျင်တော်ဝန်မင်းကိုသည်လိုမျက်နှာဖြီးကြီးနဲ့ ဘယ်သူမှမ မြင်ခဲ့ဘူးတော့ ရွာသားအားလုံး အံ့အားသင့်သွားတယ်။ ကျင်တော် ဝန်မင်းက သွားကြီးအစွမ်းကုန်ဖြဲပြီး လူတွေထင်မှတ် ထားသလို မှင်မောင်းနဲ့အဖူးမြော်ခံမှာမဟုတ်ဘဲ ကုပ်ချိကုပ်ချိ ထွက်လာတယ်

"ဟီဟိ. . . ငကျမ်း ငါပါကျ ဟီးဟီး"

ကျင်တော်ဝန်ကမျက်နှာချိုသွေးပြောတယ်။ သူ့ကို ကြည့်ပြီး တပ်မျူးလေးငကျမ်းက စိတ်ဆိုးသွားသလိုနဲ့. . .

"အာ. . . မောင်ဝိုင်းပဲ၊ ဘယ့်နှယ် ဝန်မင်းရမှာတုန်း၊ ခွီးထဲ မပဲ"

ကျင်တော်ဝန်မင်းနေရာရရင် သူလည်းနောက်တော်ပါးက နေရာရမယ်လို့ ထင်ထားတဲ့မောင်စိုးက…

"ဟင် သူပြောတော့ ကျင်တော်ဝန်မင်းဆို" မောင်စိုးစကားကို တပ်မျှူးငကျမ်းက မျက်မှောင်ကျုံ့ပြန် ကြည့်ပြီး . . .

"ဘယ့်နှယ် ကျင်တော်ဝန်မင်းရမှာလဲ၊ ဘုရင့်ရဲ့ကျင်တော် ကိုင်ပါ"

"ကျင်တော်ကိုင်… ကျင်တော်ကိုင်ဆိုတာ" မောင်စိုးရဲ့ သိချင်စိတ်နဲ့ အလောတကြီးအမေးကို တပ်မှူး ငကျမ်းက သက်ပြင်းချပြီး…

www.foreverspace.com.mm "ဘုရင့်ရဲ့ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို လုပ်ကိုင်ပေးရတာကို ပြော တာဟေ့၊ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကိုင်ပေးရတာ၊ခပ်ရှင်းရှင်းပြောရရင်ဘုရင့် ရဲ့အီးတော်ကုံးဗျ၊ သိပလား. . . သူ့လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ အရွယ် တော်ရှားနှစ်တုတ်က ဘုရင့်ကိုအီးကုံးပေးဖို့ လုပ်ထားတာ၊ ကိုင်း"

> မောင်စိုး ပျို့ပါပျို့သွားတယ်။လူတွေကဝါးခနဲဝိုင်းရယ်တယ်။ ရယ်လည်းရယ်စရာ။ ကျင်တော်ကိုင်ရဲ့ လက်ထဲမှာတုတ်ကြီးက အဆင်သင့်၊ ရုပ်ကြီးကလည်းပြုံးဖြီးကြီးကိုး။ ဒါကိုကျင်တော်ကိုင်က မျက်နှာချိုသွေးပြီး...

> "ဟီးဟီး. . . မောင်စိုးကလည်း ငါ. . . ငါ နန်းတွင်းမှာ နေရာပြန်ရရင် ကျိုင်းတော်ကိုင်ရာထူးပေးမှာပါကွ

> > သူ့စကားကို မောင်စိုးလည်း တင်းသွားပြီး. . .

"ဘာကျိုင်းတော်ကိုင်လဲဗျ၊ အီးတုတ်ခနောင်းဆို အီးတုတ်

ခနောင်းပေ့ါ၊လူအထင်ကြီးအောင် ကျိုင်းတုတ်လေးဘာလေးနဲ့' "ဟဲ. . . ဟဲ ဒေါသမကြီးပါနဲ့ မောင်စိုးရာ၊ငါကအခုသာဘာ မှမဟုတ်တာ ရှင်ဘုရင့်အကြောင်း အူမချေးခါး ငါအကုန်သိပါတယ်"

"သိမှာပေါ့ဗျ. . . နေ့စဉ် အီးကုံးပေးနေရတာ မသိနေပါ့မ

സാഃ"

"မောင်စိုးကလည်းကွာ. . . ငါကသာ ရှင်ဘုရင်နောက်ပြေး ကပ်လိုက်ရင် ရနောင်မောင်မောင်တုတ်တောင် မျက်နှာလွှဲနေရ താ"

"မျက်နှာလွှဲရမှာပေ့ါဗျ. . . ဘုရင်အီးအီးပါမယ်ထင်ပြီး လွှဲ နေရတဲ့ဟာကို၊ တောက်. . . သေချင်းဆိုးကြီး အီးတော်ကုံးဆို အီး တော်ကုံး မပြောဘူး၊ ကျင်တော်ဝန်မင်းလေးဘာလေးနဲ့" သူတို့တစ်ခွန်းပြောလိုက် လူတွေက ဝါးခနဲဝိုင်းရယ်လိုက်နဲ့

III Parent

ဖြစ်နေတယ်။ ဖိုးသာအိုဆိုတာလည်း နေစရာနေရာကို မရှိတော့ဘူး။ သူ့ခမျာ အားကိုးရမလားလို့ ဝင်ကပ်ပါတယ်။ အီးတော်ကုံးနောက် လိုက်ကြီးဖြစ်နေရှာတာကိုး။ ဒါကို မကျေနပ်နိုင် သေးတဲ့ မောင်စိုးက တပ်မျူးလေးဖက်လှည့်ပြီး . . .

> "ဒါနဲ့ သူ့နန်းတွင်းနာမည်က ထိပ်တင်လက်ဆို" တပ်မှူးလေးက ပြုံးပြီး… "အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်ဗျို့"

"ဘာလို့လဲ"

မောင်စိုးအမေးကို တပ်မျှုးလေးက ကျင်တော်ကိုင် ခေါင်းကို လက်ညှိုးထိုးပြီး. . .

"သူ့ခေါင်းကိုကြည့်လေ… ဘေးနားက ဆံပင်ရှိပြီးထိပ် မှာတင် ဆံပင်လပ်ပြီး ထိပ်တင်လက်နေလို့ ထိပ်တင်လက်လို့ခေါ် တာ"

တပ်မှူးစကားကို အားလုံး ဝါးခနဲပွဲကျသွားတယ်။ ကြည့် တော့လည်း ဟုတ်တယ်။ တကယ်ထိပ်နေရာတင်လက်နေတဲ့ တကယ့် ထိပ်တင်လက်ကြီး။ ဒါကို မကျေနပ်နိုင်တဲ့ မောင်စိုးက…

"ထိပ်ပြောင်ကြီးဆို ထိပ်ပြောင်ကြီးပေ့ါဗျာ၊ ထိပ်တင်လက် လေးဘာလေးနဲ့ သိပ်နားရှုပ်အောင်သိပ်လုပ်တယ်"

မောင်စိုးရဲ့စကားကို အားလုံးဝါးခနဲဝိုင်းရယ်ကြတယ်။ ကျင်တော်ကိုင်ကြီးခမျာလည်း သူ့ငယ်ထိပ်ကြီးပဲ ပြန်ဖုံးရနိုး၊ မျက်နှာပဲ ဖွက်ရနိုးနဲ့ ပြုံးဖြဲဖြဲကြီး ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကို တပ်မှူးလေး ငကျမ်းကပဲ လက်ကာပြလို့. . .

> "ကိုင်း. . . တော်ကြပါတော့ဗျာ၊ တော်ကြပါတော့" အားလုံးပြန်ငြိမ်သွားတယ်။ အဲဒီတော့မှ တပ်မျှူးလေး

m....

www.foreverspace.com.mm "အားလုံးမြင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ. အခုဆိုရင် ကျုပ်တို့မြေ ကို အင်္ဂလိပ်တွေကျူးကျော်အနိုင်ယူခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ ဒါကို ကျုပ်တို့က လည်း ငုံ့ခံနေလို့မဖြစ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်ရေမြေလေးငြိမ်းချမ်း နေလို့ပဲ ငြိမ်နေလို့မဖြစ်ပါဘူး၊ တစ်မျိုးသားလုံးအရေးမို့ လူတိုင်းမှာတာဝန် ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်ဒီအင်္ဂလိပ်တွေကို ပြန်လည်တော်လှန်ဖို့တော် လှန်ရေးတပ်သားများ အလိုရှိပါတယ်"

"ကျုပ်တို့လိုက်မယ်" "ကျုပ်တို့လည်းလိုက်မယ်"

လုကြူးနဲ့လုထူးက အရင်ဆုံးစအော်တယ်။ သူတို့နောက် ကမှ ပါသဲ၊ အောင်ကြီး၊ ဦးလေပျော့၊ ကိုရင်ကြက်ပုနဲ့ ရွာသားတွေက

လက်သီးလက်မောင်းတန်းပြီး စာရင်းပေးကြတယ်။ အားလုံးတက် တက်ကြွကြွပဲ။ လူအားမတတ်နိုင်သူတွေကငွေအားပေ့ါ။ ချက်ချင်း လူအင်အားအများအပြား ဖြစ်သွားတော့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ. . .

999

ထိ် သားဘီလူး လှကြူး၊ လှထူး ပါဝင်တဲ့ မျိုးချစ်တပ်သား များ မြင်သာရွာကလေးကနေ တရွေ့ရွေ့ထွက်ခွာသွားကြပါပြီ။ သူတို့ရဲ့ ခြေလှမ်းတွေက ဆူပွက်နေတဲ့သွေးနဲ့အတူ သွက်လက်နေပါတော့ တယ်။

ရွာကလူတွေကလည်း ရွာလုံးကျွတ် တက်ကြွစွာနှုတ်ဆက် နေကြပါပြီ။

အဲး . . ဒါပေမယ့် နှုတ်မဆက်နိုင်သူတစ်ယောက်တော့ရှိ ရဲ့။ သူကတော့ တို့ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ပြန်လာရင်အီးတော် ကုံးဘဝနဲ့ အရိုးထုတ်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားတဲ့ ထိပ်တင်လက်လေ။ တုတ် ခနောင်းကြီးကိုင်ပြီး ငြိမ်လို့။

အကြည်တော်

